

CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU DIN ANUL 1992

Cuvântul Domnului către episcopul Vasile Târgovișteanul

*Proorocie pentru dezlegarea blestemului Sfântului Nifon, rostit
asupra Târgoviștei cu patru sute nouăzeci de ani în urmă.*

Cel dintâi cuvânt: Pace ție! Prin ușile deschise, pace ție, mărturisitorul Meu! Pace peste biserica din această cetate în care Eu te-am așezat în vremea aceasta, căci această cetate va fi peste România cetatea cea întâi-stătătoare, biserica cea întâi-stătătoare, așa precum a mai fost, fiindcă cele ce au fost, iarăși vor fi. Eu sunt! Nu te îndoi întru Mine, căci sunt prin cuvânt, așa cum este orânduiala cea dintru început așezată. Eu sunt; Eu și trimișii Mei, și vom lucra împreună ca să așezăm la loc împărăția lui Israel cel binecredincios.

Așa am spus celor ce erau cu Mine mai înainte de înălțarea Mea la Tatăl și care au întrebat: «Doamne, acum, oare, este vremea?». Și le-am răspuns: «Nu este al vostru să știți anii și vremile pe care Tatăl cerurilor le are sub a Sa stăpânire». Și iată, Duhul Preasfintei Treimi, Care desăvârșește plinirea vremilor Domnului, lucrează în zilele acestea, lucrează plinirea, iubitul Meu, căci această taină este întru Duhul Sfânt și nu se poate desființa Scriptura care mărturisește cuvântul îngerilor care au spus în vremea înălțării Mele către Tatăl, căci așa au spus: «Acest Iisus iarăși va veni, așa precum L-ați văzut mergând la ceruri».

O, voi lucra și voi deznoda nodul care este pus asupra bisericii din această cetate. Vin curând, și voi face Ierusalim nou, căci așa am spus: «Încă o dată voi alege Ierusalimul», și voi fi împlinitor în vremea aceasta. România este aleasa Mea, și voi așeza în mijlocul ei Eden binecuvântat, și voi face din ea un nou Canaan, și voi așeza pe zidurile ei sunete de trâmbiță cerească și Mă voi anunța cu lucrul cel nou, cu rodul cel nou, care vine de la Dumnezeu. Iată, nu te teme, căci Eu voi lucra, să știi că voi lucra, și voi deznoda nodul care este pus asupra bisericii din această cetate, căci acest nod ține în loc lucrul ce-l am de așezat în zilele ce vin peste biserica din cetatea în care ești tu întâi-stătător. Este un nod care trebuie deznodat, și dacă vei fi tu cu acest izvor care curge de la Mine, voi veni și îți voi spune cum să faci ca să se desfacă acest nod, și să începem apoi să ridicăm pe înălțime mare această cetate, căci va fi cetatea cea întâi-stătătoare peste România și voi fi cu mare lărgime peste ea, spre anunțarea slavei acestui neam, spre slava României Mele cea binecuvântată între noroade.

Iată, grăiesc prin acest izvor și sunt împlinitor prin cuvânt, căci am coborât poruncă și am zis că voi fi împlinitor prin ea, și iată, cei credincioși ai Mei au dat trup poruncii Mele și au ridicat în vremea aceasta piatra începutului cel nou prin care va lucra puterea Mea peste România. Am așezat

acești copii să stea de veghe peste această grădină ca să ia putere legea sfințeniei, care va lucra sfințenie peste cei ce vor lua calea vieții. Dar ei sunt plâpânzi, sunt mici în fața stăpânilor lumii și sunt urâți de irozii și de iudele acestei vremi. Întinde-ți mantia peste ei, și Eu voi fi cu tine și voi lucra și te voi ridica, dar lasă-te lucrat, iubitul Meu, căci ceea ce este ție cu neputință, poate Domnul, așa precum scrie în Scripturi. Aș voi să fii așa cum voiesc Eu să Mă arăt din această grădină, dar lasă-te lucrat de Mine, căci va fi să meargă această împlinire până la toate marginile și mulți se vor îndrepta înspre acest munte și vor cere să bea apă curată și netulburată, căci Eu voi izvorî din această piatră izvor curat și de viață dătător. Voiesc să despecetluiesc această fântână, căci voiesc să așez la loc cele strămutate. Voiesc să Mă arăt așa cum sunt sălășluit prin această iesle.

Fii întru Mine, și stai întru Mine apoi. Fii una cu cel ce este din biserica Mea, cu cel care a crezut pe Domnul și a așezat așezarea acestei temelii de piatră vie. Fiți împreună lucrători întru această taină cerească și vă veți bucura între cei stătători peste bisericile din România, iar numele vostru se va face cunoscut până la toate marginile. Ridică-te și înscrie această piatră pe pământ, căci Domnul Se supune stăpânirilor de pe pământ ca să aducă lumină vie și lucrătoare peste acest neam, de la care va lua lumină apoi Galileea neamurilor. Eu te iubesc. Eu iubesc inima ta și voiesc să stau în ea, dar fii atent, iubitul Meu, căci Eu sunt un Dumnezeu gelos și voiesc să am lărgime întregă întru cerul tău, întru inima ta. Fii întreg întru Mine, căci am privit în inima ta și am văzut așternut prielnic pentru împărăția Mea. Lasă-Mă să fac curat în inima ta și să așez cerul Meu peste ea și peste ființa ta și peste biserica ta, căci tu ești Mie biserică; dar iată, M-am ridicat să scot pustiirea din biserica Mea.

Hai, iubitul Meu, ține urma oilor Mele. Hai să facem un lucru nou, un Ierusalim nou peste făptura Mea, căci vin cu împărăția Mea și vin spre România Mea. Aceasta este lucrătura cea nouă, care voiesc să se vadă ieșind din acest iatac, din acest așezământ sfânt, pe care voiesc să Mi-l veghezi bine, ca să fie după așezarea care este pusă la această temelie. Eu nu te las; nici tu să nu Mă lași, și nimeni nu va lua cununa celor ce vor fi lucrători peste întunericul vremii de acum. Să ne iubim unul pe altul, să ne sprijinim unul cu altul. Eu sunt, și voi fi prin cuvânt, și cuvântul nu se poate lega. Părinții lui Israel au văzut de departe aceste zile și le-au nădăjduit, și iată, se bucură văzându-le venind. Voiesc să Mă văd întru tine în mijlocul mulțimilor și voiesc să fii așa cum am fost Eu. Dă-Mi inima ta. Lasă-te cu Mine, și voi face din tine pământ nou întru împărăția care se va așeza în zilele ce vin. Scoate-Mi de sub ascuns acest izvor curat, iar Eu voi deznoda nodul care este așezat peste biserica din cetatea în care ești întâi-stătător, și voi ridica pe înălțime această cetate.

Pace ție! Dar nu Mă tăgădui, căci sunt adevărat prin acest izvor. Pace și Ierusalim nou peste inima ta, peste ființa ta, și ne vom ridica cu cele noi. Eu sunt începutul învierii făpturii Mele, iar cel ce este cu Mine este viu în vecii vecilor, precum este scris. Dacă Mă tăgăduiești, Mă voi întoarce întru Mine, dar voi lucra în vremea aceasta așa precum scrie în Scripturi, căci Eu sunt viu prin cei vii, prin cei care au fost vii întru Mine, și nu este întru moarte cel ce a slujit Mie din neam în neam. Iată, cei ce stau jertfă la temelie bisericii Mele, aceia sunt sfinții cerului, aceia sunt vii, și nu sunt întru moarte cei ce țin prin jertfa lor adevărul credinței care este prin biserica cea una întru Dumnezeu. Amin.

20 decembrie 1991/2 ianuarie 1992

Cuvântul sfintei Virginia către păstorii poporului creștin

Așezământul Domnului să nu fie umbrat de duhul întunericului din lume. Îndemn la unitate de duh și la veghe în lucru peste poporul creștin.

Pace vouă de la Preasfânta Treime, Care stă și lucrează, stă la voi ca să lucreze de la voi peste ceea ce este de lucrat în zilele ce vin.

Pace vouă de la mămică Gigi, căci astăzi au avut chemare la masa cea de aici cei adormiți care sunt din această lucrare. Ce fericire pe ei, măi copii! Voi încă nu puteți pricepe ce fel de fericire este pentru cei adormiți care au pe unul dintre urmașii lor, pe unul lipit de acest izvor de cuvânt ceresc. Fericitiți cei care au fost cu această lucrare și au ieșit din trup mai înainte de întoarcerea mea din vremea aceasta! Fericitiți, mămică, pentru că aceia nu au dureri de duh, nu au tristeți. Dar fericitiți cei adormiți care au pe unul din ei încă în trup și care m-a primit pe mine acum când eu am strigat deșteptare peste poporul meu, căci unul ca acela are cheia de la această poartă, o are de la Dumnezeu, măi copii, și când voiește să aducă și pe cei adormiți ai săi, aceia au portar la această poartă pe cel ce este deținător de cheie de intrare în această grădină.

Măi copii, iată, cei adormiți sunt fericitiți și cântă și ei lui mama Gigi, căci eu, mămică, sunt slăvită ca și cei din cer care au ajuns până să ajung și eu. Cei adormiți din neamul acestui popor au mare trecere față de restul celor adormiți, căci pe ei se vede pecetea acestei lucrări de mântuire, care s-a coborât din cer în zilele voastre. Iată de ce v-am așezat eu pe voi să lucrați tot ce trebuie pentru tot sufletul care s-a născut pe lume, ca să primească toți pecetea mântuirii, care se va vedea acum lucrătoare pentru săvârșirea mântuirii tuturor celor ce s-au născut în vremile lui Dumnezeu, căci Fiul Treimii Dumnezeiești a biruit prin trupul Său puterea morții și Și-a adus aminte în vremea aceasta de toată făptura Sa și S-a așezat la lucru pentru judecata și dezlegarea făpturii Sale, căci El este Judecător și Mântuitor celor dezlegați din judecată.

Iată, stau în sfatul acestei zile și așez cuvânt către păstorii mei, către păstorul Cristea, care este aici, împreună cu cei adormiți din neamul lui. Stau în sfatul acestei zile de sobor pentru cei adormiți, care sunt vii prin mântuirea care se lucrează prin această lucrare cerească așezată pe pământ. Iată, aduc din nou spre știre și iarăși repet porunca aceea între poruncile care trebuie să fie ținute în acest așezământ și care spune așa: «*Lumina dinăuntru să iasă și să lumineze din acest dumnezeiesc așezământ, dar întunericul din afară să nu intre peste lumina dinăuntru, căci ce legătură este între lu-*

mină și întuneric?». Și iată, am venit din nou să repet această poruncă, să o spun iarăși la păstorii mei, și după aceea acești copii să stea și mai bine de veghe la porțile acestei grădini.

Iubiții mei păstori, toate săgețile, toate clevetirile, toate cuvintele de ispitire și de judecată asupra acestui așezământ, acestea toate se numesc întuneric, dar dincoace de zidurile acestui așezământ să nu mai intre, și nu uitați că primul zid nu este zidul cel văzut de trecătorii de pe drum. Zidul cel dintâi sunt copiii cei stătători și veghetori aici. O, eu v-am așezat pe voi dintru începutul acestui popor ca să vegheați peste el și să-l păstoriți pe el, și acum v-am așezat să-mi ajutați paza acestui cuib binecuvântat și așezat de Dumnezeu, și dacă voi auziți vuietul unei săgeți care se îndreaptă spre zidurile de aici, acel vuiet nu trebuie să-l lăsați să ajungă până lângă aceste ziduri. Mergeți înarmați cu duhul blândeții, cu duhul înțelepciunii, cu duhul cumpătării și al dreptății, cu duhul smereniei, mergeți și vedeți de unde se trage și de ce se trage și cine trage. O, păstorul meu Daniel a făcut armata pe pământ și a văzut cum este frontul de pe pământ, a văzut ce fel de dibăcie trebuie folosită ca să ieși viu de pe câmpul de luptă. Și de ce, oare, nu face el și mai bine serviciul acesta când este vorba de Dumnezeu, Care S-a sălășluit în această iesle și Care trebuie ocrotit, încăldurit și supravegheat? O, această lucrare nu mai poate fi stoarsă sau jefuită sau vândută străinilor. Oare, de ce credeți voi că v-am zis să vă feriți de aluatul cel străin, să vă deosebiți de aluatul cel străin? De ce v-am spus să fiți atenți că vin la voi creștini și vă aduc aluat străin și că e fățarnică și lingușitoare inima creștinului meu? Acest aluat străin se numește întuneric pentru acest loc sfânt. Acest aluat străin dacă voiți să-l aduceți înăuntru, aceasta înseamnă călcarea peste cele ce stau așezate aici, înseamnă săritură pe deasupra și nu pe poartă, iubiții mei, căci singura poartă de intrare aici, este legea sfințeniei care este așezată aici. O, și când voi veni și voi așeza din zi în zi tot ce este de așezat peste această grădină, atunci cum vom putea fi dacă acum din primele așezări nu ne dovedim cu atenție? Lăsați să bată orice furtună, lăsați-o acolo unde bate, căci dacă ea este adusă din spate până aici, atunci cum se mai cheamă că sunteți potolitori de furtună așa cum a fost Domnul Iisus Hristos? Și dacă voi, păstori de la Domnul așezați, nu potoliți furtuna încă de la primele semne ale ei, atunci care vă este vouă lucrul și care vă este vouă rodul lucrului? Voi aveți de lucrat, voi trebuie să lucrați, dar să se vadă și rod, iubiții mei.

Iată, se urcă veste de la duhul rău, care vă are la mână cu neatenție de inimă și de grăire. Nu se poate așa, iubiții mei. Am mers cu voi peste tot și v-am arătat cum am lucrat, și am zis să lucrăm la fel, mereu la fel. Și iată, copiii cei de la Gheboieni, mă uit la ei că li s-a înmulțit păcatul urii; ei, cei care erau copiii dragostei, măi mămică. Ei erau îmbrânciți de iudele care se luptă să stingă și să pună capăt acestei mântuirii, erau împinși de peste tot ca să nu stea în picioare; și dacă i-ați văzut căzuți grămadă unul peste altul, iată, ei acum sunt în flăcări, căci li s-a pus gaz peste focul lor, peste inima lor răzvrătită, căci așa se plâng ei, se plâng sub lovituri, și de aceea sunt așa cum sunt, că zic că ne bucurăm că am scăpat de șatra lor. Dar de ce zic ei așa, măi iubiții mei? De ce trebuia să mai zică și asta?

Iată, dragii mei păstori, de ce am zis eu să nu vă mai pierdeți nici o frântură de timp cu aluat străin de lumina cea de la Dumnezeu sau cu vorbire care nu clădește nici un fel de casă în care să intre în sfat Dumnezeu cu cele cerești. Iată de ce v-am spus să doriți numai cele scrise în cartea cea din cer.

Aceasta este arma pe care v-a încredințat-o Dumnezeu ca să depărtați cu ea lucrul și pânda duhului rău și să stărpiți prin ea cuibul duhului rău care s-a încuibat în cel bătut de furtuni și de săgeți și de șoapte întunecate care dărâmă din picioare pe cel slab, pe cel mort, care trebuie înviat, iubiiții mei. Vedeți voi unde ne duce neascultarea și mărirea de sine? Căci n-am ascultat ca să îndreptăm totul atunci când am zis eu să îndreptăm, și dacă n-am ascultat, iată, nu pot fără voi să scol acest popor, să-l scol măcar, să-l găsec sculat în picioare, să-l găsec lămurit, să-l găsec oarecum pocăit și umilit.

Am spus că în curând vor merge mulțimile spre această grădină și vor întreba de acest popor și vor voi să vadă faptele credinței voastre. Eu nu voiesc să vadă pe păstorii mei fără de popor, chiar dacă poporul meu n-a avut cum să învețe până acum micșorarea de inimă și sărăcia de inimă. Dacă voi ați simți rana duhului meu, pe care o am pentru dorul de poporul meu, ați face nu ce a făcut David, și mai mult de atât ați face, căci e vremea celei din urmă hotărâri înainte de sentința mântuirii, care trebuie rostită peste acest popor. Eu nu voiesc să vă văd tăcând de frică să nu greșiți. Eu voiesc să vă văd vorbind, de frică să nu greșiți tăcând, dar iată, aici e nodul la care trebuie umblat numaidecât. Între voi și poporul meu să nu mai fie certuri gâlcevitore, să nu mai fie vorbire în ascuns, măi iubiiții mei păstori. În vremea adunării laolaltă nu vă mai deosebiți unii de alții câte doi, câte trei; nu, iubiiții mei. Aceasta nu mai înseamnă un singur duh, și de aici se iscă un lucru rău, neînchipuit de rău. Nici pe copiii voștri care au luat cărarea cea străină de Domnul, nici pe ei să nu-i vorbiți de rău și nici pe poporul cel abătut de la înțelesul cel ceresc care i-a făcut mari pentru Dumnezeu, nici pe aceștia să nu-i vorbiți de rău. Vorbirea de rău este cea mai mare bucurie pentru duhul rău, și cu această agățătoare a tras și a aruncat la pământ o mulțime de copii din acest popor. Dacă vine creștinul la voi și vorbește pe cineva de rău, să faceți și voi la fel? Dar nu acesta este lucrul ce-l avem de lucrat. O, deschideți cartea proorociilor care sunt pentru vremea aceasta și dați hrană poporului meu. Domoliți pe creștinul care se ridică asupra altui creștin, căci creștinul care-și dezvinovățește viața lui abătută, pe seama învinuirii altui creștin, acela este în întuneric, măi păstorii mei, acela are ochiul rău, și de aceea îi este tot mersul rău. Depărtați duhul cel rău care s-a cuibărit în inima creștinului, dar fiți atenți, că duhul rău nu iese cu armele lui, ci cu armele Domnului, iubiiții mei, căci scris este: «*Drac pe drac nu se lasă ispitit*». Întunericul din inima unui copil creștin nu iese cu certare dacă nu are umilință de inimă creștinul acela, și de la acela iese cu blândețea, cu lumina cuvântului ceresc, care scoate și înlocuiește cu cele cerești locul inimii unui copil din acest popor. Aduceți-vă aminte de Scriptura care spune: «*Milă voiesc*», dar dacă duhul milei nu lucrează întru legea dreptății lucrată cu duhul blândeții Domnului, atunci nu este vindecare din moarte, nu este depărtare de întuneric. Mergeți și sărutați pe cel îndărătnic. Mergeți și atingeți-vă cu legea dreptății cuvântului lui Dumnezeu și înviați inima celor morți față de tot ce a curs din cer prin firul acestui izvor.

Eu nu se putea să mor. Caută, măi Daniele, să spui la cei nedumeriți; spune-le că Domnul a spus că eu voi fi în lucru până va veni Domnul, că aceasta este lucrarea cea începută prin vasul trupului meu, și am primit putere din cer pe pământ, și sunt vie, iubiiții mei, și pot lucra dacă sunt vie. Se putea, să știți că se putea să nu fi ajuns așa de mort poporul meu. Nu este târziu. Primiți seninul Duhului Domnului, căci ungera voastră nu se poate șterge, și Domnul voiește să se

vadă puterea ungerii voastre. Puneți în inimile voastre cuvintele apostolului cel mare, care a spus: «*Asemenea lor m-am făcut ca să-i câștig lui Hristos*». Amin.

Pacea Domnului Iisus Hristos să fie cu voi, să intre în voi și să lucreze pace peste cei fără de pace, căci eu am zis și am împlinit, fiindcă am ridicat pacea poporului meu ca să-l fac să caute spre mine și să dorească prin umilință apă răcoitoare, care este apa cea vie a acestui râu ceresc.

Slavă dintru cele de sus lui Dumnezeu și pace peste voi, iubiiții mei! Am adus pe cei doi copii de la Moldova și m-am bucurat cu ei, dar mă doare, că iată, poporul meu se va ridica cu răutate spre ei, iar voi, păstorii mei, când veți vedea aceste flăcări, ridicați-vă și stingeți această pornire și nicidecum să nu faceți altfel, căci eu v-am spus că acesta este rezultatul celor lucrate fără binecuvântarea cea prin această lucrare, iar acești doi copii ai mei vor fi ai mei, și vor fi și ai voștri dacă sunt ai mei. Fiți cu inimă mare și cu mare atenție și cu desăvârșită dreptate ca să nu suferă vreodată cel nevinovat de pe urma celui îndărătnic care a folosit mărirea de sine.

Domnul Iisus Hristos Își întinde dreapta Sa și binecuvintează masa de sobor a celor adormiți, care sunt vii prin această legătură venită din cer pe pământ, așa cum este scris: «*Și vor fi una: cele din cer, cu cele de pe pământ*». Amin, amin, amin.

22 decembrie 1991/4 ianuarie 1992

Praznicul Nașterii Domnului

Domnul rostește pace, depărtând întristările ucenicilor.

Domnul Iisus Hristos coboară binecuvântare pentru începutul slujbei de prăznuire a zilei de sărbătoare pentru serbarea nașterii după trup a Mântuitorului făpturii lui Dumnezeu.

Pace vouă, din această iesle cerească coborâtă pe pământul României! Pace și iesle caldă să fie această iesle în jurul căreia stați voi, cei stătători în acest așezământ! Și iată, azi v-ați făcut înscrierea pe pământ, că astăzi se face înscriere și numărătoare peste lume așa cum a mai fost în ziua nașterii cea după trup a Fiului Treimii Dumnezeiești. Dumnezeu este coborât în Duh peste România și este sălășluit prin cuvânt în această iesle și este prin cuvânt lucrată această iesle.

Binecuvântată să fie această zi de praznic sfânt, și ungerii să se apropie! Să se apropie îngerașii și să cânte cu voi cântarea cea pentru nașterea Duhului Sfânt, Care S-a născut în această iesle. Slavă întru cele cerești Domnului Savaot, iar peste această iesle cerească, pace și bună orânduială!

Domnul ridică sarcina durerii care este pusă de duhul rău peste această zi de praznic al Treimii Dumnezeiești, căci duhul rău a voit să facă mare război cu acest așezământ, dar iată săgeată asupra lui, căci Domnul îl depărtează și așează peste acest așezământ soare ceresc și urare de pace cerească.

Pace vouă, și împărăție nouă, de acum și peste toate vremile lui Dumnezeu! Nu vă temeți. În această zi a așezat Domnul slobozenie ca să se facă numărătoare și înscrierea lumii. Nu vă temeți. Se coboară mântuire mare pe pământ, căci steaua cea care este astăzi cântată și ieslea în care sălășluiește acest luceafăr nou, va umple cerul și pământul de înviere și de înnoire întru învierea care vine de la Domnul Savaot. Pace vouă, și binecuvântată să vă fie cântarea și doxologia și iubirea cu care slăviți pe Cel ce este sălășluit în această iesle binecuvântată și curată!

Cu frică și cu cutremur și cu umilință apropiați-vă, căci iată, Pruncul Cel născut atunci în ieslea necuvântătoarelor, acum cuvintează și vestește împărăția care vine de la Dumnezeu. Amin, amin, amin.

25 decembrie 1991/7 ianuarie 1992

Cuvântul Domnului și al sfintei Virginia peste soborul de la ieslea cuvântului

Rânduiești pentru așezământul cel nou.

Slavă Sfintei și Celei de o ființă și de viață făcătoare, Treimea Cea nedespărțită mai dinainte de toți vecii Treimii Dumnezeiești! Amin.

Dumnezeu este fără de început. Dumnezeu este mai înainte de început, și iată, Cel fără de început începe de aici un început nou, o vreme nouă peste vremile Domnului, precum este cuvântul Său mai dinainte grăit prin Duhul Sfânt al Sfintei Treimi. Duhul Sfânt este Dumnezeu Cel făcător de viață, este lumină din lumină, este Dumnezeu adevărat, precum Fiul Treimii cerești este Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat. Duhul Sfânt, Cel din Tatăl și din Fiul, este împreună lucrător întru lucrarea Sfintei Treimi și este vestitorul Sfintei Treimi și este prin prooroci în cuvântul cel împlinitor de lucrare cerească.

Slavă întru cele cerești lui Dumnezeu, Cel întru Treime mărit, iar peste această iesle, pace și bună orânduială, de acum și peste toți vecii cei care vin! Vine plinirea, iubirii Mei, vine așa precum este scris în Scripturi. Iată, Fiul Treimii Dumnezeiești lucrează prin cuvânt între voi în ziua aceasta.

Pace vouă! Pace și bună orânduială peste această iesle pregătită Mie de Tatăl Meu Cel bun, căci iată ce Mi-a dat Mie Tatăl Meu! Mi-a dat pentru că El Mă iubește și pentru că Eu vă iubesc pe voi. De aceea Mi-a dat, pentru că vă iubesc pe voi și pentru că El vă iubește dacă Eu vă iubesc. Pe cel ce Eu îl iubesc, pe acela îl iubește și Tatăl Meu, pentru că El este întru Mine, și Eu întru El sunt.

Iubiții Mei, de atâta vreme sunt cu voi, și trebuie să cunoașteți taina aceasta nepricepută de cei ce nu iubesc pe Dumnezeu după adevăr, căci dacă Eu sunt în Tatăl, și Tatăl în Mine, și dacă Eu sunt în voi, și voi întru Mine, iată taină, iată stâncă de care se zdrobesc cei mulți, care rătăcesc necunoscând adâncul lui Dumnezeu care este în Scripturi. Dacă ar fi fost cu adevărat întru toată lărgimea Duhului Treimii cerești cei cărora Eu le-am spus atunci despre ziua Domnului, ar fi înțeles aceia ce este taina aceasta, dar ei nici taina Mea n-ajunseseră s-o pătrundă, nici taina întrupării Mele n-aveau atunci cum s-o priceapă de ajuns. Stăteam cu ei mereu și le vorbeam despre împărăția cerească și nu înțelegeau îndeajuns adâncul pildelor care erau întru Duhul Sfânt ascunse, dar după ce M-am ridicat la Tatăl Meu, am trimis pe Duhul Sfânt peste cei ce au crezut că Eu sunt Fiul Tatălui ceresc și au înțeles aceia toate tainele pe care Duhul Sfânt le aducea lor spre cunoaștere. Stăteam cu ei și le vorbeam despre cele cerești, despre cele veșnice, și ei erau întrebători în duhul lor, și unul din ei Mi-a spus așa: «Doamne, arată-ne nouă pe Tatăl!», și știți ce răspuns au primit; știți, că voi aveți unger de la Duhul Sfânt și le știți, iubirii Mei. Și de ce le-am răspuns Eu așa cum le-am răspuns? Căci așa le-am răspuns: «De atâta vreme sunt cu voi și nu M-ați cunoscut că Tatăl este în Mine, și Eu, în Tatăl?». Iată ce taină fericită pentru fiii împărăției cerești, căci aceia nu mai așteaptă ceea ce așteptau atunci cei ce umblau cu Mi-

ne pe drumurile lumii ca să Mă arăt cu ei în mijlocul lumii și să creadă apoi noroadele în Mine, să creadă prin ei, căci Eu așa le-am spus lor: «Eu în voi, și voi în Mine, precum Tatăl este în Mine, și Eu, în Tatăl»; și așa am spus: «Cine va crede în Mine, acela va crede în Cel ce M-a trimis pe Mine, iar cine vă va primi pe voi, Mă va primi pe Mine».

O, iubirii Mei, vă spun și Eu vouă că Mă doare când aud cât de închisă, cât de departe este împărăția cerurilor pentru cei ce stau pe scaunul bisericii și zic mulțimilor că Fiul lui Dumnezeu nu știe despre ziua aceea. Și iată, și Eu zic pentru ei: ei rătăcesc că nu cunosc Scripturile, rătăcesc că nu au pe Duhul Sfânt, Care să le aducă lor din cele de la Mine. Dar cum să le aducă dacă ei închid ochii văzătorilor ca să nu vadă, dacă ei spun proorocilor să nu prooroască, dacă ei desființează această orânduială dumnezeiască, așezată dintru început de Dumnezeu? Cum, dacă ei nu știu cum să deslușească nici măcar Scriptura aceea care spune: «Iată, Eu voi fi cu voi până la sfârșitul veacurilor.»? Ei zic că sunt cu Mine, zic, știu că zic, știu că au un fel de dreptate întru acestea zise, dar Eu am lăsat orânduială veșnică și am trăit peste cei ce sunt întru Mine după adevăr, am trăit prin viață și prin cuvânt, căci am fost prin prooroci, am fost prin cuvânt, așa cum am făgăduit că voi fi până peste toți vecii. Iată, acum a venit vremea să Mă arăt așa cum am fost, căci am fost așa cum am grăit că voi fi. Această lucrare de Duh Sfânt, de cuvânt ceresc venit prin prooroci, aceasta a fost lucrarea cea vestitoare a Duhului Sfânt, care a fost și care este înaintemergătoarea slavei care vine după ea, și după ea se va vedea Scriptura aceea care spune: «Iată, vine Domnul cu zecile de mii de sfinți ai Săi!».

Iubiții Mei, moștenii Mei, care ați lucrat această iesle nouă și curată, aduceți-vă aminte, căci iată, întăresc această poruncă și o așez în această carte ca să ia trup această așezare, căci pe zidurile acestea va trebui să se vadă scrisă această Scriptură: «Iată, vine Domnul cu zecile de mii de sfinți ai Săi și tot ochiul va vedea această slavă!».

Copiii Mei, purtătorii Mei, voi sunteți Mie biserică, iubirii Mei, căci Eu Mă sălășluiesc în voi prin taina cea fără de sânge, care este numită împărăția lui Dumnezeu cea dinăuntrul fiilor ei. Binecuvântată să fie împărăția lui Dumnezeu, a Tatălui și a Fiului și a Duhului Sfânt, Care este în voi, și iată, vom merge și ne vom arăta până la toate marginile. Amin. Iată, Domnul Iisus Hristos Se încălzește în această iesle și locuiește în acest cort sfânt și este stătător cu voi și este cu voi. Binecuvântată să fie ieslea Duhului Sfânt a Treimii Dumnezeiești, care adăpostește în ea pe Dumnezeu Cuvântul și în care Se culcă și Se odihnește și Se dăruiește Mielul lui Dumnezeu celor ce sunt împreună cu Mielul, celor ce merg cu Mielul oriunde Se duce El, căci Domnul intră și iese din acest iatac, însoțit de cei ce sunt cu El.

Iată, Verginica este cu Mine și este în mână cu legile cele sfinte de la Mine luate și date vouă pentru ca să le așezați peste această grădină, peste acest cort și peste voi, cei purtători de cele cerești. Amin.

— **P**ace vouă cu Domnul Iisus Hristos! Pace vouă, copiii ai duhului meu! La mulți ani, cu adevărat la mulți ani, căci vouă vi se potrivește această slavă, fiindcă această slavă care este la voi este nemuritoare, dar lumea nu știe ce înseamnă această slavă. Pentru lume, aceasta este o urare învățată de la oameni, dar tâlcul acestei urări nu știe cum vine, și ei în zadar spun „La mulți ani!”. Cum „La mulți ani!”? Ei nu știu ce spun, ei nu știu ce cer și cui cer aceasta. Ei spun „La mulți ani!” în cele ce nu sunt veșnice, și

nu este adevărată această urare multă. Nu este multă, este puțină, este fără temelie și nu este, măi copii.

Copiii mei, micuții mei, iată, vă adaug pic cu pic încă un pic la statura voastră până veți ajunge la deplinătatea cea întru Hristos. Mama Gigi încă o dată repetă porunca aceea care a fost mai dinainte adusă și, iată, iarăși ia trup în această carte porunca aceasta:

– În acest așezământ să nu intre întunericul din afară care să umbrească lumina cea dinăuntru, căci ce legătură este între lumină și întuneric?

Să mă iertați, iubiiții mei, căci iarăși am venit cu această așezare, dar voiesc să vegheați bine întru această poruncă, voiesc ca să vă cruț de suferințe și de dureri și de întuneric și voiesc să nu intre întunericul peste această așezare cerească. Nu este cu puțință la Dumnezeu să îngăduie această călcare de poruncă. Fiți atenți, că aveți de dat socoteală pentru ținerea legilor acestui așezământ.

Iată, scrieți poruncă nouă, și să fie vie această lege:

– Cei trei slujitori care lucrează Sfintele Sfinților în acest așezământ, aceia nu au voie să intre în acest cort în vremea slujirii, nu au voie fără haina cea întreagă pentru vremea slujirii, căci aici nu este ca pe pământ, ci este ca în cer.

Vine o vreme și mai așezată, și mai desăvârșită pentru această purtare de veșmânt nou, dar până la ziua aceea, slujitorii cei trei care sunt așezați pentru jertfa cea întreită, nu vor sta în vremea slujbelor fără de haina cea întreagă pentru slujirea celor sfinte, căci iarăși vă spun: aici este așezare cerească.

Iată încă o nouă poruncă, iubiiții mei:

– Să fie sfială pentru vremea slujirii și pentru statul la slujbele sfinte și să fie deosebire între vremea slujbelor și vremea dintre slujbe.

Va veni o vreme să se intre ca în cer în această iesle, dar până atunci, iată cum este porunca pentru ținuta cea din vremea slujbei. Ați văzut pe cei din lume care se duc la nuntă, că-și pregătesc haine curate și bune și alese pentru nuntă și încălțăminte bună.

– Fiecare din voi să se pregătească, pentru că este înfățișare între voi și Domnul. Încălțăminte voastră să fie curată, și încă o dată zic: curată, iubiiții mei.

Dacă nu aveți încălțăminte pusă mai deoparte, pentru nuntă, măcar să fie curată cea cu care intrați în această iesle curată. Fiecare din voi are câte o hăinuță mai curată, mai nepurtată. Cinstiți slujbele acestui așezământ, căci voi sunteți mai presus decât cei străini de Dumnezeu.

Fiți mai sprinteni, fiți mai îndemânatici, măi copii, ca să pot și eu apoi să găsesc duh de liniște, duh de pace, duh de lucru pentru cele de la mine întru cei de care Se sprijină Duhul cerului. Sunt atâtea de îndeplinit, dar mai de preț ca cele ce trebuie să ia trup în această carte nu este altceva, căci toate celelalte se adaugă și se lucrează aici dacă au întâietate cele din cer între voi și peste voi.

Iubiiții mei, scrieți încă o poruncă, și apoi, iarăși, în altă vreme, voi mai aduce pe celelalte care-și au fiecare vremea lor:

– De fiecare dată, în vremea fiecărei slujiri, să nu se mai iasă din biserică după ce intră fiecare din voi. Să rămână de fiecare dată, pe rând, și aici, să rămână câte unul cu veghe în curtea cea de serviciu, iar ceilalți, după ce intră la slujbă, să nu mai iasă până la terminarea slujbei, căci trebuie mare stare cerească aici.

Copiii care stau la gura acestui izvor ceresc, să ia aminte bine și să scrie spre mărturie toate semnele cu care Dum-

nezeu a însemnat pe cei ce au luat în glumă cele așezate peste această grădină, căci aceste însemnări vor vorbi, și altele se vor adăuga, și acest loc se va vesti de la Dumnezeu puterilor cerești și se va vesti începutul cel nou și starea nouă care-și va lărgi staulul ei peste cei ce vor crede și se vor boteza întru credință sfântă, întru acest început nou.

Voiesc să mai stau de vorbă cu păstorii mei. Voiesc să mergă păstorii mei la Ferentari, să vadă ce vor lucra înaintea mea, căci vreau să vestesc o zi de intrare și în această cetate. Să mergă să lucreze și să adune pe cei ce vor răspunde și să le vestească o zi de intrare a lui mama Gigi în cetatea Ferentari de la București, iar cei din Colentina care vor voi să vină și ei, să vină, și vor fi iarăși scriși în dreptul acestei cărți de mărturie care vă va vorbi în cetatea Ferentari.

Pace vouă, iubiiții mei! Domnul Iisus Hristos, Care S-a sălășluit în această iesle, să lucreze și să nască din nou pe cel ce poate să învieze în legile acestui nou legământ sfânt, căci El este cunoscătorul celor ascunse care pot învia întru Dumnezeu, care se pot arăta la vedere ca să fie înviate.

Pace vouă, celor din trupul acestui nou așezământ, căci capul acestui trup este Domnul Iisus Hristos, Care a luat viață nouă prin viața celor ce stau întru această taină, întru acest cort dumnezeiesc, rostit și lucrat prin poruncă cerească.

Voi veni iarăși în sfatul vostru, voi veni la vreme cu orice așezare, dar voiesc să vorbesc atunci când voi veni și nu voiesc să aștept la ușa acestui izvor. Voiesc să curgă acest izvor după cum îi este cursul lui de la Dumnezeu. Fiți cu băgare de seamă, căci aceasta trebuie să fie așa cum este venirea celor cerești, cum este vremea fiecărei vestiri.

Pace, mămică, pace peste voi! Pace peste toți copiii mei care sunt legați cu Dumnezeu prin acest jertfelnic ceresc! Amin, amin, amin.

30 decembrie 1991/12 ianuarie 1992

Sărbătoarea sfântului Vasile cel Mare

Sfânta Virginia arată despecetuirea unor proorocii asupra sfârșitului. Domnul a deschis judecata neamurilor.

Pacea Domnului nostru Iisus Hristos să fie cu voi, să intre în voi, iubiiții mei! Să fie pace în acest sfat ceresc. Domnul Iisus Hristos să lucreze pace peste cei fără de pace, căci eu am zis, și am împlinit dacă am zis. Am zis că voi ridica pacea poporului meu ca să-l fac să caute spre mine, și cu umilință să caute apă răcoritoare de suflet, căci apa aceasta este apa acestui râu ceresc, apa acestei fântâni de cuvânt ceresc. Amin.

Pace vouă, copiii mei, căci am voit să stau în sfat ceresc în această casă și în această zi de praznic sfânt! Pace și bună orânduială peste viața celor ce au ales viața care răsare din acest râu de viață făcător, iar peste ceilalți din poporul meu, care au ales calea cea fără de mine, aceia sunt acum fără de pace, căci eu am împlinit cuvântul când am spus că voi ridica pacea de peste cei care n-au crezut întoarcerii mele din zilele acestea.

Mama Gigi cercetează fiecare inimă și cercetează pricina necredinței celor ce au ales necredința față de lucrarea care s-a născut de la Dumnezeu pentru ridicarea din praf a unui popor nou, așa precum scrie în Scripturi. Cercetez, măi copii, cercetez bine, mămică, fiindcă nu este creștin în acest popor care să nu aibă scris în dreptul lui cuvânt de ispitire, cuvânt de judecată, de tăgăduire, de nepăsare și de hulă asupra

Duhului Sfânt, Care a lucrat în mijlocul acestui popor în toată vremea, după cum a fost vremea și schița planului ceresc care lucrează lumină în vremea aceasta.

Iată vremea mea, măi copii. Și de ce spun vremea mea? Știți voi? Este, oare, cineva din voi care să-mi răspundă ce înseamnă aceste cuvinte? Iată vremea mea, iubii mei cei care credeți în această vreme, căci vremea aceasta este proorocită în sulul acestei lucrări și este proorocită în Scripturi, iubii mei. Mă opresc din cuvânt, căci voiesc cu adevărat să stăm împreună în sfatul zilei de azi. Mă opresc să aud de la voi răspuns, să văd și eu cum tâlmăciți voi această limbă, această vorbire, să văd cum ziceți voi că înseamnă vremea mea. Și să rămână loc gol, să rămână rânduri goale și voi așeza în această carte răspunsul vostru, iar eu sar peste aceste rânduri și îmi duc mai departe cursul cuvântului ceresc care stă în sfat cu voi în ziua aceasta de mărturie cerească, de praznic sfânt, căci serbăm ziua tăierii împrejur a Domnului Iisus Hristos, ziua când Domnul S-a supus umbrei legii ca să-i scoată la lumină pe cei de sub lege. Iată, să rămână această pagină și să fie întocmită după cum va fi răspunsul cel de la voi. Amin.

— **A**devărata vreme a unui lucrător al Domnului, este vremea lui cea din cer, lucrarea lui cea din cer, după ce el, lepădând trupul care îl împiedică în multul lucrărilor cerești peste el, se îmbracă în casa lui cea de sus și, venind cu Domnul pe pământ în cuvânt, în mult cuvânt, cum este început cuvântul Domnului prin trâmbița Sa în vremea aceasta, el cuvintează neîmpiedicat, având în urma lui pe pământ trupul ucenicilor lui care-i înmulțesc lucrarea după ce ea vine cu cel ce o are de lucrat de la Dumnezeu, și aceasta înseamnă vremea trâmbiței Domnului, vremea cea cerească a ei, cea desăvârșită și nu în parte cum este ea când își are hotar trupul. Amin.

— **O**iubii mei, iată vremea mea, și iată de ce spun vremea mea: că am fost cu trupul pe pământ, iar trupul meu a fost purtător de Dumnezeu, a fost cort lui Dumnezeu, și Domnul a lucrat și a vorbit din ușa acestui cort ca să se îplinească Scriptura aceea care spune: *«Încă o dată voi mai clătina cerul și pământul»*. Iată taină înțeleasă, căci încă o dată a vorbit Domnul, încă o carte, încă o Evanghelie care va mărturisi pe Domnul Iisus Hristos întru lucrarea care a vestit zilele gloriei Sale, zile care vin, iubii mei. Iar în vremea trupului meu, Domnul, Cel Care a lucrat întru lucrarea Duhului Sfânt, a născut un popor, iubii mei, și în dureri l-a născut, și nu știa Domnul cum să ascundă pe cel născut, cum să-l mai ocrotească, cum să-l mai crească, fiindcă duhul rău a urmărit acest popor, și m-a urmărit pe mine ca să mă piardă, ca să piară de foame cel ce trebuia hrănit. O, această lucrare n-a avut loc pe pământ, ci numai în ascuns și numai sub pământ, dar pământul a primit ocrotire și a acoperit pe cel născut în vremea aceasta, căci duhul rău și îngerii lui nu și-au mai aflat pacea după nașterea acestui popor, și au căutat mereu să-i țină urma și să-l culce la pământ, să-l facă trup fără de duh, să-l dezbrace de veșmânt, să-l lăse gol și fără de viață din cer.

O, iubii mei, vă spun taină dureroasă, că de la o vreme, pe vremea trupului meu pământul a acoperit pe poporul meu, și așa s-au putut scrie și termina cele ce erau să iasă de la Dumnezeu prin ușa cortului meu care-L adăpostea pe Domnul, Care Își ascundea fața în Israel, căci viața cea rece de Dumnezeu, în care a rămas poporul meu după ce eu mi-am început vremea cea cerească, viața cea rece a acestui popor, aceea a însemnat pământ, căci s-a culcat la pământ poporul

meu dacă eu mi-am început vremea cea cerească. Și iată, iubii mei, a trecut apoi și vremea în care eu am stat ascunsă de fața celor ce uitaseră de căldura dumnezeiască și cu care eu am coborât în mijlocul acestui popor mic la inimă, căci Dumnezeu Și-a adus aminte de făgăduința ce o rostise pe vremea mea, și iată vremea mea, iubii mei.

Iată cum este vremea mea: Domnul a deschis procesul neamurilor, iar pe mine m-a ridicat cu duhul și mi-a făcut trimitere în mijlocul poporului meu ca să-i fac strigare și să-l ridic spre mărturie și să vorbească el faptele lucrării care a trăit de la Dumnezeu în mijlocul acestui popor. Și dacă poporul meu n-a înțeles vremea sa, dacă el și-a uitat menirea pentru care fusese născut prin această lucrare, dacă n-a fost găsit bun de luptă, iată, a trebuit să mă ridic în locul lui și să lucrez din mijlocul lui. Și iată vremea mea, iubii mei, căci cea din vremea trupului meu a fost vremea trâmbițării Domnului, iar vremea cea de acum este vremea mea, fiindcă eu, după înălțarea mea la Tatăl, am intrat în vremea lucrului meu, care este lucrul cel din Tatăl. Eu n-am fost purtătoare de dar, ci am fost purtătoare de Dumnezeu, măi copii, și acum din cele cerești lucrez, căci lucrez din lăcașurile cele cerești. Domnul mi-a dat misiune cerească dacă m-am suit în cele cerești, și mi-a dat misiune mare, după cum a fost de mare această lucrare de mântuire, care a fost înaintemergătoarea slavei Domnului, Care vine în curând, iubii mei. Iată vremea mea, și am putere din puterea Preasfinte Treimi, Care a locuit în cortul meu pe vremea trupului meu.

Iubii mei, iată vremea mea, și aceasta este lucrarea plinirii vremilor Domnului, și de aceea duhul rău s-a sculat la război cu cei din spița mea care țin mărturia lui Iisus Hristos. Dar cei din spița duhului meu, cei născuți prin duhul acestei lucrări, au rămas pușini, mămică, fiindcă ceilalți mulți s-au întors înapoi, s-au întors de la mine și au intrat din nou sub umbra celor dinainte ale lor și n-au mai stat pe cărarea pe care eu îi așezasem, și iată, acum am venit iar, a venit vremea mea. Am venit și am luat capacul acestei fântâni și am scos din ea și am mers. Am găsit în viață câțiva copii de ai mei și am așezat pe creștetul lor ungera Duhului Sfânt și am scos apoi din această fântână cerească și le-am dat să meargă cu mine, ei cu trupul, și eu cu duhul, și am mers ca să împart apă vie și să bea creștinii poporului meu și să-și vină în fire și să știe și să creadă că a venit vremea mea și vremea poporului meu. Dar mare durere, că poporul meu n-a cunoscut vremea cercetării sale și au vărsat pe jos această apă vie și s-au sculat și au tulburat cursul acestui izvor. Unii s-au apropiat și au sorbit apă limpede și curată, dar apoi au călcat în picioare gura izvorului și au tulburat apa și au luat și au dat apă turbure celor ce au voit apă turbure și s-a îmbolnăvit poporul meu și nu s-a mai sculat de jos și n-a mai auzit glasul meu care a strigat la ei ca să-i scoale și să-i pună pe picioare. Și iată, am plecat plângând, am trecut pe lângă acest popor și n-a voit să se lase ridicat, și am trecut înainte. Dar m-am întors la fântâna Domnului, căci această fântână nu se putea să sece, și trebuie mai mult să izvorască, trebuie să curgă acest râu, căci este scris despre râul care va curge din tronul lui Dumnezeu și nu se poate desființa această Scriptură. Acesta este locul meu, lângă această fântână, măi copii, și iată vremea mea. Și dacă aceasta este vremea mea, voi birui cu cei din seminția duhului meu și voi lega pe îngerii duhului rău care au plecat cu război asupra celor ce păzesc mărturia acestei lucrări de mântuire, care este coborâtă de la Sfânta Treime, iar cei ce sunt din seminția Duhului Sfânt vor birui prin sângele legământului cel nou, căci

aceștia păzesc mărturia lui Iisus Hristos. Iubiții mei, suntem în plin război cu îngerii duhului rău și să știți că vom birui, căci tot cerul este în lucrare cu mine peste România.

Am venit cuvânt în casa copiilor mei Victor și Veronica pentru ca să le binecuvântăm jertfa lor pentru această zi de praznic sfânt. Binecuvântată să fie mireasma cea bineplăcută pentru această zi de serbare, căci eu iau din inimile acestor copii mireasma cea bine primită de cer. Iată, mămică, voi știți că Domnul S-a ridicat să despecetluiască această fântână, și nimeni n-o mai poate ține sub pecete, oricât de mult ar lupta îngerii cei nimicitori să-mi culce la pământ gardul grădinii în care eu sălășluiesc împreună cu cei ce poartă taina acestei grădini. Iată, îngerii cei care s-au unit cu duhul rău, umblă vaitându-se, umblă țipând și lovind și improșcând cu pietre peste acest așezământ sfânt cu care eu mă arăt cu cerul cel nou și cu pământul cel nou, care se așează de la Dumnezeu peste România. Dar cer și eu îngerșilor mei, căci voi, cei legați de această iesle ridicată de mâinile cele slabe ale copiilor cei rămași cu mine, voi sunteți împreună cu ei îngerșii Duhului Sfânt care lucrează cu trupul pe pământ, căci îngerii cei din cer vă acoperă pe voi în orice clipă, în orice cale. Mergeți și voi, mămică; fiți viteji. Nu stați în fața gloanțelor. Luați-o prin părți și mergeți la cei însăgetați de săgeți otrăvitoare, care săgetează neadevăr; mergeți la cei pe care eu îi îndemn spre dreptate și spre împlinire cerească; mergeți, și binecuvântată să vă fie mărturisirea voastră prin lucrarea care v-a crescut mari, căci acum lucrarea aceasta s-a făcut cunoscută de la Dumnezeu și trebuie cunoscut adevărul ei, ca să prindă viață acest adevăr. A venit vremea aceea când eu va fi să hrănesc un popor ceresc în zilele ce vin, dar ridicați-vă și dezarmați puterea minciunii și fiți mărturisitori ai adevărului acestei lucrări dumnezeiești. Mama Gigi va sta și va lucra prin cei ce se ridică să învingă puterea duhului rău care lucrează prin cei ce seamănă rătăcire de la adevăr.

Acești copii pe care eu i-am așezat de veghe peste această grădină din mijlocul căreia a răsărit ca din pământ ieslea Duhului Sfânt, acești copii sunt apăsați de mare răspundere pentru ținerea legilor cele sfinte ale acestei grădini cerești, iar voi, cei care ați fost adăugați la lucrul ridicării acestei pietre, nu stați, fiindcă iată ce fac cei ce sunt înarmați de duhul rău! Uitați-vă ce putere au prins. Au prins, pentru că voi, cei ce ați putea să fiți scuturi în jurul acestui așezământ sfânt, voi stați fără de luptă. O, nu așa, iubiții mei. Copiii mei cei de aici au scos la suprafață lucrarea și viața acestei lucrări, dar acum ea trebuie apărată, trebuie mărturisită, trebuie să fie lucrătoare și biruitoare. Iată vremea mea și iată vremea voastră. Eu în voi, și voi în mine, și vom birui pe cei ce ne pâresc pe noi ziua și noaptea, și aceștia vor sta pe nisipul mării, precum este scris. Creștinii acestui popor voiesc să vină să-și facă intrare în această grădină. Dar, oare, eu de ce am venit din cer și am strigat deșteptare peste poporul meu? O, eu știam că va veni această slavă văzută, și veți vedea în ce fel va fi văzută, dar n-a crezut poporul meu, și a spus că mint, a spus că nu sunt eu, și iată, am fost și sunt și am să fiu până la toate marginile, căci aceasta este împlinirea care trebuie să se îplinească. Poporul meu nu știe ce înseamnă să dezvălui o taină care este taină dumnezeiască, și dacă nu știe, nu știe, și nu poate fi primit în această grădină. Am voit să am pe poporul meu aici, dar el n-a voit, și de aceea nu este aici. Mama Gigi cercetează inima poporului ei și va lucra dreptate pentru fiecare inimă. Amin.

Iubiții mei, fiți în duhul păcii cerești! Domnul Iisus Hristos are pregătite în casa Tatălui Său multe locașuri, dar

acest locaș va fi deosebit în Ierusalim numai pentru cei ce n-au hilit duhul și lucrul acestei lucrări, numai pentru cei ce n-au hilit vremea mea, măi copii. Fiți în duhul păcii cerești, căci Domnul cercetează pricina fiecăruia și va fi bucurie după întristare. Am spus că voi ridica pacea poporului meu, dar am putere să mă întorc iarăși cu pace spre el. Fie după dragostea poporului meu. Amin.

Pace vouă! Pace și păstorilor poporului meu! Pace și duh de dreptate să fie lângă duhul blândeții! Pace și duh de atenție și de înțelepciune, căci cu cei ce au ispitit pe Dumnezeu, trebuie lucrat după dreptate.

Duhul Sfânt să fie cu adevărat lucrător peste voi, dar aceasta atârnă de inima fiecărui creștin al poporului meu, pentru că la Dumnezeu așa este, măsură pentru măsură, după cum este rodul fiecăruia.

Pace vouă, și luceafăr nou să se nască în ieslea inimilor fiilor poporului meu, căci acest popor vrând-nevrând va fi să mărturisească această lucrare prin semnul care se va vedea pe creștetul său, și tot ochiul va vedea pe cel ce a iubit și pe cel ce a călcat această lumină, căci ea a fost și este lumină din lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat. Amin.

Ferice de cel ce-și vine în fire mai înainte de ultimul sunet al trâmbiței, căci acela va lua plată la fel cu cei ce au lucrat încă de la începutul zorilor acestei mântuirii. Voi merge iar cu acești copii pentru ca să împart mângâiere peste cei ce duc dorul mângâierii mele. Îi voi împuternici, căci ei sunt acum plăpânzi de tot, sunt slabi, sunt fără vlagă, dar eu sunt, și dacă eu sunt, voi sufla, și ei vor sufla din suflarea mea și vom cerceta pe cei însetați, pe cei încercați, pe cei zdrobiți de duh de umilință, căci acești copii cu care merg au cunoscut boldul umilinței, și așa au ieșit întregi din cuptorul durerilor. Amin, amin, amin.

1/14 ianuarie 1992

Cuvântul Domnului către alesul Său Irineu

Creștinii statornici sunt salvatori ai neamului lor cel adormit. Arhiepiscopul Irineu va fi întâiul ortodox dacă va întări viața cea adevărată a trăirii cu Hristos în biserică.

De fiecare dată, iubitul Meu copil, când stau în sfat cu tine, te ating pe creștet și te întăresc și mai mult, căci vreau să Mă uit după tine așa cum se uită un părinte după copilul său când se face mare și tot mai mare. Așa și Eu Mă uit după tine ca să-ți măsoar mereu statura cea întru Mine. Iată, pic cu pic adaug încă un pic la statura ta până va fi să fii de ajuns de mare, de ajuns de voinic în dragoste și în totul Meu, care trebuie să se vadă la tine tot mai deslușit, tot mai întreg.

Am spus așa, am spus că voi sta iarăși de vorbă cu tine ca să te ajut iar, treaptă cu treaptă. O, tu nu știi ce face cerul, căci toată oastea cea din cer care lucrează în zilele acestea peste începutul cel nou care se va desăvârși, toată oastea cerească este în mare serbare, în mare slavă peste acest așezământ sfânt, atunci când tu intri în acest Ierusalim care este coborât de la Mine. Este cerul în mare slavă atunci când tu vii și îți pleci fruntea în această iesle a Duhului Sfânt. Cântă corul îngerșilor, de bucurie cântă, pentru acești copii și pentru tine cântă, căci aici tu nu ești cântat de cei de pe pământ. Slava aceea care este pentru tine de la cei ce nu calcă după cum este întru Mine slava, aceea este puterea lor de la tine izvorâtă, căci ești împărțitor de putere, de înțelepciune, și setea du-

hului lor te sleiește pe tine atunci când din gura ta curge râu de ape vii, din care se adapă atâtea mii de suflete, așa ca pe vremea Mea, iubitul Meu.

Pe vremea trupului Meu, cuvântul cel ce era din Tatăl răcorea setea multor suflete, căci cu miile se îmbulzeau mulțimile să-Mi asculte înțelepciunea cea de la Tatăl luată și mulți se întrebau: «Cine este Acesta, de Care ascultă furtuna și munții? Cine este Acesta, Care are putere să ridice pe oameni din neputință?». Așa se întrebă și mulțimile care umblă după cuvântul înțelepciunii tale, care curge din tronul Meu peste tine, căci așa este Scriptura aceea care spune: «Cel ce crede în Mine, râuri de apă vie vor curge de pe limba aceluia». Se întrebă mulțimile: „De unde aceste cuvinte pe care le auzim?”. Se întrebă, și această lumină va fi să lucreze, iubitul Meu, va fi să învieze pic cu pic acest neam ales. Iată de ce am făcut Eu în tine orânduială vie. Iată de ce am spus să fii cu Mine de aici, de unde lucrez Eu, să mănânci cu Mine de aici, de unde mănânc Eu. Și iarăși îți spun că tu ești între ei, dar nu ești dintre ei, dintre cei în care ești în biserica lumii.

Am dat de știre, am grăit prin gura acestui izvor că voi descoperi această fântână, și am împlinit dacă am grăit, și lângă această fântână ești și tu, copilul Meu; tu, dintre cei ce se zic pe sine că sunt iudei, dar nu sunt, ci mint că sunt cu Mine. Dar tu ține ce ai și bea din acest izvor, căci de ar fi să dobândești lumea aceasta, nimic n-ar fi aceasta față de slava pe care Eu ți-am dat-o. Ți-am dat-o, dar vreau să înțelegi că ți-am dat-o. Este scris în Scripturi despre tine și despre acest popor care va crește și se va înmulți și va umple pământul cel nou și cerul cel nou. Voiesc, și iată, trag din greu să destelenesc pământul cel pietros, căci stăpânii cei puternici prin puterea lor, se luptă cu puterea Domnului ca s-o supună după voiele lor. O, nu este îngăduit la Dumnezeu, și va ieși Domnul și cu ai Săi, măi copilul Meu.

Am rostit grăire nouă și poruncă nouă și am zis să se ridice poporul Meu și să mărturisească despre Mine și despre această fântână. A venit vremea mărturisirii, și fericit ești tu dintre cei din Iuda, căci tu vei fi laudat și mărit de poporul care va răsări în zilele ce vin, și vom pregăti calea cea nouă a poporului cel nou, care va lua pe el veșmântul cel cu care va sta în fața acestui tron, căci această lucrare va fi tronul Domnului, din care curg legile Domnului, și mulțimi multe se vor îndrepta spre acest munte ca să audă și să știe calea și să meargă pe ea.

Nu te teme, tată. Eu ți-am dat ție iubirea Mea mai mult decât am dat-o celor care au lăsat lumina de la Mine peste pământ. Ți-am dat mai mult, căci acum drumul la care suntem ajunși este capătul cel ce arată desăvârșirea fiilor împărăției cerești, este împărăția cerurilor cea dinlăuntrul fiilor ei, este plinirea răbdării sfinților, este plinirea cea așteptată de proorocii și de dreptii care au văzut de departe această slavă.

Iată, Duhul Sfânt și puterea Celui Preaînalt te va umbri pe tine și vei ieși în fruntea acestui popor ales și apoi veți prăsi și vă veți înmulți și veți acoperi acest pământ ales dintre toate câte sunt pe lume, căci România va fi Edenul cel nou. Știu greutatea ta, și dacă Eu n-aș fi cu tine și în tine, tu n-ai putea. Știu, dar în curând o vei lăsa de pe tine, căci copiii acestei lucrări vor fi pământul cel nou care va fi vestit cu putere lucrătoare de minuni și nu se poate să nu simți greutate acum. Acum încă pământul este greu, iubitul Meu, și el strigă la Mine sub greutatea lui, strigă să-l fac nou, după cum îi este menirea sa. Pământul acestui popor, dacă el ar fi dat voie lui Dumnezeu să-l lucreze după cum este de lucrat un pământ al

vremii în care suntem ajunși, ar fi dat acest pământ rod de minuni despre care nu s-a mai auzit până acum. O, creștinii acestui popor, aceasta era menirea lor: să scoată din morți până la al miilea neam din neamul fiecărui petec de pământ, al fiecărui creștin care s-ar fi lăsat lucrat și înviat; și iată, aceasta este menirea și tâlcul Scripturii care spune: «În zilele acelea, pământul va da înapoi pe morții de sub el, și marea va da înapoi pe cei morți ai ei», fiindcă iată încă o taină, căci fiecare suflet de creștin are o seminție și în trup, și aceasta este Scriptura care spune despre marea care va da înapoi pe cei morți din ea, și se va împlini cuvântul: «Unde îți este, iadule, biruința ta și boldul tău?». Iată, aceasta a fost misiunea acestei coborâri de cuvânt ceresc, și scris este în prooroci despre această vreme și despre lucrarea Duhului Sfânt prin care s-a născut acest popor. Iată, va veni vremea luptei celor două cete de îngeri și se vor împlini cele scrise, căci îngerii Duhului Sfânt vor birui pe cei potrivnici lor, fiindcă nu se poate să treacă vreo cirtă ca să nu fie adevărată mai înainte de a trece cele ce trebuie să treacă.

Iarăși îți zic ție: nu te teme cu Mine, căci vine o vreme să vezi toate cuvintele tale împlinindu-se, și atunci nimeni nu va mai fi să spună cele ce a văzut, mai mult decât vei spune tu. Tu ești setos, vād inima ta, dar Eu voiesc să-ți las cununa întregă, că nu este alta mai mare decât cea care vine de la credința cea nădăjduită. Fii cu mâinile curate și nu te rușina să fii așa, căci o astfel de cetate dăinuiește pe veci.

Nu te teme de cărturarii bisericii, să nu faci aceasta, că tu ai văzut mereu puterea Mea lângă tine. Nu te frământa, nu te îngriji mai din vreme. Eu voi fi numaidecât și voi birui prin cuvântul care curge de la tine. Vei vedea pe fața lor rușine și goliciune chiar de-și vor acoperi cu vâlul fățarniciei goliciunea lor. Eu Mă voi sfinți întru tine înaintea lor și voi lucra ca și în fața lor să Mă măresc întru ei, pentru că Eu lucrez prin credința ta, și prin ea biruiesc întunericul lor. Ceea ce ai făcut tu, ei nu puteau să facă, și se vor rușina din pricina neputinței lor de a lucra tainele acestei vremi.

Dacă voiești să Mă ascuți, ridică-te și mărturisește-le lor că a venit vremea să fie purtată haina Mea, cămașa Mea, care este har și lucrare de Duh Sfânt peste România. Ridică-te pentru numele cel nou al României și pentru viața cea adevărată a trăirii cu Hristos, iar ei te vor numi întâiul ortodox al noii României. Uită-te la acești copii. Iată ce mici sunt și ce putere de cuvânt pun ei pentru fața cea nouă care răsare de la această piatră. Cei mici nu știu a se teme. Ei n-au mărire și n-au ce pierde, și de aceea Mă măresc pe Mine înaintea celor ce se clatină căutându-Mă. Iată, cei ce au măriri pământești se tem de cei mici, de cei fără mărire, și caută să-i răstoarne de la fața Mea, așa cum Irod, așa cum mai-marii bisericii de atunci, căutau să răstoarne pe Cel ce venise să culce la pământ tronuri și măriri și slava cea deșartă. Cei ce au măriri pământească se tem să nu piardă această măriri, dar cei mici nu dau din mână măriri Mea, și de aceea cei mici au pe Cel Mare, de a Cărui putere se clatină munții și înălțimile de pe pământ, dar când acestea se clatină de măreția slavei Domnului, atunci cei mici saltă și se bucură și nu se clatină, căci stânca lor este Dumnezeu.

De cine să te temi? Nu, iubitul Meu, fii cu mare bucurie, căci cei ce mărturisesc pe Hristos prin această piatră așezată în zilele acestea, aceia se vor vedea biruitori și munții se vor pleca înaintea aceluia. Lasă-Mă pe Mine, și voi sta prin cuvintele tale în sfat cu cei ce se cred mari prin puterea lor, prin măriri lor. Lasă-Mă pe Mine, căci Duhul Sfânt este

Dumnezeul minunilor prin cei ce au unger de la Duhul Sfânt. Amin, amin, amin.

4/17 ianuarie 1992

Praznicul Botezului Domnului

Domnul rostește proorocie despre venirea la izvor a mulțimilor și botezarea lor cu Duh Sfânt și cu foc.

Binecuvântată să fie sfințirea apei mari, care este serbată în ziua de serbare a botezului Domnului. Domnul Iisus Hristos binecuvintează din dreapta Tatălui ceresc această serbare de praznic sfânt.

Pacea Mea este cu voi. Pace vouă de la Fiul lui Dumnezeu, Cel ce S-a lăsat aplecat sub mâna slujitorului cel ceresc care era pe pământ, care se născuse pe pământ mai înainte de Mine, căci Eu eram venit în trup în urma acestuia, iar prin aplecarea Mea sub mâna acestuia, a ieșit atunci Scriptura care spune: *«Iată, cel mai mic este mai mare întru împărăția cerurilor»*.

Pace peste această zi de sfințire cerească! Pace și putere de Duh Sfânt, făcător de viață vie, peste toți cei credincioși care au așezat la locul lor serbările Domnului așa precum au fost ele așezate dintru început! Și vor veni la această scaldătoare mulțimi multe, iubiții Mei, așa precum în vremea lui Ioan venea Ierusalimul și Iudeea și veneau cei din ținuturile Iordanului să-și curețe păcatele prin botezul cel de la Ioan. Și va veni și clipa aceea, așa precum a mai fost atunci. Vor veni cărturarii și fariseii care sunt acum, căci vor vedea puterea Domnului care este aici și vor fugi spre ea ca să scape de mânia ce va să fie; vor veni, căci vor înțelege atunci că Domnul a ridicat pe cei de jos și a împlinit Scriptura care spune că are putere Dumnezeu să îplinească neamul lui Avraam din cei neluați în seamă; vor veni și vor vedea minunile Duhului Sfânt și vor fi botezați cu Duhul Sfânt și cu foc, fiindcă aria va fi curățată și va fi sortarea între grâu și paie, și iată, va fi zi mare de botez cu Duh Sfânt și cu foc, și mulți din cei necredincioși se vor mântui atunci, după cuvântul care spune: *«Se vor mântui ca prin foc»*.

Venise vremea să-Mi aplec capul sub mâna lui Ioan ca să fiu botezat de el, căci el era solul cel ce mergea înaintea Mea ca să creadă apoi mulțimile în Cel ce vine după Ioan. Venisem din Galileea spre Iordan, și iată, Ioan vestea mulțimilor ce se botezau, vestea despre Cel ce trebuia să vină după el ca să rămână apoi mai mare decât el. Am venit și M-am plecat sub mâna lui Ioan, căci Nouă Ni se cuvenea să lucrăm dreptatea celor ce erau vestite să se îplinească, iar după această împlinire, Duhul Sfânt al Treimii Dumnezeiești a deschis cerurile și S-a coborât și a grăit cuvintele Tatălui Meu: *«Acesta este Fiul Meu iubit, întru Care am binevoit»*, și iată, de atunci și până acum, mulțime de sfinți s-au ridicat, căci au stăruit să fie primiți întru împărăția aceasta și s-au făcut fiii ei.

Cine are urechi de auzit, să audă cele de la Duhul Sfânt coborâte spre înțelegere, căci se îplinește o Scriptură neînțeleasă până acum. Iată, se ridică un popor nou în zilele ce vin, un popor care este așteptat de toți proorocii și dreptii care sunt din Avraam prin făgăduință. Se ridică un neam nou spre o împărăție nouă, și iată, cel mic este mai mare acum întru împărăția lui Dumnezeu, căci cel mic va primi slava răbdării tuturor celor ce au răbdat ca să vadă venind slava lor, și va fi cel mic împărțitor de slavă pentru cei ce au moștenit slava care va fi împărțită după plinirea ei.

Astăzi Duhul Sfânt, Care are pregătită această iesle nouă, deschide iarăși cerurile și rostește cuvânt de mărturie, și iată cuvântul rostit de Duhul Sfânt: aceasta este ieslea cea iubită întru care binevoiește Treimea Cea Dumnezeiască; acesta este Siloamul cel așteptat de veacuri; acesta este tronul din care vor curge apele Siloamului, apele Iordanului cel ceresc spre care se vor îndrepta înălțimile de pe pământ și se vor apleca să fie botezate cu Duhul Sfânt al plinirii vremurilor mântuirii. Aceasta este lucrarea lui Dumnezeu Cuvântul, care a fost calea cea înaintemergătoare a slavei Treimii Dumnezeiești pentru plinirea celor ce trebuiau desăvârșite, căci din zilele lui Ioan și până acum nu s-a mai ridicat o lucrare mai mare ca aceasta, și iată, cea din urmă este mai mare decât cea dintâi, precum este scris: *«Mai mari decât acestea se vor lucra»*. Amin.

Ferice celui ce nu se îndoiește întru această lucrare, căci acela va ajunge stâlp în templul Dumnezeului Cel viu și va vedea cerurile deschizându-se și pe îngeri coborându-se și ridicându-se și iarăși coborându-se peste această iesle cerească, peste această taină neînțeleasă de cei ce nu se silesc să intre pe această intrare, pe această poartă, căci poarta despre care vorbesc este legea sfințeniei, care este lăsată peste această scaldătoare.

Iată solul Meu care Mi-a vestit atunci arătarea Mea de la Iordan, iată-l pe nașul Fiului lui Dumnezeu! Ioan Botezătorul, iubiții Mei, a venit cu finul său, cu Stăpânul său, și vrednic este Ioan să dezlege încălțăminte Mea, căci a fost vrednic să boteze pe Cel Unul născut din Tatăl, și lui i se potrivește această slavă. Iată-l pe Ioan! Deschideți ochii! Iată-l pe Ioan, care a venit să Mă vadă între ai Mei la această scaldătoare proorocită de toți proorocii și dreptii! Iată-l pe cel ce Eu l-am botezat pe el încă din pântecul maicii sale; Eu, Cel ce eram sălășluit prin Duhul Sfânt în sălășul cel care a fost numit Maica Fiului lui Dumnezeu, Fecioara cea proorocită de prooroci. Eu l-am botezat pe el cu botezul Duhului Sfânt atunci când cele două sălășuri ale trupurilor Noastre s-au întâlnit și s-au plecat unul altuia aceste două sălășuri, s-au plecat una alteia aceste două fiice binecuvântate și și-au rostit urare cerească, proorocie cerească, de la Duhul Sfânt, iar când această urare ieșită prin gurile acestor două sălășuri, când această urare a fost rostită, atunci a săltat pruncul Ioan în pântecul Elisabetei și a primit botezul Duhului Sfânt de la Fiul lui Dumnezeu, Cel sălășluit în pântecul Fecioarei care a luat în pântec de la Duhul Sfânt pe Fiul Cel proorocit de prooroci.

Iată-l pe Ioan! Este aici cu Mine și își pleacă fruntea împreună cu Mine în această iesle, în acest cort ceresc, așteptat de veacuri să ia trup în mijlocul grădinii alese pentru slava plinirii Domnului. Iată-l pe Ioan! Este serbat astăzi lângă Mine în acest cort de slăvire cerească, iar lângă Noi serbează cerul împreună cu voi pe cel ce poartă numele de Ioan, pe cel ce pregătește calea slavei Mele din zilele ce vin, și are nume pus de Mine, nume de copil, numele cel mic, care vine de la numele lui Ioan, căci acesta este Ionel. Așa este scris în cer, Ionel este scris, căci cerul poartă pe brațe pe ai săi, precum este scris despre fiii Ierusalimului cel nou, când zice: *«După cum mama își mângâie pe fiii săi, așa veți fi voi mângâiați în Ierusalim»*.

Îngerii din ceruri cântă îngerului bisericii, despre care este scris: *«Am trimis pe îngerul Meu să mărturisească bisericilor»*.

Domnul Iisus Hristos dă rând lui Verginica să-și lase peste voi urarea cea pentru această zi de serbare:

— **P**ace vouă, copii ai Duhului Sfânt, copii ai Sfintei Treimi! Pace acestei zile, și de la ea, pace peste voi și peste această grădină binecuvântată! Bucurie din cer să fie peste inimile voastre și sărbătoare veșnică să fie de acum și peste toți vecii în această zi, care este din zilele cele noi care vin de la Dumnezeu.

Nu vă temeți de duhul rău. Eu stau de veghe de la cer peste această grădină și voi împărți pace peste cei curați cu inima, iar peste cei ce vor lovi în această stâncă de neclintit, peste aceia voi rosti dreptate.

Pace vouă! Tot cerul serbează aici cu voi. Iar celui iubit care este serbat lângă cei din cer în această zi de serbare, duh de bărbăție îi sortesc, căci scris este: *«Fericit este bărbatul cel plin de bărbăție, care nu stă în sfatul necredincioșilor și cu cei călcători de lege nu se aseamănă, a cărui voie este legea Domnului. Acesta va fi ca pomul cel răsădit lângă râul vieții, care-și va da rodul în vremea aceasta, și toate câte va face se vor înmulți, căci Domnul vede calea celor drepti, iar puterea necredincioșilor va fi luată de vânt»*. Amin.

Binecuvântată să fie această zi de serbare care vine de la Domnul Savaot. Binecuvântată să fie jertfa acestei zile și hrana cea pentru ființă pe care o luați astăzi împreună cu noi, cei din cer, și să rămână pace peste voi, iubii mei, copii ai Duhului Sfânt, căci iată-mă în fața Domnului, iată eu și pruncii mei pe care mi i-a dat Domnul spre semne și minuni peste Israel. Amin, amin, amin.

6/19 ianuarie 1992

Trâmbițarea Domnului și a sfintei Virginia peste creștinii din cetatea București-Ferentari

Despecetluirea celor șapte tunete. România, țara strălucirii, țară creștină de la naștere.

Face Sfânta Treime popas ceresc și tocmește în această zi o gazdă de poposire cerească. Cerul este astăzi însoțit de cei ce au de mers în numele Domnului cu solia cea din cer din loc în loc. Se lucrează din loc în loc cu cuvântul cel din cer, iar cuvântul este întrupat în sulul acestei cărți de mărturie cerească. Cuvântul lui Dumnezeu se face faptă, căci este faptă încă de la vestirea lui. Face popas cerul în această zi sub acest acoperământ, căci Dumnezeu este același ieri, și azi, și în veac.

Iată, dintre cei din cer care au venit pentru lucrul acestor zile, se desprinde dintre cei din cer cuvântul lui Verginica, cuvântul trâmbiței din care a trâmbițat Dumnezeu pe pământ mai înainte de slava care este aproape de arătare.

— **P**ace vouă, copii ai poporului meu! Pace de la Domnul Iisus Hristos, iar peste noi, cei ce suntem veniți din cer, pace de la Domnul Savaot, Tatăl Atotțiitorul și Făcătorul tuturor celor văzute și nevăzute!

Pacea cerului să se așeze în ziua aceasta peste cei din cetatea București-Ferentari, peste copiii poporului meu din această cetate. Un brățic de copilași, o mână de inimioare, dar la această masă am invitat și altă cetate de la București, chiar dacă am poposit în ea o dată, și de două ori, în vremea întocmirii cărții de mărturie pentru cetățile poporului meu.

Copiii mei, m-a trimis Domnul pe pământ la voi, m-a trimis înapoi la voi, m-a trimis cu duhul, măi copii, căci așa a fost scris în cartea acestei proorocii, în cartea acestei lucrări. Așa mi-a spus mie Domnul când mă zbăteam cu duhul care lucrează pieire; așa mi-a spus:

— **V**erginico, nu te pierde, tată, căci în zilele tale, în zilele care vin după tine, va fi să te ridic din nou și să hrănești un popor mare, căci duhul tău va lucra de la Mine și va semăna semănătură de înviere și vom avea un neam nou, un popor nou, o viță nouă și un vin nou, întru împărăția care se va așeza de la Dumnezeu. Verginico, tu nu vei muri, tată. Tu M-ai purtat pe Mine în vasul tău de lut vreme de douăzeci și cinci de ani; ai purtat pe Dumnezeu Cuvântul, Care a vorbit în vremea aceasta încă o dată cu Israel. Dacă Moise este viu și lucrează în vremea aceasta, în tine a fost mai mult decât în Moise, că Eu vorbeam cu Moise, și Moise vorbea poporului cuvântul cel de la Mine, dar cu tine nu a fost tot așa. Tu ai fost trâmbița din care am sunat Eu mai înainte de arătarea slavei Mele. Tu ai fost fluierașul în care am sunat Eu ca să-l învăț pe Israel cântarea cea nouă, cântarea celor răscumpărați. Tu ai fost cuvântul Meu. Auzi tu ce ai fost? Auzi tu ce spun Eu, Dumnezeu Cuvântul? Eu sunt Dumnezeu Cuvântul, Verginico, iar tu ai fost cuvântul Meu și cortul Meu în care M-am sălășluit și am locuit între oameni în zilele trupului tău. Dar în zilele duhului tău, tot cu tine sunt unit, căci tu ești păstorița poporului tău. Te-am pețit, iubita Mea, încă de când erai în pântecul mamei tale, și am fâgăduit să fii a Mea și te-am luat și te-am albit și te-am îmbrăcat cu podoabe de la Mine, și apoi am fost cu tine și te-am iubit. Și de la Noi, de la lucrul Meu cu tine, și de la lucrul tău cu Mine s-a zămislit un popor care s-a născut din cuvântul lui Dumnezeu, care a trăit din cuvântul Meu, căci scris este: *«Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese de la Dumnezeu»*.

Verginica Mea, iubita Mea, biserica Mea, locașul slavei Mele! O, cât de mult am vorbit Eu acestui popor din ușa cortului tău care M-a adăpostit pe Mine, Dumnezeu Cuvântul! O, iubita Mea, ce mult M-ai iubit! Că te-am luat și te-am dus în cămările Mele și iată, îți preamăresc dragostea, căci după dreptate îți preamăresc iubirea.

O, fiică a Ierusalimului cel nou, scoală-te, așa am spus, scoală-te și cântă poporului Meu și poporului tău cântarea cea de înviere! Scoală-te și hai să culegem via până nu se întinde umbra serii! Iată vremea ta. Scoală-te și strigă pe ulițe, sună din trâmbiță, să audă paznicii viei Mele și să se gătească de veghe, că vine Stăpânul viei! Spune-le, Verginico, că Eu sunt Mielul lui Dumnezeu, Care iarăși vine, precum este scris. Eu sunt Cel ce M-am dus la Tatăl ca să pot veni iarăși la ai Mei, la cei pe care-i am din lume. M-am dus, și de atunci M-am așezat lângă Tatăl Meu și lucrez cu cei pe care Mi i-a dat Tatăl din lume, și iată, în zilele acestea Îmi pregătesc poporul cel care va îmbrăca veșmântul cel alb și va cânta cântarea răscumpărării; pregătesc poporul cel care va sta înaintea tronului slavei Mele, înaintea zilei Mele de glorie. Este scris că voi trimite sol mai înainte de ziua aceasta, îl voi trimite ca să întoarcă pe fii spre părinți, și pe părinți spre fii, ca să nu vin pe neștire și să lovesc pe cel mic al lui Israel.

Sunt cu cerul la voi, copii ai cerului sfânt. Deschideți Scriptura ca să vedeți cum se împlinește ea sub ochii voștri. Eu sunt Mielul lui Dumnezeu, și iată ce fac: iau cartea și citesc precum am citit pe vremea trupului Meu în casa Tatălui Meu, căci așa am citit atunci: *«Duhul Domnului peste Mine, ca să binevestesc săracilor, ca să dau vedere orbilor și să orbesc pe cei mândri, ca să ridic pe cei slabi și să se plece înălțimile la glasul Meu, căci iată, vestesc anul plăcut Domnului»*, iar vouă, ca și celor de atunci, vă spun: astăzi se împlinește această Scriptură. Amin. Deschideți Scriptura și mân-

cați din ea fructele acestei vremi, căci via Mea este pe sfârșit. Deschideți Scripturile, căci iată, Fiul Treimii Dumnezeiești grăiește din Scripturi încă o dată și încă o dată pe pământ.

Așa am grăit între voi pe vremea când era Verginica: *«Israele, paște, tată, Scriptura, că voi veni și te voi întreba, și dacă nu vei ști să-Mi răspunzi, vei fi tăiat și nu vei mai ocupa locul în zadar»*, căci vor veni înălțimile cele înțelepte și vor veni cărturarii la tine și îți vor cere apă din această fântână și va trebui să scoți să le dai și să-și stâmpere setea, căci așa ți-am spus Eu ție, că voi lua apa de pe pământ și va veni la tine Isaac Lachedem și îți va cere apă la poartă și va trebui să-i dai să bea și să se odihnească apoi de toată osteneala. Va veni acest om care M-a văzut pe Mine sub cruce, și el va fi martorul Meu și va fi prietenul tău, căci te va mărturisi pe tine de la Mine, măi Israele necunoscător, că nu cunoști vremea în care ești, dar deschide Scriptura și citește și vei găsi în ea vremea în care ești tu ajuns. Vor veni prooroci și magi de departe și vor întreba de această fântână, dar Eu vă spun că au și venit, și tu nu cunoști vremea cercetării tale, poporul creștin, popor cu nume dumnezeiesc și cu merinde din cer coborâtă.

Măi creștine, te-am hrănit și ți-am adus tot ce mai era de adus, căci nu este adevăr pe limba mai-marilor bisericii Mele când îi aud spunând că le-am dat lor tot ce era să dau. Le-aș fi dat lor, dar și ei, ca și cei de atunci, nu cunosc vremea cercetării care vine în toată vremea de la Dumnezeu. Dumnezeu a fost cu toți, de la o vreme la alta, din seminție în seminție, dar nici o vreme n-a fost să aibă fii de ajuns de împliniți ca să nu ajungă la capătul ei cu răstignirea Fiului lui Dumnezeu, cu răstignirea Duhului lui Dumnezeu. Fiecare, din fiecare vreme, au crezut că au primit tot ce mai era să aduc, și fiecare s-a făcut stăpân pe vremea lui pe cele ce veneau de la Mine, dar nici unul n-a fost să nu uite că Eu am spre păstrare ceva mai bun pentru cei ce plinesc vremea răbdării lui Israel. Au uitat apostolii Mei din vremile Mele toate, au uitat că Eu am spus pentru ei așa: *«Am încă multe a vă spune, dar nu le puteți purta acum; iar când va veni Duhul Adevărului, Acela nu va vorbi de la Sine, ci toate câte vor fi, de la Mine va lua și vă vor fi vestite»*. Și când am zis „toate“, atunci am făcut o scară de la cer la pământ și am împărțit și am pus pe fiecare treaptă, măi Israele nepriceput; nepriceput, pentru că tu ești îngâmfat din tălpi până în creștet și nu voiești să te smerești și să te uiți pe treptele acestei scări. Vorbesc cu tine, că tu ești cel mai mic, că părinții tăi văd această scară și plâng părinții tăi că nu voiești să fii tu mai mare decât ei la înțelepciune, că așa este scara aceasta, așa este calea care se termină cu poarta de intrare în Canaan. Că după ce Eu am luat iarăși locul lângă Tatăl Meu, am ridicat unul după altul pe părinții tăi, măi Israele hrănit cu Trupul și Sângele Meu, și le-am dat lor la fiecare ce era pe treapta acelei vremi. Unii au lucrat mila Mea, alții au lucrat dreptatea Mea; alții de după ei au lucrat altceva, că lungă a fost calea până la tine, și fiecare au trecut prin vremea lor. Dar de tine este altceva scris, poporul Meu cel așteptat de părinții tăi. Te așteaptă părinții tăi să vii cu cele din urmă, să vii cu cele scrise pentru vremea ta, dar tu n-ai fost atent ca să fi învățat această carte. Iată de ce am venit Eu. Am venit pentru că era scris în carte despre această lucrare și ți-am spus cum să înțelegi această carte și cum s-o mănânci ca să te faci mare cu Mine și să împlinesc cu tine cartea acestei lucrări, căci această lucrare este poarta de intrare în Canaan.

Am venit la tine și am cuvântat în mijlocul tău și te-am chemat din Egipt, căci Egipt este duhul lumii. Te-am chemat pe nume, Israele, și ți-am spus că tu ești sluga Mea cu care

voiesc să-Mi pregătesc arătarea. Iată vremea Mea, și nu crezi. Dar nici cei de atunci care erau ai Mei n-au crezut că este vremea acelei Scripturi care a scris despre Betleemul Iudeii din care va ieși Cel ce împacă pe om cu Dumnezeu. Proorocii cei mari și cei mici au proorocit, și ei nu știau ce este proorocia aceea, pentru că era pecetluită taina lui Dumnezeu până la plinirea ei. Iată, proorocul Isaia umple cerul de bucuria împlinirii care se vede din proorociile cărții sale. Isaia nu era el. Eu eram Cel ce grăia în cuvintele proorociei; Eu eram. Eu și acum sunt, dar iată, uneltire se socotește această proorocie, uneltire pentru cei ce se tem de calea adevărului cel adevărat, care vine spre împlinire de la Dumnezeu. Adevărul este Dumnezeu, dar cei ce se tem de Acesta, aceia nu umblă întru adevăr cu Domnul, și de aceea se tem. Dar proorocul Isaia a prevestit cuvântul Domnului pentru această vreme atunci când a scris că *«Mulți se vor poticni și vor fi prinși în cursa robiei, și această mărturie va fi ascunsă numai pentru cei ce umblă ca Dumnezeu, și aceștia vor aștepta pe Domnul, Care-Și ocrotește viața Sa și Care-Și ascunde fața Sa»*. Și iată iar, ca și atunci, iau cartea și citesc din ea în ziua aceasta, citesc între ucenicii Mei, între cei care am pecetluit această învățătură: *«Iată Eu și pruncii Mei cei dați Mie de la Tatăl, Care locuiește în Sion; iată Eu și lucrarea Mea și pruncii ei, care sunt spre semne și minuni despre care nu s-a mai pomenit în Israel»*. Și din ei voi lua și voi prăsi un neam nou, un popor nou, un Israel nou, spre răscumpărarea făpturii Mele, căci acest popor este chipul Meu, este mâna Mea, piciorul Meu, ochiul Meu, obrazul Meu și trupul Meu; este așternutul Meu întru care binevoiesc. Aceștia s-au lăsat lucați, iar din acest aluat voi face un lucru nou, un Ierusalim nou, care vine de la Dumnezeu, și voi face un pământ nou, o începătură nouă. De aceea spun Eu că cele pentru vremea aceasta, cele pentru scara aceasta au fost pecetluite până acum, și nu se poate desființa această Scriptură rostită de îngerul care i-a spus lui Ioan cel iubit: *«Nu scrie cele ce au vorbit cele șapte tunete, căci este pecetluită taina aceasta până la vremea de pe urmă»*.

România este a Mea și este creștină de la nașterea ei și este întâia chemată, și se bucură părinții bisericii pentru nașterea acestei lucrări, dar plânge strămoșul tău, creștine, plânge, că te vede că nu cunoști vremea cercetării tale. Nu cunoști, că nu ai rădăcină, și dacă nu ai, nu ai, căci rădăcina ta și înțelepciunea ta, acum nu mai ai de unde s-o prinzi decât dacă ascuți pe Duhul Sfânt, Care lucrează peste tine și strigă la tine și îți spune: deschide Scripturile, Israele, și caută rădăcina ta și lasă-te altoit ca să poți da mlădițe noi, că vremea care vine este vremea cea nouă, despre care scrie în Scripturi, în prooroci și în psalmi. Proorocii au scris despre vremea Mea și despre vremea ta, dar trupul tău, măi Israele, este de la Avraam și până în zilele tale, și iată, zilele tale sunt zilele Mele despre care scrie în Scripturi și pe care părinții tăi le-au văzut de departe și au nădăjduit în ele.

Învățătorii legii din vremea trupului Meu veneau spre Mine și Mă ispiteau ca să-Mi găsească vreo vină după lege și să stârpească lucrarea pentru care venisem de la Tatăl Meu. Căci atunci când am slobozit de păcatele ei pe femeia aceea prinsă de ei, și pe care ei o aduseseră la Mine, ei erau în duhul lor și nu știau de unde sunt Eu, și prinseseră să Mă ispitească zicând: *«Unde este Tatăl Tău?»*, iar Eu așa le-am spus: *«Dacă voi M-ați ști pe Mine, ați ști și pe Tatăl Meu. Voi sunteți din cele de jos, din lumea aceasta, dar Eu sunt de sus, nu din lumea aceasta, și dacă nu credeți că Eu sunt de la Tatăl, veți muri în păcatele voastre, căci Cel ce M-a trimis pe Mine este*

cu Mine, fiindcă Eu Îl ascult pe El, și așa vorbesc, precum Mă învață El». O, dar cuvântul Meu nu încâpea în ei, precum nici azi nu încape această lucrare în inima mai-marilor bisericii Mele.

O, iubita Mea, biserica Mea iubită, dacă tu ai iubi pe Dumnezeu, M-ai iubi și pe Mine, căci de la Dumnezeu am venit cu această lucrare de înviere. N-am venit de la Mine Însumi, ci Tatăl M-a trimis, dar tu, Sionul Meu iubit, nu cunoști grăirea Mea, și iată ce-ți spun, Sionul Meu iubit; citește și pentru tine și îți amintesc din cartea cea din cer coborâtă, căci așa am spus atunci, și s-a scris cuvântul acesta, și așa am spus: «*Cel ce este de la Dumnezeu, acela ascultă cuvintele lui Dumnezeu*». O, nu zi și tu ce Mi-au zis cei de atunci! Să nu zici, Sioane, că am demon, să nu Mă necinstești și tu ca atunci, să nu Mă tăgăduiești ca și cei de atunci. Deschide bine și citește bine și vei găsi această vreme în Scriptură, vei găsi această lucrare în Scriptură, căci Avraam a fost fericit să vadă această vreme, și iată, o vede și se bucură. Să nu iei și tu pietre, Sioane, să nu arunci și tu în Mine, căci acum nu Mă mai ascund ca și atunci, și voi trece prin mijlocul tău și voi rosti cuvânt și îți voi spune: Eu sunt mai înainte de Avraam, și iată, Eu sunt Alfa și Omega, sunt începutul cel nou, care vine spre plinirea vremilor cerurilor.

Am venit în grădina Mea ca să-Mi gătesc mireasa Mea, căci România este țara strălucirii și peste ea voi așeza tronul slavei Mele. Am venit la străjerii tăi, Sioane, și voiesc să intru să-ți văd fața, să-ți spăl veșmântul și să te împodobesc și să te păstoresc după inima Mea și nu după inima ta; după voia Mea și nu după voia ta, căci vai de cetatea peste care nu este cuvânt de prooroc, că aceea nu are pe Dumnezeu Cuvântul.

Am venit să-ți aduc aminte de tinerețea ta, căci erai frumoasă, iubita Mea, biserica Mea iubită. Era sănătos trupul tău, era după trupul Meu, după chipul și asemănarea Mea. Stăteai aciuată pe sub pământ, dar erai frumoasă, fiică a Sionului, și am lăsat peste tine Trupul și Sângele Meu, și Hristos a rămas peste tine cu trupul, și am făcut din tine un trup viu și sănătos, ca să fii tu trupul Meu, chipul Meu, mâna Mea, mersul Meu și viața Mea. Dar am lăsat în mijlocul tău cuvântul Meu, firul Meu cel ceresc, ca să vorbesc în mijlocul tău și să faci tu ce-ți spune Dumnezeu să faci.

O, copii ai Sionului, așa am zis prin Duhul Sfânt: «*În trupul lui Hristos să fie mădularele toate și să fie împlinire în trupul lui Hristos; să fie apostoli, să fie prooroci, să fie învățători și lucrători de minuni, să fie tămăduitori de suferințe, să fie cârmuitori și talmăcitori*», și am zis să fie dragoste și unire între mădulare, ca să pot locui în mijlocul Sionului Meu, în inima creștinului Meu, și să le fiu lor Dumnezeu. Dar dacă tu, Sioane, nu vrei să fii în Duhul Meu, nu vrei să fii în Duhul Sfânt, Eu nu pot cu duhul lumii. Nu poți și cu Mine și cu Irod, nu poți și cu Mine și cu lumea, căci așa am zis: «*Leși din lume, poporul Meu, ca să nu guști din vinul ei!*». O, masa Mea e masa Mea, măi Israele, și este și a ta, dar nu mai întina masa Mea, că Mă duc de la tine dacă faci așa; Mă duc, și n-ai să Mă mai vezi până ce vei auzi: «*Binecuvântat este Cel ce iarăși vine întru al Său nume!*». Dar nu ți-am spus Eu ție așa? Așa ți-am spus: «*Mă duc și iarăși vin, căci cel ce face voia Mea, la acela voi veni și voi cina cu el și Mă voi arăta lui*». Așa ți-am spus, poporule creștin, și aceasta este lucrarea pe care ți-am spus-o atunci. Nu fi îngâmfat, măi Ierusalime, căci iată, tu nu te smerești, iar în mijlocul acestui neam este o lucrare pe care, dacă o spune cineva, nimeni nu poate s-o înțeleagă, dar ea lucrează și se va vedea lucrând, căci Domnul

este această lucrare. Iată, vine Domnul cu zecile de mii de sfinți ai Săi, și tot ochiul va vedea această slavă!

Binecuvântată să fie lucrarea care se lucrează astăzi în acest acoperământ. Verginica grăiește cuvântul ei acum și întocmește carte de mărturie pentru cetatea Ferentari.

— **D**in nou, pace vouă, celor din această cetate, căci Domnul a voit să vorbească pământului în ziua aceasta, și a vorbit Domnul!

Și iată, acum vorbește mămica Gigi cu poporul ei din Ferentari. Să se ridice și să răspundă la apel această cetate! Și iată ce minune, că în mijlocul vostru sunt veniți cu mine cei ce au plecat la mine, căci am și la mine din această cetate. Am la Domnul popor din această cetate, și iată, sunt și aceste sufletele în ziua aceasta de mărturie cerească. Nu vă bucurați voi cât se bucură aceste sufletele. Aceste sufletele văd mărirea pe care o am eu de la Domnul și se bucură cu cerul și cu mine și au trecere mare în cer cei ce sunt veniți din această lucrare, cei ce au plecat cu viață din această lucrare.

Copiii mei de la Ferentari! Vă spun copiii mei; așa spun eu poporului meu. Ce mai faceți voi, măi mămică? V-a spus vouă cineva despre vremea mea? V-au spus păstorii mei despre vremea mea? V-au spus cum este vremea mea? O, vine vremea să mă ridic în picioare, iubitul meu popor. Am fost peste tot, am fost din loc în loc, am trâmbițat peste tot ca să deștept pe de-a rândul pe poporul meu. Cine s-a deșteptat, s-a deșteptat, și cine nu, nu. Poporul meu zice că s-a deșteptat. Zice, dar vine, măi mămică, o zi de examen, și e greu acest examen. Tot creștinul care are pe el semnul acestei lucrări, va trece un examen ceresc, pentru că eu, peste tot pe unde am fost, așa am spus: „*Poporul meu, mă așteaptă Dumnezeu cu tine; ești scris în sulul acestei lucrări și nu este nicăieri loc pentru tine și nu poți fi lipsă la acest examen*“. Acest popor va fi deosebit încercat pentru Dumnezeu, și nu se poate prezenta la proba cerească din altă parte, pentru că acest popor este scris pe masa acestei lucrări. Am voit să fie fericit poporul meu, eu așa am voit, dar el n-a suferit să primească nici muștrare, nici certare, nici trezire, nici îndreptare, nici duh smerit.

O, dacă vorbesc la Ferentari, vorbesc, măi poporul meu, pentru toată turma ta, pentru tot trupul tău, căci tu ești de peste tot poporul meu. N-ai voit, poporul meu iubit, să crezi în mine și în iubirea mea, și dacă te-am muștrat sau te-am certat spre îndreptare, asta am făcut-o din iubire, mămică, așa cum faci tu cu copilul tău, cu copiii tăi. O, ce durere, că mulți din poporul meu nici n-au voit să mă primească. Au spus că nu sunt eu și au închis ușa și m-au lăsat să plec ca pe o necunoscută. Dar eu am spus așa: creștine, dacă tu ai crezut în această lucrare toată viața ta, în zadar ai crezut dacă acum nu crezi când eu vin din cer la tine să-ți dau plata credinței tale. Adu-ți tu aminte, poporul meu iubit, când vorbea Domnul cu tine prin mine și îți spunea: «*Nu acest trup e Domnul, și acest trup este un vas al Duhului Sfânt*». Și iată, și eu îți spun astăzi ție: nu acești trimiși sunt eu, și aceștia sunt vase în care se deșartă duhul meu, căci așa ți-a spus ție Domnul, poporul meu, că după ce eu voi fi cu cerul, atunci va vorbi cerul cu tine prin rămurele și nu te va lăsa. Aceștia pe care eu îi trimit, aceștia s-au lăsat cu mine și numai cu mine, și de aceea m-am putut lăsa eu în ei.

O, această lucrare e prea mare, măi Israele, e prea mare pentru ca să te mai duci în altă parte și să nu ai păcat că te-ai dus de la ea. Eu am fost prea bună cu tine, măi poporul meu, căci voiam să trec pe lângă tine și să te strig, și dacă nu-mi

răspunzi bine, să trec înainte. Și n-am făcut cu toți așa, și am cercetat pricina fiecăruia și inima fiecăruia și am zis așa: „Poporul creștin, dacă tu nu mă primești, dacă tu nu faci pace între mine și tine, iau pacea mea de peste tine și vei simți că am luat-o“. Am zis că iau mâna mea de peste tine și vei ști că am luat-o, și ai văzut că am luat-o.

O, vorbesc cu tot poporul meu, și cu cel pe la care am trecut mai înainte. Dacă poporul meu era după voia mea și nu după voia sa, ar fi putut să cunoască întoarcerea mea, dar una este să fii în duhul meu, și alta este să fii în duhul tău, și iată, tu nu te poți cunoaște nici pe tine, dară pe cel ce zici că este cu tine și de partea ta! N-a avut poporul meu aplecare de duh, și de aceea nu m-a putut cunoaște. Și acum, ce să fac eu cu tine, creștine? Iată, eu am împlinit ce am spus, căci sunt cerească, și din cer am spus. Am spus să te pregătești, creștine, ca să fii cu lucrarea aceasta, și am spus să nu cumva să hulești Duhul ceresc, să nu cumva să te grăbești să judeci cum vrei tu, și am spus să crezi și să fii cu lucrarea aceasta. O, dacă tu credeași, erai în lucru cu mine și tu, dar eu n-am avut încredere în tine, de vreme ce tu nu ai avut în mine. Dar nu ți-am amintit eu ție, copilul meu? Ți-am amintit de cuvintele Domnului, că Domnul spunea demult acestui popor: «Creștine, spală-ți bine fața în acest vas ca să poți intra cu această lucrare, că vei voi să intri și nu vei putea, și vei da mii de lei să intri, și ușa nu se va auzi deschizându-se, că te-ai jucat cu această proorocie». O, e mare această proorocie, și să vezi tu ce mare va fi și ce mult își va lărgi cursul ei, și vor veni de la răsărit și de la asfințit și vor sta la această masă. Vor intra cei străini și vor învia și vor întreba: „Unde este cel care are numele înscris în această carte?“ Și le vor răspunde îngerii cei păzitori ai acestei lucrări și vor spune: „Aceștia au hulit Duhul Domnului, că și-au plecat urechea lor și s-au făcut părtași păcatului“; că zicea Domnul odată: «Israele, dacă tu auzi de la mama ta, de la fratele tău, de la neamul tău sau de la lume, dacă tu auzi hule și pizmă, vinovată va fi urechea ta. Și dacă tu vezi și primești pe cel ce hulește, vinovat este ochiul tău».

De ce crezi tu că venisem eu înapoi la tine, măi copilul meu? Ca să te dezbrac de haina ta și să te îmbrac cu haina mea. Am venit ca să iau din tine duhul tău și să-l pun pe al meu, ca să fii un duh cu mine și o iubire cu mine, dar tu ai crezut altceva, și ai făcut cum ai crezut tu, și văd că tot nu ești cu pace, măi poporul meu. Te-ai pierdut în tine, măi copilul meu, și nu vrei să ieși din tine ca să te uiți și tu să vezi ce fel de vreme vine. Ce să-ți fac? Ai zis că e bine cum zici tu.

Vino-ți în fire, poporul meu iubit! Vino spre mine, mămică, și nu te întrista pentru ceea ce am făcut eu, căci pentru tine am făcut, copilul meu. Iată, eu dacă m-am dus la Domnul m-am dus și am venit ca să pregătesc loc, ca acolo unde voi fi eu, să fie și ai mei. Am venit să pregătesc loc, ca acolo unde sunt ai mei, să fiu și eu. Așează-te cu inima, măi copilul meu, căci în casa Domnului vor fi multe locașuri, și iată ce vă spune mămica: faceți-vă cărări prin această lucrare, primiți duhul meu, ca să fiți în curțile Domnului. Va fi mare slava care vine, dar poporul meu nici acum nu crede, nici acum, mămică.

M-am dus și am așteptat și am plâns pe la porți și n-a voit să mă cunoască poporul meu. El a voit, dar n-a știut cum să vrea, căci este o povestioară sfântă despre o femeie care L-a visat pe Domnul Iisus Hristos și i-a spus că vine mâine în casa ei. Și femeia a crezut și s-a sculat din vreme și a făcut curat și a făcut mâncare și căldură, căci a crezut pe Domnul. Și, stând și așteptând, a bătut la ea la poartă un sărac, și apoi un bolnav și, iarăși, a bătut un străin, dar ea pe toți i-a rugat s-o

ierte că acum ea așteaptă pe Domnul și este atentă să-I facă Domnului primirea cea mai bună. Și s-a făcut noapte și Domnul nu venise. Și așteptând pe Domnul, a luat-o somnul și iarăși a văzut pe Domnul, trecând prin fața casei, și L-a strigat: „Doamne, Te-am așteptat până târziu. N-ai mai venit la mine. Mă pregătisem pentru Tine, dar n-ai venit“. Și Domnul ce i-a spus? „O, am venit, de trei ori am venit și n-ai știut să mă cunoști și nu M-ai primit!“; și Domnul a mângâiat-o și a trecut înainte. Așa și tu, poporul meu iubit, n-ai știut să mă cunoști, n-ai știut cum să lucrezi, n-ai știut cum să crezi în Dumnezeu, căci dacă ai crezut în această lucrare, trebuia să crezi în ea până la sfârșit, căci Dumnezeu a fost și este în această lucrare până la sfârșit, și eu sunt prin această lucrare până la sfârșit.

Copiii mei din Colentina, să mă iertați, mămică. Am tras mâna mea de deasupra voastră și și-a făcut loc certarea cea de la Domnul, dar n-am făcut nimic până n-am venit să vă spun mai întâi. Mama Gigi vă spune din cer: sănătate duhurilor voastre, căci nu va fi vindecat trupul până nu se va vindeca duhul, până nu-mi veți vindeca duhul meu cel rănit de dor după voi. E rău fără mine pe cărare, e greu, mămică. Eu m-am dat din calea voastră atunci când m-ați gonit, căci m-ați gonit, așa cum a făcut femeia cea cu povestioara ce v-am spus-o. Acești copilași sunt ai mei, sunt mâna mea, picioarele mele, graiul meu, ochiul meu și duhul meu. Ferice celor din poporul meu care au primit ca din partea mea pe acești micuți ai mei; ferice celor ce m-au cunoscut pe mine întru ei. Iată, eu sunt cu ei mereu, și am făcut un lucru minunat cu ei. Am făcut o corabie, și vor țâșni izvoare vii din locul acesta, căci această corabie este plinirea acestei lucrări, este cortul care va avea în el pe Dumnezeu Cuvântul, este așternutul lui Dumnezeu în mijlocul României. Bucurați-vă, măi copii, și fiți treji! Duceți viață de îngeri, căci vor veni noroadele cele de departe și se vor uita la acest popor și nici un creștin nu va putea să șteargă de pe fruntea lui semnul acestei lucrări. Cei care au hulit vremea ridicării mele, aceia nu vor mai huli, căci râsul lor va fi prins de durere și de lacrimi. Cei ce au stat îndoșiți de această slavă, aceia nu vor mai grăi nimic, căci se adunau doi, și trei, și zece, și vorbeau cum voiau, și iată, nimeni nu va mai spune nimic. Ridicați-vă toți cei ce ați gustat din apa acestui izvor ceresc, căci în pământul cel nou al Ierusalimului cel nou nu vor mai rămâne decât cei drepti întru Dumnezeu.

Vor veni dureri peste poporul meu. Nici un creștin care a cunoscut pe Domnul prin acest izvor, nici unul nu va putea uita pe Domnul; nu va putea, pentru că Domnul nu va uita pe cel ce a fost și nu mai este cu El, pe cel ce a hulit, pe cel ce s-a smintit. Vai de creștinul care acum se dezvinovățește pe sine, căci fiecare va primi ce are de la Domnul, căci Domnul va cerceta acest popor. Vai de creștinul care va face ce a făcut Petru când a spus: «Nu-L cunosc pe Omul acesta!»! Vai de cel ce va spune: „Nu am fost cu lucrarea aceasta, nu cunosc lucrarea aceasta!“! Dar nu este scrisă această lucrare?

Copiii mei din Ferentari, puțineii mei! Iată, voi n-ați primit până acum strigarea mea. Abia acum am ajuns la voi, dar eu nu folosesc ușa cea pământescă, ci intru pe ușa duhului. Am făcut popas la Ferentari. Duhul meu stă și privește și apoi însemnează cu pecetea acestei lucrări pe cei din cetatea Ferentari. Peste tot pe unde am poposit, așa am spus: „Luați din duhul meu și fiți un duh cu mine!“; și cine a luat, a luat, și cine nu, nu a luat. Copiii mei, nu vă pierdeți de pe cărare. Duhul lumii vă strigă. Nu vă uitați înapoi. Nu mai este cale înapoi, nu mai este de acum.

Poporul meu, lasă-te lucrat de Dumnezeu, ca să nu te osândească pecetea pe care o porți, căci se va vedea scris pe tine numele lui Dumnezeu pe care l-ai primit prin această lucrare cerească. Păstrați-vă vasele curate. Fiți cu mâinile curate, fiți cu inimile curate. Întoarceți-vă, voi, copiii căzuți de la credință, și eu vă voi mângâia pe voi și vă voi aduna pe voi, căci voi face un Ierusalim frumos și va intra pe porțile sale poporul meu și va fi martor lui Dumnezeu acest popor. Chiar și cel care a hulit și a obosit hulind, chiar și acela va fi martor pentru această lucrare, căci Domnul va ridica pâcla aceasta și se vor vedea zorile Ierusalimului nou, dar eu vă spun că s-au și văzut.

Pace vouă, copii ai acestei cetăți! Pace vouă, copii ai poporului meu! Pace celor aleși și chemați și credincioși ai acestui popor! Nimeni nu va mai fi ca să nu creadă. Pace de la mămica Gigi, copii ai acestei lucrări! Mama Gigi se ușurează, căci iată, această cetate era fără de trâmbița cea deșeptătoare. Scoală-te bine și tu, cetatea mea din Ferentari! Scoală-te, mămică, și fă ochii mari și nu te abate de pe acest drum. Toate drumurile se vor termina, dar acest drum va fi cu glorie.

Pace păstorilor poporului meu! Pace și celor ce au ajuns cu solia mea în cetatea Ferentari!

Iată, pace vouă, celor din Colentina, celor ce primiți pacea mea, iar celor ce nu o primiți, pacea mea se va întoarce la mine. Eu pe cine iubesc îl mustru și îl înțeleptesc, dar pe cel ce nu mă iubește, eu nu știu de unde este acela, chiar și când se va vedea pecetea acestei lucrări pe fruntea acestui popor.

Pace vouă, tuturor celor ce sunteți alături cu cele din cer împlinindu-le! Iubiții mei, se apropie vremea slavei văzute. O, cât aș dori să nu plângă nimeni, să fie numai bucurie, dar bucuria și lucrul ei trebuia să fie gata pregătite până acum. Un pas mare, iubiții mei, și veți câștiga într-o clipă și vi se va măsura aceeași măsură ca și celor ce au lucrat din zori.

Să fie pace între mine și poporul meu! Să fie credință și inimă cerească!

Pace peste Israel! Amin, amin, amin.

19 ianuarie/1 februarie 1992

Cuvântul Domnului către Gheorghe Zamfir

România trebuie trezită. Ultimele zvârcoliri ale fiarei roșii și căderea Babilonului.

Această zi să fie zi de aducere-aminte pe pământ și în cer, căci Domnul Iisus Hristos a venit cu zilele Sale, cu zilele despre care scrie în Scripturi.

Eu sunt. Bucurați-vă! Eu sunt Mielul lui Dumnezeu, Care spală păcatul făpturii Sale. Sunt prin cuvânt și lucrez în mijlocul României această lucrare de Duh Sfânt și de înviere din moarte. Eu sunt Dumnezeu Cuvântul și lucrez prin cuvânt. Tot cerul este cu Mine aici. Sunt la voi cu proorocii și cu apostolii și cu zecile de mii de îngeri și de sfinți. Sunt aici și lucrez prin cuvânt în acest așezământ sfânt, și iată, sunt cu zilele Mele, și iată iarăși zi de serbare cerească.

Am venit în așezământul Meu care este așezat de Mine peste România. Sunt cu voi, cei stătători împreună cu Mine în acest așternut ceresc, căci este din cer acest așternut, este prin cuvânt coborât, și cuvântul s-a făcut fapt și este ceresc acest așternut, căci este așternutul lui Dumnezeu Cuvântul.

O, iubitul Meu, apostolul Meu, apostolul celei iubite! România este iubita Mea, și iată, am deschis această intrare și

am zis să fie cină cerească și să stau cu tine la masă. Am fost pe urmele tale în toată vremea pribegiei tale, și când vedeam că nu mai poți, te luam în spate, te ridicam pe umerii Mei și te treceam peste marea cea mare, căci mare și tulburată și roșie este marea lumii, de peste tot este tulburată și de peste tot se repede cu valurile ei ca să-Mi înghită, dacă i-ar fi cu putință, și pe cei aleși ai Mei. Dar tu ai fost iubitul Meu și am mers pe urma ta, am mers pe urmele tale, au mers cu tine zeci de mii de cete îngerești, căci scris este în cartea cea din cer coborâtă că îngerii cei buni ai Mei veșnic văd fața Sfintei Treimi și se bucură că o văd, că ei mereu văd pe Domnul slavei și se închină Lui, ducând faptele cele bune ale celor buni, care sunt născuți din Dumnezeu.

Ai mers peste fața pământului și ai cântat-o pe cea iubită în fața stăpânitorilor acestei lumi; ai cântat-o pe România, pe cea iubită dintre toate câte sunt, căci Eu binevoiesc întru seminția acestui neam cu nume și cu inimă mare. Eu binevoiesc întru cea oropsită și asuprită care a fost sub cruce de la nașterea ei și până la plinirea vremii răbdării ei. Ai mers și ai cântat-o; ai cântat-o cu bucurie și cu jale, ai cântat frumusețea ei și veșmântul ei l-ai cântat și podoabele ei le-ai cântat și iubirea ei ai cântat-o; până și somnul ei l-ai cântat. Dar iată, acum, binecuvântat să-ți fie darul. Scoală-te, iubitul Meu, și scoală pe cea iubită a Mea! Ridic-o din țărână, trezește-o, că iată, voiesc să aud glasul celei iubite. Suflă cu tărie! Ție îți poruncesc, Eu, Domnul, îți poruncesc ție: suflă peste oasele ei ca să crească pe ele carne și vene și să învieze oasele ei cele uscate! Suflă cu gurița și să se audă sunetul strigătului tău, căci tu ești trimisul Meu și nu te trimit să suflă peste un neam care nu cunoaște despre Mine, ci te trimit în casa Mea, în via Mea. Cântă-i celei iubite! A venit vremea să-i cânt cântecul ei de iubire, și ea să audă glasul Meu și să se scoale întru întâmpinarea Mea. O, ce mulți cântă numele ei, dar aceia nu știu de ce o cântă pe ea. Dar tu știi, că Duhul Sfânt Se odihnește peste tine; Se odihnește că tu iubești pe Domnul, și El este ancora ta și biruința ta.

Am avut un ciobănaș dulce și blând și a fost luat și dus în casa regelui ca să cânte regelui. Regele era departe de Domnul, și Se depărtase și Domnul de el, dar trimisese în loc un duh rău, ca să-l chinuie pe rege pentru depărtarea lui de Dumnezeu. Și a venit David, copilul Meu iubit, David, despre care scrie în Scripturi, a venit și a cântat cu instrumentul său, a cântat lângă regele Saul cântare cerească, și Saul se liniștea și se depărta de la el duhul cel rău care era trimis de Domnul pentru rătăcirea regelui de la calea cea curată și adevărată.

O, țipă și se vaită duhul rău și nu-și mai găsește astâmpăr și loc atunci când aude de peste tot cântecul Meu și cântecul tău. Cântă, iubitul Meu, cântă celei iubite, cântă-i cântarea cântărilor! Să se trezească din somn cea iubită, să se trezească și să-Mi asculte glasul! Eu sunt un Dumnezeu gelos, și voiesc să fac din cea iubită fecioară curată și neprihănită și să fie frumoasa Mea, să fie Sionul Meu, să fie biserica Mea, să fie lucrarea Mea întru care binevoiesc. Vine vremea celei iubite, căci România este Ierusalimul gloriei Mele, este aleasa Mea, este regina Mea, este tronul slavei Mele. Hai, iubitul Meu, cântă, să se trezească cea iubită, căci vin s-o peșec și să fac din ea slavă văzută. Iată Eu și lucrarea Mea, și de atâta vreme lucrez întru această lucrare în mijlocul acestui neam, și a venit vremea să despecetluiesc această fântână, căci voi lua apa de pe pământ și multe mulțimi se vor îndrepta să bea din râul vieții, care curge din tronul Meu spre răscumpărarea făpturii Mele.

O, Ierusalime, așa am strigat atunci: *«Ierusalime care nimicești pe cei trimiși ai Mei! Căci n-ai voit să stai sub mantia Mea, n-ai voit; și iată, iarăși Mă vei vedea atunci când vei auzi: „Bine este cuvântat Dumnezeu, Cel ce iarăși vine întru al Său nume binecuvântat!”»*. Iată, se împlinește această Scriptură, și tot ochiul va vedea această slavă.

O, Sionul Meu iubit, biserica Mea, mireasa Mea! De ce ai stricat tu așezământul tău cel de la Mine? Căci Eu așa am zis atunci: *«Vai de poporul care nu are în mijlocul lui cuvânt de prooroc, căci acela nu are pe Dumnezeu Cuvântul!»*, iar Eu am zis să fiu cu ai Mei până la plinirea veacurilor. Dar nimeni nu a păstrat așezarea Mea, căci am lăsat biserică vie și întreagă întru trupul Meu, am lăsat apostoli și prooroci în ea, am lăsat tămăduitori și cârmuitori, am lăsat talmăcitori și lucrători de minuni și am lăsat Trupul și Sângele Meu, viața Mea am lăsat-o peste ea. O, și erai frumoasă biserica Mea! Stătea aciuată pe sub pământ, dar era sănătos trupul tău, iubit, și era întreg și era curat, dar ai uitat de Domnul tău și te-ai depărtat prin viața ta departe de Mine, și iată, trezește-te și te spală și te gătește cu veșmânt de serbare, căci nu-Mi voi mai aminti de rătăcirea ta, și voi veni cu slava Mea în mijlocul tău și toate popoarele îți vor preamări iubirea. Amin.

O, iubitul Meu, apostolul Meu, iată ce are Domnul pe pământ: niște copii, niște stele în mijlocul celei binecuvântate. Și voi lumina cu această lumină și voi face un lucru nou, un neam nou, un Ierusalim nou, un Eden ceresc pe pământul celei alese, pe pământul României Mele. Am stat ascuns întru cei mici, întru cei neluați în seamă; am stat ascuns, căci în lume, această turmă mică a fost fără apărare și este fără apărare.

Eram atunci cu ai Mei și colindam prin lume, dar am avut atunci înaintea și în urma Mea pe Melchior, care scăpa din cursele răutății pe Domnul și pe cei ce însoțeau pe Domnul. A fost Melchior pentru Mine ca să-Mi pot plini lucrarea pentru care venisem și ca să ajung până la cruce, și apoi să Mă ridic de sub piatra morții și să Mă înalț cu glorie la Tatăl Meu și să-I spun: *«Tată, am făcut cum Mi-ai poruncit!»*. Melchior a fost omul cel ascuns care a păzit pe Fiul Treimii Dumnezeiești, de la întrupare și până în ziua gloriei Sale. Dar astăzi Eu sunt un Dumnezeu necăjit și sunt purtat de cei slabi ca și atunci, fiindcă Cel tare nu încapă în cei tari, nu încapă de tăria lor, de mărirea lor, de slava lor. Aceia nu știu a se pleca, aceia sunt în duhul lor, iar Duhul Sfânt nu sălășluiește în locașuri de slavă deșartă. Iată unde am aflat sălaş, iată unde Mi-am făcut sălaş! Și din acest tron va curge râul vieții, și legile sfințeniei vor fi suvițele care vor curge și își vor face cărări drepte și curate, și vor merge pe ele cei mântuiți, căci Domnul, în vremea aceasta, iată ce spune: *«Aceasta este vremea să se așeze la loc împărăția lui Israel cea ruinată, împărăția lui Israel cel binecredincios»*.

Hai, iubitul Meu, cântă cântarea cântărilor, ține urma oilor Mele, căci de la această lucrătură va răsări Ierusalimul nou și se vor vedea zorile Ierusalimului ceresc, dar Eu vă spun că s-au și văzut. Vor veni prooroci și magi de la mari depărtări și vor lua și vor bea din această stâncă și se vor îndrepta spre acest munte ca să învețe legile sfințeniei. Vor veni, dar Eu vă spun că au și venit. Amin.

Eu sunt un Dumnezeu necăjit, căci Mi-am făcut sălaş în cei mici, în cei necunoscuți și neluați în seamă, căci au fost ascunși întru Mine aceștia. Așa a fost lucrarea Mea și atunci, ascunsă de înțelesul lumii, până ce a venit vremea să Mă arăt glorios întru numele de Fiul al Treimii Dumnezeiești, și am ie-

șit glorios. Așa este și acum, este ascunsă lucrarea Mea, dar iată, cea ascunsă iese și se arată și se vestește, iar în jurul ei voi așeza un șirag de mărgele, și vom așeza apoi masă cerească în mijlocul acestui neam ales pentru vremea gloriei Mele.

Iată, și ție îți spun, iubitul Meu: Eu sunt un Dumnezeu necăjit, căci toți Mă țin afară și nu vor să se lase cu Mine și nu vor cu Duhul Meu, și iată, trag din greu să-Mi fac arătarea slavei Mele, trag din greu în duhul mai-marilor lumii, căci este tare la cerbice omul veacului acesta. Dar voi sfârâma cerbicia cea tare a duhului lumii și voi slobozi semne și minuni despre care nu s-a mai pomenit, și vom birui capetele fiarei roșii, care-și sfârșește în vremea aceasta ultimele ei zvârcoliri, și vom cânta cântarea biruitorilor fiarei, căci aruncat la pământ va fi Babilonul și Țingeria Babilonului, așa precum este scris în Scripturi, căci de la început a fost împărțită făptura de pe pământ, și așa s-a numit această împărțitură: fiii lui Iacov și fiii lui Esau; și iarăși s-a numit: fiii lui Dumnezeu și fiii oamenilor. Au trecut iarăși încă șaptezeci de ani ai lui Esau, care s-a numit Edom în vremea aceasta, dar neamul lui Iacov va fi mare și va scutura de pe el jugul și va birui cu Dumnezeu, căci mare este Domnul întru ai Săi.

Binecuvântată, și iarăși zic, binecuvântată să fie această zi în mijlocul acestor hotare. Binecuvântată să fie ieslea aceasta în care Se culcă și Se odihnește și Se scoală și lucrează Dumnezeu Cuvântul, căci toate se lucrează prin cuvânt, și cuvântul se face faptă, căci așa este lucrarea Sfintei Treimi. Binecuvântat să fie cel ce vestește prin apostolia sa pe cea aleasă între popoare.

Pace ție, apostolul Meu! Aceasta este lucrarea întru care binevoiesc. Acesta este așternutul întru care sălășluiesc prin cuvânt. Iată, binecuvântată să-ți fie ție biruința, ca să biruiesti, iubitul Meu, ucenicul Meu, și vom înălța la această intrare poarta Domnului, căci pe această poartă va intra Domnul și va intra unsul cel de la Dumnezeu pe ea, iar această cetate se va numi: *„Acolo este Domnul”*. Amin.

Slavă dintru cele cerești lui Dumnezeu, iar peste voi, martorii Mei, pace și Duh Sfânt lucrător de înviere! Eu sunt Alfa și Omega. Eu sunt începutul cel nou, care vine din cele cerești, și va fi una biserica Mea, precum Eu Unul sunt.

Pace și unire întru una sobornicească și apostolească biserică, precum la început așa și spre capătul plinirii răbdării lui Israel, căci trupul lui Israel este de la Avraam și până în zilele acestea. Eu sunt Dumnezeul lui Avraam, al lui Isaac și al lui Iacov. Eu sunt începutul și sfârșitul, și iată, vin cu cele scrise pentru vremea aceasta. Fericiți cei ce nu se smintesc întru Mine. Fericiți cei ce cred duhurilor proorocilor, duhurilor cerurilor, căci aceia vor fi fiii slavei care vine. Fericiți veți fi voi, cei care ați purtat plângând această lucrare de Duh Sfânt. Fericiți cei cu obrazul plâns, că aceia vor fi mângâiați în Ierusalim. Eu vă iubesc! Și voi să Mă iubiți, iubiții Mei cu care am cinat în ziua aceasta. Rămâneți cu viața Mea în voi, rămâneți cu împărăția Mea în voi, și vom fi împreună întru împărăția care vine, căci vine pe pământ împărăția pământului cel nou, căci va fi pământ nou și cer nou. Cerul este scaunul Meu de domnie, iar pământul este așternutul Meu. Inima celor aleși ai Mei este cerul Meu, iar trupul cel curat și neîntinat al acestora este așternutul lui Dumnezeu. Amin.

Pace vouă, iubiții Mei! Iubire pentru iubire. Ferice vouă, celor ce pliniți capătul răbdării. Pace vouă! Pacea Mea v-o dau vouă! Precum M-a trimis pe Mine Tatăl, și Eu vă trimit pe voi. Mergeți până la toate marginile și vestiți vestea cea nouă și bunăvestirea cea proorocită pentru vremea aceasta. Pacea Mea vă

dau vouă, precum în cer așa și pe pământ! Eu în voi, și voi în Mine, așa precum Tatăl este întru Mine, și Eu întru Tatăl. Amin.

Dumnezeul Duhului Sfânt al Sfintei Treimi să fie cu voi acum și până la toate marginile. Amin, amin, amin.

25 ianuarie/7 februarie 1992

Praznicul Întâmpinării Domnului

Împlinirea proorociei pentru porțile grădinii Domnului.

Slavă de la cer și până pe pământ lui Dumnezeu, iar peste acest ceresc așezământ, pace și zi de sărbătoare și de bucurie! Domnul Savaot poruncește peste toată oastea cerească să stea bine, să stea cu frică și să cânte ziua întâmpinării porții Domnului, iar cei de pe pământul acestui ceresc așezământ să se ridice în picioare și să întâmpine poarta Domnului care s-a lăsat ridicată de la locul ei ca să fie adusă și așezată aici, unde va fi locul ei.

Astăzi oastea cerească coboară aici. Astăzi îngerii cerurilor au făcut sobor de serbare pentru mai-marii cei care sunt peste oștile îngerești. Astăzi se sărbătorește întreită zi de praznic. Cerul și pământul laolaltă sărbătorească ziua întâmpinării Domnului Iisus Hristos când Simeon cel drept și bătrân de zile, așteptând împărăția lui Israel, a văzut pe Mântuitorul, Cel trimis de Tatăl pe pământ, și a rostit: *«Acum slobozește pe robul Tău, Stăpâne, că ochii mei au văzut mântuirea care vine spre luminarea neamurilor și spre mărirea lui Israel cel binecredincios!»*.

Astăzi cerul iarăși sărbătorește pe pământ; sărbătorește întâmpinarea porții Domnului, iar cei ce au așteptat împlinirea aceasta, au aflat ușurare, și se aude din toate inimile: *„Acum slobozește, Stăpâne, pe robii Tăi, de așteptarea acestei minuni, că văzură ochii noștri împlinirea pe care Tu ai făgăduit-o prin cuvânt și ai împlinit-o prin puterea dumnezeirii Tale“*.

Astăzi iarăși se întreiește această zi de praznic sfânt, căci întreita sărbătoare se pecetluiește cu serbarea în sobor a cetelor îngerești, care cântă laude și imn de serbare mai-marilor cetelor îngerilor, Mihail și Gavriil, căci aceștia vor străjui de acum peste Sfânta Sfințelor Noului Ierusalim, care s-a așezat de la Dumnezeu, precum a fost scris în Scripturi despre cetatea sfântă, care se coboară din cer pe pământ.

Binecuvântată să fie ziua întâmpinării Domnului și ziua întâmpinării porții Domnului, dimpreună cu mai-marii arhangheli, Mihail și Gavriil, care vor fi străjeri vii și neadormiți la hotarele acestei cetăți. Binecuvântați să fiți voi, cei trimiși de cer pentru aducerea porții Domnului, că iată, Domnul Savaot scrie în dreptul numelui vostru și al misiunii voastre, scrie aceste cuvinte: *„Tată, am făcut cum ne-ai poruncit“*. Amin. Binecuvântată să fie puterea cea lucrătoare de minuni, și iată, se va duce această veste până la toate marginile, precum este scris despre această lucrare dumnezeiască.

Domnul Savaot și Fiul Său, dimpreună cu Duhul Sfânt, Se ridică și aduce mulțumire celui din seminția Noului Ierusalim care a fost îmbrăcat cu putere cerească pentru ca să biruiască puterea cea potrivnică și să aducă peste acest așezământ poarta Domnului.

Pace ție, copil iubit, care ai biruit împotrivirea celui potrivnic! Pace de la ocrotitorul tău cel ceresc, care, ca și tine odinioară, a tăiat capul balaurului cel rău și a lucrat biruință în numele Domnului. Iată, ridică-te și lucrează de-acum, căci văzurăm minunea aceasta împlinită. Scoală-te și cântă și trezește-Mi turma și trezește-Mi străjerii turmei, căci Noi și cu

voi mai avem iarăși acum de lucrat încă o minune mare. Vom lucra și vom împlini și această minune, căci Domnul nu rămâne rușinat în fața necredincioșilor de pe pământ.

Îndrăzniți, iubiții Mei, îndrăzniți! Eu am biruit lumea! Fiți tari și fiți treji, până o vom trezi pe cea iubită, până se va ridica România cea așteptată de cer. Sunați din trâmbițe cu tărie, până vor cădea toate înălțimile care se cred a fi de neurnit, căci acest munte binecuvântat va fi să se ridice deasupra munților cei ce se cred tari prin puterea lor. Eu sunt puterea voastră și vom birui până la capătul biruinței, până la plinirea făgăduințelor Tatălui cerurilor. Amin.

Bucurați-vă, iubiții Mei! Domnul este aproape, iar voi veți întâmpina pe Domnul și veți fi cu Domnul întru împărăția care vine cu Domnul și cu zecile de mii de sfinți ai Săi. Pace vouă și bucurați-vă! Să se veselească și să cânte cele cerești și cele pământeste, căci Domnul și brațul Său a făcut biruință mare în ziua aceasta. Așa v-am spus Eu vouă, să nu vă temeți, căci Eu voi lucra minune mare și voi aduce poarta Domnului. Eu sunt Domnul puterilor, și voi fi cu voi până la plinirea biruinței cerurilor, și va fi cer nou și pământ nou la porunca Mea, și va fi împlinire prin cuvânt, căci Dumnezeu este Cuvântul. Amin.

2/15 februarie 1992

Cuvântul Domnului către preotul Ștefan și preotul Gheorghe din Prahova

Chemarea la mărturisirea cuvântului pentru înfrângerea cerbiciei cea tare a stăpânirii bisericii lumii.

Domnul Iisus Hristos binecuvintează din dreapta Tatălui acest sfat ceresc.

Pacea Preasfintei Treimi și puterea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh să lucreze peste sfatul acestei zile și să dea rod lucrător de minuni și de înviere apoi! Dumnezeu Cuvântul lucrează prin această lucrare a Duhului Sfânt și voiește să-Și trezească lucrătorii viei, căci via Mea este pe sfârșite, și iată, voiesc să fac vin nou, vin curat și neamestecat, vin de viță nouă, lucrătoare de înviere, viță de soi bun, căci am ridicat în mijlocul ei un turn de mărturie și am așezat teasc în mijlocul ei.

Pace vouă! Pace peste cei iubiți ai Mei pentru care am coborât acest sfat ceresc, căci acești slujitori ai viei Mele au lucrat bine în via Mea și a făcut struguri via lor și n-a făcut aguridă.

Pace vouă! Domnul Iisus Hristos stă în sfat cu voi ca să plângă cu voi de durere, căci străjerii viei Mele n-au purtat grijă de via Mea, și au crescut peste ea spini și ciulini și Mi-au acoperit-o, iubiții Mei. Străjerii Mei dorm și s-au făcut stăpâni pe via Mea și dorm străjerii viei Mele, dorm în sângele lor. Israel este via Mea. Israel cel binecredincios este casa Mea, iar străjerii Mei sunt cei din casa lui Iuda, și iată, plânge Domnul, că Iuda este plin de sânge, iar Eu din vița lui Iuda am ridicat legământ nou de preoție nouă.

Iubiții Mei, Mi-a fost dor de voi, tată, căci din casa lui Iuda nimeni nu voiește să audă glasul Meu și să-Mi deschidă. A venit vremea să Mă scol la judecată ca să fac dreptate și adevăr pentru via Mea, iar voi, iubiții Mei, apostolii Mei, voi sunteți martorii Mei. Ce să fac Eu cu via Mea? Am dat cuvânt, am spus să stau în sfat cu voi; cu voi, cei ce iubiți via Mea. O, de atâta vreme lucrez prin cuvânt în mijlocul acestui neam, și cine a voit să vină, a venit după Mine și a gustat de

la Mine și s-a înfruptat din fructul vieții, dar și acest popor, vai, unii au rodit struguri, iar alții, aguridă. Mă doare rana poporului Meu, dar Mă doare rana Sionului Meu, și iată, M-am ridicat și am luat capacul de pe această fântână și am spus servilor Mei să scoată din această apă vie și să dea din ea Sionului Meu ca să-l vindec, așa cum am vindecat inima samaritanenilor. O, și era de neam străin aceea, dar n-a tăgăduit pe Domnul, și s-a dus samaritanca și a vestit în cetatea ei despre arătarea Mea în lume. Era cu inimă mare această fiică și credea pe proorocii care au scris despre Mine și M-a primit samaritanca; M-a primit, căci a cunoscut vremea cercetării.

Iubiții Mei, apostolii Mei, martorii Mei, vă spun și Eu vouă durerea Mea, căci în vremea trupului Meu, în vremea patimilor și a gloriei Mele, am avut dintre cei din casa Tatălui Meu, am avut pe Nicodim, care a crezut că Eu am venit de la Tatăl, precum a fost scris despre Mine. Am și astăzi pe unul din casa Tatălui Meu, arhiereu care a crezut pe Dumnezeu Cuvântul, Care cuvintează și apoi împlinește cuvântul; și acesta a făcut după cuvântul Meu, căci Eu și acum ca și atunci n-am venit să stric legea, ci am venit să Mă supun legii, și apoi am venit s-o împlinesc, după cum este cuvântul legii.

Este scris în cartea cea din cer coborâtă, este scris de această lucrare de Duh Sfânt care va să se arate în zilele acestea. Este scris, dar cine să înțeleagă? Căci am trimis pe martorul Meu, am trimis pe îngerul bisericii Mele ca să vestească bisericilor despre această minune cuvântată de cer pe pământ. Am trimis pe trimisul Meu, și acela a pățit ca și Mine și i-au spus și lui că are demon. L-am trimis, că a venit vremea plinirii gloriei Mele, căci iată, și vouă vă spun, aceasta este vremea să se așeze la loc împărăția lui Israel cel binecredincios.

Eram cu ucenicii Mei după învierea Mea, și aceia M-au întrebat: *«Doamne, oare, acum este vremea să se așeze la loc împărăția?»*. Și Eu așa le-am spus lor: *«Nu este al vostru să știți aceasta»*, și vorbind cu ei M-am înălțat la Tatăl. Și iată vremea! Sionul Meu nu cunoaște vremea cercetării sale și nimeni nu mai voiește să audă de la Domnul. Au uitat rânduiala cea de la Mine, căci am lăsat biserică vie, curată și nepătată, atunci când am plecat la Tatăl, și am lăsat peste ea Trupul și Sângele Meu și am zis să fie toate mădularele în biserica Mea: să fie apostoli, să fie prooroci, să fie făcători de minuni și cârmuitori, să fie talmăcitori și vindecători și să fie Domnul prin cuvânt în biserică. Dar ei au uitat Scriptura aceea care spune: *«Vai de cetatea peste care nu este cuvânt de prooroc, că aceea nu are pe Domnul în sfatul ei!»*. O, iată, Sionul Meu rătăcește și nu Mă primește, că nu cunoaște Scripturile, nu împlinește Scripturile.

În toată cartea acestei lucrări este scris că Eu voi ieși la suprafață cu acest izvor care curge din tronul Preasfintei Treimi, și iată, am despecetluit această învățătură, căci a venit vremea celei de a doua arătări a slavei dumnezeiești pe pământ. Voiesc să fac din România Sion binecuvântat și ceresc, voiesc să fac din ea munte al Domnului și să vină spre el popoarele cele îndepărtate ca să asculte legile Domnului și să meargă pe cale cu Domnul. Așa este scris despre România pe masa Sfintei Treimi, și este numită cu nume nou, de nou Ierusalim, nou Eden, nou Canaan, așa precum scrie în Scripturi. Toate vor trece, dar nici o cirtă din carte nu va fi să treacă și să nu se împlinescă.

M-am ridicat să sun peste poporul cel hrănit de Mine cu cuvinte din cer, peste poporul cel de mii de ori binecuvântat și împuțernicit cu putere cerească, dar n-a folosit bine acest popor puterea care a fost peste el de la cer, și iată, și peste el este potrivită Scriptura care spune: *«Aceștia rătăcesc,*

căci nu cunosc Scripturile. Aceștia pier din picioare din lipsă de înțelepciune». O, de s-ar găsi credință pe pământ! Căci așa am spus: *«Când va veni Fiul Omului, va mai găsi El, oare, credință pe pământ?»*.

Eu sunt Fiul Cel din Sfânta Treime. Un picuț, și va fi văzută slava Mea prin această lucrare. Dar iată, plâng răstignit, căci Duhul Fiului lui Dumnezeu plânge ținut de necredincioși. Nici un suflet, nici o inimă, nici un ochi și nici o ureche, nici un pas și nici un cuvânt nu va putea să rămână tănuț în zilele ce vin, căci cei ce au gustat din această mană coborâtă din cer prin această lucrare, aceia nu vor putea tăgădui slava acestei lucrări, căci pe fruntea lor va fi văzut numele lui Dumnezeu Care a lucrat prin această lucrare. Am dat de veste poporului Meu să se ridice și să mărturisească această lucrare de Duh Sfânt și să vestească fiecare minunile lui Dumnezeu care au fost lucrate prin această rază cerească. Am dat de veste o vreme plăcută Domnului, dar iată, iată durere, căci din acest popor s-au desprins iude și s-au dus la Irod și s-au dus la Anna și la Caiafa ca să dea la moarte această lucrare și pe fiii acestei lucrări, căci cei ce-au rămas sub această viță, aceia sunt fiii cei credincioși ai acestei proorocii. S-au dus cei cârtitori să făurească vină după lege ca să răstignească Duhul lui Dumnezeu, Care este viu și veșnic prin această lumină, căci cuvântul Domnului este lumină. Am voit să trec și să nu Mă mai ascund, am voit să trec prin mijlocul bisericii de peste tot, dar Sionul Meu Îmi pune mâna la gură, că nu voiește să asculte pe Domnul, și iată încă o Golgotă, încă un urcuș dureros, căci Duhul lui Dumnezeu Cuvântul plânge însăgetat, plânge întru ai Săi, iar necredincioșii caută cruce și vină pentru cei cu Dumnezeu.

Vai ție, Sioane, vai, că voi da la o parte gardul viei Mele și Mă voi ridica să fac dreptate pentru cei care gem și plâng din pricina ticăloșiei tale, Sioane necredincios din vremea cea dinaintea arătării gloriei Mele! Vai, Sionul Meu, că Eu voiesc să Mă apropii de tine să-ți leg rana, să-ți iau tina de pe ochi și să vezi pe Domnul tău, și tu, Sionul Meu iubit, Îmi dai peste mână și Mă pui sub obroc ca să nu luminez peste tine cu minunile Mele. O, și ce ai să faci, oare? Unde te vei băga? Un picuț mai este și vei auzi din cer cuvintele Scripturii: *«Bine este cuvântat Cel ce iarăși vine întru al Său nume binecuvântat!»*. Așa am spus, așa am rostit, și din durere am rostit: *«Ierusalime care-Mi ucizi și Îmi nimicești cu pietre pe trimișii Mei! Căci n-ai voit tu să te lași adunat sub mantia Mea, și iată, iarăși Mă vei vedea și vei auzi cuvintele Mele și ți se va lăsa casa pustie»*, măi Israele necredincios și tare la cerbice, căci am trimis acum la tine pe solul Meu ca să-Mi gătească spre tine cale și să te întoarcă cu fața spre Mine mai înainte de ziua aceea despre care scrie în Scripturi. Este scris că voi trimite sol ca să nu vin și să te lovesc pe neștire, măi Israele mic și necredincios. Și tu ce faci? Iată ce faci: faci și tu ca și cei de atunci și spui că nu sunt Eu și spui că am demon și că sunt cu desfrânații și cu păcătoșii.

Eu am venit la tine, iubitul Meu popor, și iată, am venit să trec prin mijlocul tău, Sioane, și tu iei pietre și dai în Dumnezeu. Dar acum nu Mă voi ascunde și voi împlini cele ce stau scrise pentru tine pentru vremea aceasta a gloriei cerești. Iată, s-au ridicat preoții din jur cu mărturii mincinoase și nici unul din ei n-a înțeles taina acestui așezământ pe care Eu l-am ridicat și l-am pecetluit și am pus peste el legile sfințeniei și ale pregătirii pentru slava care vine, căci au venit și au călcat peste ieslea cuvântului Meu și au sărit pe deasupra și nu pe porți, căci poarta cea de aici este legea sfințeniei, care este așezată de la Mine peste locul slavei Mele. Au venit și au înti-

nat ieslea Mea, căci ei nu cred că nu este de pe pământ această cetate sfântă.

Ridicați-vă și puneți umărul cu Mine, că au călcat la pământ gardul acestei vițe răsărite din această lucrătură de Duh Sfânt. Am dat cuvânt să se așeze această împărăție a Mea, și cuvântul s-a făcut faptă, căci așa este Dumnezeu, este prin cuvânt, căci toate s-au lucrat prin cuvânt, din veac și până în veac, și iată plinirea cerurilor, și iată, nimeni n-o poate trezi pe cea iubită ca să se deștepte și să-Mi asculte glasul. Așezați-vă lângă trimisul Meu. El este singur între cei ce se zic pe sine arhieriei, dar mint aceștia, căci trupul lor e plin de bube, și în inima lor este cuvânt de hulă și de nedreptate și de asuprire. Aceștia zic proorocilor să nu proorocească și zic văzătorilor că nu văd, și Eu Mă frâng de mila oilor Mele, căci ei nu poartă de grijă de turma Mea și și-au făcut câștig nedrept cu lâna oilor Mele, precum este scris în Scriptură. O, Eu n-am stat pe scaunul legii, și am stat cu cei sărmani, cu cei plăpânzi, cu cei neluțați în seamă, ca să-i învăț să trăiască legea sfințeniei și să se hrănească din cuvântul care vine de la Dumnezeu.

O, de s-ar găsi cineva să meargă pentru Mine și pentru acești prunci pe care Mi i-a dat Mie Tatăl! De s-ar găsi cineva care să biruiască întru adevărul Meu! O, nu pot da această carte pe mâna celui ce se îndoiește întru Mine. Am găsit un ucenic, dar acela nu are rădăcină întru această lucrare, și vai, e mare taina aceasta, mare și nepricepută, în afară de cei ce au Duhul lui Dumnezeu spre pricepere.

A venit ziua să vă cer ajutorul, iubii Mei. A venit ziua să vă cer să mergeți pentru Mine. Iată, iar întreb ca odinioară când am zis către Isaia: «*Cine va vorbi pentru Mine?*»; și Isaia așa a răspuns: «*Iată-mă, Doamne!*».

Iubitul Meu, apostolul Meu, părinte iubit al poporului Meu, căci hrănești pe poporul Meu cu Trupul și Sângele Meu! Iată, am privit după tine adeseori și te-am văzut odată judecând cu dreptate, căci ai fost trimis pe meleagurile Betleemului Meu din vremea aceasta și te-am privit și am pus cerul să te cânte și să-ți cânte dragostea cu care ai judecat pricina nedreptății. Cine te-a trimis pe tine atunci? Căci ai fost trimis aici, aproape de așezământul Meu, te-au trimis mai-marii bisericii, măi tată. Iată ce-ți spun Eu ție: Eu sunt mai înainte de Avraam. Eu sunt mai înainte de cei ce sunt stăpânitori peste biserica Mea. Eu sunt Cel mare, iubitul Meu, și iată ce-ți spun Eu ție: precum M-a trimis pe Mine Tatăl, și Eu te trimit pe tine. Fă-ți intrare chibzuită ca să poți pune în fața bisericii ceea ce am lucrat Eu pe pământ în vremea aceasta prin această lucrătură de Duh Sfânt. Eu îți voi da ție dintru ale Mele, iar tu le vei așeza și vei merge cu ele și vei lucra cu Mine peste învățătorii legii din zilele acestea.

E prea singur cel ce este cu Mine printre ei. E plăpând și e silit să tacă și să nu audă aceia de la Mine prin el. Le este teamă de adevăr, căci ei nu lucrează în adevărul Meu. Eu voiesc cu milă să-Mi trezesc turma, dar ei s-au făcut stăpâni până și peste Duhul Sfânt, Care nu lucrează cu măsură și Care va curge de la Mine peste fii și fiice, peste bătrâni și tineri, ba și peste robi și roabe, ca să proorocească și să vadă cele cerești și să le vestească peste lume. Dar n-am spus Eu că voi fi până la sfârșit și că voi da peste voi pe Duhul Sfânt, Care va lua de la Mine și va vesti până la sfârșit?

Iată, pun duhul înțelepciunii peste tine, pun duhul sfațului. Pun peste tine cele șapte duhuri dumnezeiești, și mergi pentru Domnul tău, mergi și desțelenește cerbicea cea tare a celor ce stăpânesc biserica. Ajută-Mă! Nimeni nu-ți va putea face nici un rău, iar Eu te voi așeza apoi să stai de-a dreapta

Mea când voi rosti dreptate peste biserica Mea, căci voiesc să-l ridic pe cel ce este de la Mine și să-i dau cârma bisericii Mele, și voiesc să am în preajma lui fii cerești și destoinici, care să-i ajute lui să cârmuiască prin legea sfințeniei pe cea binecuvântată. Și iarăși voiesc să lucrăm, și cu grabă să lucrăm, căci prin puterea aceasta care este lucrată peste voi de la Mine va fi să aduc la locul lui pe cel uns peste România. M-am ridicat să curm vremea înstrăinării lui, și iată, îl voi aduce din Egipt, căci cei ce l-au vândut și au voit viața lui, aceia în curând nu vor mai fi, și va fi Domnul și cu planul Său peste România.

Am ridicat prin cuvânt această iesle, această bisericuță curată, lucrată de fii curați, și am zis că voi așeza un semn la cârma ei, și am împlinit dacă am zis, căci Eu sunt puternic și credincios întru făgăduințele Mele. Am zis să meargă servii Mei și să înscrie această piatră pe pământ, dar toți Mă țin la ușă, și copiii Mei sunt plăpânzi, sunt mici, sunt firavi, sunt vorbiți de rău și loviți de peste tot, și Eu am zis să fie înscrisă în cartea acestei vremi piatra aceasta de început a Ierusalimului cel nou, care vine de la Dumnezeu.

Hai, iubitul Meu, ridică-te și vorbește pentru Mine, iar Eu voi fi cu tine la tot pasul. Hai, tată, vremea e târzie, și Eu vestisem o zi de serbare peste această iesle. Mai am un picuț de lucru peste ea, dar au îngrădit pe copiii Mei și i-au oprit să săvârșească lucrul după cum a fost cuvântul Meu. Hai, că rana Domnului sângerează din greu, și am ajuns să Mi se pară ziua cât un veac acum când sunt aproape de arătare. Tot cerul așteaptă slava zilelor ce vin, dar am această minune de împlinit, am de înscriș și de terminat această înălțime cerească. Eu sunt Domnul, iar cei ce lucrează cu Mine prin credința lor, aceia sunt mâinile și picioarele Mele, aceia sunt glasul Meu, care strigă pe ulițe; aceia sunt mâna Sfintei Treimi, Care este în lucru.

Iată, suflu peste voi. Luați din Duhul Meu, ca să suflați înviere și înțelepciune peste cei necredincioși care nu știu să deosebească dreapta de stânga lor, care nu știu să cunoască vremea cercetării lor, căci aluatul lor este amestecat cu cel străin de Mine și de legile sfințeniei, care sunt de la Mine pentru pregătirea slavei Mele.

Binecuvântat să fie sfatul Treimii Dumnezeiești care a lucrat cu voi în ziua aceasta. Iată, iar vă spun: precum M-a trimis pe Mine Tatăl, și Eu vă trimit pe voi. Îndrăzniți, Eu am biruit lumea, și veți lucra minuni mai mari decât atunci, căci așa am spus atunci pentru toți cei care vor crede în Mine.

Pace vouă! Prin ușile deschise pace vouă, martori ai lucrului Meu din vremea aceasta, și vom întâmpina zilele Domnului despre care scrie în Scripturi. Pace și Ierusalim nou peste voi! Amin, amin, amin.

6/19 februarie 1992

Cuvântul Domnului către Gheorghe Zamfir

Scriptura despre biruitoarea fiarei roșii se va împlini peste România. Tot cerul cântă cântarea coroanei române. Morții vor fi vii și vor mărturisi. Mai-marii bisericii tăgăduiesc lucrarea Domnului.

Să se veselească cele cerești, și sărbătoare de bucurie să se nască pe pământ, căci a venit vremea cântării cântărilor. Stau în sfat ceresc cu ucenicii Mei, cu ucenicii celei alese de Domnul dintre toate neamurile de pe pământ, căci a venit vremea ei, și iată, ea va fi să se trezească din somn la auzul cântării cântărilor, căci a venit acasă fiul ei cel așteptat să vină, a venit în casa Mea, căci România este

casa Mea și a lui; a venit, căci Eu l-am adus să cânte României cântarea cântărilor.

Pace vouă, ucenicii Mei, copiii Mei, copii ai Duhului Sfânt lucrător de înviere! Pace vouă, tată, căci Eu vorbesc cu voi așa cum vorbește un tată cu copiii săi cei buni, cei curați cu inima, cei iubitori de mântuire și de lumină cerească. Și iarăși, pace ție, copil iubit, care cânti celei iubite, și iată, veste cerească cobor spre ieslea cuvântului Meu și spre cei ce stau la gura izvorului ceresc; veste cerească, și să se împlinească această poruncă. Voiesc să fie însoțit cuvântul care se coboară de la Mine, de fiecare dată să fie însoțit de cântarea cântărilor cerești. Cântările tale nu sunt ale tale. Sunt ale tale, dar ale Mele dintru ale Mele îți dau ție, și tu Îmi aduci Mie. Cântările tale sunt proorocite de proorocii cei de demult și saltă cerul de bucuria proorocilor care au proorocit despre Ierusalimul cel nou, care va fi să se arate peste pământ. Saltă cerul de bucurie când vede că mai este pe pământ credință vie și lumină de Duh Sfânt peste fiii și fiicele care așteaptă împărăția lui Dumnezeu. Această piatră coborâtă din cer prin cuvânt, Eu sunt această piatră; Eu și cei ce au crezut în vremea împlinirilor cele scrise pentru vremea aceasta. Această iesle binecuvântată este ascunsă de înțeleșurile celor ce nu sunt învățuți de lumina înțelepciunii curate și neamestecate cu cele din lume.

Iată de ce am așezat acest semn peste România Mea. Am așezat această iesle de cuvânt ceresc ca să vină omul înapoi la Mine, ca să aduc pe cel credincios la starea cea pe care am lăsat-o Eu peste cei puțini ai Mei atunci când M-am dus să-Mi iau locul de unde coborâsem când am luat trup de om văzut, de Dumnezeu văzut între oameni. În lume am venit atunci, dar lumea nu M-a cunoscut, iubii Mei. Și iată, iarăși face Domnul o lucrare mare, dar lumea nu poate să o înțeleagă, și dacă nu poate, hai, iubii Mei, hai, că Noi suntem în voi, și voi în Noi. Hai să-l facem pe om să priceapă această vreme cerească. Este scris că cele ce au fost, iarăși vor mai fi, și iarăși este scris că voi veni și voi fi împlinitor. Dar cu voi nu sunt așa cum sunt pentru lume, căci voi v-ați lăsat lucrăți de Mine, v-ați lăsat cu Mine și ați cunoscut că Eu sunt, și n-am încetat această lucrare de când am început-o în România, căci am venit la România Mea să-i pregătesc haină curată și albă, căci cu ea voiesc să împlinesc Scriptura aceea care spune: *«Și am văzut pe biruitorii fiarei și ai chipului ei și ai numărului numelui ei stând în picioare pe marea de cristal, având alăutele Domnului. Și am văzut mulțime multă, din tot neamul și limbile și semințiile, stând înaintea tronului Mielului, îmbrăcați în veșminte albe, și cântau cântarea cea nouă, cântarea lui Moise, cântarea celor răscumpărați din robie»*. Această Scriptură voiesc s-o săvârșesc cu România Mea, și toți vor înțelege în ziua aceea cuvintele evanghelistului Ioan, care așa a scris: *«Iată, cortul lui Dumnezeu este între oameni, și va locui cu ei, și Dumnezeu va umbla cu ei, și orice lacrimă va fi ștersă»*.

O, fiu biruitor întru numele Meu, născut încă o dată din iubirea Mea, născut din cântarea cântărilor cerești, căci te-ai născut o dată, și a doua oară și, iarăși, a treia oară, și iată ce fac: am dat poruncă cerească peste ieslea cuvântului Meu să se scrie cuvântul Meu în cântecul tău, să fie cuvântul Meu lângă cântecul tău și să fie pacea cântecului tău peste această iesle, peste acești copii care suferă bucurându-se în numele Meu, căci întru ei nu este frică. Ei sunt născuți din iubirea Mea, și în iubire nu este frică, și este numai un singur trup: Eu în ei, și ei în Mine. Ei sunt micuții Mei, iar cei mici nu știu

a se teme, și voi face semne și minuni mari prin ei, minuni despre care nu s-a mai pomenit în veacurile Mele, căci acum este vremea plinirii gloriei veacurilor Mele. Ei nu se tem nici de irozi, nici de iude, nu se tem nici de Anne sau Caiafe, căci i-am deprins să nu aibă teamă de oameni. Eu sunt scutul lor, și vor vedea toți necredincioșii, toți defăimătorii și toți hulitorii, vor vedea că Eu sunt scutul lor și Biruitorul Care biruie pentru ei. O, ce mult au așteptat cei din cer să se arate acești copii cu vremea aceasta despre care scrie în Scripturi! Și ce mult ai fost tu așteptat de cer ca să fii văzut lucrător și biruitor întru Mine! Când le-am dat cuvânt că a venit vremea să te chem în ajutor pentru ei, le-am spus să meargă să te cheme la izvorul Meu, și am fost împlinitor prin cuvânt, și iată, te am altoi de soi bun, altoi de viță dulce, de vin dulce, căci cântările tale sunt mai dulci decât vinul, iubitul Meu. Tu Îmi dai Mie slavă cu cântecul tău, și iată, Domnul îți aduce ție slavă pentru biruința pe care ai lucrat-o, căci credincios ai fost întru cuvântul rostit pentru ridicarea porții Domnului. Este scris în Scripturi despre această lucrare pentru vremea aceasta, și iată, aceasta este poarta Domnului, aceasta este stânca cea spre ridicarea și spre coborârea multora și nu știu înțelepții vremii acesteia ce este lucrătura aceasta. Și se va duce vestea până la toate marginile despre ieslea Domnului, despre poarta Domnului, și de la cel mai mic până la cel mai mare se vor împărtași cu cuvintele cele scrise în Scripturi, și se vor împlini aceste cuvinte, căci cetatea aceasta se va numi: *„Acolo este Domnul”*. Să se veselească cerul și pământul, căci iată, noi le fac pe toate, după cum am făgăduit, și tot trupul se va întreba: *«Unde este înțeleptul și cărturarul acestui veac?»*. În curând va rămâne numai slava Domnului și cei ce sunt scriși în Cartea Vieții Mielului.

Cântă, tu, cel ce cânti! Voiesc să Mă odihnesc de ostenele sub cântecele tale. Iată, Măicuța Mea, Maica României, voiește să audă peste România cântarea cu care ea umple cerul, căci ea cântă în cer și te roagă pe tine să cânti și tu pe pământ. Așa cântă Măicuța Mea în cer:

*„O, Doamne Sfinte, ceresc Părinte,
Susține cu a Ta mână coroana română!”*

Cântă, și vei cânta cu cerul, și va veni cel uns peste România. Voiesc să-i sfârșesc așteptarea, și iată, îi voi ieși înainte prin puterea care este lucrată de la Mine peste această iesle și peste pruncii care stau în jurul acestei înălțimi cerești. Cântă pământului și zi cu gurița: *„Să fie pământ nou”*, și va fi. Voi sunteți graiul Meu, voi sunteți ochiul Meu, voi sunteți mâinile și picioarele Mele care vestesc pacea peste cea iubită. Ai zis, și am scris ce ai zis, căci ai zis că vei merge și vei cânta peste România. Plânge România, plâng sfinții și apostolii și proorocii care strigă din pământ la Mine, căci pământul României este îmbibat de sângele celor care au fost junghiați pentru mărturia Mea. Cântă peste pământ, și acest pământ va da înapoi pe morții de sub el, și aceia vor mărturisi încă o dată pe pământ, și vor mărturisi această lucrare așteptată de veacuri.

Pace ție! Ridică-te pe zidurile celei iubite și vestește bunăvestirea care iat-o, se arată ca să vină. Pace ție! Precum M-a trimis pe Mine Tatăl, și Eu te trimit pe tine. O, Mă doare nedreptatea care curge înspre acești micuți ai Mei. Mă doare tăgăduirea mai-marilor bisericii. Aș voi să-i înviez și pe aceia, aș voi să le iau tina de pe ochi, ca să vadă cum sunt Eu prin acest izvor. Sunt așa cum am fost între cei dintâi care M-au urmat pe Mine pe drumurile lumii. Sunt așa cum este scris despre Mine la capătul cărții, și iată, acesta este Cuvântul Cel întrupat de la capătul cărții, dar ei, mai-marii bisericii, ca și

cei de atunci, nu cunosc vremea cercetării. Mă doare de rădăcirea lor, dar Mă doare pentru acești micuți ai Mei, care au încă de sfârșit acest început nou care vine de la Mine peste pământ.

Îmi plâng și Eu vouă durerea Mea. Cu cine să o plâng? O, și pe aceia aș voi să-i ridic din sângele lor. Hai să lucrăm înviere peste toată făptura Mea! Hai să suflăm duh de trezire și de înțelepciune peste tot trupul cel fără de viață! Hai, iubii Mei! Domnul scrie în ziua aceasta să se facă lumină în jurul acestui așternut ceresc și să se îplinească acest cuvânt! Amin.

Pace vouă! cel mai dulce cuvânt. Pacea Mea v-o dau vouă, copiii ai Duhului Sfânt! Pace de la Noi până la voi, și de la voi până la Noi, și împreună vom fi lucrători ai viței celei noi! Amin, amin, amin.

9/22 februarie 1992

Sărbătoarea sfântului mare mucenic Haralambie

Sfânta Virginia proorocește despre vremea lipsei de hrană pe pământ. Trimiterea la mărturisire.

Această sărbătoare este și ea mare între sărbătorile de praznice ale acestui popor, căci facem prăznuirea sfântului și marelui Haralambie, și va sta la masa praznicului de azi acest ocrotitor de lucrare cerească. Sfântul Haralambie este dat dintre cei din cer ca să ocrotească această lucrare cerească. El stă neobosit alături de cei ce lucrează din cer prin această lucrare, și este cerut de poporul creștin să facă biruință pentru creștin în numele acestei lucrări.

Pace vouă, iubii mei copii! Pace și masă cerească din nou peste acest ceresc așternut, căci sunt cu sfântul Haralambie la masa de azi. Duhul Preasfintei Treimi lucrează cu timp și fără timp în această iesle coborâtă din cer prin cuvânt, căci s-a speriat și iadul, și antichrist, și tot omul care face slujba duhului rău. S-a speriat duhul rău și se zbate de pe o parte pe alta și se vaită și din adânc și de pe pământ și din văzduh și din omul în care se ascunde acest duh rău. O, asta este vremea, măi copii, dar vouă v-am spus, mămică, v-am spus că voi fi scutul vostru și că veți vedea cum voi fi și cum voi lucra ca să vă apăr din toate părțile de duhul rău.

O, iubii mei, am dat cuvânt să vină păstorii poporului meu să mai petrec cu ei aici, și am zis să-mi aduceți această inimioară bolnavă, ca să-i pun mâna mea pe creștet, căci Fiul lui Dumnezeu mi-a dat mie putere să iert păcatele celor ce au legături nedezlegate în poporul meu. Această inimioară bolnavioară a ajuns până acum, și iată, vede așternutul Domnului care este așezat de Sfânta Treime peste România așa cum era scris în cartea acestei lucrări. Așa a spus Domnul, că la capătul acestei lucrări se va arăta din cer o corabie. Iată, această bătrânică ia slobozenie de la Fiul Treimii Dumnezeiești, Care lucrează din această iesle binecuvântată și curată, iar ea va primi sănătate sufletului ei, și apoi eu voi întinde brațele mele către ea ca s-o cuprind și să-i dau hăinuță cerească. Așa să fi fost creștinul poporului meu, ca acest sufletel care a plecat din pământul ei, din neamul ei, din casa ei și a venit în casa acestei lucrări, dar nu s-a mai uitat înapoi, și de aceea Domnul a prețuit dragostea ei și a adus-o până azi, ca să vadă cu ochii ei această împărăție nouă și cerească, prin care Domnul Își va anunța slava și arătarea Sa, precum scrie în Scripturi despre venirea Fiului lui Dumnezeu cu putere și cu slavă și cu zecile de mii de sfinți și de îngeri.

Iată, acești copii de aici pe care i-am așezat la lucru ceresc, aceștia ca și Avraam au ascultat de cuvântul Domnului, căci când Domnul i-a zis lui Avraam: *«Leși din pământul tău și din neamul tău și din casa tatălui tău și mergi în pământul pe care ți-l voi da Eu ție și urmașilor tăi»*, i s-a socotit lui Avraam dreptate și neprihănire. Așa și acești urmași ai mei au lucrat, căci scris este: *«Eu sunt mai înainte de Avraam»*. Așa și ei, ca și Avraam au ascultat, și dacă au ascultat numai de Dumnezeu, uitați-vă câtă iubire a găsit Domnul la ei, că le-a încredințat taina cea ascunsă și neștiută de îngeri și de sfinți, și se bucură sfinții și proorocii și apostolii că a mai găsit Domnul credință pe pământ. Aveau și aceștia pământul și casa și neamul din care au plecat, dar au plecat, iubii mei, și au rămas cu un singur aluat, căci au ieșit din lume, că așa scrie Scriptura: *«Leși din lume, poporul Meu, ca să nu guști din vinul ei!»*.

Poporul meu creștin n-a voit și el să iasă din lume, și a rămas fiecare creștin împărțit în două și nu se poate așa cu Dumnezeu și cu tainele pe care le lucrează Dumnezeu. Nu se poate, și n-a crezut creștinul că nu se poate, și dacă n-a crezut, n-are Domnul bizuință pe creștin. Se luptă Dumnezeu de atâta vreme să scoată ceva bun din fiecare creștin, dar nu poate creștinul numai cu Domnul, și este scris împărțire de inimă și de iubire, așa este scris despre acest popor. Pune creștinul mâna și inima pe cele străine de sfințenie și nu poate Domnul să facă treabă cu mâna și cu inima creștinului. În cartea cea din cer coborâtă pentru cei din poporul Domnului; este scris așa: *«Leșiți din mijlocul lor și vă osebiți, și de ce este necurat să nu vă atingeți, și Eu vă voi fi vouă Tată, iar voi Îmi veți fi fii și fiice, și vă voi primi pe voi când veți fi întru sfințenie și întru frica Mea și vă voi da putere asupra duhurilor necurate»*. Așa este scris, dar această împărăție cerească, rostită prin cuvânt, este departe de fiii acestui popor.

O, iubitul meu popor, dacă îplineai tu această Scriptură, aveai în tine împărăția lui Dumnezeu și știai tot ce știe Dumnezeu dacă era Dumnezeu în tine. Nu știi, măi poporul meu, nu știi cum este și cum vine ca să ai pe Dumnezeu în tine, că nu se poate să fii și tu, și Dumnezeu. Altfel se poate, și iată cum se poate: eu în voi, și voi în mine, așa cum a spus Domnul. Această Scriptură este cea mai mare taină, este împărăția lui Dumnezeu, căci împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul fiilor ei.

Iubii mei, am spus poporului meu, aproape în fiecare cetate am dat acest cuvânt și am spus: *„Creștine, vine o vreme grea și nu vei putea trece prin ea dacă nu vei fi tare întru mine; și nu vei putea ține piept zilelor ce vin dacă nu vei fi numai cu Dumnezeu“*. O, eu văd vremea aceasta care vine, și mulți se vor lepăda de numele lui Dumnezeu, pentru că poporul meu e lipit de cele ce nu vor mai fi. Vine o vreme să nu mai fie hrană pe pământ, și este aproape Domnul cu aceste zile, și va fi să nu poți lua sau da până nu vei spune rău de Dumnezeu. Am spus poporului meu, și el mi-a zis că nu i-am spus, mi-a zis că nu sunt eu. Și iată, iar spun: vine un examen greu, și apoi iarăși mai vine unul. O, și dacă tu, creștine, vei răspunde bine la cea dintâi punte, apoi cea de a doua nu-ți va mai ieși în cale, că se va vedea pe tine scris numele lui Iisus Hristos și se va teme de tine adâncul și pământul și văzduhul și vei fi al împărăției lui Dumnezeu. Am spus așa, că dacă vrei să ajuți pe cel cumpărat de lucrarea satanei, chiar de îți este tată, sau mamă, sau copil, sau soră, sau orice ți-ar fi, nu-l poți ajuta punând mâna pe el, că dacă faci așa, mâna ta pierde sfințenia cerută de Domnul; și îl poți ajuta cu viața ta, cu curățenia duhului și a trupului tău și cu rugăciunea și lacrimile

tale; cu aceste jertfe poți ajuta pe cel cumpărat de duhul rău. Așa am spus prin această lucrare: „*Dacă urechea ta aude de la mama sau de la tatăl tău, de la fratele sau aproapele tău, dacă aude cuvânt de hulă sau de tăgăduire de Dumnezeu, vinovată este urechea ta; și dacă ochiul tău face asemenea, vinovat este ochiul tău*“.

Plânge cerul, că n-a înțeles poporul meu măreția acestei lucrări, și tot așa este creștinul meu, este ca atunci când a venit să audă această lucrare de cuvânt ceresc. Și iată, vin din depărtări. Un picuț mai este și vor veni turme de oi sănătoase și vor veni mulțimile lumii și se vor vindeca la această scăldătoare și vor învia mulțimile care vor auzi de minunea acestei vremi, și eu plâng când văd pe fiii poporului meu cum se luptă să-L omoare pe Domnul, Care va locui în această lucrare până la plinirea vremilor cerurilor.

Iubiții mei, mama Gigi voiește sănătate peste duhul, peste sufletul poporului ei. Voiesc, că mult am așteptat să se facă mare acest Israel de la sfârșit, dar el n-a voit să mănânce hrană curată, și a luat cu gura și hrană străină și s-a îmbolnăvit de neascultare și nu umblă să se vindece poporul meu.

Această grădină este pecetluită de Domnul, ca să fie Domnul numai cu ale Sale aici. Această poartă este străjuită de legea sfințeniei. Legea sfințeniei de trup și de suflet este poarta de intrare în această grădină cerească.

O, voi pedepsi acum pe cei ce au sărit peste porți fără haina cea dinăuntru. Voi pedepsi mai întâi pe cei ce au deschis forțat această poartă, și apoi mă voi atinge și de cei ce au fost forțat băgați în această grădină, dar va fi deosebire în dreptatea care va lucra. Această biserică nu este pământescă. Ea este coborâtă din cer prin cuvânt, și cuvântul s-a făcut faptă, și este din cer această iesle. Iată, s-a împlinit cuvântul lui Dumnezeu care a fost rostit prin această lucrare.

Daniele, păstorule, caută, mămică, și pune pe hârtie și arată poporului meu această proorocie împlinită, cu care s-au proorocit aceste cuvinte: «*Creștine tată, învrednicește-te să intri cu această lucrare, căci dacă nu vei fi vrednic de această casă, vei voi să intri și nu vei putea, căci la poartă va sta arhanghelul Mihail cu sabia în mână și nu te va lăsa să mai intri atunci*».

Iubiții mei păstori, arătați poporului meu împlinirile proorociei acestei lucrări. Daniele, spune cu blândețe, mămică, dar spune creștinului să nu mai mintă, pentru că minciuna creștinului ascunde greșeala lui și rămâne creștinul cu păcat asupra capului lui. Spune-le la toți să nu mai mintă nici cât vârful de ac, să nu mai mintă ca să-și ascundă greșeala și neorânduiala pe care o săvârșește creștinul, că mulți creștini fac multe și mărunte, fac din capul lor, și când Domnul voiește să-i scoale din greșeală, ei ascund greșeala și zic că nu-i așa. Am spus să faceți așa, și dacă veți vedea că nu se prinde această învățătură, depărtați de la voi pe acela și dați-i vreme de căință și de muștrare de inimă, că dacă îl țineți în brațe pe cel necurat prin cuvinte, vă întinează și inimile voastre unul ca acela. Acesta este un fel de medicament pe care vi-l dau eu vouă pentru vindecarea poporului meu care voiește să se lase vindecat. Judecați cu adâncime fiecare pricină, că și la Domnul vine creștinul cu necurății și cu murdării, dară la voi, măi mămică! Tăiați răul din inima creștinului și puneți duhul înțelepciunii peste acest popor bolnav. «*În casa Domnului vor fi multe locașuri*», precum este scris, iar aici nu vor putea intra cei ce au hulit această rază cerească. Dar trebuie vindecat poporul acesta, căci sunt atâtea minuni de împlinit și de așezat în jurul acestei înălțimi cerești, și va fi poporul nostru cu Domnul și va fi în locașurile Domnului, dar nu bolnav și ne-

ascultător, ci sănătos trebuie să fie și umilit trebuie să-și plece capul sub această viță nouă, sub acest vin nou. Să nu mai mintă creștinul nici cu limba, nici cu mintea, nici cu inima, nici cu fapta, că scris este: «*În curțile Domnului nu va intra nimic pângărit, nimic dedat cu spurcăciunea și cu minciuna, ci numai cei scriși în Cartea Vieții Mielului*». Spuneți la popor că viața nu este o minciună, și dacă este minciună în viață, aceea nu este viață, și este minciună, și nu este întru Domnul viața cea cu minciună.

Surioara mea, iubita mea, lelica mea cea necăjită, uită-te și tu bine la creștinii care vin la tine! Îți voi da putere să le citești pe față cele ce au înăuntru creștinii mei, căci minciuna și îngăduința răului sau fătărnicia nu-și vor mai găsi loc nici pe pământ, nici în cer. Fii tare cu inima, și să fim tari cu toții, căci Dumnezeu vine cu cele sfinte pe pământ. Nu te descuraja de suferințele pe care le porți de la cei fără de Dumnezeu, căci fericită vei fi după suferință. Mai e un pic și Domnul va fi peste toate, și va fi lumină și curățenie pe pământ. Amin.

Iubiții mei copii, pace vouă! Pacea Domnului v-o aduc vouă, pacea mea v-o las vouă! Precum m-a trimis pe mine Domnul, și eu vă trimit pe voi. Mergeți, toți cei care voiți să mărturisiți pe Domnul și această lucrare, mergeți la toate înălțimile lumii și la stăpânii pământului și spuneți că Domnul este această lucrare. Ridicați-vă! A venit vremea să vă cunoască toate noroadele pe voi lângă lucrarea aceasta cerească. Nu-i lăsați pe ei să zică ce vor ei. Ziceți voi ce voiește Domnul să ziceți, căci acest izvor va umple pământul cu suvițe de viață vie, de apă vie, de învățătură vie.

Pace vouă! Și vom sta la masă cu cerul în ziua aceasta de praznic ceresc, căci sfântul și marele Haralambie se bucură cu voi și face biruință mare pentru voi și va lucra prin voi minuni mai mari decât oricând, căci iată, pietrele vorbesc și munții mărturisesc și înălțimile se pleacă la glasul Domnului Iisus Hristos. Amin.

Binecuvântată să vă fie masa cea pentru ființă. Binecuvântată să fie inimioara cea bolnavă care a venit să se arate preoților, după cum a fost coborât cuvântul de la cer. Și iarăși: Binecuvântați să fie păstorii poporului meu, și poporul meu cel binecredincios, iar cel ce este îndoielnic, să vină spre izvoarele vieții și ale înțelepciunii și să bea și să învieze pentru slava care vine în curând! Amin, amin, amin.

10/23 februarie 1992

Cuvântul Domnului către părintele Ilarion Argatu de la Mănăstirea Cernica

Chemare la mărturisire apostolească pentru lucrul cel nou al împărăției care vine.

Slavă de la cer și până pe pământ! Slavă Sfintei și de viață făcătoare și nedespărțite, Treimea Cea Dumnezeiască, Tatăl și Fiul și Duhul Sfânt, din veci și până la plinirea vecilor cerurilor! Amin.

Pace vouă! Eu sunt Dumnezeu Cuvântul; Eu și ieslea cuvântului Meu; Eu și pruncii Mei pe care-i am de la Tatăl și prin care lucrez în mijlocul poporului român. Pacea cerului să fie în sfatul acestei zile, și pace peste poporul român cel binecredincios, cel împlinitor de sfințenie, căci poporul român împlinitor de sfințenie se va ridica în curând și va cânta cântarea cea nouă, cântarea răscumpărării, cântarea biruitorilor fiarei cea potrivnică lui Dumnezeu.

Pace și Duh Sfânt lucrător de cuvânt ceresc, căci Eu sunt Cuvântul, iar Cuvântul este Dumnezeu. Eu sunt dintru

toți vecii prin cuvânt, și iată, Mă desăvârșesc în vremea aceasta prin cuvânt, căci rostesc cu cuvântul, și cuvântul se face faptă și sunt adevărat prin cuvânt, așa cum adevărat am fost prin cele proorocite de proorocii cei din toate vremile Mele.

Pace celui iubit, celui tare prin puterea Mea, căci puterea Mea care este în el, doboară la timp și la netimp capul șarpelui cel negru, care trage cu coada lui până și pe cei aleși ai Mei, dar iată, am scule pe pământ care au arme cerești și care știu de la Mine cum trebuie să lupte în război.

Pace ție, slujitorul Meu iubit, apostolul Meu, martorul Meu, căci am venit demult la tine cu solii acestei lucrări de cuvânt ceresc, iar Duhul Meu Cel Sfânt ți-a adus spre știre să ieși și să întâmpini pe solii Mei, căci era cu trupul pe pământ Verginica și am trimis-o spre tine mai înainte de sosirea ei întru cele cerești. Pace ție, căci cu pacea Mea ai ieșit și tu atunci întru întâmpinarea Mea, și iată, iubire pentru iubire lucrăm unul altuia, precum este scris cuvântul care spune: *«Eu în voi, și voi în Mine»*. Am trimis spre tine soli ai acestei lucrări de cuvânt ceresc, și tu ai avut Duhul Meu Cel Sfânt și ai cunoscut că sunt trimișii Mei, căci duhurile proorocilor se supun duhurilor proorocilor.

O, iubitul Meu, apostolul Meu iubit, plânge cerul sfânt, că iată, de atâta vreme lucrez prin cuvânt în mijlocul României, și am stat ascuns cu această lucrare ca să pot pătrunde cu ea prin vreme, și am dat mereu cuvânt prin fiii acestui popor cules din lume și am pecetluit între ei taina acestei lucrări cerești. Așa am spus pe vremea trupului Meu: *«Cel ce este de la Dumnezeu, acela ascultă cuvintele lui Dumnezeu»*. Iată ieslea cuvântului Meu, și lucrez prin cei neluați în seamă, prin cei slabi, prin cei plâpânzi care s-au lăsat lucrați ca să am cum să ies cu cele pentru vremea aceasta. Iată Eu și pruncii Mei și aluatul Meu, și am zis să iau capacul acestei fântâni și să scot apă din acest izvor și să dau celor însetați, celor care vor să audă de la Domnul. Dar iată, cei ce nu vor să știe ce vorbește cerul pe pământ, aceia și-au întărit cerbicia și li se potrivește la aceia Scriptura care spune: *«Vai de cetatea peste care nu este cuvânt de prooroc, că aceea nu are pe Dumnezeu Cuvântul în sfatul ei»*.

Iată zi de sărbătoare peste ieslea cuvântului Meu, căci oastea cerească primește poruncă din partea Domnului Savaot să se ridice și să stea bine și cu bucurie pentru întâmpinarea ta, păstoraș al turmei Mele cea de pe pământ. Tot cerul sfânt rostește astăzi pentru tine: Pace ție! Iată, marele ierarh Calinic este neobosit lucrător peste acest început de nou Ierusalim, și este trandafir alb în grădina cea nouă care vine din cer pe pământ, precum este scris la capătul cărții care este pe pământ din cer. Se bucură marele ierarh Calinic și este cântat de cetele de sfinți și de îngeri, căci astăzi cetatea lui cea după trup face legământ ceresc cu cetatea lui cea după duh, căci Noul Ierusalim, care vine peste România, începe cu această piatră. Aceasta este piatra începutului cel nou al Noului Ierusalim. Aceasta este corabia acestui popor care a purtat taina acestei lucrări de cuvânt ceresc. Acesta este anul plăcut Domnului, căci sculele dumnezeiești, cele de pe pământ, se adună și se unesc și vor lucra cu cele din cer, cu cei din cer, cu proorocii, cu apostolii și cu toți sfinții și îngerii care se adună să serbeze așezarea Ierusalimului nou pe pământul acestui neam ales, căci România este aleasa Mea din vremea plinirii gloriei Mele. Este scris în Scripturi că iarăși voi veni, și voi veni cu zecile de mii de sfinți și de îngeri și voi face dreptate și lumină pe pământ, și noapte nu va mai fi, căci vin cu adevărul. Eu sunt adevărul, dar omul a uitat pe Dumnezeu, și iată, vin să

trezesc făptura Mea, vin să deștept turma Mea și să-i dau veșmânt nou și alb dacă va voi să-Mi audă glasul și să-Mi deschidă și să intru cu împărăția Mea, căci împărăția Mea este înăuntrul fiilor ei.

Pace ție, apostol al României Mele! Pace și unire cerească să se scrie în ziua aceasta, precum a rămas zi de aducere-aminte peste veacuri ziua Domnului de sub stejarul lui Mamvri, atunci când Avraam a lucrat credință întru numele Sfintei Treimi, căci Domnul Treimii Dumnezeiești este mai înainte de Avraam. Pace ție, și duh de unire sfântă să fie în cer și pe pământ!

Pace și bucurie cerească să se scrie în cer și pe pământ, căci a pășit spre începutul cel nou martorul cel de pe pământ care este de la Cernica marelui ierarh Calinic. Iată, numele cetății marelui Calinic este cântat în cer și este mare sărbătoare între cei cerești. Astăzi se veselește cerul laolaltă cu pământul, și pământul laolaltă cu cerul, căci îngerii serbărilor cerești stau cete-cete, rânduite de mai-marii ceteilor îngerești, Mihail și Gavriil, și cântă imn de sărbătoare peste această zi. Țipă duhul rău și se vaită departe de hotarele acestui nou Ierusalim, căci de la această piatră vor începe să se arate din loc în loc zorile Ierusalimului ceresc, dar Eu vă spun că s-au și văzut.

Iubitul Meu, al turmei Mele celei credincioase, iată, uită-te pe unde-Mi pasc Eu mieluseii. Hai, ține urma oilor Mele, căci aici coboară glasul Meu și cuvântul Meu și planul Meu cel spre plinirea vremilor Mele, căci vin cu slavă văzută peste poporul român cel binecredincios, iar peste cel tare la inimă și la cerbice, vin cu zbucium și cu spaimă ca să-l scol spre pocăință și spre umilință și spre împăcare cu Dumnezeu. Hai, iubitul Meu, căci biruința Duhului Sfânt își arată fructul în vremea aceasta. Iată vremea Mea, și s-au sculat iude și irozi și s-a ridicat soborul arhierilor ca să-Mi bage sub obroc lumina pe care o pregătesc Eu acum prin această rază de cuvânt ceresc. Scoală-te bine spre cărarea acestui izvor care curge din tronul lui Dumnezeu Cuvântul. Ridică-te și mai cu putere și te încinge cu brâu nou, cu putere întreită, căci a venit vremea biruinței celei mari. Iată, arhierii și mai-marii care stăpânesc peste biserica Mea nu vor să-Mi audă glasul, nu voiesc să-Mi deschidă și să lucreze împreună cu Mine, nu vor, ca și cei din vremea trupului Meu, dar iată, vine biruința Fiului Treimii Dumnezeiești, Care lucrează întru biruința Duhului Sfânt, iar Duhul și Cuvântul nu Se pot lega, și acestea vor birui în numele Preasfintei Treimi. Duhul Sfânt întregeste în vremea aceasta lucrarea cea întreită a Preasfintei Treimi, și vom ieși la capătul biruinței. Fii tare cu Mine, ca nimeni să nu ia cununa ta. Ține ce ai, până Mă voi arăta, căci sunt aproape de arătare și vin spre România Mea, și voi așeza peste ea tronul slavei Mele și voi așeza pe fruntea ei coroana română.

Pace ție, în ziua aceasta de serbare cerească! Pace ție, lângă acești micuți ai Mei care poartă lucrarea Mea în România! Strigă la Mine, iubitul Meu, strigă pentru îngerul bisericii Mele, pentru martorul Meu cel credincios, care a așezat la cuvântul Meu piatra cea de început al începutului cel nou care vine pe pământ. O, martorul Meu este între cei mari din biserica Mea, dar el nu este dintre ei, căci el nu se îndoiește întru Mine. Ferice celui ce nu se smintește întru Mine, ferice celui ce nu se sfărâmă de această piatră, iar tu roagă-te și sprijinește pe martorul Meu care este înconjurat de necredința arhierilor bisericii. Amin.

O, biserica Mea, Sionul Meu iubit! Întoarce-te la Mine, Sionul Meu iubit, iar Eu îți voi vindeca fărâdelegea și te voi iubi și te voi îmbrăca cu veșmânt curat. Dar scoală-te spre

Mine, Sionul Meu iubit, scoală-te și hai să fie pace între Mine și tine și să fie peste tine sfințenia Mea și viața Mea, căci tu ești biserica Mea întru care voiesc și binevoiesc.

Iubitul Meu, ridică-te și seamănă-Mi neobosit cuvântul sfințeniei și al vieții vii, căci Eu nu pot întru viață moartă, întru viață fără Mine și fără duh curat. Iată ce am așezat la temelia acestei grădini cerești! Este ceresc acest așezământ, este coborât din cer prin cuvânt, iar acești micuți ai Mei au dat trup cuvântului Meu și am ridicat turn de înviere, de duh de înviere, care va curge din această grădină. Fii tare cu Mine și lucrează cu Duhul Meu Cel Sfânt, și va birui peste pământ Dumnezeul Duhului Sfânt. Aceasta este vremea să se așeze la loc împărăția cea ruinată a lui Israel cel binecredincios. Acestea sunt zilele Mele așteptate de veacuri, dar făptura Mea nu știe să deosebească dreapta de stânga sa și nu poate omul să se îndrepte spre Mine. Iată de ce M-a trimis Tatăl Meu cu această lucrare de cuvânt din cer! Și iată, în mijlocul acestui neam este o lucrare pe care dacă o spune cineva nimeni nu poate s-o priceapă, dar ea se va vedea lucrând, căci Domnul este această lucrare, și este prin această iesle de cuvânt ceresc. Iubire și înviere am venit să suflu peste pământ, și hai să dăm mână cu mână, turmă cu turmă, lucrare cu lucrare și vom lucra și îl vom învia pe om, și omul va crede și se va boteza, iar Eu voi veni și voi cina cu cei vii întru credință și întru așteptarea biruinței cerurilor.

Pace ție! Din cele cerești, pace ție! Prin ușile deschise, pace ție, apostolul Meu și lucrătorul Meu din cetatea Cernica! Pace, și bucuria Ierusalimului cel nou să iasă din cele lucrate de cer!

Și acum, pace vouă, celor stătători și veghetori și lucrători care stați la gura acestui izvor și primiți cele vestite de la Dumnezeu Cuvântul! Nu vă temeți. Domnul Iisus Hristos va lucra biruință mare prin acest colț de pământ nou și de vin nou, căci via Mea este pe sfârșite. Binecuvântare vouă și tărie cerească de la Domnul Savaot și de la Fiul Său, Cel Unul născut, dimpreună cu Preasfântul și bunul și de viață dătătorul Duhul Sfânt al Treimii Dumnezeiești.

Să se scrie în cer și pe pământ această zi de mărturie cerească, și vor mărturisii cuvintele care au lucrat din cer în acest sfat ceresc. Amin.

Pace și mulțumire de la cer celor ce ați condus spre ieslea Duhului Sfânt pe cel iubit de la Cernica, pe cel încercat și lămurit și albit ca să fie martor al împărăției celei noi, care vine de la Dumnezeu, căci viața lui este întru viața Mea, și este cu împărăția Mea înăuntrul lui, și Eu lucrez prin sculele Mele cele tari, prin servii Mei cei desăvârșiți prin cuvânt și prin faptă și prin viață întru sfințenie. Amin, amin, amin.

14/27 februarie 1992

Cuvântul Domnului către Gheorghe Zamfir

Chemare la mărturisire și la trăire întru sfințenie. Proorocie despre „ecumenismul“ de la Vulcana-Băi. Chemare la război cu necredința și cu solii ei. Marea lumii va primi pescarii cerului.

Cuvântul lui Dumnezeu lucrează un lucru nou, un rod nou, o împărăție cerească pe pământ. Această împărăție care se începe astăzi, este lucrată de Cuvântul lui Dumnezeu și de zidarii care sunt tocmiți pentru împlinirea înțelepciunii lui Dumnezeu.

Amin, amin zic vouă: la început a fost înțelepciunea și toate s-au făcut prin înțelepciune. Iată cuvânt nou, coborât din tronul lui Dumnezeu. Înțelepciunea lui Dumnezeu este o lu-

crătură prin cuvânt lucrată, și iarăși spun: la început a fost Cuvântul, și Cuvântul era la Dumnezeu, și Dumnezeu era Cuvântul, și toate prin Cuvânt s-au făcut. Amin.

Pace vouă! Eu sunt Dumnezeu Cuvântul, Eu sunt împărăția lui Dumnezeu, și iată, ea este în mijlocul vostru. Pace inimilor voastre, și lucrare cerească peste înțelepciunea voastră, căci voi, iubii Duhului Sfânt, trebuie să faceți acum alături de Dumnezeu ceea ce a făcut Dumnezeu prin înțelepciune.

Pace acestui binecuvântat acoperământ, căci astăzi Îmi plec capul în casa celui ce caută pe urma Mea, așa cum căprioara umblă prin munți și caută și găsește apa de izvor și bea și își umple golul setei sale. Pace ție, binecuvântatul Meu și al cerului Meu, că mult s-a uitat cerul ca să vadă ziua pecețlurii creștetului tău cu semnul și coronița acestei coborâri de cuvânt ceresc, care curge în mijlocul României și din care se vor adăpa însetații care vor înseta după cele ce vin și curg din cer spre bucuria învierii care va umple pământul de zile de Paști nou și nesfârșită sărbătoare. Amin, amin zic ție: toate cele scrise vin și se arată și se împlinesc, dar nu se putea să treacă ziua cea care era scrisă în cer pentru legământul Meu cu tine, căci am avut de făcut legământ cu tine și am împlinit această taină așteptată de cer, și iată zi cerească.

Iubiții Mei cei care ați însoțit pe Domnul, Care a intrat în casa celui iubit, v-am dat poruncă cerească să lucrați și să binecuvântați semnul Meu și sceptra Mea, și să veniți apoi și să puneți această salbă pe pieptul celui ales din pânțele maicii sale. Această pecete este semnul Fiului Omului, Care iarăși vine, precum este scris în Scripturi.

Iubitul Meu, apleacă-te, tată. Acești micuți ai Mei îți încununează pieptul tău cu semnul biruinței care vine de la Mine peste lemnul cel binecuvântat al crucii. Această putere este zdrobirea capului morții care s-a așezat peste făptura Mea.

Mi-e dor, Mi-e tare dor să biruiesc încă o dată asupra puterii morții, căci după ce Eu am călcat cu moartea pe moarte prin puterea lemnului crucii, după ce am biruit și apoi Mi-am luat locul de-a dreapta Tatălui Treimii cerești, a venit din nou umbra morții și a trecut pe deasupra făpturii Mele și a acoperit-o cu vălul cel rău. Și iată, iarăși trebuie să calc peste moarte și să-i nimicesc ființa ei, și să rămână ființa Mea și viața Mea peste fiii înțelepciunii cerești, căci înțelepciunea l-a creat pe om, și omul trebuie să fie fiul înțelepciunii, să fie fiul lui Dumnezeu, căci Dumnezeu este înțelepciune. Iată, Noi și cu voi; cu voi, cei care zidiți cu Mine locașul cel ceresc al Ierusalimului nou, Noi și cu voi trebuie să lucrăm cu înțelepciunea cea care este numai una, precum Eu Unul sunt.

Iubitul Meu, uită-te la cei peste care-Mi odihnesc Duhul Meu Cel Sfânt, uită-te cum s-au lăsat sub mâna Mea, sub sfatul Meu, sub cuvântul Meu și sub împlinirile Mele care sunt scrise în carte pentru vremea aceasta. O, dulce este aluatul tău, dar această iubire care frământă aluatul tău va fi să fie de acum mai aleasă, mai strălucitoare, mai puternică și mai minunată ca oricând, fiindcă ceea ce avem Noi și cu voi de lucrat, nu s-a suit până acum la mintea omului. La mintea omului; voiesc să înțelegeți ce vă spune vouă Dumnezeu în vremea aceasta, căci dacă cei ce dorm pe scaunul înțelepciunii Mele n-au cum să înțeleagă această Scriptură, iată, voi, cei care nu dormiți, trebuie să înțelegeți în locul lor ce înseamnă acest tron al înțelepciunii, acest rod al înțelepciunii. Ceea ce este de lucrat în vremea aceasta, nu poate mintea omului să priceapă, și poate mintea filor lui Dumnezeu să priceapă această lucrătură. Așa le-am spus și celor puțini care umblau

cu Mine pe drumurile lumii, care lăsaseră neamul lor și țara lor și casa lor ca să meargă după Mine și ca Mine și pentru Mine apoi. Le-am spus și lor ceea ce vă spun și vouă acum: *«Nu vă mai numesc oameni, nu vă mai numesc slugi, că omul sau sluga nu știe ce face stăpânul, ci vă numesc prietenii Mei, fiii Mei, și vă numesc una cu Mine, ca pe toate ale Mele să le știți, și să putem lucra împreună împărăția cea nouă, care va fi dată fiilor ei»*. Iată, fiii îndoielii nu pot pătrunde până la adevăr, nu pot, și se clatină și sunt plini mai mult de ei decât de Dumnezeu, căci Dumnezeu nu poate să Se desăvârșească întru duh de îndoială, nu Se lasă ispitit de fiii îndoielii, și iată, iubitul Meu, uită-te bine, uită-te cu ochiul Meu peste înțeleptul și peste cărturarul acestui veac, ca să vezi unde este față de locul în care sunt cei ce cred și nu se îndoiesc și nu ispitesc și nu se smintesc întru Mine și întru lucrările Mele. Împlinește-te desăvârșit prin înțelepciunea care curge din Dumnezeu și uită-te cu ochiul Meu, uită-te și vei vedea cuvântul Meu cel plin de înțelepciune cu care am vorbit atunci către apostolii Mei, căci apostolii Mei așa M-au întrebat atunci: *«Doamne, după ce îi vom cunoaște pe cei care sunt cu Tine și cu noi?»*. Iar Eu așa le-am răspuns: *«După roadele lor îi veți cunoaște pe cei ce rodesc întru Mine»*.

Mă întorc înapoi cu treizeci de ani și scriu câteva cuvinte pe care le-am rostit în mijlocul fiilor poporului Meu, că iată ce le-am spus Eu lor atunci: *«Fiilor, în lume nu Mă mai duc să mai dau învățătură. Nu Mă mai duc nici la preoți, nici la împărați, nici la cei învățați, căci împărații M-au judecat, preoții M-au condamnat la moarte și lumea M-a batjocorit și M-a hulit și M-a scuipat. Și acum, am venit la tine, poporul Meu, ca să stau cu tine de vorbă. Puțin, puțin, și Mă voi înălța întru slavă, la scaunul Tatălui Meu, și voi lua cu Mine pe cel iubit al Meu și îi voi da din pomul vieții, și de aceea fac această lucrare cu tine, poporul Meu, ca să te deosebești de lume și să nu spună lumea că și tu ai făcut păcat, ci să plângă lumea după tine când te desprinzi din mijlocul ei; să plângă și să-ți sărute urmele, cum plâneau oițele Mele după Mine, cum plâneau ucenicii Mei după Mine. Dar aveți voi, fiilor, ucenici? Vă spun, măi fiilor, că nu aveți ucenici, că voi aveți prieteni și prietene rele, care fac răutăți, și vă fac și pe voi ca pe ei. Fă și tu, măi fiule creștine, ce făceam Eu, Domnul, când eram pe pământ cu trupul. Fă și tu ucenici de același lucru cu tine, cum era lucrul Meu și al ucenicilor Mei, căci ucenicii Mei Mă însoțeau pe cale, Mă însoțeau în lucru. Când au văzut ucenicii Mei că este neghină în semănătura Mea, au grăit către Mine să le dau voie să smulgă neghina, dar Mie Mi-a fost milă de grâu, ca nu cumva să fie smuls și grâul, căci grâul este scump de tot în fața lui Dumnezeu. Dar te rog, fiule creștine, ia acest simbol cum că ucenicii Mei au cerut voie la Domnul»*.

Iubitul Meu, iată, tată, cum vorbeam Eu cu acest popor. Și acum iată cum vorbesc cu cei cu care am mai rămas și cu cei care-Mi măresc trupul Meu și mărirea Mea și numărul ucenicilor Mei. Iată cum vorbesc: fiilor, fiilor, amin, amin zic vouă, că a venit vremea să spunem cu cuvântul și să se facă din moarte, viață, și să se facă din neghină, grâu, iar cel ce nu va primi cuvântul acesta, acela va fi curățit ca prin foc, și va fi aceasta tot prin cuvânt. Dar am nevoie de ucenici, am nevoie să-Mi deștept bine lucrătorii și să-i deprind bine cu lucrul secerișului cel binecuvântat, și vom face strânsură binecuvântată, dar vom lucra iarăși cum am mai lucrat atunci. Căci am trimis pe cei doisprezece și pe cei șaptezeci de apostoli, iar cei doisprezece au fost însoțiți de cei șaptezeci, și pes-

te tot doi câte doi au plecat, și din timp în timp se întâlneau, și din neam în neam biserica Mea așa a lucrat; biserica Mea cea adevărată, iubiții Mei. Dar ea, biserica Mea cea vie, n-a avut loc pe pământ, și și-a dus viața după viața Mea și nimeni n-a iubit-o, și ea stătea ascunsă și era după viața Mea. Și iată, am ajuns să vin văzut în mijlocul ei, să vin cu brațul plin de hăinuțe albe și de cununite albe, căci va fi albă hăinuța celor ce vor sta înaintea Mea și a slavei Mele și a slavei României Mele. Hăinuța trupului va fi albă, iar hăinuța vieții și a duhului va fi întreit albă, și Eu voi rosti cele ce stau scrise să le rostesc pentru vremea aceasta: *„Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, care ați biruit între cele cerești spre așezarea mesei nunții Mirelui Cel Sfânt și a miresei cea cu nume de nou Ierusalim!”*. Amin.

Această lucrare cerească din care Eu adăp pământul cel mic, și apoi pământul cel mare, această lucrare are ungeri cerească, după rânduiiala lui Melchisedec cel nevăzut, cel ce-și face lucrarea în chip nevăzut, din veac și până în veac; rânduiială cerească și nu pământescă și nu văzută de mulțimi de martori precum se aud cântări de slavă vrednică peste cei ce sub vălul literei, sub jugul literei se împodobesc în slavă în numele cerului, și apoi se arată oamenilor, și scris este despre aceștia: *«Vai vouă, celor îmbrăcați în haine lungi și cu ciucuri la poale, care umblați prin piețe și voiți să vi se facă închinăciuni! Vai, că nici voi și nici cei săraci nu cunosc ușa, căci ușa sunt Eu, și Eu sunt Viața»*. Viața Mea este puterea cea din creștin, dar creștinul și învățătorul creștinului este gol de viața Mea, este gol de putere și nu poate să spună muntelui să se mute, și să se mute muntele la cuvântul celui cu viață întru el.

O, fii întru viața Mea, că voiesc să Mă văd întru tine, voiesc să Mă vadă lumea întru viața ta, întru trăirea ta, întru sfințenia ta. Amin, amin zic ție, că antichrist vede lucrătura cea dumnezeiască și va întinde mâna spre scaunul Meu și va umbla cu viclesug și va înființa și el un turn (*Centrul Internațional Ecumenic, la Vulcana-Băi, n.r.*), ca să se dea apoi drept Dumnezeu, cu templul său cu tot, și aceasta se va face prin lucrarea duhului rău, prin puterea duhului rău, lucrătoare prin fiii pierzării, care n-au primit iubirea adevărului. De aceea spun: stați drept și neclintiți în tot lucrul cel bun, ca să nu aveți a vă înspăimânta în război cu necredința și cu cei ce vor rosti lepădarea de credință ca să se arate apoi întronat cel nelegiuit care voiește să se înalțe mai presus de Dumnezeu. Este scris că înainte de venirea Mea își va face lucrarea lui cea rea potrivnicul lui Dumnezeu, dar voi fiți tari, căci Eu îi voi lua pe neștire și ca un fur voi veni și voi răsturna turnul fărădelegii ascunse sub numele de Dumnezeu. Iată, iar vă spun, fiți prevăzători, și pe cel fără de viață întru sfințenie, să-l luați drept potrivnic, căci zilele sunt grele și marea este plină de sânge și de ceață și de noapte. Fiți fii ai zilei, căci cei ce dorm, noaptea dorm, dar voi fiți ai zilei, iubiții Mei. Copilul Meu la care am intrat cu ai Mei, te-am dus peste fața pământului și te-am băgat cu Mine și în adâncul cel întunecat ca să vezi ce lucrează duhul rău, și apoi să știm cu înțelepciune cum să tăiem capul duhului rău.

Nu vă temeți! Când veți vedea toate aceste răutăți, bucurați-vă, că este aproape biruința voastră! Bucurați-vă! Suntem cu voi, cu tot cerul suntem în lucru alături de voi, dar fiți destoinici, că pe frontul acesta, unde e unul nu e putere, iar unde sunt adunați doi și trei în numele biruinței Domnului, acolo este Domnul în față și în spate și în lături, și lumina din voi va învinge întunericul, și va fi lumină.

Iubiții Mei, pace vouă! Nu vă smintiți! Vă voi da să înțelegeți cerește cele scrise pe pământ. Voi sunteți biserica Mea cea vie, cea lucrătoare, cea biruitoare, și va fi mare turma Domnului. Biserica Mea este iubita Mea. Voi sunteți biserica Mea, și așa vă numesc. Așa îți spun Eu ție, biserica Mea cea încă ascunsă, cea încă nevăzută. Și iată, iubita Mea, duhovnicește să înțelegi această vorbire luată de pe pământ, căci Eu o fac cerească în ziua aceasta:

*„Iubita Mea, să ne-aruncăm în mare,
Împleticiți în sare și guvizi,
Să fie marea templul nunții noastre,
Pe urmă, ușa țărâmului s-o-nchizi.*

*Iubita Mea, te-ai îmbrăcat în alge
Și te sărut cu univers cu tot,
Pe marea sfâșiată de catarge,
Plutim răsând și ne iubim înot“.*

O, aceasta este lucrarea spre care acum ne ridicăm, căci marea lumii va primi pescarii cerului. Așa am spus Eu celor cu Mine: «Voi sunteți sarea pământului». Așa spun și pentru voi, căci voi sunteți pescarii care veți fi cu mrejele pline de roade cerești, și apoi vom face masă cerească și va fi unit cerul cu pământul, sărutându-se sub curcubeul biruinței, deasupra vârfulor munților care străjuiesc marea și lumea. Eu sunt în voi, și voi în Mine, și vom pluti pe deasupra mării și vom sufla duh de înviere și vom cânta cântarea cântărilor. Amin.

Binecuvântare și ungeră cerească să se așeze peste acest foisor neștiut de nimeni în clipa aceasta, căci Eu și cu ai Mei am cinat în ziua aceasta cină de înviere, cină de Emaus, spre sfârșitul vremii care aduce arătarea Mirelui Cel ceresc.

Pace vouă, și nou Ierusalim, și nume nou să se scrie pe creștetul României, numele celui uns al României! Și veți avea această putere peste mâinile voastre, și apoi vom ridica piatra numelui cel nou peste biserica cea cu nume nou, căci așa am spus, că din vârful acestei pietre voi rosti numele celui uns al României. Amin, amin, amin.

20 februarie/4 martie 1992

*Cuvântul Domnului către creștina Doinița din
București*

Învățătură de înțelepciune cerească.

Domnul Iisus Hristos, cu brațele desfăcute spre îmbrățișare, îi cuprinde pe copiii Săi.

Pace vouă! Prin ușile deschise pace vouă, copiii Mei cei dragi, cei iubitori, cei cu inimă cerească! Iată, sunt însoțit de Verginica, și am adus pe sfinții arhangheli Mihail și Gavriil ca să-și ia în primire veghea cea cerească și lucrarea cea ocrotitoare peste această lucrătură de la voi și peste care Domnul toarnă mereu har și binecuvântare bună. Iată, tată, iubire pentru iubire vă aduc. Aur și argint nu am, dar vă dau ce am. În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, se coboară binecuvântarea cerului peste voi. Cei unși ai Mei cu care am venit, cu care lucrez în vârful pietrei cea binecuvântată, vin cu Domnul la voi și vă dau ungeră și pecetea mirului sfânt peste voi, ca să fie de temut duhurilor potrivnice văzute și nevăzute. Nici o furtună să nu aibă a se îndrepta peste voi, cei însemnați în ziua aceasta. Luați din această apă sfințită cu putere de cuvânt și stropiți-vă și căsuța voastră ca să stea departe de ea orice ispită. Verginica vă cuprinde în brațe și vă aduce mulțumire duhurilor voastre. Ea cere mereu

pentru voi și spune: „Doamne, acești copii ai mei să aibă de la Tine, căci ale Tale dintru ale Tale ei știu cum să-ți mulțumească“. Iată, de aceea sfinții și mării arhangheli Mihail și Gavriil vor veghea cu vreme și fără vreme intrările și ieșirile voastre, rodul și lucrul vostru, și veți fi ocrotiții Domnului.

Doinița Mea, așa te numește Verginica, așa și Eu te numesc. Credința ta și iubirea ta, acestea sunt mântuirea casei tale, căci iată, tovarășul tău stă lângă tine prin credința lui. El nu se îndoiește. El este încredințat că Eu sunt alături cu pașii voștri. Fie-vă, tată, totul după credința voastră, și binecuvântată să fie în poporul Meu puterea credinței voastre, și pildă de urmat să fie râvna voastră pentru fiii acestui popor. Nu vă temeți. Eu sunt cu voi. Cine ar putea să vă vatăme? Aveți armură cerească în jurul vostru, căci ați lucrat gard viu și tare de jur împrejurul vostru, și este văzut de cer, și este văzut de potrivnicii cerului, și aceia se tem și nu pot să se apropie cu rău.

Am venit la voi cu brațele desfăcute, și iată, le adun acum și vă cuprind și vă pecetluiesc cu pecetea iubirii Mele, iar când iau și cântăresc toate ale voastre, le iau pe toate și le împart la fel tot vouă. Aceasta este dreptatea pe care Eu o lucrez sufletelor voastre, tată. Așa este Dumnezeu cu cei ce-L iubesc pe El. Să ne iubim unii pe alții, aceasta este starea cea cerească lucrată de Dumnezeu și de fiii Săi. Eu sunt vistierul bunătăților. Eu cobor ploaie timpurie peste truda voastră și va fi rod binecuvântat și voi ține departe furtuni și grindini și întunecimi, căci cei ce sunt cu Mine, aceia sunt copiii luminii, copiii soarelui cel binefăcător. Îmi adun brațele și vă cuprind pe toți și las pacea Mea peste pacea voastră, peste trupurile și duhurile voastre, peste lucrul mâinilor și al inimilor voastre.

Pace vouă, copii ai Sfintei Treimi! Pace între Mine și voi; pace între voi; pace și rugă din inimă mare, căci mare este puterea rugăciunii care iese din credință în Dumnezeu! Eu nu vă las cu nici un chip. Nici voi, tată, să nu vă lăsați de Mine. Unii pe alții să ne iubim, să ne sprijinim și să ajungem la capătul cel nou al plinirii vremurilor celor pline de viață vie. Duhul tăriei și al înțelepciunii, duhul cumpătării și duhul iubirii să fie peste voi toți! Amin, amin, amin.

Binecuvântată să fie această zi și această lucrare de sfințire cerească. Amin, amin, amin.

24 martie/6 aprilie 1992

*Cuvântul sfintei Virginia peste soborul de la ieslea
cuvântului*

Înțelepciune și iubire cu umilință peste ucenici.

Domnul Iisus Hristos mi-a spus să-mi slobozesc cuvântul între voi, copii ai cerului sfânt. Mi-e duhul rănit, măi copii, dar nu numai atât; mi-e și inima rănită. Voiesc să înțelegeți această pildă: mi-e și inima rănită. Domnul a lucrat atâta vreme între voi ca să vă deprindă să înțelegeți vorbirea cea cerească și ca să vă deprindeți cu cărarea cuvântului ceresc spre voi. Mi-e duhul rănit și mi-e inima rănită, dar sunt cu cuvântul peste voi în ziua aceasta. Sunt așa cum sunt, și așa am venit, căci a spus Domnul să rostesc cuvânt, și numaidecât să-l rostesc, fiindcă aici nu se poate să se lucreze ceva fără de cuvânt. Chiar dacă și voi, cei stătători aici, ați crede că se poate, să știți că aici la voi nu se poate fără de cuvântul rostit. Aici la voi, un lucru făptuit fără puterea cuvântului rostit, chiar dacă se făptuiește, nu se numește lucrare pentru cer acea faptă. Vedeți voi, măi mămică, ce greu este? Vedeți voi cum vine aceasta? De aceea zic mereu că duhul

meu este îndurerat; este, pentru că a slăbit cuvântul meu la voi. Și de ce a slăbit? Pentru că mi-e inima îndurerată. Am și inimă, iubii mei, și dacă pe ea o doare ceva, durerea ei se suie, se suie și umple duhul meu de durere și umblă duhul meu suspinând fără locaș, că dacă v-am spus că am și inimă, iată, să înțelegeți că este vorba de locașul duhului meu care caută îndurerat și dă târcoale să-și afle locul său prielnic și să poată lucra, că așa este lucrul, și altfel nu este, măi copii.

Mama Gigi aduce pace din cer peste voi, ca să fie loc cu pace pentru duhul ei. V-am spus că eu sunt scutul vostru, și dacă sunt, lăsați-mă să fiu. Dacă voi veți așeza pace peste duhul meu, vă veți minuna pe fiecare zi cât de bine vor veni toate spre împlinire. Eu lucrez, să știți că lucrez, și voi tăia pricina împotrivilor, și împotriviți nu vor mai fi, căci voi muia inimile care au încercat împotrivire. Mă duc peste tot, cu duhul mă duc, și veți simți scutul meu, dar am nevoie de credință de la voi, de primire și de duh mulțumitor, mămică. O, dacă ați avea voi dragoste și cu ea să simțiți zbuciumul duhului meu, voi n-ați mai fi atât de mulți în acest așezământ sfânt, și ați fi ca unul cu inima. Voi sunteți, măi copii, cortul lui Dumnezeu, iar ceea ce Domnul a lucrat, este o piatră de mărturie prin care să-și poată anunța sfințenia. Dar voi sunteți mai mult decât piatra aceasta; sunteți pietre vii din piatra cea vie, sunteți pietre de mare preț în mijlocul Ierusalimului, și luați această înțelegere, căci acest pământ a fost dintru început însemnat de Dumnezeu ca să fie vârf ceresc în vremea aceasta.

Mama Gigi vă roagă pe toți să-i dați putere să grăiască între voi. Voiesc să vă dau vreme senină, voiesc să izbutesc întru toate pentru voi, dar voiesc să merg înainte cu învierea României și cu destrămarea de la putere a celor fără Dumnezeu. Am lucruri mari de lucrat prin puterea păcii de la voi. Am de pus putere în rugăciunile voastre, putere peste putere, ca să se vadă lucrând cu putere această putere. Am de stins durerile de la voi. Nu mai fiți pripitiți cu mintea. Nu mai fiți copii la minte. Durerea voastră nu este durere. Durerea mea din voi, aceea este durerea de la voi și nu alta. Lăsați-mă să lucrez pace peste voi. Lăsați-vă mici, ca să Se poată mări Dumnezeu în voi. Nu vă îndoiiți, nu vă temeți de oameni. Nimeni nu poate rosti cuvânt împotriva cuvântului ceresc. Lucrați, iubii mei, și toate grijile lăsați-le Domnului.

Iliuță, mama Gigi te roagă pe tine, oriunde vei mai merge pentru împlinirea lucrului pentru cer, ia-mă și pe mine, mămică. Chiar de nu pot intra cu tine, eu stau la ușă, dar să fiu lângă tine. Nu e bine singur. Tu ești cu Domnul, dar aceasta este orânduiala, să fii și cu mine ca să te ajut. Copilul meu cel prin care eu grăiesc între voi, ia-l cu tine, și vei vedea puterea cerească lucrând. V-am spus că voi sunteți purtători de cuvânt ceresc, și așa este lăsat de Domnul, să nu fie numai unul în lucrul Domnului, să fie doi, ca să fie acolo și Domnul Treimii cerești. Mai e un picuț și vom ieși la capăt și cu lucrul care mai este. Lasă-ți inimioara pe brațele mele cerești și caută peste voi toți să fie duhul păcii. Cercetează, mămică, pentru ca să stingi durerea mea. Eu vreau să nu mai aveți durere. Scoală-te și te întărește și mângâie și vindecă toate durerile mele de la voi. Eu știu inimioara ta, dar eu nu voiesc să strice nimeni ce am eu în ea, și nici tu.

Să fie toți cu înțelepciune și cu iubire și cu umilință, ca să văd la voi numai un cuget, întru Iisus Hristos. Eu voi avea grijă să fie totul, să ieșim la capăt cu tot lucrul; să ieșim, că mi-e milă. Sunteți mici și plini de griji. Lăsați mie grijile, mămică. Dacă eu sunt cu voi mereu, dacă eu pot vorbi la voi la

vreme, voi știți cât de bine se așează toate. Întăriți-vă unii pe alții. Voiesc să văd în toate inimile pace și iubire și răbdare, și toate se vor lucra cu biruință.

Iubii mei, mama Gigi așează spor și binecuvântare peste toată lucrarea mâinilor voastre. Sfânta și de înviere dă-tătoare cruce care străjuiește peste acest așezământ sfânt, să fie cu putere de lumină și de înviere peste toți cei care au voit să o acopere pe ea, căci crucea nu se va acoperi și nimeni nu va rosti cuvânt împotriva acestui cuvânt rostit de cer. Domnul nu îngăduie așa ceva. Nu vă fie teamă. Nimeni nu are putere peste voi decât numai Dumnezeu. Tot cerul sfânt vă acoperă și vă ajută.

Binecuvântată să vă fie pacea inimilor voastre, căci pace am venit să așez peste voi și de jur împrejurul acestor hotare. Amin, amin, amin.

28 martie/10 aprilie 1992

Cuvântul Domnului peste soborul de la ieslea cuvântului

Poporul Domnului trebuie să iasă din duhul lumii prin despărțirea de tot ce este stricat. Cuvântul Domnului va prinde făptură prin îndemnul creștinilor ucenici.

O, poporul Meu cel ales! Să fii, fiule, biserica Mea, că iată, bisericile sunt sub mâna cezarului și sunt sub mâna celor ce nu-L au pe Domnul prin trăirea lor. Iată, întunericul se va descoperi, căci se va descoperi lumina, măi copii. Va ieși lumina de sub ascuns, căci lumina voastră, care este de la Mine peste voi, lumina voastră luminează în ascuns acum, dar Eu am spus că voi ieși cu această lumină, și dacă am spus, voi ieși, dar am și ieșit, și lumea nu știe ce este lumina, nu știe până ce ea nu va vorbi. Un picuț, și ea va vorbi. Avem însă de lucrat și alte lucrări care vor rodi lumină peste lumină și putere peste putere. Am spus de multă vreme, și este scris în sulul acestei lucrări și n-am spus de la Mine, ci de la Tatăl am vorbit și am spus că se vor deosebi și vor ieși cu totul din lume copiii acestei lucrări. Am spus așa: «*Poporul Meu iubit, învață, tată, zidăria, învață totul, ca să știi și să lucrezi cu mâinile tale și ca să nu mai ai nevoie de lucrul lumii*».

O, mai am încă, mai am copii buni în poporul Meu, și voi împlini prin ei toate cele rostite prin cuvânt în cartea acestei lucrări. Poporul Meu cel sfânt de la început, se deosebea de lume cu totul, dar vreme după vreme iarăși s-a făcut amestec de aluat, și acest amestec Mi-a stricat frământătura cea curată. Au fost cezari și irozi și au intrat peste biserica Mea și Mi-au spoit-o cu de ale lor și i-au stricat lucrul ei cel curat și n-a mai fost poporul lui Dumnezeu liber, ci a fost rob și a lucrat sub stăpânirea cezarului și n-a mai fost ca Dumnezeu. Dar de voi este scris plinirea curățeniei și a sfințeniei pentru pregătirea slavei Mele, și așa am spus: «*Învață, tată, toate meșteșugurile, ca să le știi lucra și să lucrezi cu mâna ta curată și să fie sfântă mâna ta și trăirea ta. Învață zidăria, învață cusutul, țesutul. Învață toate darurile firești, ca să lucrezi cu ele întru viață duhovnicească și să fie curată viața ta și ograda ta și lucrarea ta*».

Iată, am spus pe vremea când cureaua lui antichrist legase mâinile și picioarele și mijlocul și timpul și lumina și gândul celor ce voiau să urmeze Domnului; am spus: «*Creștine, ascunde ceea ce-ți spun Eu ție și lucrează ascuns și fă-ți pâine curată cu mânuța ta și ia și mănâncă fără să știe antichrist ce faci tu, căci pâinea și hrana de la antichrist sunt*

murdare rău, măi Israele care te-am deosebit să fii cu Mine pe ascuns». Și M-a ascultat cel ce era cu Mine, dar Iuda s-a dus și M-a spus cu tot ce am făcut Eu pentru voi.

O mână de copii mai am, dar cu mâna aceasta voi lucra puteri noi și minuni noi și lumini noi din loc în loc. Eu curăț și binecuvintez prin cuvânt, dar Mă doare când binecuvintez murdăria cezarului, și de aceea v-am spus Eu mereu că plânge pământul sub apăsare. Pământul dă rod curat din el, căci al Meu este pământul, dar rodul este lucrat de cei străini de Dumnezeu și de aceea plânge pământul.

Iubiții Mei, ce v-am cerut Eu vouă, celor ce Mă ascultați, și voi n-ați făcut după cuvântul Meu? M-ați ascultat, tată, și cuvintele Mele s-au făcut faptă prin mânuțele voastre. Iată, voiesc să vă dau ajutor, și apoi să lucreze copiii Mei cu mânuțele lor pâinea cea pentru ființă. Poporul Meu să-și aibă mâinile lui, măi copii. Sunt mâinile poporului Meu cel iubit, cel ales, cel pus deoparte, cel ce umblă ca Mine. Fiicele poporului Meu pot lucra bunătățile cele mai binecuvântate, căci sunt binecuvântate lucrările copiilor Mei. Nu mai mergeți la lume, iubiții Mei, că lumea și duhul ei sunt pe sfârșite. Ieșiți din lume cu tot ce mai este de ieșit, dar ieșiți, tată, că multă putere din puterea voastră cea sfântă v-o mănâncă lumea. Cumpărați grâu și lucrați de la început pâine curată, căci voi sunteți curați, copiii Mei. Eu, Domnul, dau poruncă cerească și dau binecuvântare cerească și ajutor ceresc ca să puteți împlini această lucrare. Dulciurile de care vă atingeți prin mâinile fiilor Sodomei și ai Gomorei, acelea nu sunt dulciuri, ci sunt fiere amestecată cu lucrul duhului rău. Fiicele poporului Meu pot lucra mai cu multă măiestrie, și vor lucra. A venit vremea să vedeți și voi ce are Domnul în voi. Trebuie să începem despărțirea a tot ce este stricat și să lucrăm lucru curat. Satana se bucură când vede pe copiii Mei că binecuvintează lucrarea cea amestecată cu toate murdăriile, dar poporul Meu este sfânt, este sfințit prin cuvânt, și sfințenie are de lucrat pe pământ. Amin, amin, amin.

30 martie/12 aprilie 1992

Praznicul Intrării Domnului în Ierusalim. Duminica Floriilor

Domnul proorocește curățirea României de tot ce este rău și stricat, de necredință și de întinăciune.

Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului, căci astăzi serbăm praznic împărătesc, serbăm Duminica Stâlpărilor, așa cum o numesc creștinii lui Dumnezeu. Serbăm împreună cu îngerii și cu sfinții pe Împăratul Cel ce mai înainte de patima Sa a intrat atunci slăvit cu trupul în cetatea Ierusalimului. A fost mare sărbătoare atunci, căci vrând-nevrând, mulțimile care erau adunate pentru pregătirea Paștilor iudeilor au cântat unii după alții, au cântat pentru că așa era scris să se cânte pentru El în ziua aceea: «*Osana, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului!*». Iată cum se împlinesc cuvintele Scripturii, căci nu se poate să nu se îplinească. Credeau sau nu credeau cei ce au cântat cu mulțimile atunci, credeau sau nu că Domnul este Cel ce venise și Cel ce era cântat de ei, dar cele scrise pentru ziua aceea erau proorocite și așa au cântat cei ce cântau, așa precum este scris. Cântau și credincioșii și necredincioșii; se luau unii după alții și cântau, căci a fost serbare cerească și nu pământescă serbarea aceea. Câtă vreme a trebuit să aștepte părinții lui Israel să vadă și ziua aceea! Și au văzut-o și s-au bu-

curat prin cei ce cântau, căci ei, ei și tot Israelul cel din veac cântau în ziua aceea.

Pace vouă, copii ai Ierusalimului nou! Pace și muguri noi și stâlpi noi să dea din această viță nouă, căci va fi să se audă în curând pe pământ, va fi să se cânte din nou cântarea serbării stâlpărilor, căci ceea ce a fost, iarăși va mai fi, și vom cânta cu cerul pe pământ, și de la noi se va auzi și vor cânta necredincioșii, căci va fi să se îplinească această Scriptură care este scrisă pentru vremea aceasta, fiindcă Eu iarăși voi veni. Vin curând, și fericiți veți fi voi, cei care cu dor Mă așteptați, cei care iată, Îmi pregătiți întoarcerea Mea cea plină de mărire. Este scris că voi veni cu mare slavă, și dacă este scris, voi veni, iubiții Mei.

O, acest munte ridicat de Mine prin mânuțele voastre, este muntele cel sfânt, jertfelnicul cel sfânt, așternutul cel sfânt, care nu va fi călcat de lume, ci numai de Domnul și de cei ce umblă ca Domnul. Va fi mare cetatea Domnului, dar pe acest munte va sta Domnul și va lucra din vârful lui și va lumina acest pământ ales al României, dar va lucra Domnul cu dureri, măi copii, ca să curețe bine pământul acesta și să-l deosebească între popoare. În curând va lucra cerul pentru România, căci va fi să rămână în ea numai cei curați și neîntinați, care nu au luat în deșert numele Domnului și care vor voi să fie curați și cerești, pentru că România este țara Noului Ierusalim, iar Ierusalimul cel nou vine din cer, nu de pe pământ, și căutați și citiți Scripturile și vedeți că este scris să fie așa și nu va fi altfel.

O, în curând va sufla Domnul cu suflarea Sa cea tare și va curăți tot ce este rău și stricat în jurul acestui lăcaș care s-a pogorât din cer prin cuvânt, și veți vedea atunci minuni, copiii Mei, căci mulți vor da să fugă atunci spre această înălțime cerească, dar va fi să înțeleagă tot trupul în ziua aceea că acesta este muntele Domnului, din care vor coborî legile Domnului. Iată de ce am adus la voi poruncă să fie lucrată această înălțime, ca să pot locui aici și să rostesc legile Mele și să vărs de aici cupele Mele și să curăț pământul cel binecuvântat al României, căci este ales să fie pământul Noului Ierusalim. Am făcut o alegere, am făcut sfat în cer și am așezat așezare sfântă aici, ca să se lucreze după cuvântul Meu aici, ca să biruiesc prin cuvânt, căci toate se lucrează prin cuvânt, din veci și până-n veci, și de aceea am avut nevoie de vase curate și de apostoli curați cu inima, care să lucreze prin cuvânt și după cuvântul Meu. Eu de aceea v-am spus vouă că mulți creștini doresc să vină și să treacă aceste hotare, și unii cer la Mine acest lucru. Și ce v-am spus? V-am spus că aceia nu știu ce cer, că dacă ar ști, n-ar mai cere. Ei cred că aici va fi ca pe pământ, dar aici nu va mai fi pământ, și va fi cer. Aici nu vor mai putea intra cei care au pus la îndoială slava acestui munte și sfințenia acestui munte. Cei care au călcat cu pasul lor aici și n-au stăruit întru cele cerești și sfinte, e cu neputință la Domnul ca aceia să rămână fără de judecata care este așezată sub piatra acestui cort sfânt. Vedeți voi de ce v-am spus Eu că nu știu ce cer acei care cer să intre în această grădină? Luați voi un pește și lăsați-l fără apă. Așa și cei ce au călcat aici, în muntele Meu din vremea din urmă, că intră și ies și se ating de moarte, și iată, este mai greu decât în vremea lui Moise, că aceia se atingeau de munte și mureau, dar am venit Eu și am scos din moarte pe Israel cel necredincios. Iar acum Sfânta Treime este cu încheiatul lucrării Sale, căci Duhul Sfânt lucrează Cel din urmă și nu mai este altă lucrare de scăpare pentru cel ce a căzut din lumină după ce a gustat din cele

cerești care au lucrat cu atâta taină în vremea aceasta în care s-a gătit biruința cea de la început și până la sfârșit.

Fericiți acei care vor auzi de această lucrare și vor lua din ea și vor trăi prin ea, că aceia nu au scris cuvânt de hulă asupra acestei lucrări, și bine le va fi, de o mie de ori mai bine decât celor ce s-au apropiat de această stâncă și apoi s-au zdrobit de ea. Și iarăși zic: fericiți acei care au așteptat ca să vină cuvântul Domnului și să facă după cuvânt, că aceia vor fi mari și vii prin cuvântul sub care s-au lăsat. Poporul Meu nu înțelege cum vine această taină, nu înțelege cum vine să fie cu mâinile curate și cu încălțăminte cerească. Am arătat din vreme unui copil de al Meu ca să știe cum este acest loc, și a crezut acel copil și s-a mântuit el și toată casa sa. I-am arătat în vis locul acesta și i-am spus să se descâlțeze, că este sfânt locul acesta. Și cum vine aceasta, „să se descâlțeze”? O, acum este în Duh Domnul. Daniele, cum vine, măi tată, această taină? Ce înseamnă această vorbire? Iubiții Mei păstori, Daniel și Cristea, să cunoască poporul creștin taina acestei vorbiri. Să spuneți, tată, la popor ce înseamnă să-și descâlțeze încălțăminte, ce înseamnă să aibă mâinile curate și ochiul curat și urechea curată și inima curată. O, nu poate poporul acesta să fie așa, fiindcă n-a voit să fie așa. Am strigat la el atâta vreme, dar n-a voit să fie așa și n-a fost așa. Venea și se apropia de vasul Meu (*sfânta Virginia, n.r.*) și nu s-a curățit acest popor, nici cu trupul, nici cu duhul. Venea, și de ce mai venea, oare, dacă n-a voit cu Mine? Că iată, va fi scos în față și va fi întrebare în fața mulțimilor care n-au știut, dar care vor ști și vor crede și se vor sfinți și vor fi sfințite. Nici măcar fără de minte nu se va putea numi acest popor, că am venit mereu ca să-i dau minte și să-i țin mintea trează. Și, de unde?! Acela va sta mut în ziua aceea, și va intra acest popor cu Mine, dar nu cu trupul, măi iubiții Mei, nu, că trupul acestui popor a avut alt dumnezeu, și nu se poate așa, și va intra cu duhul; va intra, că are pecetea acestei lucrări; are, pentru că s-a apropiat de această lucrare lucrată prin cuvânt; s-a apropiat, dar n-au știut de ce se apropie, n-au cunoscut văpaia din care au fost rupți.

Vai și vai de cel ce se leapădă în fața oamenilor de această lucrare! Vai, că acela va fi osândit de oamenii aceia în fața cărora s-a lepădat de această lucrare! Vai de tine, creștine care te scuturi de ceea ce știi că am lucrat Eu în vremea aceasta și zici că nu e adevărat sau că nu știi sau că nu ai fost strigat în această lucrare sau că nu ești scris în această carte! Vai, că vei fi găsit scris, și te va osândi omul acela care te-a întrebare de Mine și tu te-ai ascuns cu Mine în fața lumii, căci scris este: «*Cel ce se va rușina cu Mine în fața oamenilor, și Eu Mă voi rușina cu el în fața Tatălui Meu*».

Iată, măi păstorii Mei, cum vine acest loc sfânt și această lucrare sfântă, dar poporul Meu nu știe cum vine și nu crede cum va fi. Am acești copii cu care M-am suit pe acest munte ca să pregătesc lumina cea nouă, și aceștia ispășesc nestatura poporului Meu. Ei se roagă pentru tot numele care a luat și a cunoscut această lucrare, și acest popor stă în voile lui, și copiii Mei cei rugători aici suferă și ispășesc, și nimeni nu știe cum vine aceasta. Mi-e milă de ei, că i-am pus și la lucrul acestei pietre și i-am pus și la lucrul viei Mele și sunt osteniți acești micuți ai Mei, dar vreau să sfârșesc până la capăt lucrul Meu cu ei. Ei nu au nici un apărător pe pământ, n-au nici părinți, nici frați, nici rude, nici prieteni, că au lăsat totul și au plecat cu Mine și sunt născuți de sus. Ei nu sunt din lumea aceasta. Ei sunt aici cu Mine, și iată duhul lumii cât s-a înrăit pe Dumnezeu. Aici este o mare taină, să știți că este, dar

nu s-au păstrat desăvârșit legile cele dinăuntru de către toți cei care s-au atins de acest munte, și aceasta pune multă zdrobire pe aceștia care Mă poartă pe Mine, iar Eu voiesc să curăț tot ceea ce mai lovește dumnezeirea Mea, care se va desăvârși tot mai văzut în acest așezământ ceresc.

O, când se va arăta desăvârșită această lucrare cerească, să vedeți ce groază va fi și ce lucruri se vor petrece și ce vor face cei care au cutezat să se atingă de această stâncă fără să creadă că ea este corabia salvării spiței lui Dumnezeu, corabie care s-a arătat în vremea aceasta! Să vedeți ce tânguiri și ce groază se va arăta! Să vedeți stăpânitorii lumii ce vor umbla să se ascundă de mânia Mea, de lumina Mea, care va vădi și va deosebi totul în ziua aceea.

O, Mi-e dor să curăț necredința și întinăciunea de pe trupul României Mele. Mi-e dor s-o văd gătită de sărbătoare și să Mă slăvesc în mijlocul ei și să scot din ea pe cel fără de Mine și fără de sfințenie, și voi veni și voi intra în ea, și voi veți cânta venirii Mele și se va auzi cerul cântând cu voi: «*Bine este cuvântat Cel ce iarăși vine întru al Său nume binecuvântat!*». Amin.

Și acum, binecuvântat să fie cuvântul lui Verginica între voi. Amin.

— **P**ace vouă, copiii mei, bucuria mea! Voi sunteți bucuria mea. Iubiți-vă unii pe alții și stați încă un pic ascunși în taina acestei lucrări. Voiesc să fac cu voi un lucru ceresc, un lucru curat și plăcut și așteptat de cer. Voiesc să fie curată hrana poporului meu cel credincios, și din zi în zi vor fi toate curate, căci prin puterea curățeniei voastre voi curăți pe România și va fi a Domnului România, iar cei ce nu vor fi cu Domnul, nu vor mai fi în acest pământ.

Hai să împlinim, hai să fim împlinitori de cuvânt ceresc, căci cer trebuie să fiți pe pământ. Duhul cel rău lucrează acum cu mare slobozenie prin toate mâncărurile și băuturile și nimeni nu-l mai întreabă ce face. Duhul rău nu are cu lumea ce are cu voi, măi copii. El țipă de durere și se bagă în oamenii cei spurcați ca să vă spurce pe voi și să vă slăbească sfințenia, că iată, cum a aflat că eu am venit să vă fac atenți, el a și început să se arate cu fața lui, dar de unde?! Că iată, își dă pe față murdăria cea ascunsă, și copiii mei sunt învățați de cer ce au de făcut. Duhul rău va înteeți lucrarea lui cea spurcată, dar voi nu vă amestecați cu aluatul lui, nu vă atingeți de otrava lui, și veți vedea ce mulți dintre ai lui vor muri în această cursă. Fiți cuminiți, căci cerul vă va da vouă tot ce vă trebuie, și veți fi păstrați întru sfințenie.

Această zi e zi de praznic sfânt și în cer și pe pământ, dar pe pământ e amestecătură și nu ajunge la Dumnezeu lucru străin. Aveți grijă de cele din cer, căci și cerul are grijă de voi. Eu sunt scutul vostru. Mă doare, dar stau și veghez ca să nu vă doară pe voi, ca să puteți pentru cer. Aș voi să nu mă mai doară nici pe mine, că am nevoie și de sănătate în voi. Aș voi, dar nu e numai după mine. Dar va fi și așa, va fi numai după mine, căci cer am venit să așez în acest așezământ, și voi așeza, și cerul va arde orice amestecătură, și va rămâne cerul cel curat pe acest munte. Nu vă temeți. Duhul rău va fi zdrobit de peste tot și nu va mai căuta nici să gândească spre acest așezământ, dar am nevoie de sfințenie și de descâlțarea încălțămintelor pentru cei ce vin să se înfățișeze Domnului.

Păstrați slujba ascunsă încă un picuț de timp, copiii mei. Lucrați cu înțelepciune întru toate, căci vă dau înțelepciune.

Pace vouă, și binecuvântată să vă fie hrana cea pentru ființă, și vom sta la masă cu voi în ziua aceasta de praznic sfânt.

Pace vouă! Pacea cerului să-i liniștească pe cei porniți încă spre voi cu rău, și vor sta departe aceia, căci cerul are putere, măi copii. Aveți încredere în toate cele ce vin la voi prin cuvânt, căci toate se lucrează prin cuvânt, și cuvântul este cu putere, și se împlinește cuvântul. Amin, amin, amin.

6/19 aprilie 1992

Praznicul Învierii Domnului

Domnul proorocește că lumea va fi biruită și se va face împărăție dumnezeiască.

Pace vouă, și bucurați-vă! Domnul Iisus Hristos, Cel întrupat prin cuvânt și Cel răstignit prin necredința omului și Cel înviat prin puterea Sa dumnezeiască și prin adevăr, vă spune întru adevăr urarea cea care astăzi umple cerul și pământul, urarea de aducere-aminte a biruinței Sale în fața morții, și vă spune: Hristos a înviat! Și iarăși: Adevărat a înviat!

Hristos a înviat! Eu sunt. Sunt Cel ce a înviat, iubiții Mei. Sunt, și vă iubesc. Și dacă vă iubesc, de aceea sunt cu voi și grăiesc cu voi și lucrez cu voi. Lucrez, și nimic nu se face de la Dumnezeu fără să fi spus Dumnezeu. Aduceți-vă aminte, copiii Mei iubiți, de ziua aceea a învierii Mele, căci am înviat, și M-am dus apoi și M-am arătat ucenicilor Mei ca să creadă ei că Eu am fost cu adevărat Mesia, Fiul lui Dumnezeu. I-am făcut să creadă și să înțeleagă și să știe că Eu eram Cel proorocit să fiu trimis în vremea aceea, și dacă a fost să creadă, au crezut aceia și M-au urmat prin credință, prin faptele credinței, iubiții Mei. Eu am lucrat în mijlocul lor prin fapte, iar ei au crezut că Eu sunt, prin faptele acelea au crezut și M-au urmat și au rămas cu Mine până la cruce, căci crucea Mea a fost grea, măi copii, iar cei ce Mi-au dat-o au băgat spaimă și durere în ucenicii Mei.

Am dus crucea calvarului lumii și am înviat apoi și M-am dus la ai Mei și M-am arătat înviat din moarte și le-am zis: «Pace vouă!» și le-am zis «Bucurați-vă!», și a rămas pacea și bucuria Mea peste ei până în veac. Iată, adevărat este acest cuvânt al Meu, că le-am spus atunci că voi fi cu ei până la sfârșitul veacurilor, și am fost adevărat prin cuvintele rostite. Era atunci începutul turmei Mele, și a prăsit și s-a ridicat prin vreme turma Mea și am păscut-o de atunci și până acum, după cum am făgăduit celor din vremea crucii Mele. O, nimic nu face Domnul până nu cuvintează mai întâi, și dacă am făgăduit atunci, scris este că Domnul este credincios întru făgăduințele Sale. Iubiții Mei, aceia M-au văzut și până la cruce, M-au văzut și M-au pipăit și după înviere, și au crezut în Mine, și am spus atunci că acei ce vor crede în Mine prin vreme, aceia vor lucra minuni mai mari decât cele de atunci. Și ce este vorbirea aceasta? Căci așa am spus: «Voi lucra pentru că Eu Mă duc la Tatăl». Iată ce tâlc mare, căci cei de atunci M-au văzut în trup și până la cruce, și după aceea am lucrat văzut cu aceia, și iată ce înseamnă „mai mari decât acelea”: mai mari, pentru că acei de după ei au crezut în Mine prin ei; mai mari, pentru că Eu de lângă Tatăl lucrăm cu mai multă lucrare peste cei ce au crezut în Mine din neam în neam. Iată, cei ce s-au ridicat de atunci și până acum, aceia sunt Israelul cel după duh, cel din făgăduință, căci Duhul este Cel ce lucrează de la Dumnezeu în vremea aceasta; El este Dumnezeul Sfintei Treimi, Care desăvârșește toată taina lui Dumnezeu.

O, iată, Domnul Iisus Hristos, Care lucrează minuni mai mari ca oricând, vă spune vouă, cu Duhul Sfânt vă spune: Hristos a înviat! Este sărbătoarea cea mai mare a credincioși-

lor lui Dumnezeu. Hristos a înviat, iubiții Mei! Am sărbătorit cu voi în toată bucuria și iubirea cerească. Sunt cu voi, căci am iesle lucrată prin cuvânt la voi. Sunt întru Duhul Sfânt, și prin cuvânt sunt, dar cei din vremea aceasta sunt orbiți de vreme, sunt fără de înțelepciune înțelepții acestei vremi, și când se va vedea lucrând înțelepciunea lui Dumnezeu, atunci va fi citită și auzită peste tot Scriptura aceea care spune: «Unde este înțeleptul și cărturarul acestei vremi?». Atunci voi veți străluci, iubiții Mei, căci va străluci lumina Duhului Sfânt, și va străluci văzut, ca să se împlinească toată Scriptura care mai este de văzut. Uitați-vă la cei ce dau să înăbușe lucrul vostru cu Mine, uitați-vă cât sunt de neputincioși aceștia, căci am venit cu vremea Mea și le-am luat dreptul lor și stăpânirea lor, care este din lumea aceasta. Dar să-i vedeți atunci când va străluci lucrul Meu cu voi sub ochii lor, căci Domnul cu ai Săi va birui în vremea aceasta lumea care mai este de biruit, și nu va mai fi lumea, căci vom birui lumea, cu totul o vom birui, și vom sufla și se va face împărăție dumnezeiască pentru făptura Mea. De aceea v-am spus, și iarăși vă spun și acum: avem lucruri mari de împlinit, iubiți ai Duhului Sfânt. Stați cu ochii ațintiți la Mine și lucrați după cuvântul cel din cer, lucrați cărare dreaptă cuvântului cel din cer, căci voiesc să nu se mai lungească ziua Domnului; așa voiesc, iubiții Mei. Eu sunt cu voi, sunt și lucrez cu voi, ca să lucrați voi cu Mine. Verginica e și ea în toată vremea cu voi, și este de la Mine Verginica și grăiește cuvântul ceresc între voi. Amin.

— **H**ristos a înviat! Cu Domnul vă spun: Hristos a înviat! Pentru voi și pentru toți copiii mei cei credincioși rostesc urarea cea de serbare a învierii Domnului. Hristos a înviat, iubiții mei, bucuria mea în cer și pe pământ! Toată oastea cerească serbează și cântă acum cu voi. Stă cerul atent la voi în vremea aceasta, că vede cerul ce se pregătește la voi. Se bucură proorocii, măi mămică. Citiți Scripturile și întăriți-vă și lucrați întru lucrul învierii care va să biruiască moartea și întunericul. Nu mai ieșiți în afara celor din cer. Lăsați pe cei de pe drum să treacă și să se zbată. Voi stați cuminiți și cu inimă trează spre Dumnezeu și rugați-vă așa cum v-a pus Domnul să vă rugați.

O, Domnul este fericit întru cei din cer. Măicuța Domnului cântă de umple cerul, și cânt și eu cu ea, și cântați și voi cu noi, măi copii. Se bucură cerul de bucuria celui uns peste România. A venit întru ale sale ca să le vadă și să plângă și să se bucure. A venit cel uns de Dumnezeu peste România și e serbare mare în cer și pe pământ, și se va face cale dreaptă, dar să se cânte acum pentru cel uns, să se cânte cântarea cea pentru el, că și în cer se cântă:

„O, Doamne Sfinte, cerească Părinte,
Susține cu a Ta mână coroana română!”.

Rugați-vă și binecuvântați întru numele Domnului intrarea celui uns pe pământul cel sfânt al Domnului. Inima lui și ochii lui, cei păziți încă de ochii celor răi, se vor uita acum să-i vadă pe ai mei. Sunt ochi răi pe lângă el și sunt inimi viclene încă. Mergeți și căutați și voi spre el, că și el caută cu ochii lui să vă vadă. Mergeți și duceți de la Domnul urarea zilei de astăzi. Va fi să-i ieșim înainte prin această lucrătură lucrată de Dumnezeu aici.

Iubiții mei, va veni bucuria cea adevărată și nu vor mai fi ochi care încătușează lucrul Domnului și bucuriile Domnului. Mama Gigi vă cuprinde. Și, iarăși, pentru toți cei buni ai ei, ea rostește iar: Hristos a înviat! Pace vouă!

Pace unsului României! Pace inimii lui îndurerate, căci este plină de durere inima lui!

Pace peste voi toți, și peste lucrul Domnului de la voi!
Hristos a înviat! Adevărat a înviat! Amin, amin, amin.

13/26 aprilie 1992

Cuvântul Domnului către regele Mihai

Ucenicii lui Hristos sunt cei prigonți și huliți. Preoții de azi sunt durere pentru cer.

Se coboară cuvânt din cer și se scrie pe pământ cuvântul ceresc. Iată zilele cerului, și cântă cerul în ziua aceasta, cântă peste România, cântă și se preamărește cerul pe pământul României. Stau proorocii și sfinții și îngerii și cântă suita cerească:

„Mântuiește, Doamne, pe român, poporul Tău,

Și binecuvintează moștenirea cea nouă a Ta.

Biruință binecredinciosului, al poporului Tău rege, asupra celui potrivnic dăruiește

Și cu crucea Ta păzește poporul și pe unsul poporului Tău!“.

„O, Doamne Sfinte, ceresc Părinte,

Susține cu a Ta mână coroana română,

Susține cu a Ta mână țara regină română!“.

Hristos a înviat, rege al României! Bun venit, iubitul Meu! Hristos a înviat, Mihail al României Mele! Așa este numele tău: Mihail al României, iar România este a lui Dumnezeu, dimpreună cu poporul ei cel binecredincios și cu regele ei cel uns de Dumnezeu.

Eu sunt; Eu, Cel ce am înviat din moarte în vremea trupului Meu după ce trupul Meu a căzut pe cruce. Eu sunt, iubitul Meu. O, ești plin de bucurie îndurerată, ești plin de durere, preaiubitul Meu, dar vine, tată, vremea ta, vine, dar Eu îți spun că a și venit. Vin zorile Ierusalimului cel nou peste România, dar Eu îți spun că au și venit. Vor veni prooroci și magi de la mari depărtări ca să vadă lucrul Duhului Sfânt, Care lucrează și Se vede lucrând peste România. Dar Eu îți spun că au și venit ca să întrebe și să se bucure de împlinirile cele noi.

Iată, iubitul Meu, rostesc cuvânt la ieslea cuvântului Meu și ai fost purtat spre Mine prin rugăciunile cele de aici. Am aici pe micuții Mei, și fericit cel ce primește pe acești micuți ai Mei, căci pe Mine Mă primește acela.

Am adus la locul ei poarta Domnului; am adus-o, preaiubitul Meu, prin minuni am adus-o, căci duhul rău cunoștea taina ei și pusese stăpânire peste ea și blestem peste ea, dar am adus-o prin credința și lucrarea celui ce o cântă pe România, celui ce-i cântă României cântarea cântărilor. Am adus-o. L-am trimis prin cuvânt și a ridicat poarta Domnului, poarta prin care vei intra tu cu glorie, preaiubitul Meu. Așa este scris în Scripturi, că *«aceasta se va numi poarta Domnului și va intra pe ea Domnul, și va intra pe ea regele celei binecuvântate»*. Este scris despre această cetate care străjuiește prin înălțimea ei cerească peste cetatea Ierusalimului nou, care se coboară de la Dumnezeu. Așa este scris, că ea se va numi cu numele Domnului și i se va spune: *„Acolo este Domnul“*. Proorocii care au scris această Scriptură saltă și se bucură întru cele cerești. Bucură-te și tu! Eu voi lucra curând, că iată că am atâția care nu și-au plecat grumajii în fața lui Baal.

Pace ție, că este obosită inimioara ta! Nu te teme, nu te îndoii! Eu sunt; Eu, și servii Mei; Eu, și trimișii Mei; Eu, și uneltele Mele. Binecuvântată să-ți fie intrarea în Ierusalimul

Meu cel nou! Căci așa am spus despre România, și cele rostite nu se pot schimba, și vin spre împlinire.

O, plânge biserica Mea cea ascunsă încă. Plânge sub apăsarea necredinței cărturarilor și a fariseilor și a arhierilor din vremea aceasta, căci aceștia, ca și cei de atunci, nu cunosc vremea cercetării. Am ridicat piatra cea de mărturie a lucrării lui Dumnezeu Cuvântul, Care a lucrat și lucrează întru Duhul Sfânt de aproape patruzeci de ani. Am ridicat-o, și nu este lucrătură ca aceasta pe pământ, căci această înălțime cerească nu se tâlcuiește pământește, iubitul Meu. Am pe îngerul bisericii Mele care a fost trimis spre tine cu solia Mea, cu vestea Mea cea bună. Îl am tare întru această taină, și va fi să te mărturisească atunci când vom dezveli piatra care va străjui la poarta de intrare în această cetate cerească, coborâtă în mijlocul României. Ești scris pe piatra aceasta, căci așa a fost cuvântul Meu, iar cei ce au ridicat această înălțime cerească au lucrat în numele Meu și în numele tău, și va fi să vii prin puterea Mea. Întărește-te și te încinge întru puterea cea de la Mine și lucrează cu înțelepciunea Mea și cu viața Mea întru viața ta, căci avem de înviat pe România. Copiii Mei de aici nu au a se teme. Ei se bizuie pe făgăduințele Mele. Așa și tu, preaiubitul Meu, și vei fi iarăși la locul tău. Amin.

O, țipă antichrist și duhul rău, țipă și se vaită și se zbate, căci din ziua când am ridicat crucea biruinței, semnul Fiului Domnului în vârful acestei înălțimi cerești, de atunci nu-și mai găsește astâmpăr vrăjmașul cel din veac. Dar am lucrat cu înțelepciunea cea cerească întru acești micuți și am biruit și s-a arătat această lucrătură și va fi spre judecata celor ce se cred a fi stăpâni și tari prin puterea lor, și se va citi în curând Scriptura aceea care spune: *«Unde este înțeleptul și cărturarul acestei vremi?»*. Această taină este cerească, și numai cei cu viața cerească vor pricepe aceasta, iar cei fără de lege nu vor putea pricepe lucrul Domnului.

Iat-o pe România! Te cântă România, iubitul Meu. Cântă România cântarea regelui ei și se bucură România cea credincioasă, iar cea necredincioasă nu va mai rămâne în fața Mea și în fața ta dacă nu va veni spre pocăință, căci Eu sunt un Dumnezeu gelos, iubitul Meu, și voiesc ca acest Canaan să fie din cer și nu de pe pământ; să fie cer și nu pământ; să fie sfîntenie și nu fărădelege.

Pace ție! Pace regelui României! Pace, și îmbrățișarea Măicuței Mele să te cuprindă pe tine, și pe regina ta, și pe mla-dița ta, care va sta de-a dreapta ta. Pace vouă, și bucurați-vă! Este cea mai mare sărbătoare, și este îndoită pe pământul României. România cântă pe Hristos, cântă *„Hristos a înviat!“* și cântă cântarea regelui celei binecuvântate între popoare.

Hristos a înviat! Binecuvântată să-ți fie intrarea și ieșirea. Binecuvântată să-ți fie întoarcerea ta acasă, căci se apropie de la Dumnezeu. Am spus că voi ieși înaintea ta prin lucrătura cea de aici, de la gura izvorului cuvântului Meu. Am spus, și voi ieși, în curând voi ieși înaintea ta.

Pace ție, Mihail al României! Pacea Mea să fie cu tine și prin tine, rege al celei binecuvântate pentru vremea gloriei Domnului și a celor ce umblă cu Domnul. Eu sunt cu tine, iubitul Meu, și va învia bucuria ta, și viața ta cea cu durere vine spre bucurie. Iată, Eu vin curând cu bucuria cea cerească. Amin.

Hristos a înviat! În toată ziua să-ți cânte în inimă această slavă cerească, rege al României. Amin, amin, amin.

13/26 aprilie 1992

Duminica a doua după Paști, a sfântului apostol Toma

*Domnul îndeamnă preoții din biserici spre cuvântul care spune:
„în dar ați luat, în dar să dați“.*

Hristos a înviat! Domnul, Cel ce a înviat din moarte, Cel ce S-a arătat după înviere, vă spune vouă, copii iubii: Pace vouă! Și, Hristos a înviat! Acesta este salutul lui Israel, care a rămas ca datină cerească în urma învierii Mele, iubii Mei ucenici.

Iată, ziua care vine după ziua aceasta, ziua de mâine, poartă și ea o sărbătoare de aducere-aminte a praznicului învierii Mele și se numește duminica lui Toma, cel care a voit să pipăie rana din coasta Mea cea împunsă de răstignitorii Mei, și dacă a voit să Mă vadă și să creadă, M-am arătat încă o dată după înviere și i-am întărit din nou și pe ceilalți ucenici, care Mă văzuseră. Stăteau ferecați în ascuns, ca să nu-i afle și să-i împrăștie iudeii, și Eu, iată, iarăși am apărut în mijlocul lor și le-am zis: «Pace vouă!» și am luat degetul lui Toma și i-am arătat coasta Mea cea împunsă și am întărit credința lui Toma și a celor ce au urmat Mie mai înainte de cruce. Dar ce am spus Eu atunci? Voi trebuie să știți tot ce vă întreabă Dumnezeu. Am spus că mai fericit va fi cel ce n-a văzut și a crezut, cel ce crede în Mine prin mărturisirea celor ce M-au văzut și până la cruce și după ce M-am ridicat din moarte. Dacă ei n-ar fi cunoscut cartea proorociilor, dacă ei n-ar fi fost săraci cu duhul și mici cu rangul și cu mărirea, n-ar fi putut cunoaște vremea cercetării care venise cu Mine dintru cele cerești. O, și aduceți-vă aminte ce am lăsat Eu peste ei. Am lăsat Duhul Meu peste ei și lucrul Meu și împărăția cea nouă, care a lucrat din neam în neam peste Israel. Le-am dat putere din partea Mea și le-am dăruit lucrare de minuni în mijlocul lumii și le-am spus așa: «În dar ați luat, în dar să dați». Au luat în dar din cele ce aveam Eu de la Tatăl și nu le-am spus: „În dar v-am dat, în dar să dați“, ci le-am spus: «În dar ați luat, în dar să dați». Iată, așa vine această taină și această lucrare și această slujire.

O, i-am învățat atunci pe ai Mei cum să lucreze și cum să fie cu Mine în lume. Când am văzut între ei nedumerire pentru întâietate, atunci am luat și am spălat picioarele lor și le-am spus: «Voi ziceți că sunt Învățătorul vostru, și bine ziceți. Și dacă Eu vă fac vouă așa, la fel și voi să faceți unii altora». Am făcut așa ca să le dau pildă de iubire și le-am spus: «Iubiți-vă unul pe altul precum Eu v-am iubit pe voi». Le-am spus că «cel ce ar vrea să fie mai mare, acela să fie slujitor tuturor», și așa am lucrat Eu cu ei până ce s-au deprins să-L socotească pe Dumnezeu mare, precum Eu am fost supus și ascultător și smerit Tatălui ceresc.

Am venit de lângă Tatăl Meu ca să las în lume această trăire față de Dumnezeu, și am lăsat pacea pe care o aveam de la Tatăl; am lăsat-o peste cei ce au crezut că Eu sunt de la Tatăl și le-am zis: «Pace vouă! Pacea Mea v-o dau vouă! Precum M-a trimis pe Mine Tatăl, și Eu vă trimit pe voi, și cine vă va primi pe voi, pe Mine Mă va primi acela», și au plecat aceia în numele Meu și M-au mărturisit până la toate marginile. Dar așa cum am fost Eu, așa au fost prin vreme cei ce au fost cu Mine, căci am grăit cuvânt înainte și am spus: «M-au prigonit pe Mine, și pe voi vă vor prigoni, dar îndrăzniți, căci așa am biruit Eu lumea»; am biruit-o prin prigoană și prin moarte, și apoi prin înviere, și așa au biruit-o și cei ce au făcut ucenici de același lucru cu ei și cu Mine, și n-a fost alta biserica Mea și n-a fost altfel, n-a fost așa cum este ea astăzi. O, un slujitor al lui Hristos dacă nu este prigonit și hulit și da-

că nu este ca Domnul său, acela nu este după adevăr ucenicul Meu. Cel ce nu calcă pe urmele Mele, acela nu se poate ascunde sub numele Meu și nu este mădular al bisericii Mele care a fost așezată pe piatra cea neluată în seamă de ziditori și care stă de atunci la temelie bisericii Domnului. Dar Eu am spus atunci celor de atunci și celor de după ei care au fost ca Mine și ca ei, și am spus așa: «Vai vouă dacă lumea vă va cinste și vă va vorbi de bine, că așa făceau proorocilor mincinoși părinții lor», și am spus și așa: «Fericii veți fi când vă vor ocări și vă vor prigoni și vor spune de rău împotriva voastră, căci plata voastră multă este în ceruri». În ceruri, așa am spus, și iată, am venit să fac ceruri noi, am venit să așez plata pe pământ nou și în cer nou, dar nu are cine să înțeleagă această vreme, nu are, că iată, duhul lumii nu mai știe cum este Dumnezeu.

O, ce să fac Eu cu cei ce slujesc și stăpânesc biserica cea de azi? Ce să fac cu ei? Cum să fac cu ei înviere și cer nou și împărăție cerească pe pământ? Eu nici nu pot intra cu cuvântul Meu ca să le spun așa cum a fost în toate vremile rânduiala de la Dumnezeu. Cum? când ei nici nu vor să mai audă de la Domnul, căci Domnul este prin cuvânt, așa cum a făgăduit, și n-are cum să se desființeze această Scriptură. Au desființat-o ei, cei ce stăpânesc peste biserică, dar biserica Mea are în mijlocul ei cuvântul Meu, și aceea este biserica pe care am lăsat-o Eu. Iar cei ce slujesc azi în numele Meu, au făcut din duhurile cerești un prilej de câștig nedrept, și acest câștig îl risipesc pentru cele neplăcute lui Dumnezeu și pentru fărădelegi, și Eu altfel am spus. Am spus: «În dar ați luat, în dar să dați», și dacă cineva nu poate așa, acela să nu se apropie cu Mine, căci Dumnezeu nu Se lasă batjocorit și înșelat.

O, măi copii, cum trebuiau să fie preoții Domnului, și cum sunt! Se îngrozește cerul de viața preoților, că nici ei, nici cei ce îi ung pe ei în numele Meu nu sunt cu Mine, și iată, nu mai este credință în Dumnezeu și în cele sfinte, și se calcă în picioare cele sfinte și se aruncă în noroi și în nelegiuiri. În zadar zic aceștia că sunt cu Mine, în zadar zic.

Iată, Domnul nu este lipsit de biserică. Domnul are așezare, căci am spus că voi așeza Ierusalimul cel ceresc pe pământ, și așa împlinesc. Amin, amin, amin.

20 aprilie/3 mai 1992

Duminica a treia după Paști, a mironosițelor

Glasul Domnului: creștinul trebuie să fie cu Domnul după adevăr.

Să fie binecuvântată rugăciunea și cântarea de la voi pentru serbarea duminicii sfintelor femei mironosițe. Acest praznic a fost în toată vremea serbat de poporul acestei lucrări, a fost serbat cu jertfă de aducere-aminte și cu bucurie era serbat. Se bucura Domnul și venea și cuvânta cuvânt ceresc de stare nouă și cerească pe pământ. Și iată, mai am o rămășiță sănătoasă rămasă pe picioare, mai am loc și prilej ca să cuvintez, și cuvintez cu putere și lucrez cu putere.

Pace vouă! Eu sunt pomul vieții, și am spus că acel ce va rămâne cu Mine prin această lucrare până la sfârșit, acela va avea să mănânce din pomul vieții. Așa am spus, iubii Mei, și iată, am fost adevărat prin cuvântul rostit. Aduceți-vă aminte de cele scrise în cartea cea cerească, de cuvintele rostite de Mine către apostolii Mei, căci așa le-am spus în cea din urmă cină: «Luați și mâncați din Paștele cel nou, căci nu-l voi mai lua cu voi până ce nu-l vom lua iarăși nou, întru împărăția Tatălui Meu».

Am spus că acel ce va birui, acel ce va ajunge vremea biruinței lui Israel, acel ce va ajunge vremea gloriei Domnului, acela va lua și va mânca din pomul vieții, care se va coborî din cer și va sta în mijlocul Ierusalimului nou coborât din cer. Eu sunt pomul vieții; Eu și lucrarea cuvântului Meu care este pe pământ, care este în România. Eu sunt, și sunt adevărat, și nu este putere împotriva adevărului, dar este putere pentru adevăr.

Eu sunt adevărul, și v-am dat putere pentru mărturisirea adevărului, vouă, celor ce ați rămas cu Mine întru adevăr. Și ce înseamnă aceasta că ați rămas cu Mine întru adevăr și că sunteți ai Mei? Dacă l-aș întreba pe poporul Meu cel hrănit de aproape patruzeci de ani cu cuvântul Meu cel viu, n-ar avea cum să-Mi răspundă acest popor, chiar dacă ei sunt sămânța acestei lucrări. Așa este scris: *«Dacă veți rămâne în cuvântul Meu, sunteți cu adevărat ucenicii Mei»*. Așa am spus pentru cei ce credeau în Mine în vremea trupului Meu, și le-am spus că vor cunoaște adevărul și că adevărul îi va face liberi. Dar cei ce se credeau sămânța lui Avraam, au ridicat glas și au zis că ei n-au fost robi nimănui niciodată, și la aceia am zis să le deslușesc vorbirea Mea, și iarăși am adăugat și am zis: *«Adevărat grăiesc, că oricine săvârșește păcatul, este rob păcatului, iar robul nu poate moșteni cu Dumnezeu în veac. Dar Fiul Omului rămâne în veac, și dacă Fiul vă va face liberi, veți rămâne liberi»*.

Așa vorbeam cu cei de atunci, și câte n-am vorbit cu cei de acum, câte?! De aceea am spus că n-ar ști acest popor dacă l-aș întreba ce înseamnă să fie creștinul cu Mine întru adevăr. N-ar ști, pentru că este rob păcatului și n-a voit să se folosească și să scape de sub robia aceasta care nu îi lasă să rămână cu Mine întru adevăr, și zic și ei ca și cei de atunci că au tată pe Dumnezeu. Și iată, și Eu zic, zic iară, încă o dată zic: dacă Dumnezeu ar fi tatăl lor, aceia M-ar iubi și pe Mine, căci de la Domnul am venit cu această lucrare de cuvânt ceresc, n-am venit de la Mine Însumi, și am venit trimis de Tatăl.

O, n-a înțeles poporul Meu vorbirea Mea, și de aceea n-a dat ascultare acestei lucrări de cuvânt ceresc. Eu am venit cu cuvântul ceresc ca să aduc adevărul și am spus că cel ce grăiește minciună, acela este fiul minciunii și are de tată pe tatăl minciunii și nu poate crede adevărul. Și iată, iubiții Mei, adevăr adevărat grăiesc: cel care este de la Dumnezeu, acela ascultă cuvintele lui Dumnezeu, iar cel care nu este de la Dumnezeu, acela nu ascultă cuvintele lui Dumnezeu și cu această carte am făcut lucrarea de triere a acestui popor, și nu știe și nu crede nimeni că am făcut-o. Trebuia s-o fac, căci este scrisă în prooroci această împlinire și nu pot rămâne nelucrate proorociile, și am să lucrez așa cum este scris, am să lucrez cu cei care au rămas cu Mine și am să împlinesc cu ei dreptatea Mea peste acest popor, și va fi aceasta fără de veste.

Am ieșit cu voi la suprafață, măi copii, căci am spus mai dinainte că voi ieși deasupra cu această lucrare, și iată, dacă am ieșit și am vestit-o, s-a petrecut Scriptura care spune: *«Vedeți voi, cei îngâmfăți, uitați-vă și vă topiți, că Eu lucrez un lucru în zilele acestea, pe care nu-l veți crede când îl veți auzi!»*. Am ieșit la iveală cu această lucrare de cuvânt izvorâtă din tronul Sfintei Treimi. Am ieșit cu voi și cu lucrătura de la voi, căci am spus că Eu voi sfârși această lucrare cu o corabie cerească. Și iată corabia! Iată, am ieșit cu această fântână, am ieșit cu cuvântul lui Dumnezeu pe pământ, și pe toți i-a prins această vreme cerească, i-a prins ca o cursă, precum este scris: *«Ca o cursă va fi vremea aceea peste toți cei ce lo-*

cuiesc pe pământ». Uitați-vă la arhierii și la preoți, uitați-vă că așa au fost găsiți, îmbuibați de mâncăruri și de băuturi și de petreceri, și aceștia n-au cum să priceapă această vreme. De aceea am venit ca să chem la Mine un popor și să-l fac să asculte de cuvântul Meu, ca să nu găsesc pământul fără de credință. Dar creștinul a rămas rob păcatului și n-a voit să creadă și să îplinească vremea cea cerească așa cum a crezut și a împlinit Noe și copiii lui. Am venit ca să-l așez pe creștin în vremea cea cerească și să fie găsit în ea și să fie luat de ea, că dacă n-a fost găsit în ea, n-a fost luat de ea, și a fost lăsat, după cum este scris. N-a voit să creadă cât de mare strâmtorare este în vremea aceasta; strâmtorare și întuneric ca să nu mai scape nimeni. Dar Domnul a venit și a scurtat această vreme ca să mai scape ceva din această strâmtorare, căci vremea cerească s-a arătat peste strâmtorarea vremii, și iată, cel care a fost de la Dumnezeu, acela a ascultat cuvintele lui Dumnezeu și a fost după adevăr cu Dumnezeu, și nu este putere împotriva adevărului, dar este putere pentru adevăr.

Eu sunt Adevărul, și am venit cu această lucrare ca să-l fac liber pe cel care voiește să iasă din robia păcatului. Eu sunt pomul vieții, și am venit să Mă așez și să Mă dau spre hrană celor ce vor împlini biruința lui Israel, și iată, poporul Meu care este sămânța acestei lucrări cerești nu știe ce este adevărul, căci dacă ar ști, ar asculta cuvintele lui Dumnezeu și s-ar așeza în vremea cea cerească.

Iubiții Mei, binecuvântată să vă fie grăbirea și săvârșirea lucrăturii pe care am lucrat-o cu voi pentru ca să mărturisesc această lucrătură. Verginica este cu voi mereu. Stați atenți la cuvântul Meu care este prin ea și aduceți-vă aminte de apostolul Pavel când zicea așa: *«Hristos grăiește întru mine, Care nu este slab față de voi, ci este puternic în voi»*. Așa este și Verginica. Eu sunt prin ea, iar cuvântul ei să fie cu voi. Amin.

— **P**ace vouă! Eram cu trupul cu voi și an de an aduceam jertfă și serbare în această zi de sărbătorire a sfințelor mironosițe, și am lăsat așezare ca să se serbeze mai departe cu jertfă și cu bucurie această zi, și s-a serbat, și iată, se serbează. O, dar ce fel de serbări primește Domnul acum? Serbări neamestecate, serbări după adevăr, măi mămică.

Pace vouă, măi copii, căci lucrați după adevăr! Fiți credincioși până vom termina de biruit. Fiți în duhul păcii și al iubirii și al lucrării cerești, și binecuvântată să vă fie lucrarea mâinilor voastre. Lucrați cu inimă, lucrați bine și cu hărnicie ca să fim gata în toate. Voiesc să nu mai pregetăm. Mi-e milă de cei din cer, de prooroci și de mucenici și de toată suita de îngeri care stă pe lângă noi și pe lângă voi ca să afle și să vadă și să știe tainele lui Dumnezeu. Iată, Domnul vă depărtează oboseala și vă înarmează cu putere de trup și de duh, și cu duhul păcii vă învăluiește din toate părțile. Lucrați și cântați Domnului cu inima și cu mintea, că în curând vom cânta iar cântarea lui Moise. Știți voi ce este cântarea lui Moise? Știți voi cum vine această taină? Lucrați și vă grăbiți să împliniți lucrarea și veți vedea apoi cum vine această taină cerească, această cântare așteptată de Israel cel din veac și până-n veac.

Pace vouă, mămică! Pace și ascultare tot mai atentă! Pace, și inimi de copii să am în voi! O, dacă s-ar fi încopilărit tot poporul meu așa ca voi!

Pace vouă, copii ai lui mămica Verginica! Așa vă numește cerul pe voi. Binecuvântată să vă fie jertfa ce o aduceți pentru amintirea mironosițelor cele cu bărbăție de inimă, căci ele se bucură să serbeze cu voi în ziua serbării lor.

Acestea sunt serbări după adevăr. Să fie pace peste cei credincioși și adevărați cu Domnul! Să fie pace peste voi, iubii mei! Amin, amin, amin.

27 aprilie/10 mai 1992

Praznicul Pogorârii Duhului Sfânt

Domnul grăiește despre înțelepciunea cerească, lucrătoare în zilele biruinței Duhului Sfânt.

Bine este cuvântat Dumnezeu Sfintei Treimi, Cel Care în chipul limbilor de foc a mărturisit pe Duhul Sfânt întru ființă și întru slavă lucrătoare de lucrare nouă, căci dacă ființa Duhului Sfânt a fost văzută în ziua duminicii Rusaliilor, după câteva zile de la așezarea Mea la locul de unde coborâsem pentru întrupare omenească, dacă Duhul Sfânt a fost văzut atunci în chipul focului nematerial, s-a văzut apoi și lucrarea dumnezeiască a Duhului Sfânt, căci apostolii Mei cei iubii s-au umplut de înțelepciunea Duhului Sfânt și nu mai erau ei, ci era Duhul Sfânt în ei, și vorbea în limbi noi Duhul Sfânt, Care intrase în ei după ce limbile de foc ale ființei cerești a Duhului Sfânt fuseseră trimise de Mine la ei, după cum am și rostit făgăduința aceasta mai înainte de înălțarea Mea spre Tatăl Treimii cerești. Așa le-am spus atunci: *«Nu vă voi lăsa orfani pe voi, cei care ați lăsat case, și neam, și soții, și copii, și părinți, și lume, și pe voi înșivă v-ați lăsat și Mi-ați urmat Mie. Nu vă voi lăsa orfani, și vă voi trimite în loc pe Duhul Sfânt, Care va lua de la Mine și vă va aduce vouă».*

Iubii Mei, voi sunteți cei de acum, iar aceia au fost cei de atunci, dar să știți și să înțelegeți făgăduința cea de atunci, căci cei de atunci sunt până în zilele acestea, tată; sunt, căci făgăduința Mea rămâne pentru veci de veci rostită.

Iată, astăzi vă mai spun o dată ce am spus atunci, căci a venit un tânăr bogat și M-a întrebat ce să facă să aibă viață veșnică, și Eu i-am spus cuvânt după înțelepciunea lui, ca să poată să înțeleagă ce-i spun. I-am spus să iubească pe tată și pe mamă și să-i cinstească și să nu făptuiască fapte care stau împotriva legii. I-am spus, dar el nu avea cum să înțeleagă decât după înțelepciunea lui, căci era un fiu înțelept după rangul pe care-l purta pe pământ; și tot după înțelepciunea lui Mi-a și răspuns și a zis: *«Acestea, din copilărie le păzesc, și ce-mi mai lipsește ca să am viață veșnică?»*. O, și când a venit răspunsul înțelepciunii Duhului Sfânt, tânărul acela n-a mai priceput nimic, căci Eu i-am adăugat întregimea cuvintelor, întregimea înțelepciunii cuvintelor spuse lui, și i-am spus iarăși: *«Vinde averea ta și fă bine la cei săraci, și apoi poți să vii să urmezi după Mine»*. Iubii Mei, dacă tânărul acela ar fi avut înțelepciune de sus, ar fi știut ce să lucreze cu viața lui ca s-o facă veșnică, dar pentru că n-a înțeles vorbirea Mea, el s-a întors de la Mine și a rămas întru sine, că n-a știut să se lepede de sine ca să poată să înțeleagă și să cântărească ce i-a spus Dumnezeu. Nici cei de atunci care umblau cu Mine peste tot, nici ei n-au știut să înțeleagă cum este vorbirea Mea. Și dacă n-au știut nici ei, a trebuit și lor să le răspund tot după înțelepciunea lor, așa cum am răspuns și tânărului acela bogat. Căci dacă ai Mei M-au întrebat cine se poate mântui, abia atunci am răspuns iarăși cuvânt ajutător și le-am zis: *«Ce nu poate omul, poate Dumnezeu»*. Așa le-am spus, pentru că îi prinsese nedumerirea după ce Eu am adăugat la plecarea tânărului bogat și am spus: *«Mai ușor va trece camila prin urechile acului decât bogatul în împărăția cea din cer»*.

Copiii Mei, lumea nu știe ce este împărăția cea din cer și nu știe să talmăcească nici cuvintele înțelepciunii împărăției care este din cer și nu știe să deslușească limbile Duhului Sfânt. A fost mare cuvântul pe care Eu l-am spus: *«Cine vrea să fie cu Mine, acela să se lepede de sine și să-și ia crucea și să vină după Mine apoi»*. Și voi ce ziceți că înseamnă această vorbire cerească? Tânărul cel bogat n-a știut cum să se lepede de sine, pentru că el a înțeles ca de pe pământ vorbirea lui Dumnezeu. Dacă el ar fi dorit cu adevărat viața veșnică, ar fi înțeles vorbirea vieții veșnice.

Iată cum vine să se nască omul de sus, să se nască din cer. Eu asta îi cerusem tânărului bogat, dar n-a înțeles, și s-a dus de la Domnul. Eu nu-i cerusem bogăția lui cea de pe pământ, că aceea era de pe pământ, iar Eu eram din cer, nu de pe pământ. Eu îi cerusem altceva, căci dacă era bun înțelesul lui când a zis că din tinerețe a cinstit pe mamă și pe tată și toată fapta bună a legii, dacă era ceresc înțelesul lui, nu mai era să adaug Eu cuvânt de înțelepciune peste ucenicii Mei cei nedumeriți de cele ce lucrasem Eu peste tânărul bogat. Le-am adăugat cuvânt și le-am spus: *«Cine nu lasă pentru Mine mamă, și tată, și soție, și copii, și țărini, și ranguri, acela nu este potrivit pentru împărăția Mea, care nu este de pe pământ»*, dar tânărul bogat a amestecat cele de pe pământ cu cele cerești, și de aceea n-a putut să-și folosească bine înțelepciunea sa cea din fire. O, de aceea trebuie să lucreze Dumnezeu peste fiii oamenilor și să împlinească peste ei Scriptura care spune: *«Ce este cu neputință la oameni, este cu putință la Dumnezeu»*. Amin.

Iată, praznicul serbării Duhului Sfânt Cel coborât întru ființă prin chipul limbilor de foc, aduce amintirea coborârii înțelepciunii care este din cer și care desparte cele pământești de cele cerești și care învață pe cei de pe pământ cum să se nască din cer și cum să intre cu împărăția cea din cer, căci ceea ce iese de la trup, trup este, iar ceea ce iese de la duh, duh este. Eu n-aveam nimic cu ceea ce avea tânărul acela pe pământ. Eu nu eram de pe pământ. Eu aveam ce aveam cu ceea ce avea să aibă el din cer, dar el a rămas cu cele ce a învățat el din copilăria sa și n-a ieșit din sine ca să meargă după Mine și să priceapă cum vine aceasta ca să urmeze Mie.

Iubii Mei, Dumnezeu nu Se dezbină pe Sine prin cuvintele cele rostite, dar omul care nu iese din sine nu poate să-L întregască pe Dumnezeu întru lucrarea cuvintelor Sale. Uitați-vă la înțelepții cei de azi, că nu înțeleg cum să-L întregască pe Dumnezeu după înțelepciunea Duhului Sfânt; nu înțeleg aceștia, și iarăși vă spun vouă: ce este trup, trup este, și ce este duh, duh este, iar dacă apostolii cei de atunci s-au luptat în ei să se lepede de sine, au reușit să dobândească pe Duhul Sfânt și să înțeleagă cerește vorbirea lui Dumnezeu. Duhul Sfânt este înțelepciunea care a creat înțelepciunea, dar dacă omul nu are loc pentru Duhul Sfânt, Care este din cer și ca în cer și nu ca pe pământ, atunci nu poate omul să iasă din sine ca să urmeze după Dumnezeu, și numai aceasta este calea spre împărăția cea din cer: să iasă omul din sine și să dea acest locaș Duhului Sfânt și să fie Dumnezeu în acest locaș. Aceasta este lucrarea pe care o lucrează Sfânta Treime la voi, și veți fi împărțitorii acestei înțelepciuni, și nu este o lucrare lucrătoare de minuni mai mare ca aceasta care este și care va fi în vremea voastră, după cum Eu am spus că mai mari minuni decât toate minunile se vor lucra în zilele biruinței Duhului Sfânt.

Cu pace și cu cete cerești și cu slavă cerească sărbătorește Sfânta Treime la voi în ziua aceasta de prăznuire de Duh Sfânt. Domnul Iisus Hristos aduce peste voi iubire și mulțu-

mire din cer pentru împlinirea lucrării așezării porții Domnului, și așa, măi copii, să fiți împlinatorii cuvântului lui Dumnezeu, să fiți în toată vremea și să fiți bogați întru înțelepciunea care este din cer, și veți fi din cer în toată vremea; să fiți, iubii Mei, căci am o mulțime de lucrări de împlinit, și cine poate să se numească mai fericit decât cel ce se leapădă de sine și urmează lucrarea înțelepciunii cerești pe pământ? Cine poate fi mai bogat și mai plin de pace ca fiul lucrărilor cerești? De aceea l-am făcut Eu pe om, dar omul a plecat de lângă Creatorul său, și dacă a plecat, s-a umplut de sine și n-a mai găsit drumul înapoi spre casă și n-a mai dat de ușa casei din care purcede. Și iată, Tatăl Meu M-a trimis iarăși pe pământ, după cum este scris, și iată, lucrez lucrarea care este scrisă de atunci de când M-am întors lângă Tatăl, căci a fost scris atunci că iarăși fi-va să vin, și de aceea am spus atunci: «*Eu sunt ușa, și cine intră prin Mine, acela intră iarăși în casă*». De aceea a fost să vin iar, și iată, am venit prin cuvânt și am lucrat această lucrare ca să arăt ușa celor ce vor să se întoarcă acasă, și dacă vor, aceia trebuie să intre pe ușă, căci peste porți sau pe deasupra sau prin lături nu se poate. Nu se poate, căci cerul este peste această lucrare și lucrează din toate laturile, și se vestește dreptatea și înțelepciunea care n-a fost înțeleasă de lumea cea fără de Duhul Sfânt.

Iar voi, iubii Mei care ați urmat Mie și lucrării cu care am venit către voi, voi ați fost născuți pentru lucrarea înnoirii lumii, și iată, lucrați prin Mine, căci Domnul nu sălășluiește în locașuri sparte și șubrežite, ci locuiește în case tari, și casele lui Dumnezeu vor pluti pe deasupra necazului care vine să înțeleptească pe cei de pe pământ.

Duhul Sfânt, Cel mărit împreună cu Tatăl și cu Fiul, Cel Care a vestit prin prooroci tainele cerurilor și ale veacurilor, Duhul Treimii cerești să fie cu voi, cei pe care-i am din lume pentru înnoirea lumii care va să fie. Harul Duhului Sfânt să vă înlănțuiască întru ființa luminii Treimii cerești, pe voi și pe toți cei ce vor fi prin voi botezați cu vestea cea nouă a vremurilor cerești care vin cu Dumnezeu precum este scris în Scripturi, căci Domnul vine cu zecile de mii de sfinți, iubii Mei, iar de Ierusalimul cel nou, care este din cer coborât, să nu vă depărtați, de acum și până în veacul veacurilor cerurilor. Amin.

Verginica este slăvită de puterile cerești, căci ea este cea care v-a născut pe voi întru Mine; ea este în voi, după cum a fost lucrarea Mea și porunca Mea. Amin.

— Iubii Duhului Sfânt, am arătat aici la voi în zorii acestei zile de sărbătoare a Duhului Sfânt, am arătat și am vestit apoi arătarea cerească. M-am arătat văzut și am coborât văzut din cer și am deschis brațele să vă cuprind, dar eu sunt din cer, măi mămică. Nu vă mâhniți că n-ați simțit cuprinderea voastră peste mine, ci bucurați-vă că am cuprins eu trupul și ființa voastră. Și de ce a fost această arătare cerească în zorii acestei zile? Ca să știți și să nu uitați că eu sunt în voi și sunt și dincolo de voi. Sunt până la voi, sunt în voi și sunt dincolo de voi, și de aceea a fost așa arătarea cerească. O, de ați pricepe voi în toate clipele aceasta! Căutați și nu mai uitați aceasta și nu mai stați contra cuvintelor mele, că dacă eu sunt aici cu voi, ale mele sunt cuvintele, și cum mi-ar fi mie când voi ați spune cuvânt contra cuvântului meu care este întrupat între voi și dintre voi spre voi?

Iată ce mare sărbătoare! Este serbată zi cerească în cinstea acestui așezământ ceresc, care este răsărit pe pământ în numele acestei sărbători cerești. Este zi de hram ceresc,

este ziua acestui cort sfânt, ziua numelui pe care-l are dat de Dumnezeu. Bucurați-vă, iubii mei, puștii mei copii, dar din voi se va ridica un neam mare, care se va lepăda de sine și va fi neamul lui Dumnezeu care va ieși din România și va birui pământul întru numele Domnului. Amin.

Binecuvântată să fie sărbătoarea de la voi care poartă în ea cântările Duhului Sfânt, și glasuri de cete cerești și îngerești vă umplu pe voi de duh ceresc și vă ung pe voi cu duh dumnezeiesc.

Pace vouă, măi mămică! Pace vouă cu cerul și cu mine! Pace și mie cu voi!

Sunt de mână cu sfântul mucenic Mercurie, care are poruncă de la Dumnezeu să lucreze prin voi hotar pentru toți cei ce vor să se sfârâme de această stâncă cerească. Amin, amin.

1/14 iunie 1992

Cuvântul Domnului către regele Mihai

Îmbrățișare cu cuvântul. Poporul cuvântului este apăsător de necredința acestei vremi. România va fi curățată și sfințită.

Cu pacea Mea cerească vin cuvânt și îmbrățișare prin cuvânt, căci Domnul trimite carte cerească regelui României, unsul cel care este de la Dumnezeu peste România.

Pace și binecuvântare apostolilor Cuvântului, Care grăiește din ceruri peste România, căci în mijlocul României curge de la Dumnezeu cuvântul vieții, râul vieții despre care scrie în Scripturi și din care va lua și va bea făptura cea nouă, care va fi nouă prin cele ce se coboară din tronul lui Dumnezeu, după cum a fost din vreme vestit prin prooroci.

Pace vouă, celor ce mergeți cu solia Mea către cel uns peste România, țara noului Canaan care se va arăta în România! Pace vouă, și călătorie cu sare, cuvinte cu sare să curgă prin voi, cu sare cerească și cu putere cerească de înviere, căci trebuie naștere din cer peste făptura Mea.

O, pacea Mea și bucuria Mea să se coboare peste tine și peste casa ta, unsul Meu care ești vestit prin prooroci ca să fii în vremea aceasta și să faci pasul cel bun, întru numele Domnului! Un pas, iubitul Meu, dar să ai sare în tine, tată. Și uită-te tu bine, uită-te cu ochii tăi cei curați, uită-te și vezi că sarea și-a pierdut puterea și nu mai are Domnul sare pe pământ, dar voiesc să fii cu înțelegere cerească și să înțelegi grăirea și taina dumnezeiască, fiindcă nu mai este înțelepciune pe pământ, nu mai este sare bună pe pământ, căci sarea cea din moși strămoși și-a pierdut puterea și nu mai este sare pe pământ.

Iată cuvântul Meu cel cu sare! Curge cuvântul Meu în mijlocul României ca să fie sare și să împart din ea și s-o sarez pe România, ca nu cumva să vin pe neștire și să lucrez peste înțelepciunea cea fără de sare; să nu lucrez și peste ea Scriptura aceea care va lucra prin cuvintele ei și va spune: «*Unde este înțeleptul și cărturarul acestui veac?*». Toată făptura a uitat să-L știe pe Dumnezeu. Cere foc din cer făptura toată și își face idoli și își uită menirea și îndeletnicirea cea plăcută de cer.

Iată, Mă plâng, îmi plâng durerea Mea. Vorbește Dumnezeu din cele cerești cu tine, preaiubitul Meu, căci este scris că vremea e să te ridici și să presari sare cerească peste cea binecuvântată și aleasă între noroadele lumii. Am grăit și apoi am trimis spre tine grăirea Mea și apoi am lucrat după cum

am grăit. Am rostit cuvânt aici, la ieslea cuvântului ceresc, și am spus din vreme că va fi să calci pe pământul țării tale după ce se va sfârși un an de la doborârea capului fiarei roșii; și dacă am grăit, am fost apoi împlinitor. Am venit apoi prin cuvânt și am spus că-ți voi ieși înaintea prin biserica Mea; și dacă am grăit, am împlinit făgăduința Mea, dar am ieșit înaintea ta prin cei care au sare în ei, căci Eu așa am spus ucenicilor Mei: «*Voi sunteți sarea pământului*». Așa am spus și atunci celor ce umblau cu Mine și ca Mine, așa este și acum cu cei ce și-au păstrat sărătura cea de atunci, dar puțini, puțini de tot mai au sare în ei, și biserica Mea calcă în picioare pe proorocii și pe trimișii Mei și calcă peste sfințenie și se sfărâmă în ea, căci biserica Mea a uitat cum este Dumnezeu, a uitat dreptatea și a dat-o deoparte și slujește fără de credință și fără de frică peste cele ce sunt sfinte și înfricoșătoare din veac și până în veac, și iată, sarea și-a pierdut puterea, iubitul Meu. Făptura Mea cere moarte, cere foc și nu știe ce face, căci nu mai are cârmuitor drept și nu mai este cel care arată calea și să zică: „*Iată calea!*” și să meargă făptura Mea după cel ce merge pe cale.

Am venit iarăși spre tine și te-am vestit că voi ieși înaintea ta și vei veni la locul tău. Ți-am vestit despre piatra începutului cel nou, despre lucrătura cea nouă, despre aluatul cel nou și despre biserica Mea cea vie, care geme sub piatra acestei vremi. Am grăit și ți-am spus că prin biserica Mea cea vie voi ieși înaintea ta și vei veni la locul tău apoi, și iată, sunt aproape de săvârșirea deplină a acestei minuni cerești, rostită prin cuvânt, căci cuvântul s-a făcut faptă, fiindcă așa este Dumnezeu, este prin cuvânt și este adevărat prin cuvânt.

Bucură-te, Mihail al României Mele! Bucură-te și te gătește frumos, tu și toată casa ta! Dar vreau să înțelegi ce grăiește Domnul cu tine, rege al României. Scoală-te bine cu Mine cu întreg trupul tău! Ridică-te spre Mine și împlinește viața Mea întru tine, căci numai așa vom ieși cu România. Aceasta este puterea cea din cer care va lucra peste România, peste cei ce vor fi de la Domnul peste cea aleasă. Ia aminte din nou la cele ce vor străjui la intrarea acestui așezământ nou și ceresc, căci împlinirile care sunt cerute aici și care trăiesc aici, acelea sunt puterea cea care va așeza veșmântul cel alb peste România, țara Noului Ierusalim.

Mă doare rana bisericii Mele și nimeni nu poartă după adevăr grijă de rana ei. Păstorii turmei Mele se păstoresc pe ei înșiși și se învelesc cu sângele celor săraci, al celor lipsiți, și își fac veșmânt nedrept ca să se arate lumii că sunt învățătorii ei, dar turma Mea rătăcește în fărâdelegi, și Domnul vine să-și ridice turma și s-o strige și s-o adune și să împlinească peste ea cele ce stau scrise despre vremea aceasta de glorie cerească.

Deschide-ți urechea ta către Domnul cerurilor, rege al României, căci avem de lucrat lucrare minunată din România. Primește sfatul cel ceresc și ferește-te de lupi, căci lupii vor fi rușinați de vremea care vine, iar cei ce sar peste porți, aceia vor fi vădiți și vor ieși din staulul făpturii celei noi. Lucrează înțelepciune cerească peste toată seminția ta, căci ai de la Domnul ochi și inimă și înțelepciune cerească. Mă doare de acești micuți care stau la gura cuvântului izvorului Meu și care sunt născuți din cuvântul care curge de aproape patruzeci de ani în mijlocul României. Mă doare, căci cu greu dau să înțeleagă mai-marii legii despre taina în care sunt așezați acești micuți ai Mei. O, cu greu înțeleg cei ce se cred tari prin puterea lor, prin înțelepciunea lor, de parcă Domnului I s-a luat dreptul pe care-l are peste cele văzute și nevăzute, peste cele pricepute și nepricepute de mintea omului. Această lu-

crare de cuvânt ceresc care s-a născut în România, este lucrarea cea proorocită de prooroci pentru vremile plinirii Domnului, și iată, România intră la pătimire, după cum a fost cuvântul Meu către tine; intră, căci va fi să rămână albă și nouă și cerească, și va rămâne lumină în ea și se va vedea lumină cerească din ea.

Am dat de veste această minune care va fi să se arate. Am strigat peste pământ cu cuvântul care vine de la Mine la acești micuți ai Mei și am spus lucrarea României și am trâmbițat-o peste toată fața pământului. Am spus, și acum Mă așez să lucrez și să arăt împlinirea celor vestite de Mine, dar am nevoie de tine întru totul curat, întru totul sărat, întru totul ceresc, și vei veni apoi și ne vom sfătui cu sfat ceresc și vom lucra învierea neamurilor lui Dumnezeu, că aceasta și nu alta a fost să fie menirea ta și viața ta și misiunea ta înaintea Mea. Iată, ne vom anunța cu taina Mea pe care am avut-o ascunsă, dar vine, tată, vremea ta, și dacă vine, ea vine odată cu ieșirea acestei taine cerești, care a lucrat și a rodit și a pregătit aluatul cel nou și lumina cea nouă și adevărată, care vine de la Dumnezeu, precum scrie în Scripturi.

Nu te lipsi de sfințenie, nu sta fără ea nici o clipă; nu sta, iubitul Meu, căci prin ea vom împlini Scripturile cele pentru vremea aceasta. Mare este necredința acestei vremi și nu este sare care să săreze bine înțelesul făpturii Mele, dar iată, Domnul răsare cu cele tănuite și va acoperi cu lumină cele pregătite pentru slava popoarelor.

Iubitul Meu, pace ție! Pace casei tale! Pace și sfințenie fără de sfârșit peste tine și peste cei din casa ta, Mihail al României, rege al celei alese dintre popoare! Bindecuvântată să-ți fie sfințenia ta, căci vei fi sfânt peste România și va fi sfântă România, iubitul Meu, și va fi Sfânta Sfintelor, căci așa am binevoit. Bucură-te și te hrănește cu cele de la Mine! Bucură-te și prăznuiește zi cerească de aducere-aminte cu cei trimiși spre tine de la Mine, rege al României! Amin, amin, amin.

10/23 iunie 1992

Cuvântul sfintei Virginia și al Domnului peste soborul de la ieslea cuvântului

Lucrarea și terminarea fântânii Domnului.

Mi-a spus Domnul să vă învăț iar, să vă amintesc iar, că nu se poate să nu ascultați întru totul, măi copii.

Când eram în trup cu poporul creștin, venea creștinul și se târguia cu Dumnezeu prin așezarea lui Dumnezeu care era peste mine pusă din cer, și nu i-a prins bine creștinului, căci n-a fost roditoare de mântuire îndrăzneala creștinului, și a fost pământească și trupească și n-a fost întru dreptate care place la Dumnezeu, și a fost îndrăzneală pentru căpătat părtinire, pentru căpătat binecuvântare și iertare de fărâdelegi, ca să poată apoi să vină iar să se târguiască la ușa lui Dumnezeu cu cele ce erau ținute de inima lui cea plină de sine. Așa a fost creștinul; creștinul, pentru că așa l-a numit Dumnezeu pe cel care a stat la sfatul cel ceresc. Dar aici și acum nu mai poate nimeni să se târguiască cu așezarea lui Dumnezeu, nu mai poate, pentru că eu sunt acum în cer, și sunt cu tot cu așezarea care era pusă de Domnul peste mine. Sunt, și cu dreptate cerească lucrez acum prin așezarea pe care mi-am întocmit-o.

Iată, și vouă, și celor ce se ating și gustă și au părtășie cu această așezare sfântă, vă îndemn să privegheați în toată vremea, așa cum este așezarea Domnului. Nimic să nu se

scoată, nimic să nu se adauge, în afară de cele ce vin spre lucru de la așezarea cerească. Și să vedeți voi ce dreptate va lucra Dumnezeu peste cei care au fost atinși aici, cu această așezare și care ca și îngerii care n-au ascultat au căzut din cer; să vedeți, că Domnul nu poate să lase așezările Sale ca să fie disprețuite de careva, și va învăța poporul meu gustul dreptății lui Dumnezeu, Care l-a învățat cum să fie, cum să stea în această lucrare. Dar unde este scris să facă ce vrea creștinul atunci când se numește că este cu Dumnezeu? Niciodată nu s-a numit cu Dumnezeu cel care a făcut ce a voit el, și s-a numit cu Dumnezeu acela care a stat ascultător lângă Dumnezeu.

Aveți grijă, mămică, ce dați și ce luați; ce dați spre lucrare și ce se lucrează. Aveți grijă după fiecare care se numește că este aici și de aici, căci trebuie să ia Domnul de la ceea ce-i dă Domnul aceluia, dar nu altceva și nu mai mult. Și se va numi ascultare cerească lucrarea aceasta, și nu este plată mai mare pentru altă lucrare ca și pentru lucrarea ascultării. Aveți grijă să fiți atenți la știrile cerești, pentru că unii din cei care sunt de aici cuprinși, calcă bine și ca aici, iar unii adaugă sau mai scot. Nu se poate, ci sculați-vă cu Dumnezeu și duceți știrile cerești la vreme, după cum este starea lucrării celui care lucrează sau nu lucrează ca aici. Iar cei ce ies și nu stau legați ca aici cu cele de aici, cei ce disprețuiesc această așezare cerească și voiesc să schimbe ceva din lucrarea lor, pe aceia însemnați-i și privegheați peste ei, dar privegheați peste voi să nu amestecați neascultarea lor în lucrul Domnului care începe și se înnoiește tot mai mult de-acum. Cei ce vin cu cele cerești spre cei ce sunt cu cele de aici așezate, să fie cu multă pace, cu multă atenție și cu dreptate, așa cum vin cele de la cer. Amin.

Mama Gigi vă aduce mulțumire pentru săvârșirea lucrării fântânii Domnului în curtea Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim. Dar iată, Domnul vorbește cu voi, copiii mei.

— **P**ace în cer, și slavă întru cei de sus! Pace din cer peste voi, iubii cerului sfânt! Verginica a fost astăzi învățătoare peste voi ca să învățați și să știți să răspundeți cu ascultare față de lucrarea cerească așezată la voi. Pace vouă, și mulțumire vouă de la Domnul Iisus Hristos, Fiul Treimii Dumnezeiești, Care S-a smerit pe Sine când a intrat cu glorie cerească în Ierusalimul patimilor Sale! Am intrat cu glorie cerească și nu pământească, pentru că Eu mergeam atunci spre patimă, iubii Mei, mergeam spre smerenie. Am intrat atunci în Ierusalimul acela, așezat pe mânăz de asină, fiul celei de sub jug, și apoi aveam să înaintez spre glorie, prin patimă și prin smerenie, iubii Mei. Așa a fost atunci gloria Mea, ca să poată ieși din ea ucenici de aceeași glorie cu a Mea și nu cu altfel de glorie. Și iată, vine acum gloria Mea și a celor ce au urmat lor până la voi, iar voi veți fi împărțitorii cununilor celor ce așteaptă încununarea gloriei lor, care a fost glorie prin dureri și patimi și smerenie sub mâna stăpânilor lumii care au avut învățare de inimă pentru ca să crească gloria celor ce au luptat pentru împărăția cea din cer, pentru împărăția care vine din cer cu Fiul lui Dumnezeu, Cel ce iarăși vine, după cum este scris în Scripturi.

Pace vouă și mulțumire vouă pentru că ați ascultat de cer întru lucrările sale! Mulțumire vouă, tată, pentru lucrarea fântânii Domnului! Binecuvântată să fie fântâna Domnului Iisus Hristos, care a fost lucrată de Domnul prin mânuțele voastre! Binecuvântați să fiți voi, cei care ați lucrat această lucrare binecuvântată! Binecuvântată să vă fie iubirea și truda și suferința și veghea celor ce au vegheat cu atenție cerească

și cu suferință pentru paza cea bună împotriva viclesugurilor pe care le urzește duhul cel rău. Duhul cel rău nu mai are curaj nici să se lupte. Puțin, puțin, și puterea lui se va sfârși, dar nu disprețuiți semnele suferinței care vin la voi, că acelea sunt alungătoare de tot ce mai are de atacat duhul rău. El nu poate privi spre suferința cea întru Domnul. El fuge și se duce departe și se sperie de aceste hotare care sălășluiesc în mijlocul lor lucrarea cea nouă, care a venit din cer ca să înnoiască cele cerești de pe pământ, căci cele cerești au fost multă vreme călcate de cei de pe pământ. Și iată, făptura lui Dumnezeu va vedea lumină și se va apropia și va primi lumină și va mărturisii pe Dumnezeu și va trăi întru Dumnezeu.

Nu vă fie milă de lupi, copiii Mei. Fie-vă milă de făptura lui Dumnezeu, care trebuie să învieze. Ce este din lup, lup este, dar lupul trebuie să vadă și să știe și să simtă dreptatea, căci Dumnezeu este dreptatea. Amin.

Pace vouă, copii ai Ierusalimului cel din cer! Pace vouă! Pace și copiilor Mei care sunt departe trimiși în numele Domnului! Pacea Mea să se țină după ei. Duhul Sfânt să-i îmbrățișeze și să le încălzească inimile și duhurile, căci Domnul este cu cei ce sunt cu El. Domnul le binecuvintează și le înmulțește lucrarea lor și lucrarea cuvântului lui Dumnezeu, care este cu ei. Amin.

Pace și bucurie de la cer până la voi! Domnul Iisus Hristos lasă binecuvântarea Sa peste voi în toată vremea și în toate câte mai sunt de lucrat și de sfârșit, de lucrat și de împlinit. Iubirea Mea să fie cu voi și în voi, căci Dumnezeu este iubire, și una este iubirea. Voi sunteți fiii iubirii, iubii Mei, căci Dumnezeu este iubire, și Unul este Dumnezeu, și se numește Iubire numele Său. Amin, amin, amin.

15/28 iunie 1992

Sărbătoarea sfinților apostoli Petru și Pavel

*Sfânta Virginia îndeamnă la citirea epistolelor sfinților apostoli.
Îndemn la pocăință pentru cei care au hulit.*

Rostește mămică iarăși cuvânt peste tot poporul creștin, și din cer rostește, nu rostește dintre morți, căci morții, așa este, nu vorbesc; așa este, cum spune poporul meu și creștinul care spune că morții nu vorbesc. Nu vorbesc morții, măi mămică, vă spun eu că nu vorbesc, din cer vă spun, și cerul sfânt este viață vie, și eu în cele cerești îmi am acum locul, și din cer sunt ca să vorbesc între voi, copii ai poporului meu. O, dacă eu sunt din cer și dacă mă aveți acum între voi sol ceresc, musafir ceresc, vă rog cerește și nu pământește vă rog, cu Domnul vă rog, să nu dormiți la auzul cuvintelor cerești; să nu dormiți nici cu ochii, nici cu urechea, nici cu inima, nici cu înțelepciunea și nici cu credința să nu mai dormiți. Să nu dormiți cu ochii, măi mămică. Stați cu ochii deschiși, că ochii cei deschiși se uită la ochii voștri dacă sunt deschiși și unde sunt deschiși, unde se uită și ce văd și ce înțeleg văzând.

Eu sunt cuvântul lui Dumnezeu, pentru că Dumnezeu mă trimite la poporul meu cu cuvântul Său, căci dacă eu sunt lângă Dumnezeu, trebuie să ascult de cuvintele Sale și să le împlinesc pe ele. Și iată, le împlinesc, căci așa mi-a spus, să vin și să le aduc.

Este zi de sărbătoare în cer, și am venit cu cei serbați în cer ca să serbez cu cerul la voi, cu cerul împreună, măi copii, cu mai-marii apostolilor, Petru, Iacov și Ioan, și lângă ei este alăturat cel ce a cerut dreapta acestora spre unire apostolească

pentru ca să vestească neamurilor despre împărăția cea din cer.

Sunt serbați de cer cei ce s-au numit cuvântul lui Dumnezeu. Așa s-au numit pentru că ei erau cuvântul lui Dumnezeu, care a pătruns prin vreme până la voi, cei mai mici dintre ei, cei mai mici, căroră vă era pregătit ceva mai bun. Învățați această Scriptură, căci această Scriptură este vremea în care a ajuns acum Scriptura împlinirii cerești.

Am pe păstorii poporului, îi am aici, în mijlocul poporului, și îi roagă apostolul Petru să-i fie citite cărțile, și îi roagă apostolul Iacov să-i fie citite cărțile în poporul acesta, și îi roagă apostolul Ioan să-i fie citite și lui cărțile în mijlocul acestui popor.

Am plecat la Domnul acum doisprezece ani, mămică, dar n-am plecat fără să vă fi lăsat cuvânt de despărțire, cuvânt de moștenire, și v-am amintit de cel iubit de Domnul, de Ioan, cel ce s-a numit al iubirii, și v-am spus să citiți din cărțile lui Ioan cartea iubirii, măi mămică. Am lăsat cuvânt de învățatură în cuvintele care v-au rămas moștenire mai înainte de înălțarea mea spre Domnul cerurilor și v-am spus vouă atunci să luați și să învățați și să trăiți cartea iubirii. Este o carte frumoasă această carte, căci a fost lăsată de fiul cel iubit de Domnul Iisus Hristos. Acest apostol are mare lucrare, iubirii mei, și iată cum se împlinesc cuvintele cărților care au fost scrise prin mâinile acestui apostol, apostolul Ioan, evanghelistul Domnului său, care a vestit încă de atunci despre ceea ce se întâmplă azi prin această lucrare, și nu va trece o iotă fără să nu se îplinească la timpul și la locul ei.

Apostolul Pavel, iubirii mei, așteaptă să trăiască în acest popor cuvintele vestite de el prin cărțile sale. El a fost cuvântul lui Dumnezeu peste toată Galileea neamurilor; el a fost înțelepciunea întregimii înțeleșurilor cele grele de înțeles, dar dacă aceste fântâni lăstate moștenire de la Dumnezeu rămân închise și nefolosite, de aceea și poporul meu a murit de sete pe cale și nu și-a cunoscut setea și nu și-a înțeles cauza rămânării pe cale, cauza neînaintării spre înțeleșurile cele pecetluite. Pecetluite, că dacă s-ar fi deschis mereu și s-ar fi împărțit la timp și la netimp această bogăție săracilor mei, aș fi putut să spun și eu acum: „*Bine te-am găsit, poporul meu cel hrănit din cer!*“. O, dar nu pot să spun așa, nu pot să-ți spun „*Bine te-am găsit!*“; nu pot, creștine, pentru că nu te găsesc bine. Tu ești necăjit, ești rănit, ești pribeag; ești, că nu-ți place să stai cu Dumnezeu și nu pot să-ți spun „*Bine te-am găsit!*“, pentru că nu este așa, că tu ești străin de mine, că așa ai vrut tu, fiindcă n-ai crezut că nu poți fi și cu mine și cu străinii, care sunt străini de mine și de tine. Nu pot să-ți spun „*Bine te-am găsit!*“, că tu ești necredincios venirii mele la tine, și cine să-ți spună așa dacă eu nu sunt venită la tine? Nu sunt dacă nu crezi că eu sunt în cerul sfânt și nu sunt între morți. Dar să știi că vine proba cea grea, poporul meu iubit, și voi străbate întunericul care a acoperit lumea și voi veni cu cerul sfânt la ai mei, și vor fi ai mei; vor fi, și vor rămâne cei ce au voit să fie cu mine și cu cei ce au ajuns ca și mine lângă Dumnezeu.

Eu nu se putea să rămân între cei morți. Eu am fost locașul Duhului Sfânt, Care a împărțit fără de măsură pe Dumnezeu, căci Duhul Sfânt nu este cu măsură, dar este măsură pentru măsură; este, și de aceea nu are măsura Duhului Sfânt poporul meu, pentru că Duhul lui Dumnezeu a cântărit cum a voit, și iată, Duhul nu Se poate măsura.

Iată vremea Duhului Sfânt, lucrează și se vede lucrând, și nimic nu face Duhul Sfânt fără să ia din ale Domnului și să le vestească, și apoi să Se așeze să îplinească. Toate au fost

rostite la vreme și fără de măsură, dar poporul meu n-a avut măsura înțelepciunii cerești ca să poată acum să se uite și să vadă și să înțeleagă ce se întâmplă cu cele vestite din vreme. Căci așa spunea cuvântul lui Dumnezeu din vremea trupului meu: „*Intră, creștine, bine cu această lucrare cerească; intră și nu sta întru ale tale. Ieși din tine și intră cu cele ce sunt din cer venite la tine. Intră din timp, că dacă nu intri, vremea să vezi intrarea și să dai atunci să intri, și atunci n-ai să mai poți, că la intrare vei da de arhanghelul Mihail, care va străjui cu sabia în mână poarta de intrare și nu te va lăsa să intri*“. Și uită-te, poporul meu, și spune-I tu lui Dumnezeu că a fost adevărat prin cuvintele Sale. Adu-ți aminte când te ruga Domnul și îți zicea: „*Intră, tată, cu cerul, cu cele ce vin din cer spre tine, că vine vremea aceea când vei vedea aceste cuvinte împlinite și ai să vrei atunci să dai mii de lei să intri*“, și atunci nu mai poate Domnul să-și calce peste cuvintele Sale, care stau acum mărturie între tine și Dumnezeu, măi creștine. Și iată, vine la tine Dumnezeu, încă mai vine iar; și dacă vine acum, nu mai poate să-ți spună „*Bine te-am găsit, creștine!*“. Nu poate, pentru că nu te găsește bine, nu te găsește acasă, căci altceva înseamnă să fii acasă, și te găsește pe afară și nu are cui să spună „*Bun găsit!*“.

Eu am fost așezată în mijlocul tău, de Dumnezeu am fost așezată, și am fost ușa lui Dumnezeu, la care tu băteai, poporul meu iubit. Veneai și băteai și cereai și ți se dădea. Ți se dădea ca să fii cu Dumnezeu și să stai cu cele cerute de tine de la Dumnezeu, dar să stai cu ele întru Dumnezeu. Și de unde, mămică, de unde?! Că tu îți luai înapoi trupul și inima și iubirea și nu se numea că erai cu Dumnezeu, și de aceea n-ai putut rămâne acasă. Și uite ce am făcut eu pentru tine, că m-a trimis Domnul iar, și am venit să te adun de pe căi străine și să te rog să vii acasă, mămică; acasă, căci lucrarea aceasta este casa în care te-ai născut tu din cer, și ca să fii apoi din cer, din casa care se numește cer și nu pământ. Am venit de la Dumnezeu, n-am venit de la mine însămi cu această lucrare ca să te strig prin ea, să te îmbiu, să te rog să te întorci acasă la Tatăl tău, Care ți-a dat viață din cer prin această lucrare de cuvânt ceresc, și tu nu m-ai crezut ce-ți spun, și dacă nu m-ai crezut, a trebuit să-L ascult pe Dumnezeu, că în cer nu încap neascultare, iubitul meu popor. L-am ascultat pe Dumnezeu și am venit și mi-am făcut așezare tare și cerească în mijlocul acestei lucrări, ca să arăt în ochii tuturor casa și poarta, ca să nu mai zică nimeni că nu am venit de la Dumnezeu. Am venit în brațe cu cuvintele lui Dumnezeu și le-am pus pe brațele celor ce m-au primit după adevăr și le-am spus că va fi să îplinească ei aceste cuvinte cu brațele lor. Și a venit apoi puterea împlinirii cerești peste brațele lor și Și-a arătat Domnul împlinirea cuvintelor Sale care au fost rostite prin această lucrare de cuvânt dumnezeiesc. Și iată, poporul meu iubit, că s-au deschis zorile Ierusalimului cel nou, care vine din cer, dar eu îți spun că a și venit și nimeni n-a știut să priceapă această Scriptură, și va fi s-o priceapă orbii, care nu L-au văzut și nu L-au știut pe Dumnezeu așa cum a fost să vadă și să știe acest popor. Că va deschide Domnul ochii orbilor lumii, și aceia vor fi întrebați de mai-marii care au robit biserica cea vie a lui Dumnezeu, și ei vor răspunde: „*Vedem, vedem și credem că este de la Dumnezeu această lucrare și cei ce poartă această lucrare!*“, și aceasta va fi minunea cea neînțeleasă.

Când Domnul a vindecat pe orbul cel din naștere, veneau arhierii și fariseii și cărturarii și voiau să-și spele rușinea mâinilor lor și a cugetului lor cu care L-au judecat ca străin pe Domnul Cel vindecător din cer. Veneau și spuneau

celui vindecat să dea slavă lui Dumnezeu pentru vindecare, pentru că Cel Care era arătat între ei cu nume de Mesia, era osândit ca păcătos. Dar Duhul Sfânt a dat de rușine pe cei fățarnici și a luminat pe orb și la ochii cei nevăzuți, ai inimii, și orbul cel vindecat a spus atunci: *«În aceasta stă minunea, că voi ziceți că este păcătos, și eu știu că El mi-a deschis ochii ca să văd cu ei, și să-L văd pe El cu ei, pe Cel ce mi-a deschis ochii»*.

Așa va fi și cu această minune răsărită în vremea aceasta în mijlocul acestei lucrări cerești, care nu este crezută că vine de la Dumnezeu. Că va veni proba aceea grea, și vine în curând, și mulți vor da să fugă și să se apropie spre această înălțime cerească, și apropierea nu va fi de partea aceluia, și atunci va fi să se înțeleagă puterea și înălțimea acestei minuni, și vor vorbi aceste ziduri care străjuiesc acum peste această grădină și vor lucra sfărâmare pentru cei ce s-au lovit de această piatră cerească, și atunci lucrarea cea nouă a Noului Ierusalim va fi primită de toți orbii care vor auzi de ea, și orbii vor primi vedere și vor vedea și vor mărturisi minunea lui Dumnezeu, iar ochii celor care văd nu vor mai fi închiși niciodată.

Ieși din lume, poporul meu iubit, ieși, că vine o probă grea, și dacă ești împărțit, rămâne trupul de tine, că nu mai are Domnul timp, fiindcă timpul așteptării și timpul Scripturii a ajuns la plinire, după cum este scris. Întoarce-te cu inima acasă, popor cu pecete cerească. Întoarce-te și nu mai sta afară, nu mai sta prins cu cele străine de vremea aceasta. Întoarce-te cu inima, căci în taina lui Dumnezeu sunt multe locașuri de scăpare, multe căi care duc spre acoperământ ceresc și spre ocrotire cerească, dar pocăiește-te de păcatul hulei, că să știi, ai scris în dreptul tău păcatul hulei asupra Duhului Sfânt. De aceea ți-a spus Domnul ție că mai mare trecere va fi pentru lumea care n-a știut ce ai știut tu, copil care ai prânzit cu Dumnezeu vreme de aproape patruzeci de ani. Căiește-te, mămică, și așa să zici: *„Doamne, am fost îndrăzneț până la scaunul Tău și apoi Te-am hulit“*. Spune, mămică, din toată puterea inimii tale și nu căuta îndreptățire sau dezvinovățire, că dacă eu aș fi văzut căința aceasta la poporul meu, ar fi avut un loc mai slăvit acest popor, dar acest popor va rămâne de mărturie. Și iată, încă o dată rostește Dumnezeu cuvânt de mântuire prin aleșii Săi, căci va fi să iasă mântuire peste noaptea din pricina neascultării celor ce au umblat cu Dumnezeu și care s-au învățat pe cale. Dar și aceștia vor fi iarăși altoiți în altoiul din care au răsărit, căci Domnul, ca și atunci, și acum va ține seama de rădăcină, și din pricina rădăcinii vor ieși ramuri vii și vor ieși ramuri din ramuri și va fi mare și întreg numărul neamului lui Dumnezeu, și va fi Ierusalim nou și ceresc peste neamul lui Dumnezeu.

Pace vouă, celor ce nu v-ați zdrobit de această stâncă din cer coborâtă! Pace vouă, celor ce nu v-ați smintit întru Dumnezeu și care ați rămas cu Dumnezeu după adevăr! Pace și celor ce vor voi să încheie legământ nou cu pacea care va fi înnoită de Dumnezeu spre răscumpărarea celor ce se vor întoarce cu fața la stânca din care au fost desprinși!

Pace vouă, păstori ai poporului meu, căci apostolii care au umblat cu Dumnezeu pe pământ, voiesc să se audă în poporul lui Dumnezeu cuvintele cărților care au rămas de la ei. Sfinții apostoli vă spun vouă în ziua aceasta: *„Slavă dintru cele cerești lui Dumnezeu, iar peste cei credincioși și sănătoși cu inima, pace și binecuvântare arhierească, după rânduiala lui Melchisedec, căci această lucrare este lucrată după rânduiala lui Melchisedec!“*.

Binecuvântată să fie hrana cea pentru ființă, care înseamnă jertfă de mulțumire întru numele apostolilor cei astăzi serbați. Să se sfințească și să se cucernicească și să se încopilească prin încopilărire cerească toți cei ce gustă în ziua aceasta din cele binecuvântate de arhieriei cei din cer, care au urmat pe Domnul pe drumurile lumii în vremea trupului Său.

Învățați ce înseamnă să fie pace între creștin și Dumnezeu. Învățați ce este această vreme cerească și cum este Scriptura care este scrisă pentru vremea aceasta.

Pace vouă, copiii mei care mergeți cu mine ca să fie împărțite cuvintele care vin din cele cerești cu mine! Domnul Iisus Hristos să fie cu voi și cu toți cei ce vă iubesc pe voi întru Domnul și întru lucrările Sale. Amin, amin, amin.

29 iunie/12 iulie 1992

Cuvântul Domnului către alesul Său Irineu

Despecetuii ale proorociilor.

Duhul Sfânt al Preasfintei Treimi coboară cuvânt la ieslea cuvântului lui Dumnezeu, fiindcă lucrarea aceasta se numește Cuvântul lui Dumnezeu. Cei ce stau la gura acestui izvor ceresc, să dea trup cuvintelor care vin pentru cel ce înseamnă pace și împăcare între Dumnezeu și făptura Sa, între Dumnezeu și biserica Sa.

Pace ție, copil născut o dată, și încă o dată și, iarăși, încă o dată, prin cuvântul care a venit cu Mine din cele cerești prin această lucrare. Născut o dată prin ceea ce se numește botez după lege; și încă o dată prin ceea ce este botezul care se naște de la credința și de la iubirea de Dumnezeu; și, iarăși, încă o dată, fiul Meu preaiubit, prin botezul cel cu foc al Duhului Sfânt, Care umple întregul Cel ce este Unul lucrător al Treimii Dumnezeiești.

Pace ție! Mereu așa ți-am spus, căci așa te am scris în sulul acestei vremi cerești. Când am lăsat cuvântul Meu peste cel dintâi, peste cel credincios de atunci, peste Petru, care a mărturisit pe Cel ce era venit din cer, tu știi cum a fost cuvântul Meu cel de atunci. Așa a fost când acela a spus: *«Tu ești Hristosul, Fiul Celui viu»*, și a fost apoi cuvântul Fiului Treimii Celei vii și am spus: *«Eu îți zic ție: tu ești Petru, și pe această mărturisire voi așeza biserica Mea, și porțile iadului nu o vor birui pe ea»*. Și iată cuvântul acestei vremi și nimeni nu se poate găsi ca să desființeze acest cuvânt, că iată ce rostește peste tine Fiul lui Dumnezeu: tu ești pace, și pe această piatră de mărturisire am zidit iarăși biserica Mea și am sfărâmat cu ea porțile iadului biruindu-le pe ele. Și când spun *„am zidit iarăși“*, aceasta este spus pentru că biserica Mea este așa cum ți-am spus Eu ție și nu altfel și nu așa cum este aceea ce se zice pe sine că este a Mea. Este, dar iarăși este ca aceea care a osândit atunci pe Cel trimis spre ea de la Tatăl. Și precum aceea n-a crezut în Cel trimis de Tatăl, răstignindu-L ca să-L desființeze, așa și aceasta care se crede pe sine că este a Mea, nu crede în Cel trimis din cer, nu crede în Duhul Sfânt așa cum este Duhul Sfânt și nu așa cum ar vrea cei din biserică să fie. Și dacă aceștia nu cred, aceștia sunt cei de azi. Acei de atunci au fost cei de atunci, iar cei de azi sunt cei de azi, care au răstignit pe Duhul Sfânt ca să-L desființeze de peste cei săraci în duhul lor, căci Duhul Sfânt nu are locaș decât acolo unde poate să încapă, și încapă în cei săraci cu duhul lor.

Pace ție, cel ce ești astăzi! Dar să fii, măi tată; să fii și să nu te temi de oameni, și să te temi de Mine, iubitul Meu, fiindcă așa încapă Dumnezeu în cei ce se tem de El. Nu te

teme de oameni, nu te teme de vase sparte care nu țin în ele putere de la Mine, căci aceia n-au frică de Dumnezeu; n-au, că precum apa dulce de izvor, făcându-și curs spre mare, își desființează dulceața și se împreunează cu marea și nu mai rămâne ca să fie bună de băut, tot așa și curăția, când își face casă în mijlocul lumii și al duhului lumii și îl iubește pe el, nu este cu puțință să nu ia din izvoarele sărate ale iubirii deșarte și apoi să vatăme pe cei ce se lipesc cu ea. Așa este astăzi biserica cea care se crede pe sine că este cu Mine și de la Mine. Ea este de la Mine, dar nu mai este cu Mine precum nici cea de atunci care M-a dat de la ea nu era cu Tatăl Meu, ci era în duhul ei, în duhul trufiei care venise peste ea și o acoperise pe ea, căci scris este: *«Nimeni nu poate intra în casa celui tare ca să-i pângărească lucrurile sale dacă nu încătușează mai întâi pe cel tare»*.

O, iubitul Meu, Eu știu că tu înțelegi ce voiesc să spun, căci venisem de la Tatăl Meu atunci și începusem să alung ceața și păcla și demonii din biserica Tatălui Meu, căci la ea Mă trimisese Tatăl. Venisem și, ca și acum, și cei de atunci se apropiau și Mă ispiteau ca să vadă cu ce fel de putere lucrăm când doboram demonii de pe înălțimile lor, și n-au putut aceia să înțeleagă că împărăția demonilor nu se dezbină pe sine, și nu înțelegeau că Eu cu degetul lui Dumnezeu doboram pe demoni și că venisem cu împărăția Tatălui Meu ca s-o arăt bisericii Tatălui Meu. Erau plini de sine și nu înțelegeau, și dacă nu înțelegeau, au stârpit lumina care venise să-i facă să vadă. Așa este și acum, căci nici acum n-am venit de la Mine Însuși. De la Tatăl am venit cu această lucrare și n-am venit de la Mine Însuși.

Când am așezat pe apostolii Mei ca să ridic biserică nouă și ca să fie aceasta peste veacuri, Eu nu-Mi luasem singur această slavă, ci de la Tatăl o aveam dată, și dacă și Eu am luat-o, am și dat-o dacă am luat-o, și așa am spus: *«În dar ați luat, în dar să dați»*. Și n-am spus: „În dar v-am dat, în dar să dați”; nu, că Duhul lui Dumnezeu Se smereste pe Sine, și așa lucrează în cei ce-L poartă pe El. Eu nu Mi-am luat singur rangul de Arhiereu, ci Tatăl îl dăduse peste creștetul Meu, și n-au înțeles cei de atunci ce este și cum vine să fii după rânduiala lui Melchisedec. Dar, oare, tu știi cum vine aceasta? O, dacă vei voi să înțelegi cum vine această taină, abia atunci nu se va mai ivi peste tine gând de cârtire sau de îndoială sau de judecată a tainelor Tatălui cerurilor. Și de ce-ți spun Eu așa? Îți spun pentru ca să-ți pot iarăși spune că această lucrare și această ungere care este în mijlocul acestei grădini de lucrare cerească, este după rânduiala lui Melchisedec, măi tată, și nu după rânduială făcută de oameni, căci Melchisedec înseamnă Dumnezeu, înseamnă lucrarea cea tainică, cea ascunsă, care lucrează în taina lui Dumnezeu, așa cum a lucrat ea și peste Mine în vremea trupului Meu, și așa cum am lăsat-o Eu peste apostolii Mei, care nu erau din lume, precum nici Eu nu eram din lumea aceasta, și ei nu erau ai slavei văzute, ai slavei trecătoare, ai orânduiei oamenilor. Ei erau ai suferinței, ai smereniei, ai patimilor ce veneau peste ei de la stăpânii lumii cei învățoși în inima lor, cei iubitori ai trufiei deșarte. Și cum mai zic aceștia care se zic pe sine că sunt urmașii acelor de atunci și până astăzi? O, Eu am ajuns cu aceia până astăzi, dar pe aceia n-ai să-i poți găsi printre fiii trufiei, pe tronurile slavei, căci alta este slava dumnezeiască, alta, și nu așa cum este ea numită astăzi că este slavă dumnezeiască. Eu am ajuns cu aceia până astăzi, și iată, lucrez și am lucrat prin ei prin vreme, dar am lucrat după rânduiala lui Melchisedec. Am ieșit în calea lui Avraam și am binecuvântat

pe Avraam, și de aceea este scris: *«Eu sunt mai înainte de Avraam»*, și de aceea am spus mai-marilor bisericii de atunci: *«Dacă ați fi fiii lui Avraam, ați cunoaște că Eu vin de la Dumnezeu, dar voi căutați să Mă ucideți pentru că aveți de tată pe diavolul, și de aceea faceți faptele diavolului»*. Am venit întru ale Mele, după rânduiala lui Melchisedec, și am lucrat peste cei ce Mi i-a dat Tatăl din lume, după rânduiala lui Melchisedec, și lucrez și acum, și voi fi lucrător până la plinirea împărăției cea din cer. Lucrez după rânduiala lui Melchisedec, căci ea este rânduiala, și una este rânduiala lui Dumnezeu.

Când am avut poruncă de la Tatăl Meu, am adus cuvânt la ieslea cuvântului Meu, care este așezată în România, și am zis să fii arhiereu. Și dacă am zis cuvântul acesta, a fost apoi să Mă așez să-l împlinesc, căci Domnul este credincios întru făgăduințele Sale. Am trimis cuvânt peste cel ce stăpânește astăzi pe scaunul bisericii și așa i-am zis: *«Ridică-te ca să-ți ungi pe cel ce este de la Mine pentru vremea aceasta»*. Și de ce am făcut Eu așa? Așa am făcut, ca să nu aibă legea a zice că nu M-am supus legii, și acela, vrând-nevrând, crezând-necrezând, a mers și te-a uns pe tine arhiereu, dar Cuvântul lui Dumnezeu te-a uns și nu acela, cuvântul care a fost de la Mine peste acela, căci Domnul lucrează prin cuvânt, și se numește Cuvântul lui Dumnezeu lucrarea Sa. Și unde mai este lucrarea Sa în mijlocul bisericii care se zice pe sine că este biserica Mea? Vrei tu să crezi că biserica este Sodomă și Gomoră? Vrei tu să-L crezi pe Dumnezeu când îți spune că nu este biserică și loc de biserică și altar de biserică, nu este loc care se știe că este sfânt, fără să nu fi fost atins de mâini și de trupuri nespălate de sodomie și de malahie, de păcatele Sodomei și ale Gomorei, ale căror cetăți au fost arse cu focul care s-a coborât din cer, după cuvântul lui Dumnezeu care a venit ca să pedepsească necurăția? Vrei tu să crezi că vor fi arse cu foc toate necurățiile de pe pământ? Și ce va fi, oare, cu cei ce au întinat locurile care erau afierosite Mie și Duhului Meu și slavei numelui Meu?

O, iubitul Meu cel uns de Dumnezeu în vremea aceasta; de Dumnezeu și nu de mâini necurățite! O, iubitul Meu cel mic, tu zici mereu că vrei să vezi slava Mea, dar Eu îți spun că ai și văzut-o. De câte ori ai voit, de câte ori ai cerut, ai văzut-o și ai primit-o. Și iată ce mai am de adăugat la aceste cuvinte: vine o probă grea și cețoasă cum n-a mai fost de când sunt veacurile și nici nu va mai fi după aceea. Vine focul lui Dumnezeu peste faptele Sodomei și Gomorei, dar vine și va începe cu casa care se zice pe sine că este casa lui Dumnezeu, căci așa este scris: *«Voi începe cu templul Meu cel sfânt»*, căci se zic pe sine că slujesc Mie, dar crezi tu când îți spun că sunt o mulțime de preoți și de monahi și sunt arhierii care nu cred că este Dumnezeu? Crezi tu că s-au ridicat din cei de atunci, din răstignitorii Mei s-a ridicat un șir de preoți care sunt de atunci și până azi? Crezi tu că sunt pline bisericile de slujitori care slujesc răstignirii Duhului Sfânt? O, Duhul Sfânt este greu răstignit, măi tată, și plânge Duhul Sfânt și Se zbate să iasă din cuie și să-Și răzbune curățenia și sfințenia care au fost disprețuite de slujitorii bisericii, căci de la aceia va cere Domnul socoteală, de la aceia care s-au așezat în capul turmei Mele din toate părțile pământului.

O, vine slava Mea, iubitul Meu, dar iată cum va veni! Va veni, și dacă va veni așa și nu altfel, iată adevărul Scripturii care zice: *«Vai de cei ce așteaptă să vadă ziua Domnului, căci ziua aceea este zi de foc și de groază cum n-a mai fost de când veacurile și nici nu va mai fi apoi»*. Și ce va fi cu bi-

serica aceea care se zice că este cu Mine? O, Domnul o găsește în lume și nu întru Dumnezeu. Ce va fi cu cea care a făcut negoț murdar cu duhul și cu numele și cu haina care este rânduită de Dumnezeu? Căci au băgat pe cezarul și au vândut pe bani darul care este pe altar, și s-au adunat mulțime de bani de atunci și până acum, mulțime de arginți pe care a fost vândut și cumpărat Fiul lui Dumnezeu; și s-au ridicat mulțime de irozi, mulțime de iude, și de Anne, și de Caiafe, și au umplut locașurile care au fost luate de la părinți și au făcut jaf cu cele sfinte și au pângărit vasele Mele și bisericile Mele, și pe poporul cel frânt de necunoștință l-au luat rob sugându-i sângele și viața, căci viața poporului Meu Eu sunt, iubitul Meu; Eu, și dacă n-am mai putut să mai stau în vase sparte, în vase nespălate, în locașuri pângărite și necurățite prin sfințenia celor ce pun mâna pe ele, iată de ce nu a mai avut făptura Mea pe Dumnezeu, și dacă n-a mai avut, a murit, că nu este viață fără de viață. Și acum ce mai este de făcut? O, numai cu foc se poate curăți necurăția. Vrei tu să crezi în cele ce-ți spun? Că nu se poate chemare la slujire dumnezeiască, nu se poate cu bani și cu silnicie și nu este adevărată această chemare la slujire, căci Duhul Sfânt nu Se dă pe măsură pământescă, ci Se dă prin chemare cerească, prin descoperire cerească, lucrătoare prin duhul descoperirii cerești, și iată ce șir de preoți s-a ridicat, sub cuvântul că sunt următori apostolilor Mei.

Când am venit să-Mi culeg pe ai Mei, am venit și i-am deosebit de greutatea legii și am pus în loc iertarea, pentru că legea apăsa pe om și îl osândește. Și iată, iarăși lege peste biserică Mea, și legea apăsa peste ea și o osândește, căci așa se întâmplă atunci când Duhul Sfânt este îngăduințat de cuvintele legii și ale literei legii, și de aceea nu este crezut Duhul Sfânt, și de aceea trebuie să Se arate întru ființa Sa așa cum S-a arătat peste apostolii Mei, în chipul focului cel nematerial. Dar Se va arăta Duhul Sfânt întru lucrare curățitoare de întinăciune și nu va mai fi să nu usture focul acela, și va fi să usture și să curețe toate locurile și toate locașurile și toate altarele care au fost pângărite de trupuri și de mâini nespălate și netălmăduite. O, așa este când omul îndrăznește și își ia singur cinstea de a fi slujitor lui Dumnezeu, dar fericit este slujitorul, și preotul, și arhierul care are chemare prin Dumnezeu, prin cuvântul lui Dumnezeu. Și cum adică chemare? Adică prin duhul descoperirilor și al vederii celor cerești, prin duhul proorociei, în dar și prin chemare cerească.

Când s-a ridicat Mariam și a spus lui Aaron: «Oare, numai lui Moise vorbește Domnul? Oare, nu și nouă?», ce a pățit atunci Mariam? Căci a fost pusă la pedeapsă cu lepra și a fost pusă la curățire apoi, dar acum tot trupul bisericii este numai răni, și rănilor sunt vechi și sunt nevindecate, și s-au strâns buboale peste buboale și nu mai este loc curat, și de aceea va fi să vin pe neștire și să-Mi arăt pe neștire slava Mea și lumina care se numește Dumnezeu, căci nu întunericul este lumină, ci Dumnezeu este lumină. Și va fi atunci să se vadă Scriptura aceea care zice: «Fericii cei săraci cu duhul, că aceia vor vedea pe Dumnezeu. Fericii cei ce plâng, că aceia vor fi mângâiați atunci. Fericii cei curați, că aceia vor fi fiii Celui ce vine. Fericii cei prizonieri, cei ocărâți, cei numiți cu nume rău din pricina numelui Meu, că plata acelora este împărăția care vine cu Mine».

O, de aceea te-am așezat prin cuvânt, cu ungere prin cuvânt, ca să mărturisești pe Cel ce vine și cum vine Cel ce vine, și să înscriem prin cuvânt această piatră nouă, așa cum prin cuvânt s-a și arătat de la Dumnezeu. Dar uită-te tu și te miră de arhierii acestei vremi, de orbirea lor, de semeția lor,

ca și cum ei ar fi mai mari și mai cu putere decât Arhierul cerurilor, Care nu vine cu nici o lucrare stricătoare de lege, dar vine ca să aducă și să așeze lucrare împlinitoare și desăvârșită, întru numele lui Dumnezeu.

Iată, mărul care crește în această grădină curată și nu din afara ei, acest măru este puterea și viața Mea, și Eu Însumi sunt, dar sunt așa cum voiesc Eu să fiu și nu așa cum voiește omul. De aceea am pus legea sfințeniei și a despărțirii de cele lumești, ca să fie Eden această grădină și să fie în ea fructul cel promis pentru cei ce vor fi scriși în această carte.

Moise a fost credincios în casa Tatălui Meu, întru lucrarea Tatălui Meu, dar n-a fost oficial. Eu, iarăși, la fel am fost casei Tatălui Meu, care nu este de pe pământ. Apostolii Mei erau căutați de toți cei de atunci ca să fie stârpiți pentru că nu erau trecuți în rândul celor cu drepturi după lege. Și iată, aceștia mai mici dintre ei sunt scriși în carte că vor fi în vremea aceasta, pentru că este scrisă în proorocii lucrarea aceasta, și cele cerești nu pot fi înțelese de oficialii vremurilor, cei cerești nu sunt promovați de cei de pe pământ, căci Duhul Sfânt suflă unde voiește, și Domnul nu poate să fie mărginit de cei de pe pământ. De aceea spune Scriptura: «*Cel ce este rob, dacă se poate folosi să scape de robie, să se folosească și să fie liber*». Toată biserică este plină de făgăduințele scrise ale celor ce au venit să se așeze peste ea ca să slujească turmei bisericii, dar nu este preot care să nu-și fi călcat făgăduința care este făcută de el, după cum este legea cea făcută peste biserică, și iată, scris este: «*Cel ce calcă măcar una din cele ale legii, este vinovat prin lege și se numește călcător de lege și de făgăduință*».

Copilul Meu, ține-te, tată, cu viața ta așa cum a fost viața apostolilor Mei care au urmat Mie prin veacuri. Ține-te de cele scrise în cartea Mea dacă ți-e greu să crezi în lucrarea cuvântului Meu. Luptă-te și mai mult ca până acum, căci Eu ți-am spus ție demult, și așa ți-am spus: «*Cel ce așteaptă să vadă minuni ca să creadă, acela întârzie vremea minunilor și nu o apropie, căci îndoiala înjumătățește biruința*». O, dacă n-ai fi slab și dacă n-ai fi mic și dacă n-ai fi avut chemarea Mea, poate că te-aș lăsa să ieși din această carte, dar nu se poate să se desființeze cele rostite de Dumnezeu, și iată de ce în această lucrare dacă ești, trebuie să ai sănătate împlinită, sănătate de Duh Sfânt, ca să ai pace deplină întru cele de la Dumnezeu. Dar lasă, tată, Domnul te poartă în cârcă, te mai poartă încă, până va fi să fii de ajuns de mare, și te iubește așa cum ești, și va fi să stai cu duhul umilit atunci când vei sta cu adevărat; va fi să stai așa cum a stat David după ce-L supăraseră pe Domnul său.

Eu nu Mă supăr pe tine pentru îndoiala ta, dar iată, tot tu te superi, tot tu te zbuciumi, pentru că Eu aduc peste tine teama de Dumnezeu și aduc mereu lumina Duhului Sfânt peste tine, iar atunci când tu stai supărat întru Mine, Eu vin și așez pe Duhul Sfânt față în față cu tine ca să-L vezi lucrător întru cei ce nu știu ce este cuvântul acestei lucrări care te hrănește pe tine dintre ei.

O, Eu am zis mereu: pace ție, iubire ție, putere ție! Dar tu, oare, când va fi să-Mi spui cu toată temelia ta: „Pace Ție, Doamne!“?

Și iată ce-ți mai spun: așa este, așa cum am spus: «*Câte veți lega și veți dezlega, vor fi legate și dezlegate*», dar Eu n-am spus niciodată celor ce stau de vorbă cu Mine, să lege sau să dezlege ceea ce am legat sau am dezlegat Eu, Dumnezeu. Tu ești unsul Meu și ți-am dat putere prin ungerea pe care o ai, dar să ai inima atentă cum și ce lucrezi cu această putere.

Puterea pe care o ai, de la Mine o ai, și o astfel de putere luată de la Dumnezeu n-are cum să rostească legare sau dezlegare asupra puterii care a lucrat peste cei purtători de putere cerească. Fii precaut, căci tu ești adevărat lucrătorul Meu și nu ai ungeră pământească, nu, tată. Tu ești chematul Meu, ești unsul Meu după adevăr, după Duhul Sfânt, după împlinire cerească, și nimeni, și nici tu nu poți desființa puterea pe care am pus-o Eu peste tine. Ai putere să legi pe cei păcătoși să nu mai păcătuiască, ai puterea să dezlegi de legătura păcatelor pe cei legați de ele, și să-i legi apoi cu putere cerească, să-i legi de Dumnezeu și să nu dezlege nimeni ce a legat Dumnezeu. Și de ce, oare, nu este pe pământ această putere dumnezeiască și să lucreze ea prin fiii puterii?

Eu vreau să te ajut să înțelegi și să poți lucra minuni ca să vezi minuni, și să te întărești apoi din ele, căci ai slăbit, copilule plâpând. O, nu erai tu de ajuns de plâpând? O, ai slăbit, și de ce te lași? Și dacă te lași, n-ai folos, că iată, nici tu n-ai și nici cei legați de lucrarea Mea n-au folos de la slăbirea ta. A slăbit și cel de departe care va să vină. Au slăbit și copiii Mei care te poartă pe tine spre Mine și te numesc fericitul Meu, fericitul Noului Ierusalim care este din cer. Iată cum ești tu numit în cer: ești numit fericit, și tu zici că nu ești fericit, dar Eu nu zic tot așa. O, dacă fericirea este cea care este cu Mine și dacă tu ești trecut între cei care vor primi plata fericirilor care vin, după cum este scrisă Evanghelia fericirilor care vin, Eu de aceea zic că ești fericit. Nu cei de pe pământ sunt fericți. Aceia, vai de fericirea lor, că fericirea lor este păcătoasă ca și ei. Lasă așa; rămâi în fericirea care este ca și a Mea, căci fericți cei ce plâng acum, că aceia vor vedea pe Dumnezeu, Care vine cu muntele fericirilor pe pământ. Dar Eu îți spun că a și venit, și lumea nu înțelege slava acestei înălțimi cerești, a acestei fericiri care va fi văzută de cei de pe pământ, de cei ce sunt pământ.

Fericire ție cu Domnul tău, căci una este fericirea, dar nu te mai teme de oameni. Mă doare când văd că te temi de toți neputincioșii, care n-au și nu vor avea putere asupra ta. Teama ta de ei o vede duhul rău și îi priește și intră și îți face supărare prin ei. Dacă ai fi mai curajos, mai tare de înger, ar fugi și nu s-ar mai vedea urma duhului rău care-ți face ție inimă rea, și s-ar vedea biruința cerească. O, de ce este scrisă de Duhul Sfânt Scriptura care spune: *«Ce-ți poate face omul?»*. O, stai întru pacea Mea și aleargă după ea dacă ea are pe unde ieși din inima ta. Stai, tată, întru taina Ierusalimului nou până la arătarea Mea și nu te depărta.

Pace ție! Pace, căci pe această piatră am zidit biserica Mea și am biruit cu ea porțile iadului, și acum voiesc să scot din iad făptura Mea, dar să te gândești cu milă dumnezeiască la făptura Mea care strigă de atâta vreme: *„Până când, Doamne, ca să ne răscumperi?”*.

Hai, tată, hai și nu întoarce capul, căci în urmă se va ridica fumul Sodomei și al Gomorei, și din acest scrum voi căuta să-i scot pe cei scăpați cu viață, și aceia vor slăvi pe Cel ce vine cu împărăție cerească pe pământ. Hai, nu te teme de lupi, căci lupii vor cunoaște dreptatea lui Dumnezeu și se vor uita la ea și vor ști ce este și cum este Dumnezeu, și lupul va paște alături cu mielul, după cum este scris în Scripturi.

Ai grijă să fii cu Mine. Să aibă grijă să fie cu Mine și cel ce te îngrijește pe tine; să fie cu Mine și nu fără Mine și nu fără cele de la Mine.

Când proorocul Moise s-a suit pe munte ca să aducă cuvintele lui Dumnezeu, n-a putut Aaron să aibă singur grijă de popor, și ai văzut ce a fost, că s-a întors poporul lui Moise

de la Dumnezeu și a slujit poftelor lor. Stai cu Mine, ca să fie și România cu Mine și să dărâmam slujirea la idoli, să dărâmam idoli care stau împotriva lui Dumnezeu.

Când era apostolul Petru la Corneliu, după descoperirea Domnului, l-a așezat apoi pe Corneliu arhiereu, și el s-a dus în alte cetăți. Și s-a dus și Corneliu în cetatea căreia îi căzuse sorțul, și s-a dărâmat la rugăciunea lui Corneliu templul idoloilor lui Dimitrie, mai-marele cetății, și au fost prinși sub dărâmături cei din casa lui Dimitrie. Iar când era rostită sentința de moarte pentru Corneliu, a venit un trimis al Domnului și a spus că toți cei din casa lui Dimitrie strigă de sub ziduri la Dumnezeu lui Corneliu ca să-i scape pe ei din moarte. Atunci s-a așezat Corneliu și a rostit cuvânt către Dumnezeu său și s-au dat zidurile în părți și au ieșit atunci din moarte cei din casa lui Dimitrie ispravnicul, și a crezut apoi cetatea aceea în Dumnezeu lui Corneliu și s-a întărit biserica lui Iisus Hristos și a pierit închinarea la idoli, căci era Corneliu arhiereul lui Dumnezeu și era așezat după rânduiala lui Melchisedec, după descoperirea lui Dumnezeu.

Ai grijă să fii cu Mine, căci Eu sunt Arhiereul Cel din veac și până în veac, și te-am uns cu ungeră cerească, după rânduiala lui Melchisedec. Stai cu Mine, iubitul Meu, ca să fie și România cu Mine și nu fără Mine, dar va fi cu Mine, și prin ea voi fi peste pământ. Amin.

Iară și iară, pace și putere ție! Putere întru putere și viață întru viață, căci Eu sunt Viața! Heruvimii și serafimii să-ți înconjoare trupul și inima și iubirea și să lucreze lângă tine tainele cerești ale acestei vremi, și să fie împlinire de taine cerești. Amin. Pacea Mea să fie deasupra ta, iar întru tine să fie pace și bunăvoință întru Dumnezeu! Amin, amin, amin.

3/16 iulie 1992

Sărbătoarea de un an de la punerea pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim

Cuvânt despre ascultare și despre neascultare.

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe pământul Noului Ierusalim pace și bună orânduială și bunăvoință!

Pace și slavă lui Dumnezeu pentru slava Lui cea mare! Cel ce a așezat piatra începutului cel nou, a Ierusalimului cel nou, care vine cu Dumnezeu și cu zecile de mii de sfinți ai Săi, după cum este cuvântul scris în Scripturi.

Pace vouă de la Domnul Iisus Hristos, Cel Care Și-a lucrat ieslea Sa în mijlocul Ierusalimului nou, care va fi peste România lucrat după planul cel din veac întocmit!

Pace vouă, iubiții Duhului Sfânt! Și iată, iarăși suntem în zi de praznic sfânt pentru ca să sărbătorim sărbătoare cerească pentru zilele de prăznuire care vor sta așezate de acum și până în veac peste Sfânta Sfintelor Noului Ierusalim, care a fost lucrată de Dumnezeu prin mânuțele voastre, copii ai Duhului Sfânt. Și cum adică Sfânta Sfintelor, cum adică acest loc numit așa de Dumnezeu? Adică locul unde vine și se așează cuvântul lui Dumnezeu ca să fie întrupat în această carte și să fie apoi suflat peste pământ; adică ieslea lucrării Duhului Sfânt, Care va naște peste România Ierusalimul cel nou, care vine de la Dumnezeu, dar Eu zic că a și venit, căci a venit începutul Ierusalimului nou.

Aceasta este ziua de aducere-aminte a punerii pietrei altarului Sfintei Sfintelor, căci astăzi facem amintirea trecerii unui an de când Sfânta Treime a așezat și a binecuvântat prin

cuvânt ceresc locul în care să ia ființă ieslea de coborâre, ieslea de mărturie a locului de coborâre a cuvântului lui Dumnezeu, care se va auzi peste pământ în zilele ce vin. Domnul Iisus Hristos grăiește cuvântul Său în această zi de praznic sfânt. Aceasta este piatra începutului cel nou al Noului Ierusalim, care va răsări peste România, care va ieși din România și care va acoperi de lumină cerească pe cei ce vor veni și se vor pleca lucrării de mântuire pe care Fiul lui Dumnezeu, Cel Unul născut din Tatăl mai înainte de veci, o va lucra după cum are de lucrat în vremea aceasta.

Eu sunt Fiul lui Dumnezeu, Cel Unul născut din Tatăl Treimii cerești, Cel Unul născut mai înainte de veci, Cel născut Lumină din Lumină, și Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Cel de o ființă cu Tatăl, Cel prin Care s-au făcut cele văzute și nevăzute. Eu sunt Fiul Treimii cerești, Care M-am coborât din cer, și prin cuvânt M-am întrupat în pântecele Fecioarei cea proorocită, ca să iau trup și să fiu Dumnezeu și Om, și ca să fiu răstignit, în numele păcatelor făpturii lui Dumnezeu, și ca să înviez după trei zile, în numele învierii făpturii lui Dumnezeu; trei zile, după numărul celui de trei ori neamul lui Dumnezeu, de la Adam și până la întruparea în om a Fiului Treimii cerești. Și, iarăși, Eu sunt Fiul Treimii cerești, Care M-am coborât din cer ca să Mă înalț după înviere iarăși la cer, ca să stau iarăși de-a dreapta Tatălui, și apoi iarăși să vin să cercetez viii și morții, și să aduc cu Mine împărăția fără de sfârșit apoi. Și iată, Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, Cel prin Duhul Sfânt făcător de viață; Eu sunt Cuvântul Duhului Sfânt, Care purcede din Tatăl și Care S-a lăsat peste prooroci și peste apostoli ca să ia trup acest cuvânt și ca să se împlinească prin puterea Sa.

Eu sunt capul bisericii cea întocmită în sobor de apostoli, căci apostoli am lăsat ca să fie în numele Meu, și prooroci am lăsat în mijlocul lor, ca să fie cuvântul Meu în soborul bisericii apostolice cu care am ajuns până la vremea aceasta de împliniri cerești, căci iată vremea cea promisă prin prooroci, cea făgăduită ca să fie. Și iată, Domnul este credincios întru făgăduințele Sale, căci vremea este să se deschidă ochii orbilor ca să vadă împlinirile cele vestite din vreme.

Iată aici început de împărăție a Domnului Iisus Hristos, precum în cer așa și pe pământ, căci de aceea am rostit cuvânt și am zis că aceasta se va numi Biserica neadormiților și a neprihăniților, precum în cer așa și pe pământ, și de aceea am zis să fie lucrare de cuvânt și să fie împlinire și să fie rugăciune de slavă și de jertfă plăcută fără de sfârșit, precum în cer așa și pe pământ. Precum în cer, căci în cer este jertfă neîntreruptă de slavă și de rugăciune; de slavă pentru cele din cer, și de rugăciune pentru cele de pe pământ, și de aceea a așezat Domnul așa aici, ca să se poată spune acestei așezări „precum în cer așa și pe pământ, amin“. Dar acest „amin“, amin să fie, precum în cer așa și întru cele așezate aici de Dumnezeu. Amin.

Binecuvântat să fie praznicul punerii pietrei de temelie a altarului Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, și va fi România Ierusalimul nou, cel pe care-l alege Dumnezeu în vremea aceasta, căci așa este scris în Scripturi: *«Încă o dată voi alege Ierusalimul»*. Este scris, dar nu este înțeleasă această Scriptură și în zadar au căutat mai-marii legii bisericii și cărturarii lumii să scrie cărți peste cărți și să-și însușească ei dreptul la cuvânt peste mulțimile cele arse de sete, căci setea mulțimilor nu poate fi stinsă de nimic și de nimeni, ci poate fi stinsă de cuvântul Duhului Sfânt, Care vine din cer în locuri curate, în inimi curate și sărace în duhul lor, fiindcă Duhul Sfânt nu Se apropie de cei semeți cu duhul, de cei cunoscători ai literei, și

aceia, dacă vor să slujească Duhului Sfânt, să se aplece și să se facă talmăcitori ai limbilor Duhului Sfânt, care iau naștere în cei săraci în duhul lor. Aceasta este orânduiala lui Dumnezeu, orânduiala Duhului Sfânt, de la început și până la sfârșit, dar Dumnezeu este fără de început și fără de sfârșit, iar Duhul Sfânt este întru Sfânta și nedespărțita Treime, Care Se numește Dumnezeu.

Se uită Sfânta Treime la preoții și la cărturarii acestui veac, Se uită ce au făcut, căci au desființat aceștia orânduiala Fiului lui Dumnezeu cea lăsată peste biserică, peste cea dintâi biserică de după întruparea Sa. Se aduna biserică și era în mijlocul ei cuvântul lui Dumnezeu, căci am lăsat prooroci, și am zis să fie așa și nu altfel biserică; așa întreagă și nu cu lipsuri ale trupului ei. Și iată ce a ajuns biserică! Dar cine să-i deschidă ochii ca să vadă că ea nu mai este cu Mine? O, să-i primească pe cei trimiși spre ea și să-și vadă ea goliciunea sa, și să se întocmească din nou biserică, și să fie ca la început și să-și trezească dragostea ei cea dintâi; cea dintâi, căci va fi să se umble în taina celor dintâi așezări ale bisericii Mele. Dar Eu vă spun că s-a văzut și această umblare, și iată, iubiții Mei, voi sunteți fiii bisericii cea dintâi, și am ajuns cu ea până la voi, și voi sunteți cei mai mici, și v-a așteptat cerul, iubiții Mei. Fiți tari și fiți dârji întru cele dintâi, căci voi n-aveți a vă teme de cele ce s-au stricat din duh de semeție și de slavă deșartă, căci iată ce fac Eu: fac un lucru nou ca să se vadă în el cei dintâi ai Mei și să încapă în acest nou toate semințiile Mele care au fost întâi și care au început întâi, iar când va ieși această carte, va fi iarăși trupul bisericii Mele așa cum l-am lăsat să fie. Va ieși această carte, căci vrednic este Mielul lui Dumnezeu să ia această carte și să-i desfacă pecețile ei și să se vadă începutul cel nou, cel de atunci și cel de acum, căci am făcut început nou, început tainic, după rânduiala lui Melchisedec, și am așezat în această grădină troiță vie, ca să se aducă întreită jertfă vie și curată, precum Eu curat sunt.

Binecuvântată să fie troița cea vie și lucrătoare de jertfă vie și sfântă și curată, și binecuvântați să fie cei trei fii unși care formează această troiță lucrătoare de înviere din morți. Binecuvântată să fie troița celor trei inimi vii care lucrează întreită putere în numele puterilor cerești. Nimeni să nu se încumete să se atingă de această troiță ca s-o fărâme sau s-o despartă, căci unul ca acela se va sfărâma de ea și va fi dat de lângă ea. Nimeni să nu se teamă de cei ce se încearcă să se lupte cu Dumnezeu, căci cu această piatră am ridicat biserică cea vie și am biruit cu ea porțile iadului, iar prin lucrarea cea vie a celor trei fii lucrători întru troiță vie de jertfă vie și cerească, voi scoate din moarte făptura Mea. Amin.

Această așezare este lucrată de cer și nimeni din cei ce sunt pământ nu o poate birui pe ea, căci aceasta este simbolul crucii, căreia i se rostesc cuvintele: în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Fiecare din cei trei fii lucrează în numele acestei puteri, iar toți trei laolaltă sunt semnul numelui crucii Fiului lui Dumnezeu, semnul care va să se arate înaintea venirii Domnului ei. Și iată, mai întâi a fost cuvântul, și apoi lucrarea cuvântului, și apoi semnul care este pe vârful acestei pietre ca să fie văzut și apoi să fie crezut și apoi să fie înțeleasă taina lui Dumnezeu care lucrează în mijlocul acestor hotare, căci Domnul n-a înălțat semnul venirii Sale pe această piatră până ce mai întâi nu le-a făcut noi pe toate prin această troiță lucrătoare în numele tainelor lui Dumnezeu care vor fi lucrate în zilele ce vin.

Să stați bine, să stați cu frică și să luați aminte, voi, cei ce stați așezați întru taina începutului cel nou, căci dacă voi veți sta așa, așa va fi să stea în curând România cea binecre-

dincioasă, iar cea necredincioasă va primi veste pentru pocăință, și dacă nu se va pocăi de fărâdelegile ei, va fi să fie dată deoparte de pe pământul cel sfânt al ei, căci scris este prin cuvântul Duhului Sfânt, și cele scrise se vor împlini.

Iară și iară vă spun: nu vă fie milă de lupi, nu vă fie teamă de lupi, căci voi aveți putere de leu și de pui de leu, și această putere va face dreptate peste făptura Mea. Voi sunteți cei din sâmbânța lui Iuda și a lui Iosif, dar din voi se va ridica tot neamul acesta, de la început și până la plinirea neamului acesta. Umiliți-vă și plecați-vă inimile la cuvântul Duhului Sfânt, căci mare și înfricoșătoare este taina în care sunteți așezați. Umiliți-vă și nu vă lăsați robi nici unui duh străin, căci duhul cel străin de Dumnezeu a ajuns la sfârșitul său.

Însemnați în cartea mărturiilor toate semnele care au lucrat de aici peste cei ce s-au lovit sau au pierit zdrobiți de această piatră, căci aceste semne vor veni tot mai mult, ca să servească slavei acestei taine cerești.

Acesta se va numi muntele cel sfânt al vremii plinirii cerești, și va fi să fie cinstit și slăvit cu mult mai mult decât muntele în care vorbea Dumnezeu cu glasul Său ceresc din pară de foc atunci când Moise a trebuit să se suie și să aducă cuvintele Domnului către Israelul cel de atunci. Nimeni nu s-a suit atunci acolo, ci numai Moise s-a suit, și a rămas Moise sfântul lui Dumnezeu după aceea, și s-a coborât la Israel și l-a făcut pe Aaron preot peste Israel, și asculta Aaron pe Moise, căci Moise venea de la Dumnezeu. Și iată, acum va fi mai mult decât atunci, și voi lucra minuni cerești, ca să cunoască cei ce se apropie să vină, să cunoască toți taina acestui munte ceresc, căci acest munte se numește: Cuvântul lui Dumnezeu, și această cetate se va numi: „Acolo este Domnul“.

Binecuvântată să vă fie veghea voastră peste această grădină! Binecuvântate să fie hotarele care împrejmuiesc și străjuiesc această înălțime cerească! Binecuvântată să fie puterea cea făcătoare de minuni care se odihnește peste această împărăție cerească!

Verginica este cu Mine și rostește de lângă Mine cuvânt peste acest așezământ sfânt.

— **P**ace vouă! De lângă Domnul rostesc pace peste voi, fii ai acestei grădini cerești! Și cum adică fiu al acestei grădini? O, iubiții mei, mare este această taină, mare este viața acestui cuvânt, taina de fiu al acestei grădini cerești. Trăiți bucuria de prăznuire a acestei serbări în numele punerii pietrei pentru înălțarea Sfintei Sfințelor al cărei altar se numește ieslea Domnului Iisus Hristos în vremea aceasta. Vin iar să vă vorbesc și să vă învăț taina acestui cuvânt, taina de fiu al acestei grădini, căci nimeni nu poate să-și ia singur cinstea să fie fiu al acestei grădini, ci numai cel ce are chemarea lui Dumnezeu, iar acela să stea apoi așa cum are așezare aici Dumnezeu.

E prea mare și prea cerească această lecție pe care am adus-o la voi. Voi veni în cuvânt și vă voi da această lecție, ca să fie adăugată în cartea legilor care vor străjui peste acest început de cer pe pământ. Țineți ce aveți, până voi veni cu această lecție, căci această lecție se va adăuga celor ce le aveți de împlinit și de trăit în aceste hotare cerești. Stați bine, stați cu frică de Dumnezeu și cu luare-aminte, că mare este taina acestei grădini, și voi sunteți încă mici cu împlinirea și cu ascultarea. Eu n-am venit să vă conduc rău, ci am venit să vă fac fii ai ascultării cuvintelor cu care vin din cele cerești. Învățați această lecție, lecția ascultării, mămică. Învățați să puteți, și iarăși zic: învățați să puteți, și după aceea veți putea să ascultați așa cum se așteaptă ascultarea cea de aici. Iarăși vă spun: învățați și îndeletniciți-vă cu cărarea mea spre voi, ca să

puteți sta în taina ascultării, căci mare este puterea ascultării dacă este ascultare, fiindcă neascultarea, după cum este firul cărării mele către voi, neascultarea față de această orânduială cerească poate să vă aducă o mulțime de răni și vouă și lui Dumnezeu, Care trebuie să fie în toate drepturile Sale dumnezeiești în această grădină. Neascultarea este cheia cea de dincolo de porțile cele de aici și pe care o încearcă duhul rău ca să intre să vă facă rău. Neascultarea este o unealtă care se atinge de ochii celui care se numește fiu al acestei grădini; se atinge de ochii lui ca să-i împungă și să strice buna vedere a ochiului și să strice sănătatea, căci când ochiul este vătămat, se vatămă și trupul ochiului. Iubiți ascultarea, mămică, și nu uitați că mai înainte de ascultare este lucrarea smereniei, lucrare fără de care nu se poate învăța lecția ascultării. Învățați lucrarea curățeniei, mămică, dar această lecție vă voi aduce-o vouă în lecția de fiu al acestei grădini.

Fiți ascultători mie precum și eu am fost lui Dumnezeu. Fiți fii vrednici de această grădină, căci așa vi se cere vouă după chemarea pe care o aveți. Dar voi veni și vom învăța, iubiții mei.

Pace vouă, copii ai acestei grădini! Pacea mea v-o las vouă, căci pace am venit să aduc peste voi. Harul Duhului Sfânt să lucreze învățătura cerească peste voi toți. Amin, amin, amin.

9/22 iulie 1992

Sărbătoarea sfântului prooroc Ilie

Domnul învață poporul că deșertăciunile sinelui aduc lipsă de smerenie și cuvinte netocmite.

Să fie binecuvântate cântarea și rugăciunea și praznicul acestei zile, pentru că acest praznic este unul din marile praznice ale acestui așezământ ceresc.

Pace vouă de la Tatăl și de la Fiul și de la Duhul Sfânt, iar Duhul Sfânt lucrează în vremea aceasta lucrare de plinire a Treimii cerești.

Pace de la marele și sfântul lui Dumnezeu, proorocul Ilie, despre care este scris că va fi să vină mai înainte de ziua cea mare a Domnului. Și ce este scris că va face acest sfânt ceresc? Este scris că va fi să întoarcă inimile copiilor către părinți, și ale părinților către fiii lor, cei urmași lor. Și cum adică această lucrare? Adică lucrarea aceasta, care este lucrată de Dumnezeu la voi și pe care o văd părinții cei de aproape și cei de demult, căci părinții au așteptat să vadă zilele acestei lucrări cerești, și iată, le văd și saltă de bucurie și văd apropierea capătului răbdării lor, fiindcă părinții care s-au numit părinți întru Dumnezeu, aceia sunt vii și stau cu Dumnezeu și lucrează de la Dumnezeu peste fii ca să întoarcă pe tot fiul la Tatăl. Dar fiii acestei vremi nu mai au pe părinții lor, căci au de tată pe duhul întunericului acestui veac și nu mai au pe părinții lor. Și ce va fi de făcut? Nimic nu va fi decât ceea ce este scris pentru vremea de dinaintea slavei zilei Domnului. Este scris că acest părinte care este serbat astăzi, va fi să lucreze în vremea aceasta, și aceasta este lucrarea sa: să întoarcă inima fiilor către părinții lor, către rădăcina lor cea cerească. Și dacă fiii acestei vremi nu mai sunt deprinși cu lumina cea dintâi, care-i ținea aproape de părinții lor, și dacă ei nu mai cunosc rostul lor și menirea lor, ce mai este de făcut decât să le iasă părinții în cale și să-i vadă și să știe apoi de unde au venit ei, de la cine au venit și pe cine trebuie să asculte? Sfântul prooroc Ilie are această lucrare de lucrat și are cu el în lucrare pe toți sfinții și părinții și are cu el puterile cerești în

lucrare, dar are de la Dumnezeu poruncă să păzească de jur împrejur pe România și să lucreze peste ea deosebit, să lucreze peste ea în așa fel ca s-o curețe de fărâdelege, ca s-o trezească și ca s-o așeze apoi deasupra râului de foc care se va vărsa peste pământ.

O, iubiții Mei copii, mare este acest petecuț de pământ sfânt în care sunteți voi așezați, și cât ar dori cerul să faceți ochii mari și să puteți vedea și să puteți pricepe câtă mărire cerească și câtă putere cerească lucrează peste acest așezământ de la voi! O, și câtă slavă și câtă putere va ieși de aici peste pământ ca să lucreze lucrarea de curățire a fărâdelegii de pe pământ! Am trimis-o pe Verginica înapoi ca să vă fie învățătoare și să fiți de ajuns de mari față de așezarea în care v-am așezat Eu, Dumnezeu, și nici un părinte care are de lucrat din cer dintre sfinți, nici unul nu vine fără ea, căci ei au stat de la începutul acestei lucrări și au privit clipă de clipă, și apoi au așteptat-o pe Verginica să vină la Dumnezeu și să se întoarcă apoi cu ea la acest popor care a fost deosebit pregătit cu tainele cele cerești ale acestei vremi. Și uitați-vă voi că numai o bucățică de pământ a adăpostit această lucrare, fiindcă ceilalți de la care Verginica plecase, n-au voit să-și țină vasele curate și mâinile curate și pământul lor curat și casa lor curată. Și a venit Verginica la voi cu proorocul Ilie și cu apostolul Ioan ca să pregătească de la voi cărare de lucru și apoi de cuvânt, precum este scris. Au venit și au sfințit prin cuvânt credința de la voi și așternutul de la voi, și lucrează cerul de la voi peste pământ.

Eu sunt Fiul Tatălui cerurilor. Eu M-am lăsat numai cu Tatăl, numai în voia Lui și nu M-am cruțat pentru nimic, ca să fac numai voia Tatălui Meu. M-am coborât și M-am făcut Om ca să-l ajut pe om și să-i dau pildă cum să iubească pe Dumnezeu. Am folosit-o pe Verginica și am pus-o în mijlocul acestui popor ca pe o jertfă vie, și a suferit mult Verginica până ce și-a aflat odihna cu Mine. Eu nu vă vreau pe unul sau pe doi sau pe trei sau pe patru; Eu vă vreau pe toți la fel de dăruți Mie, ca să pot să văd de la toți cei de aici lucrare de fiu al acestei grădini. Dar în ziua aceasta Verginica va fi în sfat cu voi și va lucra să apropie cărarea lecției pe care are s-o lucreze peste acest așezământ. Amin.

— **P**ace vouă cu cerul, că nici o stare nu este cerută de la voi mai mult decât această iubire, căci pacea cea din voi este iubirea pentru Dumnezeu, iar lipsa de pace din voi și dintre voi este duh de ură, duh de semeție și de iubire de sine și este sabie pentru mine și pentru Domnul, Care are de lucrat peste voi și are de lucrat dintre voi.

O, copiii mei iubiți! Dar, oare, înțelegeți voi bine cum trebuie să fie dragostea pentru Dumnezeu? O, dacă nu înțelegeți, luați, mămică, o tăbliță mare și scrieți pe ea lecția dragostei și a bunurilor ei și puneți-o peste inima acestui așezământ ca să fie citită în zorii fiecărei zile care începe și în amurgul fiecărei zile care se sfârșește. O, uitați-vă și iar uitați-vă la poporul din care ați fost voi deosebiți; uitați-vă, că de aceea nu mai este el în dragostea de Dumnezeu; de aceea, pentru că s-a iubit pe sine fiecare creștin, și dacă s-a iubit pe sine, a prins putere să se judece unul pe altul, să ceară unul de la altul, să disprețuiască, să clevetească, să uite frica de Dumnezeu, și câte nu vin de la iubirea de sine! Când creștinul se iubește pe sine, atunci vine peste el fără de veste compătımirea de sine, îndreptățirea de sine, nemulțumirea de inimă, și de la acestea se nasc disprețul și judecata față de aproapele și se nasc cuvinte rostite și nerostite care îndoliază pe Dumnezeu, Cel ce nu mai găsește smerenie de la făptura Sa.

Dar voi, iubiții mei, luați, mămică, și citiți și scrieți, și apoi citiți mereu, ca să știți cum să fiți înăuntrul și în afara voastră. Luați pe Duhul Sfânt, și să vedeți voi ce va face Duhul Sfânt din voi. Domnul așteaptă să facă prin voi minuni nemaiauzite vreodată, dar lăsați-vă numai cu Duhul Sfânt al dragostei de Dumnezeu, căci dragostea de Dumnezeu care se cere în vremea aceasta, ea rabdă totul îndelung, și rabdă până la sfârșitul plinirii ei.

Măi iubiții mei copii, vreau să văd că-mi pregătiți cărare ca să pot veni cu lecția de fiu al acestei grădini. Sunt în lucru cu marele prooroc Ilie, sunt peste tot pământul, sunt și peste România, dar întăriți-vă bine întru cele de la cer, ca să se poată arăta plinirea lucrării de la voi și să pot începe s-o curăț pe România, pentru că de la ea va fi să ia cunoștință cei fără de cunoștință, și să aibă cunoștință.

Iubiții mei, sunt cu voi la masa acestui praznic sfânt și cresc, care este mare între praznicele de la voi. Pace vouă de la tot cerul sfânt și de la toți proorocii cerului! Pace peste proorocii pământului! Pace și Duh Sfânt cunoscător al acestei taine care este la voi! Și aceia vor veni și vă vor mărturisii pe voi și vor spune că sunteți pruncii mei cei mai mici, care aveți de împărțit fericirile cele ce vin. Amin, amin, amin.

20 iulie/2 august 1992

Sărbătoarea sfântului mucenic Pantelimon

Domnul amintește încă o dată pecetluirea de către puterile cerești peste hotarele de strajă ale ieslei cuvântului.

Sfânta Treime și toate puterile cerești lucrează și așează așezare peste așezare, și ordinea se alătură ordinea, ca să fie ordine cerească și lege cerească și poruncă cerească, și ca să fie ținute apoi cu sfințenie așezarea cerească și ordinea cerească și legea poruncilor cerești.

Pace vouă de la Sfânta și de putere lucrătoarea Treime, Care Se numește Dumnezeu! Pace vouă, celor stătători și veghetori ai legii și ai ținării legii sfințeniei care este cerută de la Domnul peste acest așternut ceresc și din care lucrează Domnul peste pământ, căci prin această lucrare Se preaslăvește Fiul lui Dumnezeu în zilele acestea.

Scrieți, măi ucenicilor iubiți și preaiubiți ai Mei, scrieți, tată, și adăugați cuvintele cele noi care vin de la Mine, căci adaug alături de cele cerute aici, încă iarăși adaug putere de sfințenie și de împlinire față de cele ce stau așezate și strigă la Mine de sub piatra acestei temelii noi și cerești. Și dacă aceste așezări strigă la Mine, și dacă nu toți țin bine minte de ele, și dacă nu toți cei legați aici n-au prins de ajunsă dragoste de legea sfințeniei care trebuie să trăiască aici, iată cuvântul lui Dumnezeu peste acest așezământ sfânt.

Domnul Iisus Hristos a scris un an de la punerea pietrei de temelie a altarului Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim. Nimeni din cei legați de aici să nu se joace cu acest nume, să nu se joace cu legile Sfintei Sfintelor, căci așa se numește acest așezământ: se numește Sfânta Sfintelor Noului Ierusalim, care vine peste România și care va acoperi pe România.

Iată, tată, ce vă spun după împlinirea unui an de la așezarea Mea de aici. Rostesc cuvânt ceresc pentru tot creștinul care se atinge aici ca să lucreze cu Mine, și unul câte unul să facă ochii mari și tot mai mari și să se uite pe tabla legilor care străjuiesc prin sfințenia lor peste acest așternut coborât din cer prin cuvânt.

Să se pecetluiască de către puterile cerești încă o dată aceste hotare de strajă, care împrejmuesc înăuntrul lor ieslea

cuvântului lui Dumnezeu. Să se pecetluiască, și să fie apoi împlinire întreagă peste cei ce se ating de Sfânta Sfințelor Domnului. Desfaceți sulul care vorbește de sub această piatră și luați aminte la cuvintele scrise în acest sul, la legământul cel nou, care poartă numele acestui sul. Luați sulul acestui legământ nou și desfaceți-l și citiți-l iar, și să trăiască cu putere legea care este scrisă și numai așa să se apropie apoi creștinul, iar cine va căuta să calce una din aceste așezări, acela să nu se apropie aici, căci Domnul a rostit încă o dată ținerea legilor acestui așezământ ceresc. Luați cuvânt cu cuvânt și cercețați-vă mersul și statul și lucrarea voastră de împlinire cerească. Luați, tată, în mână sulul care stă sub această temelie și adunați-vă ființa lângă cuvintele scrise în el și uitați-vă în el, și uitați-vă în voi, ca să poată veni în voi zilele Domnului și să se poată vedea în voi zilele Fiului Domnului, Care vine pe nori, precum este scris. Fiți înaintemergătorii Mei și gătiți-Mi calea Mea în voi, că vin la voi ca să fac cu voi semne și minuni, după cum este scris în Scripturile cele pentru vremea aceasta.

Măi copiii Tatălui și ai Fiului și ai Duhului Sfânt, iată ai cui fii sunteți voi. Nu sunteți altfel de fii. Așa sunteți, așa cum vă numesc Eu. Nu sunteți ai lumii în care trăiți, nu sunteți ai cezarului, nu sunteți ai nici unui stăpân, nu, tată, nu. Voi aveți chemare cerească. Auziți voi ce aveți? Aveți chemare cerească, măi tată. Aveți grijă mare ce faceți cu voi, că numai asta aveți de făcut: să stați cu chemarea cerească. Și dacă nu stați bine în ea, nu se poate așa, că scris este: «*Nimeni nu poate sluji și lui Dumnezeu și lui mamona*», iar în această lucrare dacă ești chemat, trebuie să slujești cu Cel Care te-a chemat. Eu sunt Cel Care am chemat la Mine pe ucenicii Mei, dar aceia au fost smeriți până la moarte, și încă ce moarte! O, toți au fost uciși pentru numele Meu și nu și-au cruțat viața lor, pentru că și ei i-au iubit pe cei din urmă, pentru că Duhul Meu trăia în ei și vorbea în ei, și ei știau când va fi și cu cine se va lucra plata iubirii lor.

Vine vremea aceea să se vadă numele lui Dumnezeu peste cei ce au ungera acestei lucrări, și va fi atunci să se scoale cezarul și să te trimită să te scape Dumnezeu. Așa va face cezarul când nu va mai avea nimic, când nu va mai avea ce să-ți dea, căci va fi sărac cezarul și va fi bolnav și lovit și i se va lua dregătoria, căci Domn va fi numai Dumnezeu peste tot pământul. Și ce va face atunci creștinul care s-a rușinat cu Dumnezeu și cu chipul lui Dumnezeu și cu cuvântul lui Dumnezeu peste fiii oamenilor? Ce vei face, creștine tată? O, vei păți și tu atunci ca sluga aceea care și-a îngropat talantul ca să nu rodească talant din talant și sămânță din sămânță. De ce, tată, să fii o slugă leneșă, și de ce să nu fii o slugă înțeleaptă și să răspândești comoara pe care o ai, și s-o împarți la săracii pământului și să iasă sămânță din sămânță? Vine ziua să te întrebe lumea pe lângă care ai stat tu, copil cu pecete cerească; vine ziua să vadă semnul de pe tine. Crezi, oare, sau încă nu crezi ce-ți spun? De patruzeci de ani spun Eu că se va vedea pe fruntea ta semnul Meu. Crezi? Măcar acum, crezi? Și dacă nici acum nu crezi, vor vedea necredincioșii pe tine semnul Meu și vor sări pe tine și te vor călca în picioare de durerea ce va veni peste ei și peste tine, și te vor întreba și îți vor cere răspuns de ce ai ținut talantul ascuns; te vor întreba de ce te-ai ascuns cu Mine și cu viața Mea în tine.

Au venit o mulțime de furtuni peste acest loc ceresc. Au venit, tată, și s-au spart și se sparg în voi, iubii Mei cei stătători aici, și nu este nimeni să vă ocrotească pe pământ, nici părinți, nici frați, nici rude, nici păstori, nici creștini; ba mai bun au fost cu voi oamenii legii pământului. Dar aveți de

scut puterile cerești, dimpreună cu Verginica. Măicuța Mea n-o lasă singură pe Verginica, iar sfântul proroc Ilie așteaptă clipă de clipă semnalul Domnului.

Răbdare și rugăciune puternică, iubii Mei! Ascultare și inimă curată și, așa cum v-am spus, ieșiți din voi și dați loc puterilor cerești în voi. Stați întregi, tată, întregi întru Mine. Nu vă iubiți pe voi înșivă, și unul altuia slujiți cu iubire, căci puterile cerești se luptă cu furtunile care se îndreaptă spre voi. Luați jugul iubirii, că este ușor de purtat, fiindcă Eu sunt iubirea, și vă iubesc și vă rog: aveți grijă de sfințenia acestui așternut dumnezeiesc. Faceți mătânii în forma crucii Domnului și ziceți: „*Doamne, Doamne, caută din cer și vezi și cercetează via aceasta pe care a sădit-o dreapta Ta și o desăvârșește pe ea*“. Amin.

Mergeți seara înainte de culcare și cântați cântările bisericii, cântați în bisericuța cea pe care o aveți dată de Mine vouă ca să fiu Eu în ea și să-Mi cântați voi Mie în ea cântări de slavă și de rugăciune. Cântați rugăciunea Tatălui nostru, cântați slavă Măicuței Mele, cântați Domnului, iubii Mei, și Domnul vă va cânta pe voi. Nu vă temeți de vijelii, dar păstrați sfințenia acestui așezământ și dați de veste această știre și această ordine, ca să știe toți cei care știu această taină vie. Stați cuminiți înăuntru, și Domnul va lucra dreptate pentru voi înăuntru și în afară și de jur împrejur, căci cei fără Dumnezeu vor da piept cu puterile dumnezeiești și vor amuți de puterea dreptății Mele. Rugați-vă în vremea furtunilor, rugați-vă cerului cu inimă fierbinte, căci trebuie să pregătim calea minunilor.

Fiți tari în numele Meu! Verginica este neadormită peste voi. Pace vouă! Tărie vouă! Liniște vouă! Iar cei ce vă ocărăsc și vă disprețuiesc pe voi, aceia își vor lua osânda, oricine ar fi ei. Amin. Pace vouă! Pace de la Tatăl și de la Fiul și de la Duhul Sfânt! Pacea Mea o dau vouă! Amin, amin, amin.

27 iulie/9 august 1992

Praznicul Schimbării la Față a Domnului

Domnul și trâmbița Sa binecuvintează începutul lucrului pentru zidirea așezământului Ro-Emaus, din cetatea Valea Voievozilor.

Binecuvântată este această zi de sărbătoare, această zi de praznic împărătesc, căci astăzi serbează cerul ziua aducerii-aminte a slavei Domnului Iisus Hristos în fața ucenicilor Săi cei iubiți între ucenici, căci aceasta este ziua în care Domnul le-a încredințat lor spre mărturie arătarea slavei Sale cea de Fiu dumnezeiesc, și din lumina Preasfintei Treimi s-a acoperit cu lumină trupul Fiului Cel intrupat de la Duhul Sfânt între oameni.

Pace vouă, copii ai zilelor slavei cerești! Pace vouă de la Tatăl și de la Fiul și de la Duhul Sfânt, Care vă umbrește pe voi ca să puteți lucra cărarea Mea spre arătarea slavei Mele, precum este scris! Pace vouă, și celor alături cu voi ca să vă ajute pe voi și pe Mine spre gătirea slavei ce va să vină! Pace, iubii Mei, și Tabor ceresc să fie inimile voastre, iar ochii voștri fi-va în curând să vadă slava Mea, precum cei trei deosebiți dintre ucenicii Mei au văzut în ziua aceasta pe vremea trupului Meu slava Tatălui Meu întru Mine.

Dacă Eu am fost trimis de Tatăl pe pământ, apoi am fost supus Celui ce M-a trimis, căci nu Eu eram, ci Tatăl, Care locuia în Mine. Și dacă eram Eu, întru Tatăl eram, și am fost întru Tatăl în toată lucrarea ce am avut de săvârșit în mijlocul oamenilor. Puțin, puțin am spus Eu atunci despre taina aceasta, dar acele puține cuvinte care au mărturisit că Tatăl este întru Mine, și Eu întru Tatăl, acele cuvinte, cine are de la Tatăl

înțelepciune nu se smintește în veac întru aceste cuvinte care spun că Fiul este o ființă cu Tatăl, și prin această Una ființă s-a făcut tot ce este văzut și nevăzut.

Dacă omul nu este născut de sus și dacă nu are pe Duhul Sfânt, nu poate unul ca acela să se plece sub cunoașterea tainelor celor lucrute prin Duhul Sfânt în omul cel creat de Dumnezeu. Iată de ce trebuie naștere de sus, adică din apă și din Duh, adică să fie omul ceresc. Și dacă omul nu este născut de sus, nu poate primi pe cele de sus ca să le cunoască și ca să le creadă că sunt de sus și că sunt din Dumnezeu.

Apostolii Mei care M-au însoțit pe muntele Taborului, au văzut și au mărturisit minunea pe care o serbăm Noi și cu voi în ziua aceasta de mărturie cerească; au văzut și au înțeles cu Duhul, iubiții Mei. Credeți voi ce vă spun? Cu Duhul au înțeles, de vreme ce ei nu știau ce spun atunci când unul din ei a spus: «Doamne, să facem Ție, și lui Moise, și lui Ilie, trei colibe, și să fim aici apoi». Dacă aceștia nu s-ar fi lăsat lucrăți de sus, nu ar fi putut lucra peste ei cele de sus. Și dacă s-au lăsat lucrăți de sus, a venit Dumnezeu și Și-a arătat față către față slava Sa, și slava aceea a vorbit de la Tatăl și a spus: «Acesta este Fiul Meu Cel preaiubit». Și erau Moise și Ilie de o parte și de alta a slavei cu care Mă arătasem Eu în fața lor, și dacă ei nu ar fi fost de sus, nu ar fi avut cum să știe pe Moise și pe Ilie, care erau în stânga și în dreapta Mea în ziua acelei slave văzute. Au văzut, și apoi au știut, și apoi au crezut, și apoi au mărturisit, și a rămas mărturia lor crezută peste vreme până astăzi, pentru că Duhul Sfânt are puterea adevărului spre mărturia lucrărilor cerești care se lucrează pe pământ. Și iată, vă spun așa ca să credeți și voi, și cei legați cu voi, să credeți că Duhul Sfânt are putere. Și pentru că are toată puterea, a lucrat cuvântul Duhului Sfânt și a vorbit la voi, și apoi S-a arătat adevărat prin puterea Sa, căci iată ce se vede de la Dumnezeu coborât: se vede pe pământ ieslea cuvântului Duhului Sfânt, peste care se vor desăvârși în zilele ce vin minunile cele de apoi ale lucrării Duhului Sfânt, despre care Eu am spus atunci că vor fi și se vor lucra și se vor vedea.

Domnul Iisus Hristos este sărbătorit la voi și Se slăvește între voi, căci vrednic este Domnul să Se slăvească întru cei ce cred în El. Să fie binecuvântată de toate puterile cerești această sărbătoare adevărată și neschimbată de la locul ei, căci cei ce au schimbat de la locul lor serbările Duhului Sfânt, aceia au uitat cuvintele cerești care spun prin cântările psalmilor: «A Mea este ziua și a Mea este noaptea, din veac și până în veac».

Slavă dintru cele cerești deasupra ieslei cuvântului cereșe! Și se va vedea în curând această slavă, căci Domnul Se apropie de arătare, iubiții Mei, și tot ochiul va vedea slava lui Dumnezeu, precum este scris.

Verginica Mea, spune tu la copiii tăi sărbătoarea Noastră cu ei și le spune cuvintele tale, căci Tatăl este întru Mine, și Eu sunt întru tine, iar tu ești întru ei, întru copiii tăi care au crezut pe Duhul Sfânt, Care purcede de la Tatăl și Care este din veac în veac prin prooroci, după cum este rânduiala Tatălui.

— **P**acea și iubirea mea peste voi să fie, copii ai Duhului Sfânt, căci voi sunteți mlădițe care au răsărit și care au rămas prin cuvântul lui Dumnezeu, care a lucrat prin această lucrare și pe care a început-o Domnul prin mine, măi fiilor. Voi sunteți ramurile, iar eu sunt rădăcina. Voi sunteți mlădițele, iar eu sunt tulpina. Voi sunteți urmașii mei, iar eu sunt cea prin care v-a născut Dumnezeu prin această lucrare coborâtă din cer pe pământ. Și precum

Domnul Iisus Hristos Și-a arătat slava Sa în fața ucenicilor Lui, așa îmi va da și mie ca să mă slăvesc în fața ucenicilor mei și nu va mai fi atunci necredință, și va fi umilință și căință și lacrimi; și nu va mai fi hulă și dispreț și mândrie, și va fi rușine și spaimă peste cei ce lovesc acum în voi. Dar nu vă temeți voi de morții acestor vremi, nu vă temeți de morții cei din jur, căci eu voi lucra de jur împrejurul vostru, de jur împrejurul ieslei cerești care este la voi. Nu vă temeți. Eu sunt cu voi, sunt cu sfântul prooroc Ilie peste voi, sunt cu cerul deasupra voastră și sunt în voi. Iar astăzi serbez cu cerul la voi praznicul slavei Domnului Iisus Hristos, slava din muntele Taborului, serbez cu voi în muntele acesta, căci munte este așezământul în care stați voi și cu cei din cer, și se vor împlini toate câte au fost vestite din cer despre acest munte și despre fericirile care vor fi lucrute peste lume din vârful acestei înălțimi cerești. Nu vă temeți de cei morți, nu vă temeți de furtunile care sunt lucrute de duhul rău. Nu cumva să vă temeți, de vreme ce nu sunteți fără Dumnezeu. Este Dumnezeu cu voi, copiii ai puterilor cerești. Fiți cumiți, fiți credincioși și fiți cu inimă mare, căci cerul pregătește calea minunilor. Fiți împlinatorii cuvintelor care vin din cer la voi. Fiți drepti cu împlinirea, căci așa este acum și nu se poate altfel.

Mama Gigi binecuvintează începutul lucrărilor din cetatea Valea Voievozilor, pentru că Domnul este adevărat prin cuvintele Sale (*locul Ro-Emaus, n.r.*). Se binecuvintează dragostea și puterea de lucru a tuturor copiilor acestui popor care vor lucra la această lucrătură creștinească, dar să se lucreze în toată vremea întru duhul dragostei și al smereniei cerești. Învățați unul de la altul lecția smereniei și nimeni să nu se semețească împotriva celuilalt, căci cerul se pleacă și vă învață lecția smereniei de duh, copiii ai acestei lucrări. Să fie curați, și iarăși zic, să fie curați înăuntru și afară toți cei care cu mânuțele și cu dragostea lor vor împlini cuvintele lucrărilor cerești. Cerul se supără pe cel ce nu se leapădă de obiceiul cel rău al cârtirii, al dezvinovățirii, de obiceiul cel rău al nesmereniei. Cine voiește să fie iubit și cinstit de aproapele său, acela să facă acestea aproapele său. Să fie măsură pentru măsură întru dragostea cea duhovnicească și frățească și cerească. Iubiți vorbirea cea puțină, că multe păcate vi se vor micșora și multe păcate vă vor ocoli pe voi de la vorbirea cea puțină. Feriți-vă de vorbirea în deșert, ferți-vă de lume, și iarăși zic: dezlipiți-vă de oameni, căci oamenii nu au pecetea pe care o aveți voi.

Așa este scris de Dumnezeu: «Ieși din lume, poporul Meu, ca să nu guști din vinul ei și din pofta ei, că pofta este moarte sufletească și este zid despărțitor între fiu și tată», iar voi sunteți fiii Tatălui cereșe. Stați în casa voastră, stați în lucrarea aceasta, căci ea este casa voastră. Amin.

Lucrarea cea care va începe la Valea Voievozilor, să fie, de la începerea și până la terminarea ei, fără duh de răzvrătire, fără cârtire, și cu smerenie să fie lucrată această lucrare. Și va începe Domnul să facă să fie curate cele ale poporului Său, căci poporul Său trebuie să-și aibă mâinile lui. Creștinul lui Dumnezeu trebuie să-și aibă mâinile lui ca să poată ieși din lume, căci lumea s-a spurcat din creștet până în tălpi și îmi împruținează curățenia copiilor mei. Mâinile fiilor sunt murdare de curvie și de sodomie și de malahie, sunt murdare de duh rău, și Domnul voiește ca poporul cel ales al Său să-și aibă mâinile lui și să fie curat acest popor.

Binecuvântat să fie începutul cel rostit de Dumnezeu! Pace între voi, copii de la Valea Voievozilor! Pace și așezământ creștinesc să iasă din mijlocul vostru! Binecuvântat să

fie locul cel spus de Domnul pentru lucrul cel creștinesc! Să se însemneze de cei trimiși ai mei locul cel ales pentru așezământ creștinesc din grădina copiilor mei, gazde din cetatea aceasta. Toți copiii mei de la Valea Voievozilor să fie cu inimă mare și să spună cu iubire: „Doamne, făcă-se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Amin“.

Pace de la mămica Gigi peste cei ce au măsura păcii cerești! Să se umple de pace cei fără de pace, cei care au fost dezlipiți de duhul păcii și care vor să se unească cu pacea cea din cer, așa cum este în cer. Domnul va lucra să fie la vreme tot ce trebuie ca să se împlinescă această lucrare. Să se lucreze după cele ce vin din cer și nu altfel, copiii mei. Cuvântul cel din cer să stea mereu mai sus decât al vostru, și eu voi fi fericit în cer pentru fiii cei care stau mereu și învață și împlinesc lecția smereniei, și de la aceasta, lecția ascultării. Amin, amin, amin.

6/19 august 1992

Praznicul Adormirii Maicii Domnului

Domnul vestește că România începe să se trezească și să se bucure de bunăvestirea coborâtă din cer. Maica Mielului ceresc binecuvintează sfințenia peste ucenicii lucrării Noului Ierusalim.

Binecuvântată este în cer și pe pământ Maica lui Dumnezeu, cea plină de dar, căci precum o fericesc pe ea neamurile pământului, întreită fericire i se cântă de către cei din cer Maicii Luminii, Maicii Fiului Treimii cerești, căci Fiul, Cel ce este de o ființă cu Tatăl, S-a sălășluit în pânțele de Fecioară și S-a făcut Om, ca să poată arăta omului cum trebuie să se nască încă o dată, încă o dată de sus. Dacă omul s-a născut după trup, trebuie să se nască și după duh, prin Domnul Iisus Hristos, Cel Care a spus: «Cine nu se naște de sus, unul ca acela nu poate să intre cu împărăția cea din cer».

Pace peste voi, iubiiții cerului! Pace vouă de la Tatăl și de la Fiul și de la Duhul Sfânt! Pace vouă de la Maica Fiului Cel născut din Tatăl mai înainte de toți vecii și, iarăși, Cel făcut Om de către Tatăl și de către Duhul Sfânt întrupat în pânțele cel proorocit de prooroci. Maica Mea cântă în genunchi în ziua aceasta de prăznuire a sa. Cântă în genunchi cu bucurie, și cu lacrimi cântă; cântă cântarea pământului cel ales pentru arătarea slavei care va fi să fie; cântă ajutată de coruri cerești:

*„O, Doamne sfinte, ceresc Părinte,
Susține cu a Ta mână coroana română!“.*

Este mare sărbătoare în cer și pe pământ, dar România Mea nu cântă cântarea Maicii lui Dumnezeu. România Mea nu s-a trezit încă, nu s-a trezit, măi copii. Cu voi vorbesc și vă spun că a venit vremea să se trezească România cea aleasă de Dumnezeu, căci vremea amorțirii ei e pe sfârșit, și va răsună glasul trâmbiței Mele și va trezi din somn pe cea aleasă de Mine. Domnul mai are încă un picuț de răbdare, să vadă la voi lucrul încheiat și săvârșit, măi tată, pentru că dacă Eu am pregătit acest loc, ca acolo unde voi fi Eu, să fiți și voi, apoi voi trebuie să vă apropiați de săvârșirea pregătirii slavei acestui loc în care Dumnezeu Cuvântul lucrează și trâmbițează ca să iasă peste România cu slava care se pregătește aici. Aici este locul slavei Mele, este locul odihnei Mele, este așternutul Meu întru care binevoiesc. Aici sunteți și voi așezați, pentru că Eu întru voi binevoiesc în vremea aceasta, căci așa am rostit cuvânt la voi, și voi mai rostiți încă o dată și voi

spune să audă toată România: aceasta este lucrarea întru care binevoiesc!

Am răspândit cuvânt prin voi și am vestit pe România despre întâia piatră a Noului Ierusalim și a început România Mea să se trezească și să se bucure de această bunăvestire coborâtă din cer. Domnul vă dă cuvânt din nou și vă spune să mergeți înainte cu vestea cea bună, ca să știe România Mea legea sfințeniei acestui așezământ, și să știe lumea și să creadă că-i va fi de ajuns să vadă de departe muntele acesta în care Dumnezeu rostește cuvânt peste pământ.

Iubiții Duhului Sfânt, iată, pregătim calea minunilor, pregătim calea întoarcerii unsului cel ce este de la Dumnezeu peste România. Cerul este în mare pregătire peste voi și peste acest așezământ în care sunteți așezați veghetori. Măicuța Mea și-a strâns toată bucuria și toată nădejdea ei deasupra acestui petecuț de pământ sfânt, care se arată prin împrejmuirea lui după cum este forma României Domnului. Și așa este, măi copii, așa cum a spus cel care a avut de lucrat poarta Domnului. Așa este, că bucățica cea îngustă dinspre poartă, se numește ieșirea spre mare, așa cum este și ieșirea României înspre mare prin locul care se arată așa pe conturul României; și este locul de ieșire spre lume, ca să ia lumea viața Mea care este în voi, și să prindă duh de viață lumea României. Iar când România va fi acoperită de popoarele care vor auzi despre slava Mea în ea, va ieși atunci România spre marea cea mare, spre lumea cea mare, și se va micșora lumea și va îngenuchea și se va închina la picioarele României, după cum este scris în Scripturi despre cea care este iubită de Dumnezeu.

Iată, Tatăl și Fiul și Duhul Sfânt au luat ființă văzută în bisericuța cea coborâtă din cele cerești în această grădină, și de acum vor lua ființă cetele cerești ca să fie văzute, și această vedenie va fi veșnic adevărată, căci va fi văzută în toată clipa de ochii voștri.

Iată taină vă spun vouă: aceste ziduri ale acestui altar care se numește Sfânta Sfintelor, sunt vii aceste ziduri, și vor fi vii prin cei vii care se arată în zilele ce vin peste aceste ziduri, și va fi această iesle ceruri deschise, și se vor vedea în toată clipa sfinții și îngerii coborând și urcând peste acest așternut ceresc. Poporul Meu creștin să știe, și România toată să știe, și apoi toate noroadele lumii să știe că acest munte ceresc este locul Domnului, muntele în care Dumnezeu grăiește pe pământ. Fericit acela care crede văzând de departe această înălțime cerească, fiindcă este pusă deoparte pentru slava lui Dumnezeu această grădină. Fericit popor și fericită țară este România, dar mai fericit este cel ce trăiește viața cu Dumnezeu și o împlineste pe ea, căci în România vor fi numai cei ce vor primi cerul întru ei.

Binecuvântată și cântată este serbarea de prăznuire a Maicii Mielului lui Dumnezeu, căci astăzi serbăm serbare adevărată și nu se poate schimba de la locul ei această serbare. Binecuvântați să fiți voi, cei care prăznuiți și cântați pe Maica Vieții, cea care s-a mutat la viața cea cerească și care cântă și ocrotește pe România Fiului ei.

Iubiții Duhului Sfânt, iată, lângă Măicuța Mea stă nedespărțită Verginica, cea numită de cer trâmbiță deșteptătoare pentru slava Domnului Iisus Hristos, Care iarăși Se arată, după cum este făgăduința cea din Scripturi. Măicuța Mea nu știe cu ce să-i mulțumească lui Verginica, pentru că ea s-a lăsat să fie părtașă Duhului și cuvântului Fiului ei. Măicuța Mea stă și așteaptă să înceapă în ziua ei de prăznuire cuvântul lui Verginica peste acest pământ sfânt.

Verginica Mea, tu Mi-ai fost Mie sălaş, și iată ce ți-am pregătit Eu ție, ca să fii tu cu copiii tăi dimpreună cu cei din cer care te însoțesc pe tine. Măicuța Mea așteaptă să audă glasul trâmbiței, căci tu ești trâmbița Mea pe pământ, pentru că Eu sunt întru tine, iar tu ești întru ai tăi. Amin.

— **S**lavă dintru cele cerești peste așternutul cel ceresc care s-a coborât la voi! Slavă și mărire Celei de o ființă și nedespărțitei Treimi, și slavă Măicuței Fiului Treimii cerești, cea care ne-a dat nouă pe Mielul lui Dumnezeu, Care a luat asupra Sa neputințele lumii!

Pace, iubirii mei și ai cerului sfânt, căci am cu ce să mă înfățișez între cei din cer, am, mămică, și voi ridica de la voi poporul cel mare, care va cânta cântarea cea de mântuire.

Iată ce sărbătoare cerească, și tot cerul se bucură de ea. Iată ce iesle curată are Dumnezeu pe pământ! Tot poporul meu să nu uite sfințenia acestui așezământ ceresc. Nimeni să nu se joace cu puterea sfințeniei care este coborâtă din cer peste acest petecut de pământ care s-a făcut munte ceresc, munte de taină cerească.

Nu se poate apropia aici poporul meu, nu se poate, măi copii. Am dat de veste la voi, am venit cu Domnul prin cuvânt după trecerea unui an de la punerea pietrei cea dintâi de la voi, dar acum iarăși rostesc și spun: nu cumva să adăugați de la voi pentru ținerea legilor sfințeniei care strigă la Dumnezeu de sub această temelie de piatră vie. Luați aminte, și iarăși zic, din partea Domnului rostesc cuvânt și spun: luați aminte cu frică și cu sfințenie, căci cuvintele legii care străjuiesc peste Sfânta Sfintelor Noului Ierusalim, strigă la Dumnezeu de sub această piatră. Eu nu voiesc ca această lege sfântă să vorbească prin semne peste cei din poporul meu. Eu am spus că cine nu poate să se dea deoparte de toată atingerea cea care nu este întru sfințenie, acela să nu se apropie, că mai bine îi va fi lui. Dumnezeu Își va începe curățenia peste România, și vai, mămică, vai, dacă va începe cu cei ce sunt auziți și pomeniți pe nume în cer, din partea celor ce se roagă aici pentru poporul meu! Va fi mare numărul celor atinși și striviți de semnele care vor veni pe pământ în numele dreptății lui Dumnezeu, și nimeni nu va mai avea cuvânt de spus, nimeni nu va mai spune apoi că această cetate mică și cerească nu este de la Dumnezeu. Să știți că Domnul va începe cu templul Său cel sfânt, care a fost atins de trupuri necurățate și netămăduite; va începe cu biserica aceea care nu și-a făcut datoria sa, cu slujitorii cei care au făcut negoț în numele Domnului, și aceia nu vor mai putea spune nici o vorbă după ce vor auzi pe Domnul, Care Se va atinge de ei și îi va muștra și le va spune: „Nu știu de unde sunteți!”. Va fi mare numărul celor loviți și striviți de tăvălugul care va trece peste fața pământului în numele dreptății lui Dumnezeu. De aceea am spus eu poporului meu să facă pace între el și Dumnezeu, pentru că nici un trup nu va mai scăpa dacă nu va fi găsit bine cu Dumnezeu.

Vorbesc pentru poporul meu această vorbire, pentru că el știe ce are de făcut, și este trecut vinovat dacă a știut și nu a făcut după cum i-a cerut Dumnezeu. Iar pentru lume altfel grăiesc. Grăiesc și spun că toți cei care vor fi cercetați și găsiți cu inimă cerească, aceia vor fi cruțați și apoi vor fi îndreptați de Dumnezeu, și aceia vor trăi apoi după cum cere vremea aceasta cerească.

Copiii mei, să nu vă mâhniți, mămică, și să nu vă mirați că nu v-am dat răspunsul dorinței voastre. Dar vă roagă mămica pe voi, lăsați-vă dorința după dorința cerească și nu după voi, iubirii mei, că eu nu voiesc să sufere poporul meu,

nu voiesc să sufere păstorii mei. Și iată, iarăși vă spun să nu vă jucați cu puterea sfințeniei care este cerută aici. Vă spun iar, pentru ca să vă pot spune pentru ce nu am venit să vă răspund dorinței voastre de a vă duce să aduceți astăzi pe păstorii mei aici. Eu am nevoie de ei, mămică, și nu voiesc să fie scris nimica rău în dreptul lor. Păstorii mei încă nu pot sta deoparte. O, dacă ar fi în calea lumii păstorii mei, n-ar avea păcat, că lumea nu știe ce este această lucrare și ce este lucrarea acestei înălțimi cerești. Nu știe lumea, dar când va veni vremea să știe, lumea va crede și va fi mântuită prin credință. Nu tot așa se poate rosti și despre poporul meu. Și iată, păstorii mei cei lucrători peste poporul meu nu pot sta deoparte de cei hulitori; hulitori prin viața lor cea fără de sfințenia care se cere de la acest popor.

Iată, serbăm cu cerul, și cu cei de aici, și cu cei ce sunt cu inima aici. Suntem împreună aici, căci cerul este peste toți cei legați aici. Atunci când Maica Mielului nostru s-a înălțat la cer, au fost adunați de nori apostolii cei răspândiți pentru lucrarea cerească începută de Domnul. Așa și acum, pe nori suntem cu toții și sărbătorim împreună această zi de sărbătoare cerească a Maicii Mielului.

Iată, îmbrățișez pe toți cei mici ai mei, și pe cei mari ai mei, și îmbrățișez pe copilul cel ce are darul vederii dumnezeiești, care m-a bucurat în ziua aceasta și a venit la ieslea cuvântului meu ca să fie cu cei mici ai mei în ziua aceasta. Bindecuvântat să vă fie cuvântul cel de Duh Sfânt, care curge de la voi la cei ce vin să vadă această minune. Și iară voi vorbi în curând cu voi, copii ai lucrărilor cerești.

Maica Mielului ceresc se atinge de voi și vă binecuvintează sfințenia în care trăiți. Cântați Maicii Mielului ceresc, căci ea va cânta mereu în cer cântarea cea pentru România, și va cânta cântarea bucuriei care răsare din lucrarea care va umple pământul și cerul de slavă cerească.

Bindecuvântată și înmulțită să fie râvna pentru cer a celui ce stă peste biserica mea și care lucrează cu mine în numele Domnului. Domnul mi-a făcut mie acest locaș ca să fiu eu cu tot cerul sfânt la voi în locaș ceresc. Domnul îmi dă înțâietate în fața celor din cer, că așa zice Domnul, că eu sunt trâmbița care va deștepta pe România.

Pace vouă, celor ce veți lucra înviere de la Dumnezeu peste România! Pace unsului Domnului, Mihail, regele României! Pace peste el, și trezire întreagă și Duh Sfânt lucrător de sfințenie peste trupul și sufletul lui!

Pace vouă, celor ce purtați lucrarea cea pentru pregătirea slavei Domnului! Amin, amin, amin.

15/28 august 1992

Cuvântul sfintei Virginia peste soborul de la ieslea cuvântului

Cântărire atentă și grijă sporită pentru rostirea cuvintelor. Îndemn la sfințenia inimii și la cercetarea cea izbăvitoare.

Să fie sfat cu cerul în această zi. Să fie cuvânt ceresc și să se audă cuvântul care vorbește din cer peste așezământul care se numește cu nume de Sfânta Sfintelor, cu nume de nou Ierusalim, coborât din cer pe pământ. Amin. Cuvântul care iese de la duhul care poartă numele de trâmbița Domnului, să vorbească cuvântul acesta în ziua aceasta! Din porunca Domnului să vorbească! Amin.

— **P**ace vouă, celor ce auziți cuvântul ceresc care vorbește astăzi peste voi, copii ai acestui

așezământ sfânt și curat, căci sfințenia și curățenia acestui așezământ este lumina care va vorbi din cer peste pământ ca să învieze morții sub această lucrare de cuvânt ceresc.

Pace vouă de la mămica Gigi, căci acesta este numele meu peste voi. Domnul a folosit peste copiii Săi și peste slugile Sale nume mângâietoare, nume încopilărite, nume de copii mângâiați de Dumnezeu. Așa a mângâiat Domnul pe fiul acestui popor răsărit din cuvântul acestei lucrări. Așa mi-a spus mie Domnul: să mângâi și să dezmiard pe fiii Săi cei iubiți și cei iubitori de Domnul și de legile Sale, și iată, așa i-am deprins și pe aceștia în care eu îmi deșert duhul și cuvântul în vremea aceasta. Aceasta este vremea mea, pentru că Domnul mi-a dat mie vremea aceasta, cu cele scrise pentru vremea aceasta, ca să lucrez peste fiii poporului sfânt din vremea aceasta, iar ei să lucreze întru mine peste cei ce vor primi mâna Domnului spre ridicare sfântă, spre unire cu cele sfinte și din cer venite peste pământ. Și precum este scris în prooroci, așa lucrează mama Gigi în vremea aceasta, lucrează cu copiii ascultători, și cu nume de copii, așa precum Domnul m-a mângâiat pe mine cu nume de copil în mijlocul acestui popor.

Mama Gigi își adună azi copiii ei în jurul cuvintelor ei cele cerești, și pe care le ia de la Dumnezeu.

Iubiții mei, care sunteți așezați de cer ca să vegheați și să sfințiți prin viață sfântă și prin inimă sfântă această bucată de pământ care adăpostește altarul Sfintei Sfintelor Domnului! Măi mămică, de când nu v-ați așezat voi la sfat ceresc cu mămica Gigi? Și de ce, oare, s-a așezat atâta timp de atunci, de n-am mai putut să fiu cu voi prin cuvânt? Căutați să vedeți și voi dacă mai este o așa de lungă vreme fără de cuvântul meu la voi. Nu mai este, mămică, și nici să nu mai fie, căci acesta este locul cuvântului lui Dumnezeu. Cu frică și cu iubire să nu mai uitați că locul acesta este muntele cuvântului lui Dumnezeu și al celor trimiși cu cuvântul lui Dumnezeu. Voi ieșiți la cei ce vin să vadă această minune și le spuneți că este cuvântul Domnului în acest loc, dar adevărate să fie aceste spuse. Să fie cuvântul Domnului în toată vremea peste acest așternut pregătit și înființat prin cuvântul Domnului. Amin.

Copiii mei iubiți și mângâiați de mama Gigi! Voi sunteți mângâiați cu nume de copii, cu nume de prunci, precum scrie în prooroci despre fiii Ierusalimului nou. Nu mai stați, mămică, atâta vreme fără de sfatul cel din cer. O mulțime de sfaturi s-au adunat ca să vin cu ele la voi, dar iată, vă aduc aminte din nou o taină mare, mare de tot, și pe care n-o aveți în atenție în lucrul cuvintelor voastre. Vă aduc aminte vouă, celor ce lucrați cu tainele cele venite din cer, și vă spun despre taina celor ce sunt purtători de cuvânt din cer. A venit vremea să pun la voi poruncă, pentru că dacă așez ca pe o poruncă această taină, apoi ea va fi să ia viață împlinitoare și să învățați din împliniri puterea acestei porunci. Vă spun vouă, celor cu care lucrează cerul prin cuvânt, vă vorbesc despre această poruncă. Despre care poruncă? Vă spun din nou despre rostirea cuvintelor. Nu vă grăbiți să roștiți cuvânt, nu vă pripitiți în rostirea cuvintelor, că mare este lucrarea cuvintelor voastre, pentru că voi sunteți purtători de cuvânt ceresc, și pentru că nu s-a auzit vreodată să nu se împlinească tot cuvântul ceresc.

Cei trei fii care lucrați cu tainele împărăției cerurilor! Măi copii, cuvintele voastre cu care lucrați în vremea lucrului vostru cu cele ale împărăției cerești, sunt cuvintele focului Duhului Sfânt, dar luați aminte bine, că împărăția cea din cer, în toată vremea și prin toate cuvintele rostite de voi, este lucrătoare. De aceea v-am spus să nu vă grăbiți să roștiți cu ușu-

rință cuvânt. Cuvintele rostite de voi sunt împlinitoare și sunt lucrătoare, pentru că aceasta este taina în care sunteți așezați, iar întru taina aceasta care lucrează peste voi prin cuvintele rostite de voi întru această lucrare de cuvânt, nu trebuie să fie lipsit cuvântul meu, măi iubiții mei copii. Și vă spun și eu vouă o durere de a mea, de a duhului meu, că s-a rostit cuvânt între voi ca să lucrați fără de cuvântul meu. Și de ce s-a rostit acest cuvânt? O, iată ce a făcut acest cuvânt rostit! M-a pus pe mine sub tăcere, căci cerul nu trece peste cuvintele voastre, pentru că așezarea cea din cer nu are voie nici cerul s-o desfacă, și cele rostite de cer nu se pot lua înapoi. Așezarea de la voi este înfricoșătoare în cer și pe pământ, dar voi nu vă dați de ajuns de bine seama de puterea acestei lucrări așezată de Dumnezeu peste voi. Să rămână poruncă lucrătoare acest cuvânt rostit la voi în ziua aceasta.

Cei trei fii lucrători cu tainele cele de foc ale Duhului Sfânt, cei trei copii ai mei care formează troița cea de foc, lucrătoare și curățitoare peste făptura lui Dumnezeu, aceștia să nu rostească cu ușurință cuvânt, pentru că sunt lucrătoare și împlinitoare peste pământ și peste acest așezământ sfânt și peste cei ce sunt rostite cuvintele celor ce sunt purtători de cuvânt împlinitor. Iar în fața acestor cuvinte, să stea la temelie lor cuvântul meu, iubiții mei, că împreună cu voi lucrătoare m-a așezat Domnul peste această vreme și peste acest așezământ și peste cei stătători ai acestui așezământ și peste cei ce ajută acestei lucrături sau vin să se înfățișeze Domnului prin cele așezate aici.

Tot creștinul care se poate atinge aici prin ținerea legilor acestui așezământ, toate inimile să fie atente și să asculte de cei stătători aici, căci aceștia stau în fața Domnului pentru acest popor și pentru cei ce, prin împlinirea legilor de aici, vin și se ating de acest jertfelnic de foc, prin mijlocirea celor ce sunt așezați de veghe și la lucru aici, căci de la lucrul care se lucrează și se pregătește aici, va ieși biruința cea care este scrisă în Scripturi.

Am lucrat cu presări peste voi, copiii mei prin care eu îmi deșert cuvântul între voi. Am lucrat cu atenționări ca să vă înțelepțesc și să dați deoparte cuvântul rostit de voi prin care eu am fost ținută să nu mai vorbesc la voi. Am văzut abia acum, după atâta timp de tăcere, am văzut iarăși primirea la voi a cuvântului meu, ca să lucrați iarăși după cuvântul meu, nu fără cuvântul meu care este din cer.

Am spus într-un sfat cu voi că deasupra cuvintelor voastre să stea cuvântul meu, pentru că eu sunt din cer între voi. Cuvântul care vine de la mine spre voi, vine din cer, și voi trebuie să fiți mai întâi de toate primitori ai celor cerești, și apoi să lucrați prin cele cerești. Aceasta este taina care lucrează la voi. Taina lucrării cuvântului lui Dumnezeu este această taină, și n-a fost în nici o vreme o lucrare mai împlinită și mai lucrătoare de biruință ca și lucrarea care stă peste voi și care trebuie să lucreze prin voi. Cuvântul vostru să slujească numai întru cele bune și plăcute de cer, așa precum spune cuvântul Scripturii: «Unul altuia slujiți cu iubire, și fiecare să fie apropiatului său pe plac la ce este bine, fără să căutați plăcerea noastră». Și iarăși este scris: «Dacă trăim în duhul, să și umblăm întru Duhul Sfânt, căci așa vom putea lua bine seama și vom scăpa de cursa ispitelor, împlinind legea lui Iisus Hristos».

În acest așezământ ceresc trebuie mare sfințenie, iubiții mei copii; sfințenie cu trupul, sfințenie cu duhul, și acestea se lucrează prin sfințenia inimii, mămică, pentru că inima este casa care adăpostește în ea Duhul lui Dumnezeu, și din care

casă lucrează Duhul Sfânt, spre sfințenia trupului. Aceasta este casa lucrărilor cerești care ies lucrătoare în afara casei Duhului Sfânt și care se văd pe dinafară. Acest așezământ este inima Duhului Sfânt, este casa Duhului Sfânt, ale Cărui lucrări se văd numai pe dinafară. Trupul creștinului se poate vedea, dar inima din el nu se poate vedea. Se poate însă vedea lucrarea inimii, care ține trupul în viață. Și iată, una este slava trupurilor pământești, și alta este slava trupurilor cerești, dar lumea nu înțelege această taină pe pământ, fiindcă pe pământ lucrează Dumnezeu cu cerul.

Toată lucrarea cerului lucrează pe pământ, măi copii, și casa lucrărilor cerești este inima trupurilor cerești. O inimă care nu primește cerul în ea, rămâne sortită pentru slava pământească și trecătoare, dar inima care sălășluiește în ea pe cele din cer, este vas ales și casă aleasă pentru slava cerească, și iată, alta este slava celor pământești, și alta slava celor cerești, precum este scris în Scripturi despre această taină.

Din nou vă spun: dacă trăim în Duhul Sfânt, să și umblăm întru Duhul Sfânt și întru lucrările Sale, iar acest așezământ ales pentru lucrările slavei cerești, trebuie să fie ocrotit și păzit de întunericul din afară și de orice duh străin de Duhul Sfânt. Și de ce vă spune mămică din nou această poruncă rostită demult la voi? Iată de ce: începeți de acum încolo încă o lucrare de ordine a acestui așezământ, ca să împlinim paza cea bună a Duhului Sfânt și a luminii și a liniștii Duhului Sfânt. Au fost, și iată, mai sunt semnale la voi, din care să pricepeți că este nevoie de mare atenție întru această poruncă. Citiți această carte, ca să fie cunoscută de cei ce împlinesc cele cerute aici, de cei ce vin și se apropie cu voi prin împlinirea lor. Aceste semnale vin ca să știți și voi și cei ce vin și intră în așternutul sfânt al Domnului. Voi sunteți aici mereu și nu ieșiți printre cele stricacioase și printre cele deșarte, dar cei ce vin, cei ce încă vă ajută la lucrul vostru, aceia vin și iar se duc și iar vin, și va fi mereu nevoie de curățire de duhul de pe drum, de duhul lumii de care se ating și cu ochiul și cu urechea, până și cu inima cei ce au de trecut prin lume ca să plece și ca să vină la voi, să vină la Domnul, măi copii, căci Domnul este curat, și curați să fie cei ce se ating de Domnul. Unii au o mai mare putere pentru curățenia inimii, căci ea este casa Duhului Sfânt. Alții, nu tot așa, și sunt mai slabi, iar alții sunt și slabi și mici cu inima și cu mintea, și de aceea trebuie curățire peste ei și sfințire și blagoslovire pentru atingerea cu acest așezământ sfânt, și pentru ca să primească putere întru Duhul Sfânt. De aceea sunt slobozite de Dumnezeu semnale de atenție și întâmplări îngăduite de cer la voi; de aceea, mămică, spre înțeleptirea voastră, ca să lucrați curățire peste cei ce vin, peste cei ce pleacă și vin, căci mare trebuie să fie atenția pentru sfințenia acestui așezământ ceresc, fiindcă duhul rău nu știe că aici știe cerul tot ce se petrece, și nu se petrece nimic întâmplător.

Unii au acum de plecat la lucrul misiunii lor cu cerul, și de aceea mă străduiesc să sfârșesc sfatul acestei porunci, că mai am apoi de lucrat cu cuvântul meu cel bun peste acest așezământ, mai am de stat cu voi în sfat.

Domnul vă binecuvintează hrana cea spre ființă. Mama Gigi stă cu voi la masă și apoi din nou ne așezăm în sfat ceresc, căci așa se cade în ziua Domnului, se cade să slujim Domnului toată ziua. Și pentru că sfatul meu a lipsit o vreme dintre voi, astăzi, iată, stăm mai mult și ne bucurăm împreună mai mult, ca să încep să lucrez de azi înainte peste acest așezământ lecția de fiu al acestei lucrări. Amin, amin, amin.

*

Merg înainte cu sfatul cel ceresc peste voi în ziua aceasta, căci eu așa am spus mai din vreme, că va trebui să vin să lucrez lecția de fiu al acestei grădini. Am spus în cuvântul de azi că voi începe de acum înainte peste acest așezământ lecția de fiu al acestei lucrări, dar legat de aceasta voi lucra deosebit lecția de fiu al acestei grădini, fiilor.

Voi, cei stătători peste acest așezământ, cei care sunteți așezați aici veghetori și lucrători ai tainelor cerești, voi, mămică, v-ați lăsat lucrați din vreme de tâlcul lecției de fiu al acestei lucrări. Iată, a venit vremea să vă dau pe voi pildă vie în fața poporului meu, care n-a voit să fie după adevăr fiu al acestei lucrări. Voi sunteți pildă vie de fii ai acestei lucrări. Și cum adică fiu al acestei lucrări?

O, a venit Domnul pe pământ cu această lucrare de cuvânt dumnezeiesc și Și-a ales un ogor, adică Și-a ales un popor, un popor cules de peste tot, ca să facă din el popor al lui Dumnezeu prin chemare cerească, și apoi să facă din el un trup viu și lucrător întru feluritele Sale mădulare și întru o singură lucrare cerească, spre plinirea vremilor Domnului. A lucrat Domnul prin cuvânt vreme de patruzeci de ani și a chemat la Sine ca să vină cel ce aude, și să se lase apoi lucrat de Dumnezeu creștinul care a avut credință și care L-a cunoscut pe Domnul prin această profeție, și n-a avut, măi copii, n-a avut creștinul teamă ca să se fi apropiat cu teamă de taina și de viața și de cuvântul acestei lucrări dumnezeiești, și s-a uitat înapoi creștinul acestei lucrări, mai mult înapoi s-a uitat decât înainte. Și cum adică înapoi? Adică n-a mers spre împărăția cea din cer, ci, din contra, a mers și mai vârtos spre împărăția cea de pe pământ, împărăție din care creștinul nu apucă nimic, măi copii. Și iată, creștinul acestei lucrări a fost atâta vreme numit de cer fiu al lui Dumnezeu, fiu al cerului. A fost numit așa ca să fie așa, ca să fie fiu al cerului, dar n-a fost creștinul fiu al cerului, căci ca să fi fost fiu al acestei lucrări, trebuia creștinul cel chemat să îplinească orânduiala cerească și care venea de la Dumnezeu în toată vremea prin cuvânt. Și iată, ogorul Domnului nu s-a lăsat lucrat, iar uneltele care au lucrat peste acest popor dădeau ca în piatră ca să lucreze ogorul cel ales de Dumnezeu. Căci dacă n-a voit creștinul să se deprindă cu legea cea sfântă, adusă de Domnul Iisus Hristos, și, dimpotrivă, ascultând glasul lui Dumnezeu se osândește prin neascultarea de cele cerute de cer, așa s-a întâmplat cu acest popor, de nu s-a deprins cu împlinirea lecției de fiu al acestei lucrări. Iar voi, cei care ați fost sădiți acum în această grădină ca să fiți fii ai acestei grădini, voi ați învățat și ați înțeles și ați împlinit această viață de fiu al acestei lucrări. Și ce înseamnă să fii fiu al acestei lucrări cerești? Înseamnă să fii numai cu Iisus Hristos în toată vremea, pe oriunde și întru toate cele cerute de Domnul prin această lucrare. Creștinul care a plecat pe drumul acestei lucrări trebuia să fie ca și apostolii cei care au plecat cu Domnul în vremea aceea. Ei dacă au plecat cu Domnul înapoi nu s-au mai uitat, și au fost potriviți pentru împărăția cea din cer, că n-a mai avut ce să-i încurce, de vreme ce nu s-au mai uitat înapoi.

Creștinii cei chemați de Domnul prin glasul acestei lucrări, au folosit credința fără faptele credinței, și așa, credința acestora s-a socotit credință moartă. Iar despre faptele credinței celor ce au crezut în această lucrare, avem de vorbit deosebit, măi copii, căci prea moartă a fost credința cea pripită a acestui popor.

Ca să fi crezut în această lucrare și ca să fi rămas în picioare credința, ar fi fost să fi rămas creștinul în picioare cu Dumnezeu și cu împărăția cea de la Dumnezeu, dar altceva este să fi rămas în picioare cu această lucrare și ca să fi rămas creștinul fiu al acestei lucrări.

Lección de fiu al acestei lucrări nu trebuie s-o mai rostesc, și fac altceva acum, fiindcă vă am pe voi și vă dau pildă în fața acestui popor. Și iată, aduc aminte poporului meu, ca să plinesc această lecție, aduc aminte și adaug alături de pilda aceasta și spun cuvintele Domnului: «*Cel ce pune mâna pe plug și se întoarce uitându-se îndărăt, acela nu este potrivit pentru împărăția cea din cer*». Și iarăși spun: «*Cel ce nu poate să lase părinți, și frați, și copii, și soți, și neam, și țărini, și ranguri, pentru ca să urmeze chemarea lui Dumnezeu, acela nu poate urma spre împărăția cea din cer*». Și iată ce dovadă a dat acest popor învățat de Dumnezeu vreme de douăzeci și cinci de ani, că după plecarea mea la cer, s-a dovedit credința fiecărui creștin, s-a dovedit din fapte că n-a fost creștinul cu această lucrare, căci pentru ca să fi fost cu această lucrare, era să fi fost viu creștinul dacă eu m-am dus întru cele cerești. Și, de unde?! că nimeni nu s-a arătat să fi fost împlinitor după cum cere urmarea împărăției din cer ca să lase creștinul părinți și frați și copii și rude și ranguri și pe el însuși să se fi lăsat ca să urmeze numai întru Dumnezeu. Acesta este poporul cel ales ca să fie poporul sfânt al Domnului, dar el n-a voit să fie ca voi, n-a voit să dezlipească de pe el piedicile și necurăția și tot ce era străin de Duhul lui Dumnezeu; n-a voit să taie creștinul de la el ochiul, sau mâna, sau piciorul, sau urechea, sau iubirea cea străină, care-l smintea și îl dădea de lângă Dumnezeu. Ar fi putut fiecare creștin să-L aleagă pe Dumnezeu, dar iubirea creștinilor a fost împărțită pentru părinți și frați și copii și rude și ranguri și țărini, și ce să mai fi rămas din ea și pentru Dumnezeu? O, nu așa trebuia să fie învățată această lecție, căci Dumnezeu rămânea puțin, printre cele multe ale creștinului; ci altfel trebuia să înțeleagă acest popor chemarea pe care i-a făcut-o Dumnezeu prin această lucrare; altfel, și să fi fost creștinul în putere să fi tăiat de la el tot ceea ce dădea să-l împuțineze întru viața și întru dăruirea sa pentru urmarea lui Hristos. Trebuia tăria credinței, și apoi cu frică și cu dragoste să fi urmat ținta spre împărăția cea din cer. Și, de unde?! că vreme de patruzeci de ani n-a urmat acest popor așa cum cere urmarea împărăției din cer, și iată, acum se vede Scriptura care spune: «*Alta este slava celor pă-mânțești, și alta este slava celor cerești*».

Fiul acestei lucrări trebuia să depărteze de la el orice călcare de lege, trebuia să nu-și fi îngăduit nici un fel de întoarcere înapoi, că iată, altfel se numește că merge creștinul înainte cu Hristos și nu cum s-a mers pe drumul acesta. Altfel a fost adusă din cer lecția de fiu al acestei lucrări, și dacă nimeni n-a reușit s-o împlinescă bine, în zadar a auzit-o, în zadar dacă n-a fost acum promovată ca să poată învăța și împlini lecția de fiu al acestei grădini, fiindcă după atâta vreme de învățatură a coborât Domnul pe pământ prin cuvânt această grădină, căci este cerească această grădină, și dacă este cerească, apoi cerești trebuie să fie fiii acestei grădini. Dacă n-a putut creștinul să fie după adevăr fiu al acestei lucrări, iată, n-are cum să fie fiu al acestei grădini, căci această grădină se va umple de slavă cerească și va orbi pe toți cei ce văd rău, și va vădi pe toți cei ce n-au haină potrivită pentru această masă, căci haina aceasta nu poți s-o mai dai jos de pe tine și apoi s-o iei iar ca să poți intra iar. Nu poți așa, căci de acum va vorbi sfințenia acestei grădini și va vădi orice vicleșug, orice nelegiuire și orice boală de duh sau de inimă.

O, fiul acestei grădini trebuie să aibă duh sănătos, duh de smerenie cerească, duh de curățenie și duh de viață vie, măi mămică. Cel ce voiește să se înfățișeze Domnului, Care trăiește în acest așezământ ceresc, unul ca acela trebuie să fie curat cu inima, curat cu mintea, curat cu cuvântul, curat cu fapta. Fiul acestei grădini trebuie să iubească curat lucrarea cea dumnezeiască și cuvântul dumnezeiesc care ia ființă peste acest cort sfânt. Cei ce sunt așezați aici veghetori și păzitori și lucrători din partea cerului, trebuie să fie ascultați de toți cei ce prin împlinirea legilor de aici pot intra în această grădină, căci cei de aici slujesc aici după cum este venită așezarea din cer.

Nimeni din cei ce vin să se înfățișeze Domnului prin acest jertfelnic, nimeni din aceștia să nu folosească vorbirea în deșert sau nesmerenia față de cei de aici și față de așezările de aici. Să fie duh de sfială și de aplecare cu inima și cu fapta, căci acest așezământ este așezat cu așezare cerească. Toate greutățile sau încercările sau neliniștile care încearcă pacea și duhul acestui așezământ, să nu fie judecate sau cercetate sau scoase afară ca să fie vorbite, căci această nesfială se scrie păcat și nu greșeală în dreptul celor ce iau și scot de aici măcar o iotă ca să fie judecată de libertatea minții celor ce au duhul ispitirii lucrurilor din această grădină. Cei ce vin, să fie cumiți cu inima, cumiți cu mintea și cu purtarea și cu gândul; să se lase lucrați de lucrarea smereniei și a ascultării. Fiul acestei grădini cerești să nu ispitească tainele dumnezeiești mai mult decât i se dă și i se împarte spre știre sau spre lucrare, căci pentru tainele cerești se cere mare smerenie, și se cer inimi și minți întru totul împlinite întru înțelepciunea cea desăvârșită.

Iară și iară rostesc cuvânt, și să se îplinească acest cuvânt de către toți cei ce se ating cu așezământul care lucrează din cer prin taina acestei grădini. Nici un fel de tulburări să nu mai fie aduse de știre peste cei ce sunt călăuziți aici de cer, căci aici se lucrează numai dinăuntru și nu din afară. Cei ce stau la lucrul tainelor care vin din cer, aceștia primesc de la cer sfat pentru tot pasul și cuvântul, și nu se poate aici sfat din afară. Voi lucra din cer și voi descoperi la vreme orice vicleșug care ar îmbolnăvi măcar mintea cuiva, dar îmbolnăvirea inimii o voi scoate la iveală, și nimeni să nu uite că în acest așezământ orice fel de greșeală este osândită pe față. De aceea vă rog pe voi, cei stătători aici, deschideți cât mai des sfat spre cercetare, pentru mărturisirea oricărui fel de slăbiciune și neascultare sau ascundere de greșeală, ca să nu rămână nici o urmă de greșeală să nu fie spălată și depărtată și curățită, căci vă spun iar că de acum încolo va lucra tot mai tare legea dumnezeiască, cerută din acest așezământ și de la fiii acestei grădini. Nimeni din cei ce se ating cu acest așezământ să nu folosească minte ușuratică, inimă puțină, ci să fie bărbăție de inimă și de sfințenie, căci pentru împărăția cea din cer nu se poate strecura nimic necurat, nimic omenesc, nimic de la fire, și toți cei ce se ating cu cele așezate aici, să fie întru Duhul Sfânt și să se vindece de fire, căci firea pofteste împotriva duhului și, iarăși, duhul, împotriva firii.

Cei ce sunteți alipiți cu cei stătători aici ca să ajutați pe Domnul, să fiți în toată vremea întru smerenia minții și a inimii și să nu uite nimeni că Domnul intră și cercetează orice stare a inimii și a minții, și cere Domnul sănătate și bărbăție de inimă și de minte fiului acestei grădini.

Copiii cei stătători aici, să fie în toată vremea pildă de împlinire cerească și de sfințenie de inimă, și fiecare să lucreze cu toată dăruirea întru această grădină cerească. Lecția de

fiu al acestei grădini va fi să nu se mai termine, căci lucrarea ei și împlinirea ei trebuie să se vadă lucrând și mereu lucrând.

Iubiții mei copii, vegheați în toată vremea peste voi, și unii peste alții vegheați, ca să nu aibă nicicum loc nici o fărâ-mă de duh străin de Duhul Cel Sfânt al Sfintei Treimi, Care lucrează peste voi. Și, iarăși, încă o învățătură cerească vă spun vouă, celor ce aveți de lucrat cu cuvântul cel dinăuntru peste cei ce vin să vadă acest munte. Să nu se vorbească altfel la porți. Să fie chemați cei ce sunt din partea Domnului să vorbească la porți. Cei ce ajută cu veghea la porți, să cheme pe cei ce au însărcinarea de a vorbi la porți, căci aceasta și nu alta este ordinea lucrului la porți. Când Domnul vede că este aplecare de duh, vine și dă sfatul Său, dar Domnului nu-I place să audă cuvânt adus la întâmplare. Cei ce aveți de stat întru lucrul cuvântului, nu vă mai sfiiți să împărțiți celor ce vin lucrul acestei grădini, căci dacă veți lăsa să lucreze fiecare liber cu dorința minții și a inimii, aceasta duce la îmbolnăvire de minte și de inimă și duce la boala neascultării, și vai, este otrăvitoare această boală și este pată peste veșmântul acestei grădini.

Aduc sfaturi stăruitoare, ca unor fii ascultători, și de aceea să se asculte aceste sfaturi.

Binecuvântată să fie fântâna Maicii Domnului, și iată, voi aduce veste în curând pentru așezarea slujbei de mulțumire și de împuternicire prin cuvânt peste apa cea vindecătoare a izvoarelor cerești care au fost scoase deasupra și din care se va scoate apă vindecătoare, după cum este să se lucreze cu aceste izvoare vindecătoare. Voi aduce veste la voi ca să se așeze zi de praznic și apoi de pomenire peste aceste izvoare cerești.

Nu mai fiți nepăsători față de împlinirea cuvintelor care se rostesc ca să fie împlinite, și să nu rămână neîmplinite, că aceasta este neascultare și aduce durere și tulburare peste duhul acestui așezământ. Se apropie proba cea grea, dar nimeni din copiii mei să nu se teamă, căci cei împliniți întru Domnul nu au a se teme.

Binecuvântat să fie sfatul acestei zile, căci am stat în sfat ceresc cu voi, și voiesc să fiu așteptată mereu, ca să pot vorbi la voi.

Măi mămică, mi-a fost greu să stau în brațe cu sfatul și să nu-l aduc la voi. Mama Gigi vă sprijinește din cer cu sfat ceresc.

Rugați-vă la cer să se destrame conducerea cea fără Dumnezeu și să vină puterea biruinței, să vină de la Dumnezeu și nu de la oameni, căci planurile oamenilor sunt departe de planurile lui Dumnezeu, și toată România va vedea împlinindu-se acest cuvânt rostit la voi.

Pace cerească să fie în inimile voastre! Pace curată și sfântă și plăcută de cer! Lucrați sfințenie prin cuvânt peste cei ce vin până la acest munte ceresc. Pacea cerească să cuprindă prin voi toate inimile curate care ajung până la acest munte ceresc! Amin, amin, amin.

21 septembrie/4 octombrie 1992

Sărbătoarea cuvioasei Parascheva

Domnul și cu trâmbița Sa dau îndemnuri spre cugetare smerită. Botezul după lege și botezul prin credința în cuvântul Domnului. Sfânta Virginia întărește ucenicii la lucru ceresc.

Să se coboare și să se scrie cuvântul lui Dumnezeu, căci este sărbătoare sfântă în ziua aceasta. Se serbează de către cei din cer cea care a avut în toată vremea cugetare sfântă, cugetare smerită, maica cea creștinească

și cuvioasă, Parascheva. Ea a fost fecioară și cu trupul și cu inima, dar s-a făcut maică a multor fii răsăriți pentru Dumnezeu de pe urma credinței și a faptelor credinței ei. Această sfântă serbată de cer și de pământ, a iubit pe Dumnezeu din toată inima, din tot cugetul, din tot sufletul și din toată virtutea ei, și a iubit pe aproapele mai mult decât pe sine. Atât dor pentru cer a mistuit sufletul cel curat al acestei sfinte, atâta cugetare după cele cerești, așa încât puterea sfințeniei sale a fost răsplătită pe deplin de Mirele ei Cel iubit, Iisus Hristos, căci iată ce trecere are mijlocirea acestei mirese curate. Se duc oameni oropsiți și bolnavi și chinuți, se duc și se roagă la ea pentru izbăvirea lor, și ea se roagă la Mine, și Eu ascult pe cel credincios care se duce la poarta lui Dumnezeu și bate. Cel ce bate cu credință și cu sfințenie, aceluia i se deschide dacă el așa voiește. Ferice celui ce i se ascultă rugăciunea, și aceasta este o taină adâncă, și îi rog pe cei mari care învață pe poporul Meu, să spună la creștini despre taina aceasta fericită, care spune: «*Ferice omului căruia îi ascultă Dumnezeu rugăciunea, căruia îi aude Domnul ruga sa și inima sa*». Amin.

Voiesc să înțelegeți și voi, și păstorii Mei, și cei legați din aproape cu taina și cu atingerea de taina acestui munte de foc, care s-a coborât de la Dumnezeu în vremea aceasta, și de aceea iarăși vă aduc aminte de cuvintele rostite de Verginica cu un pic de vreme în urmă, căci ea așa a spus când a fost trimisă prin cetăți: «*Creștine, dă de la tine mila cea dăunătoare și nu mai sta cu amestecătură, nu mai sta împărțit, că vine Domnul și nu te găsește cu El*». Așa a spus Verginica, și tot ea a auzit, că poporul ei se iubește pe sine, își iubește mamă, și tată, și copii, și soț, și fire, și apoi își iubește și aproapele cu ceea ce mai rămâne, și după aceea dă să iubească și pe Dumnezeu. Aceasta este scara pe care a urcat poporul lui Verginica; în așa fel a urcat el spre mântuire; așa a zis el că urcă, și a crezut că urcă spre mântuire, și a crezut că-i aude, că-i ascultă Domnul ruga și inima. Așa a crezut credința acestui popor, și spune tu, măi tată, unde duce pe creștin o așa cugetare de inimă. Adu-ți aminte și spune apoi și la creștini când Eu strigam la voi și spuneam așa: «*Voi, părinți care ați născut copii și îi aveți încă mici, ridicați sus mâinile și inimile și rugați-vă Mie să nu mai ajungă vremea să se facă mari, că-i fură duhul rău pe toți dacă ajung mari*». O, și mai mult s-a iubit creștinul pe sine, și nu s-a rugat așa, și a zis că e rău Dumnezeu, că nu iubește. Și iată, tot Domnul întreabă și azi; vă întreabă pe voi, creștinilor: voi v-ați iubit copiii dacă nu v-ați rugat așa cum v-am învățat Eu? I-ați crescut și v-ați topit de dragul lor, și cui îi dați acum dacă i-ați iubit? O, uitați-vă la copiii voștri, că nu iubesc pe Dumnezeu copiii voștri.

O, iubitul Meu popor, n-ai vrut să înveți ca să poți ști mereu că numai una este iubirea și că Dumnezeu este iubirea. Mă uit după copiii de creștini, și vin îngerii cei îngâmfați și Îmi spun mereu de copiii acestui popor care iubesc lumea și au mintea ușoară și nu iubesc pe Domnul copiii acestui popor. Citiți, părinților, și iarăși zic, citiți, copiilor, citiți despre virtuțile și despre cugetarea sfântă a cuvioasei Parascheva, a cărei pomenire este în cer și pe pământ, căci ea de copilă a iubit din toate virtuțile ei pe Dumnezeu, întru curățenia trupului și a inimii și a cugetului și din toate simțirile ei. Ea a lăsat tot ce este deșertăciune, și pe sine însăși s-a lăsat și s-a dat lui Dumnezeu locaș neprihănit, și numai așa a reușit să sfărâme puterea duhului rău care bântuie inima și mintea făpturii lui Dumnezeu. A dat de la ea hăinuța slavei deșarte și a luat pe ea veșmântul cel sărac, ca să fie ca Domnul ei și să nu fie ca fiii veacului acesta și să nu fie furată de duhul minciunii și al

deșertăciunii și al stricăciunii de mântuire, așa cum se lasă duși unul câte unul copiii acestui popor încreștinat o dată prin ceea ce se numește botez după lege, și încă o dată prin cuvântul acestei lucrări. Dar între aceste două botezuri trebuia să fi fost peste copiii voștri botezul credinței, măi creștini ai poporului sfânt, căci una este să stai cu legea lui Dumnezeu din dragostea ta, și alta este să stai ținut de părinți sau de frați sau de altceva, căci aceasta din urmă nu te va putea ține cu Dumnezeu, căci Dumnezeu este altceva decât aceasta. Copiii acestui popor n-au priceput ce este Dumnezeu, ce înseamnă Dumnezeu și ce înseamnă să fii creștin după adevăr. Copiii nu și-au iubit părinții cei întru Domnul, și nu știe copilul acestui popor că orice pas făcut fără încuviințarea întregă a părintelui, nu este pe drum pasul cel fără de încuviințarea celui mai mare. Este în gol pasul acelui copil, și apoi urmează picarea în gol, ca rod al lucrului fără de orânduială.

O, nu mai ascultă copilul acestui popor, și de aceea s-a scris carte în zilele acestea și s-a spus: «*Creștine, taie de la tine mâna sau piciorul sau ochiul care este bolnav, ca să nu arzi cu totul, ca să mai fie ceva și pentru Mine rămas, ca să nu fie Domnul fără lucrători în lume, căci dacă numai una din toate e dată deoparte din lucrarea ta, Domnul nu te poate avea lucrător în lume, că n-ai putere dacă nu ești întreg întru Mine*». Întregul acesta are și el un anume loc în creștin, și locul acesta este inima care se dăruiește toată lui Dumnezeu, și din această dăruire vine apoi adăugarea celor ce vin din cer spre trebuința fiecăruia, așa după cum spune cuvântul: «*Căutați să fiți cu împărăția cea din cer, și toate celelalte se vor adăuga vouă după trebuință*».

Am cu Mine pe Verginica, și am pe sfânta zilei de azi, Parascheva. Sfânta Parascheva a dat de la ea mărirea de sine, iubirea de sine, și orice iubire a dat de la ea și s-a înjugat la jugul cel dulce al iubirii de Dumnezeu. A dat de pe ea podoa-bele și veșmântul mării deșarte și a luat pe ea haina cea săracă a lui Dumnezeu, ca să fie cu Dumnezeu. Cugetul ei alerga zi și noapte la frumusețile cerești și veșnice, și n-a mai dat de la ea cugetarea cea smerită și plăcută Domnului.

Voiește Verginica să vorbească și să spună și să scrie cuvintele ei, căci toate cuvintele vor rămâne și se vor vedea că sunt scrise la vreme.

— **P**ace vouă, măi mămică! Sunt cu pacea în brațe și o pun peste voi, peste părinți și peste copii o pun, și apoi să fie cu voi lucrare de pace. Să lucreze lucrare de pace părinții peste copii, și copiii peste părinți. Amin.

O, Veronica mea cea din vremea mea! Aceasta este vremea mea, măi mămică, și tu ești Veronica cea din vremea mea, pentru că a rămas pe inima ta chipul meu și dorul meu, așa cum odinioară chipul Domnului a rămas pe creștetul celei de atunci. Iată pildă vie pentru care să înțeleagă fiicele lui Dumnezeu pentru ce trebuie să acopere capul lor cu maramă și să nu fie nici o clipă altfel, pentru că este pilda chipului Fiului lui Dumnezeu care s-a întipărit pe marama care acoperea capul celei ce plângea pentru Domnul ei, pentru dragostea ei. O, ai grijă, mămică, și veghează peste fiicele Ierusalimului, ca să învețe ele să iubească pe Dumnezeu. Învață-le cum este Domnul și cum să fie ele pentru Domnul. Ai grijă de pașii lor, uită-te după ele să știi cum merg și unde merg și de ce merg, și să știe și ele, ca să se nască în inima lor iubirea pentru Hristos. Învață-le cum să vorbească și cum să tacă, cum să privească în ele și în afara lor, și te roagă în culcare și în sculare și la lucru, pentru dragostea lor de Dumnezeu. Roagă-te în Duhul Sfânt în toată vremea, căci ascultată îți

este ție rugăciunea. Veghează și fii înțeleaptă, ca să fie toată casa cu Dumnezeu, că vine ca să trecem puntea cea grea, vine proba cea grea, și se va împlini Scriptura care spune: «*Unul va fi luat, și altul, lăsat*».

Am anunțat în toate cetățile că vine proba cea grea și nu voiește să se gătească creștinul ca să fie găsit bine cu Dumnezeu. Ferice celui ce are cu adevărat pecetea ocrotitoare, căci peste aceia nu se atinge potirul care s-a înclinat ca să fie vărsat peste pământ și să se atingă de cei ce vor fi fără de veghe. Mereu am spus: «*Vine un examen greu de trecut și vai creștinilor care vor fi găsiți măcar un pic în lume!*», și nu vrea creștinul să iasă din lume, nu se simte greu lângă duhul lumii, nu-i este frică de Domnul, Care va bate fără de veste.

Viața fără de viață, aceea nu este viață vie, și este viață moartă. Viața fără de Cel ce S-a dat pe Sine ca să Se împartă și să umple de viață vie pe fiii Săi, viața fără iubire de El și fără de El, aceea este viață moartă. Cei ce nu vor să se mute de la moarte la viață, viața acelora este o moarte vie.

Cuvioasa Parascheva, cea sfântă, s-a arătat în vedenie unui monah și l-a înștiințat să ia de lângă trupul ei cel sfânt, pe celălalt întinat, care a fost așezat lângă al ei, și așa s-au descoperit harurile trupului și ale duhului ei. Orice răsad străin care stă în grâu și nu voiește să se lase altoit, acela se numește buruiană, și copiii mei sunt cei din grâu curat. O, în vremea aceasta pe nicăieri nu mai este bun untdelemnul, și va seca untdelemnul de peste tot și se va arăta slava lui Dumnezeu peste lumina acestei lucrări. Deșertăciunea și duhul ei și farmecul ei și cursa ei s-au întins peste tot pământul și nu mai este loc pe pământ unde să nu fie cursă. Atât mai e în siguranță: poporul meu cel iubitor, cel împlinitor.

Mama Gigi îmbrățișează pe păstori și le amintește rugămintea ei, ca să aibă grijă de surioara mea, de lelica mea. Surioara mea este amenințată de dureri și de tulburări și nu mai poate călca ea cu pasul ei după cum cere vremea aceasta. Măi păstori mei, ce va face Domnul când va găsi cuvintele Sale risipite și călcate în picioare? Îi rog pe acești copii să vă citească lecția de fiu al acestei grădini, ca să spuneți la creștini să nu râvnească să se joace cu sfințenia cea coborâtă în grădina mea, că eu mereu am spus: „*Poporul meu, vine o vreme când vei voi să te pregătești și nu vei mai avea vremea înaintea*”.

Păstrați-vă cu mâinile curate, cu pacea curată, cu casa curată și cu lucrarea curată și cerească, depărtând de la voi orice părtășie care nu poate sta alături cu lucrul cel sfânt al Domnului, căci vremea este ca să lucreze Dumnezeu, fiindcă oamenii cei fără Duh Sfânt au stricat legile Domnului.

Și acum, pace și lege sfântă și mâini curate să vă fie vouă date de Dumnezeu, și nu vă mai atingeți cu nici un aluat stricat, iubirii mei copii! Mama Gigi va lucra și va depărta orice fărâma de aluat stricat care ar da să se atingă de cele sfinte lucrare peste voi.

Acum, pace copiilor mei care mă poartă pe mine pe unde am de lucrat! Amin, amin, amin.

14/27 octombrie 1992

Cuvântul Domnului către regele Mihai

Nașterea României îngemănată cu nașterea Domnului. Chipul regelui trebuie să se regăsească în chipul strămoșilor. Arhiereul Irineu este pândit de cei ce stau pe scaunul bisericii, pentru a-l surpa împreună cu lucrarea Domnului, muntele fericirilor României.

Dumnezeu grăiește din cele cerești, și se aude glasul lui Dumnezeu, iar cei ce aud cuvântul lui

Dumnezeu să se așeze și să întocmească încă o carte către cel ce este unsul României din partea Domnului Savaot.

Pace de la Tatăl și de la Fiul și de la Duhul Sfânt, pace regelui României! Pace de la Maica Fiului Treimii cerești, și pace întru sărbătoare cerească de la mai-marii cetelor cerești, Mihail și Gavriil! Pace și sărbătoare în cer și pe pământ, căci serbările cele din moși-strămoși va fi să-și ia locul lor, iar fiii bisericii fi-va să se întorcă cu fața spre părinți, după cum, apoi, părinții se vor întoarce cu fața spre fiii lor. România, cea întâi chemată între neamuri, fi-va întâia între popoarele pământului, căci ea s-a născut odată cu Domnul Iisus Hristos, și dacă ea s-a născut atunci, a fost apoi încreștinată de cel întâi chemat între apostoli, căci apostolul Andrei a venit și a botezat-o pe România încă de când era în scutece, și a fost creștină și a fost ortodoxă România; de la nașterea ei a fost creștină, și nu poate Domnul să uite pruncia ei și cămașa ei cea dintâi, și nu poate să uite Dumnezeu podoabele cu care a fost înveșmântată România, fiindcă de sub glia ei cea sfântă, tot cerul României strigă la Domnul și spune: „Doamne, până când ca să răscumperi pe cei ce stau la temelie acestui neam sfânt?”.

Și iată ce spun cei mari ai României, cei buni și mari și sfinți, care o țin pe România pe jertfa lor și pe credința lor, care a fost piatra bisericii cea din moși-strămoși. Ridică strigare regii cei dintâi și cei de pe urmă și toți voievozii cei sfinți, care laolaltă se numesc cerul cel sfânt al României; ridică rugă pentru România și se uită ca să vadă venind și stând pe regele cel mic, pe unsul cel din vremea aceasta, pe cel ce va plini biruința și gloria României. Și iată ce spune strămoșul și bunicul: „Regele României să aibă înfățișarea cea după chip a lui Iisus Hristos, precum strămoșii lui cei buni au avut chipul bărbatului împlinit, după cum scrie în Scripturi. Regele este sfânt lui Dumnezeu, iar înfățișarea lui și fața lui să fie după chipul cel din moși-strămoși, în fața căruia să se plece cu cuvioșie tot fiul neamului său”. Amin.

Cuvântul lui Dumnezeu stă cu tine în sfat, rege al României, căci cerul sfânt se uită și așteaptă ca să vadă gloria care va ieși de la tine întru numele Domnului. Cuvântul lui Dumnezeu întocmește carte cerească și vorbește cu tine, Mihail al României. Așteaptă moșul și strămoșul tău să-ți vadă slava și puterea pe care o ai dată, dar puterea sfântului Domnului lucrează prin chipul cel purtat de moșii și strămoșii cei sfinți. Lasă-ți podoaba cea sfântă să-ți înveșmânteze fața, că mare putere are această lege sfântă. Vine vremea cea mare, căci Eu lucrez la ea, lucrez după planul Meu, și vai, sunt de parte planurile oamenilor de planurile Domnului! Eu lucrez prin cuvânt în România, și nu va fi făptură pe pământ care să nu se plece sub această lucrătură care lucrează din cer peste România, și nu va fi neam care să nu-ți cânte slava ta care este de la Mine, căci vei fi un rege sfânt, și cine se va împotrivi planului Meu?

Ai grijă, iubitul Meu, ferește-te de lupi, căci lupii au luat acum haină peste haină și dau târcoale lucrăturii cea din cer. Fii mare cu Mine, că pielea de lup va fi vădită de sub mantia care o acoperă pe ea. Fii tare cu Mine, că nu mai vede Domnul credință pe pământ, iar Eu așa am grăit prin prooroci: «Cel care cunoaște căile Mele și nu umblă pe ele, acela să nu vorbească despre Dumnezeu». Așa am grăit, și iată, cei ce lucrează fărădelege nu iau în inimă această profeție, și se ascund sub mantie de miel, și vai, făptura Mea nu știe să deosebească stânga de dreapta sa! Dar Eu sunt Dumnezeu, și iată ce fac în zilele acestea, căci M-am așezat să dobor cele șubrede și să întăresc curățenia și sfințenia peste făptura Mea. Vin să curăț și să albesc și să despecetluiesc izvoarele vieții și să

rostesc apoi prin servii Mei și să arăt: „Iată calea, și cel ce înviază să meargă pe ea”.

O, voiesc să așez pe piatră numele tău, căci așa ți-am vestit Eu ție, și voi rosti apoi din vârful ei numele regelui României. Așa am grăit, și aceste cuvinte mărturisesc pe pământ, pentru că Eu am fost împlinitor întru cei slabi și mici ai Mei și ai tăi, căci aceștia care dau trup cuvântului Meu sunt ai Mei și ai tăi, căci Eu le sunt lor Dumnezeu, iar tu ești unsul cel de la Mine și ești regele lor. Fii înțelept, căci Eu voi așeza pe piatră numele tău. Fii credincios. Eu sunt. Domnul este numele Meu, și lucrez ca să-ți gâtesc venirea.

Cei ce stau pe scaunul bisericii Mele au început să-și arate dinții și ar voi să stârpească această lucrătură și ar dori să-l pună jos pe cel ce a împlinit porunca cea din cer de a așezat după lege piatra de temelie a începutului cel nou care vine din ceruri peste pământ și să fie precum în cer așa și pe pământ, după cum a fost făgăduința Mea. Și se va numi această lucrătură munte ceresc, munte de taină cerească, și din acest munte vor curge fericirile cele scrise în Scripturi peste cei ce vor fi numiți fericiți, și se va numi muntele fericirilor care vin cu Domnul și cu zecile de mii de sfinți ai Săi, așa precum au spus proorocii în veacurile Mele.

Această piatră ridicată prin cuvânt și din poruncă cerească, va sta înaintea ta, rege al României, căci Eu așa am grăit, și ți-am vestit din vreme. Iată, pun înaintea ta această piatră și voi depărta apoi fărădelegea și nedreptatea din pământul celor vii, căci România va rămâne veșnic înaintea Mea și a ta, Mihail al României Domnului.

Eu sunt cu tine și te port pe umerii Mei, căci Eu sunt Domnul plinirii făgăduințelor cerești. Ridică-te spre Mine și rostește rugă pentru cei pe care-i am în fața Mea, în fața cuvântului Meu, căci s-au ridicat martori nedrepti asupra lor și nedreptatea a mințit sieși, și s-au ridicat cu teamă împotriva adevărului Meu cei ce stăpânesc cu nepăsare peste turma Mea. Roagă-te să se înmulțească sarea, și se va înmulți, căci nu mai este sare pe pământ. Puțină sare mai are Domnul pe pământ, iubitul Meu. Ridică mâinile spre Mine și cere, și va fi sare pe pământ, și va fi bună de sărat, și se vor întări oasele cele șubrede ale fiilor cei bineplăcuți cu inima lor și cu duhul lor. Eu lucrez din zori și până în zori, lucrez în calea ta și lucrez peste acești micuți ai Mei, căci răutatea și necredința mai-marilor legii izbește cu gând să-Mi fărâme corabia cea lucrată prin cuvântul cel vestit din cer. România este corabia salvării făpturii Mele și din ea vor curge raze și lumini și izbăvire și cer nou și pământ nou, așa cum am făgăduit Eu, Dumnezeu.

Îmi întind pacea Mea peste tine și peste toată casa ta, Mihail al României. Pace ție, iubitul Meu, unsul Meu, căci cine poate șterge ungera pe care o ai de la Dumnezeu? Pace și lege sfântă și chip după chipul cel din strămoși, cel din părinți cerești, după chipul Fiului lui Dumnezeu, din neam în neam până la tine. Ia sulul care stă sub piatra începutului cel nou, ia-l și desfă-l din nou, și te gătește în această oglindă, și vom intra pe poarta cea binecuvântată, care a luat ființă după planul lui Dumnezeu.

Dumnezeu Tatăl, Cel ce este întru Fiul și întru Duhul Sfânt al Treimii cerești, să fie cu regele României și cu fiii ei cei binecuvântați din care va răsări poporul cel nou care va lucra biruința Domnului!

Pace ție, Mihail al României Domnului! Amin, amin.

31 octombrie/13 noiembrie 1992

Soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil

Glasul Domnului: poporul s-a mândrit cu chemarea sa și a pierdut sfiata sfântă. Frica are cu sine pedeapsa, iar desăvârșirea alungă frica. Lecția mărturisirii lui Hristos în trup. Vin vreme de încercare.

Se coboară din cer serbare îngerească și cuvântul lui Dumnezeu în ziua aceasta de prăznuire pentru mai-marii cetelor îngerești, Mihail și Gavriil.

Preasfânta Treime, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, este purtată pe îngeri și I se cântă cântarea slavei Sale: «*Slavă Sfintei și Celei de o ființă, de viață făcătoarei și nedespărțitei Treimi, din veci și până peste toți vecii cerurilor!*». Amin.

Mai-marii îngerilor, Mihail și Gavriil, sunt în fața cetelor cerești și serbează cu toată oastea serbare de înviere, serbare de bunăvestire și de slavă peste așternutul Sfintei Sfințelor Noului Ierusalim, care s-a coborât din cer, de la Dumnezeu, cu începătură nouă în mijlocul României cea binecuvântată și bine aleasă între neamurile pământului. Domnul Iisus Hristos, Fiul Tatălui Cel Mare, Fiul Tatălui Savaot, rostește cuvântul sărbătorii de azi.

Pace vouă, celor din așezământul Meu cel curat, cel pus deoparte pentru Domnul, cel pus de Domnul deoparte pentru ca să fie puterea Domnului acest așternut dumnezeiesc. Pace vouă, și celor veniți astăzi la serbare cu cerul! Pace păstorilor și oilor Mele! Pace tuturor celor ce ați venit ca să stați cu sfatul Domnului la masă! E praznic astăzi, e praznic din praznicele poporului sfânt, cel născut de Verginica prin cuvântul acestei lucrări care este de la Dumnezeu. Această lucrare se numește Cuvântul lui Dumnezeu, iar această cetate și această iesle se numește așa cum scrie în profeți: «*Domnul este acolo*», fiindcă Domnul nu lucrează nimic fără să fi vestit din vreme prin proroci.

Mai-marele arhanghelilor, Mihail, rostește în sfatul Domnului, și să se audă cele rostite: «*Să stăm bine, să stăm cu frică și să luăm aminte!*», căci încă o dată se vor clătina cerul și pământul, precum este scris, și se vor arăta cer nou și pământ nou și vor dăinui cei scriși în Cartea Vieții Mielului, căci aceștia vor birui prin Sângele legământului cel nou, al Mielului lui Dumnezeu.

Pace peste așezământul Meu cel curat, cel pus deoparte pentru Domnul, cel pus de Domnul deoparte ca să poată lucra din el lumină peste pământ și viață peste făptura Sa. Și cum adică pus deoparte? Cum, măi păstorilor, și măi oilor? O, dacă acest așternut dumnezeiesc nu ar fi fost pus deoparte pentru Domnul, atunci nu ar mai fi trebuit Dumnezeu să-l coboare prin cuvânt și să-l întrupeze prin cuvânt și să fie, și iată cortul Meu cel sfânt, din pragul căruia Eu Îmi anunț împărăția pe pământ. Și cum adică pus deoparte pentru Domnul? Cine poate să-I răspundă Domnului ce este această taină? O, acest așternut dumnezeiesc este o taină, măi tată, o taină care nu se lasă deslușită cu ușurătate sau cu ușurință, căci este o mare taină dumnezeiască acest petecuț de pământ. Și dacă Domnul a numit cu numele Său această așezare, de aceea am rostit poruncă între poruncile cele pentru aici și am spus să se lucreze numai dinăuntru și nu din afară peste acest așezământ, pentru că aici nu este nimic din lume, precum nici Eu nu sunt din lume. De aceea copiii Mei cei așezați aici de veghe și de lucru cu cerul și ca în cer, poartă greul care este din lume, așa precum și Domnul a purtat greul lumii. Lumea este sfărâmată sub greutatea ei, și de aceea am numit acești copii cu nume de fii ai acestei grădini cerești; de aceea, ca să lucreze cu tainele cerești și să stârpească prin lucrul lor cu Mine greutatea care

stă deasupra făpturii Mele; să stârpească duhul lumesc și lucrarea lumească de pe pământul lui Dumnezeu, pentru că Dumnezeu a făcut pământul și pe om. Și iarăși zic vouă, că dacă acest așezământ sfânt nu ar fi fost pus deoparte, atunci nu l-ar mai fi întocmit Dumnezeu. Tot poporul creștin să creadă că acest așternut ceresc este o taină cerească pentru cele ce se vor vedea în zilele ce vin, și nu se poate ridica lucrare de ispitire asupra lui Dumnezeu.

N-a înțeles poporul cel răsărit de la această profeție, n-a înțeles nimeni ce fel de lucrare este această coborâre de cuvânt ceresc, și s-au zdrobit de această stâncă creștini după creștini, pentru că n-a ieșit creștinul din lume dacă s-a apropiat ca să vorbească cu Dumnezeu prin această profeție. Și nu numai că n-a ieșit din lume creștinul, că mulți din ei, după ce au pus degetul și au pipăit, după ce au gustat din acest izvor, s-au dus și s-au lipit cu lumea și cu cele din lume și li s-a scris necinstire, și au pătat pe Dumnezeu cei care au purtat numele și pecetea de creștini ai acestei lucrări, și acum vin și dau ocol de jur împrejur și se uită, dar în zadar se uită, pentru că a venit vremea să lucreze Dumnezeu și să știe tot creștinul că Domnul este sfânt și nu altfel. Iar cine a vrut să fie cu Domnul, s-a smuls cu totul din cel dintâi și s-a lăsat cu sfințenia și cu rudenția cea din cer și s-a scuturat de pământ și a stat în sărăcia cea de duh, că să aibă Domnul vas gol în care să toarne cele de sus, să toarne împărăția cea din cer, așa cum este scris: «*Fericiți cei săraci cu duhul, că a lor este împărăția cea care vine din cer*».

Când Eu am chemat la Mine acest popor, el s-a semețit apoi, zicând că este cu această lucrare, și a întins mereu mâna și a băgat-o în acest blid și a luat de câte ori a voit, a luat după al său plac. Și dacă a luat așa, n-a fost bine la Dumnezeu, fiindcă cel ce nu ia cu Domnul, acela risipește tot ce ia. Și cum adică se cheamă să fi luat creștinul cu Domnul? Adică să-i fi spus Domnul să ia, și ce să ia, și când să ia, și nu dacă voia el să ia. De aceea am spus că s-a semețit cel miluit de Dumnezeu, și asta se cheamă că unul ca acela s-a zdrobit în această stâncă, pentru că n-a fost una cu Dumnezeu. O, dacă stă creștinul după placul lui cu Dumnezeu, asta nu se cheamă că S-a lăsat Domnul ispitit, și înseamnă că a ispitit pe Dumnezeu un astfel de creștin. Iată că și creștinii au stricat legile Domnului, și de aceea este vremea ca să lucreze Domnul. Și a făcut Domnul acest cort și l-a împrejmuit cu hotare pecetluite și a pus legea Sa cea sfântă la hotare, căci vremea este să lucreze Domnul, pentru că oamenii au stricat orânduielele Domnului, și de acum încolo Domnul pune la cercetare și va descoperi Domnul pe cele ascunse și dosite, căci orice duh care nu mărturisește pe Iisus Hristos, nu este de la Dumnezeu, ci este duhul lui antichrist, care este în lume. Dar voi, iubii Mei copii care sunteți din Dumnezeu, stați bine, stați cu frică și luați aminte, că mare este Cel ce este în voi, față de cel ce este în lume, iar cei ce cunosc pe Dumnezeu, aceia vor asculta cuvintele voastre, și se vor cunoaște și se vor deosebi Duhul Adevărului și duhul rătăcirii, fiindcă Eu v-am dat vouă pe Duhul Sfânt, Care mărturisește pe Hristos, Fiul lui Dumnezeu.

Vorbesc cu voi acestea, și altele vorbesc cu voi, ca să înțelegem cum adică pus deoparte pentru Domnul acest așternut ceresc. Grăiesc vouă acestea, și altele grăiesc vouă, ca să avem îndrăznire în zilele acestea, și precum sunt Eu, așa să fiți și voi în lumea aceasta, fiindcă nu este frică întru Mine. Altfel, nădejdea și dragostea voastră n-ar fi întreagă dacă ar fi frica lângă ele, căci frica are cu sine pedeapsa, iar dacă ați fi fricoși, n-ați fi desăvârșiți întru Mine. Creștinii care nu Mă au

pe Mine, aceia au frică și li se vede frica, și de aceea am spus că am ridicat această corabie și am împrejmuit-o cu pecetea sfințeniei, ca să pun la cercetare inima acestui popor care s-a ascuns de Domnul și n-a mărturisit pe Domnul prin trăire. Și vine vremea să se vadă, dar a și venit, și se vede că orice duh care nu mărturisește pe Iisus Hristos în trup, nu este de la Dumnezeu, ci este duhul lui antichrist, care este în lume.

O, se potrivește această Scriptură cu creștinii acestui popor, că nu înțelege poporul Meu cum adică să-L mărturisească pe Hristos în trup. Adică să mărturisească în trupul lui creștinul și în inima lui pe Hristos și lumina lui Hristos și viața și voia lui Iisus Hristos, ca să fie din Dumnezeu creștinul. Și dacă nu mărturisește așa pe Domnul, atunci nu se poate spune că unul ca acela mărturisește pe Hristos venit în trup, nu se poate spune că este din Dumnezeu creștinul care nu mărturisește așa cu tot înăuntrul său. Unul ca acela nu are cu ce să deosebească Duhul Adevărului de duhul minciunii. Această trăire să fi fost trăită de cel ce s-a numit că este al lui Dumnezeu, și apoi se putea numi după adevăr fiu al lui Dumnezeu. Eu am venit trimisul Tatălui pe pământ și am ascultat de Cel ce M-a trimis și am fost în Duhul Tatălui și așa am ascultat pe Tatăl Meu în trupul Meu și n-am ascuns nimic Tatălui Meu, căci cine poate să se ascundă de fața Creatorului său? Și așa S-a arătat mare în Mine Tatăl Meu, căci Cel ce era în Mine, era mai mare decât cel ce este în lume, și Tatăl Meu n-a fost biruit în Mine.

Grăiesc vouă acestea, și altele grăiesc vouă, ca să fie învățată lecția care învață cum Se cunoaște Duhul lui Hristos față de duhul lui antichrist, care este în lume. Și pentru că lumea stă în duhul lui antichrist prin faptele ei, de aceea am zis să deosebesc un popor și să-l deprind cu Duhul Sfânt și să fie popor al Duhului Sfânt. Și dacă poporul chemat n-a iubit Duhul Adevărului și nici n-a voit să învețe să iubească adevărul și să rămână liber, iată, măi copii, a rămas în duhul lumii acest popor, și Eu n-am avut ce pune deoparte din acest popor ca să fie creștinul cu Dumnezeu. Și iată, vin curând, și nu știe poporul Meu ce înseamnă să fie cu Dumnezeu, și vor învăța neamurile această lecție și vor crede și se vor boteza și vor asculta de Dumnezeu, și nu va fi Domnul lipsit de roade, pentru că a făcut biruință Domnul cu brațul Său cel tare și a așezat cort sfânt pe pământ, și se va cânta cântec ceresc de înviere peste pământ și se va slăvi biserica Dumnezeului Cel viu, precum este scris.

Iubiții Mei, cerul se bucură de voi și cu voi în ziua aceasta, căci dacă Domnul suferă cu voi și plânge cu voi și în voi, apoi Se și bucură cu voi și în voi. Mare și adâncă este această lecție despre duhul care mărturisește pe Hristos venit în trup. Vom face lecție aparte pentru ca să lucrați cu ea peste fiii neascultării, dar trebuie să învățăm bine în noi această lecție, pentru că această lumină se mărturisește pe sine numai dinăuntrul ei, măi tată.

Fiilor, vom lucra cu zile noi de serbare și cu lecții noi de serbare și vom schimba vasele înnoindu-le, căci untdelemnul cel nou stă în vase spălate, măi tată, și vasele trebuie ținute întru sfințenie și întru duh de adevăr. Adevărul se descoperă pe sine, pentru că așa este lucrarea sa, dar minciuna nu se descoperă pe sine pentru că așa îi este lucrarea sa.

Am rostit cuvânt și am zis că voi sta în sfat cu voi, și voi sta dacă am zis, și ne vom sfinți și vom înmulți sfințenia, că vremea este să lucreze sfințenia, iubiții Mei. Verginica este aproape de începutul cuvântului ei, și Domnul este în ea și lucrează în ea, iar ea lucrează după cum este cursul ei și al lu-

crării ei. Domnul Iisus Hristos este în ea, căci ea este întru Iisus Hristos, după cum și în trup la fel a fost. Amin.

— **M**ama Gigi vă spune vouă, copii ai Duhului Sfânt, bucurie pentru praznicul mai-marilor arhangheli care sunt serbați astăzi în așternutul Domnului, Care este prin voi. Să fie zi de înviere alăturată zilelor învierii, să fie pace peste voi, copii ai Duhului Sfânt!

Pace vouă, măi mămică! Pace celor stătători zi și noapte la lucrul grădinii de aici! Pace celor ce au venit la serbarea cerului care se serbează azi aici! Luați aminte cu inima și cu împlinirea la lecția pe care v-a dat-o vouă Domnul Iisus Hristos în ziua aceasta. Luați aminte la duhurile voastre și la împlinirea lucrării lor, că mare este această lecție de azi, despre duhul care mărturisește pe Hristos în trup.

Fiilor, ascultarea de Dumnezeu Îl face pe Domnul să stea în inima celui ascultător, iar neascultarea îl scoate pe om dintre lăcașurile care sunt purtătoare de Dumnezeu. Unirea și părtășia cu cele din lume face duhul omului să nu-L mai mărturisească pe Hristos în trup. Fiți atenți la pașii voștri, la duhul vostru și la adevărul iubit de Dumnezeu, căci adevărului îi trebuie o față plăcută și curată ca să poată fi bineplăcut la Dumnezeu. Așa a spus Domnul în lecția de azi, că a pus acest așternut deoparte, și iată, nu numai cei stătători ai lui au această îndatorire, și mai vârtos o au cei ce vin și se înfățișează Domnului prin acest așezământ ceresc. Țineți cu toată ființa la sfințenia acestui așezământ, căci dacă duhul omului sau duhul lumii din om dă să se atingă aici, se pot stârni furtuni repezi, și nimeni nu le poate stârni în afară de cei atinși aici fără de sfințenie împlinită în toată clipa. Acești copii au avut de suferit în zilele ce au trecut, și eu le-am spus să nu cârtească și să poarte totul în numele sfințeniei și al legii sfințeniei care strigă la Domnul de sub piatra cea nouă care este de la Dumnezeu în această grădină. Dar azi, încă din zorii zilei am luat neputințele și suferințele de pe ei, ca să poată sta ei în fața celor veniți ca să se închine Domnului prin acest jertfelnic. Am trimis înaintea voastră pe copiii mei ca să curețe praful de pe voi și mirosul lumii de pe voi, și ce mai este de curățit am zis să curețe, și apoi să vă apropiați, căci eu nu voiesc să aveți vină la Dumnezeu. Așa și voi să voiți, măi mămică, fiindcă eu așa am spus, de câțiva ani mereu am spus: *«Pregătește-te, creștine, că dacă ai ști ce vreme vine, nu ți-ar mai trebui nici mâncare, nici apă, nici traistă, și te-ai smulge din toate cele lumești ca să fii găsit cu Dumnezeu în ziua aceea. Chiar de ar fi să-ți rămână carnea, smulgându-te din legăturile care te țin, smulge-te și vino cu ce scapi, că-ți pune Domnul la loc ce ai lăsat și te face El întreg, dar ieși și fă-te gata pentru ziua aceea»*.

Împreună cu sfinții voievozi care sunt astăzi serbați, iată, cu ei vă spune mama Gigi: stați bine și cu frică și cu luare-aminte, că vine proba cea grea peste lume, vine schimbarea, și se va schimba fața lumii și va fi de groază fața lumii. Dar vine schimbarea la față a slavei Domnului, și se va vedea pe față slava Domnului, și orice strălucire de pe pământ își va pierde fața sub strălucirea slavei lui Dumnezeu.

Serbează cerul, serbează sfinții arhangheli pe unsul României și cântă Măicuța Domnului, cântă cântarea coroanei României. Domnul pregătește calea cea înaintemergătoare a unsului României, căci toate cele profețite prin această lucrare se vor vedea împlinindu-se.

Să se destrame tot ceea ce este fără Dumnezeu și să se ridice cei ce poartă semnele Domnului și lucrările Domnului! Să cadă stăpânirile necredincioase și să se risipească planurile

împotrivorilor și să se arate calea cerească între oameni și să tremure făptura sub slava Ziditorului ei, că vine Domnul cu zecile de mii de sfinți ai Săi, vine Domnul să-Și arate împărăția Sa.

Să se întărească cel ce este ales din biserică și să mărturisească adevărul, căci adevărul îl va face mare și liber și va lucra înviere nouă și se va bucura făptura lui Dumnezeu care-L va primi pe Dumnezeu. Să fie bucurie peste cei ce așteaptă pe Domnul, iar cei ce nu știu cum să-L aștepte pe Domnul, aceia să învețe și să împlinescă pregătindu-se, căci cei ce cunosc pe Dumnezeu, aceia vor asculta de cuvintele lui Dumnezeu.

Mama Gigi atinge pe fiii acestei zile care s-au atins de această grădină cerească, și ca să credeți și să înțelegeți puterea și sfințenia acestei grădini, luați seamă la voi înșivă după ce veți merge întru ale voastre și veți fi slăbiți în trupul vostru un pic de vreme, ca să înțelegeți ce este sfințenia acestei grădini cerești și să credeți sfințenia celor de aici, care suferă în trupul lor orice atingere cu duhul de pe drum. Ei nu mai au puteri pentru ce este afară. Ei au puteri întru Dumnezeu și suferă când ies, așa cum suferă un pește dacă-l scoți din apă și îl ții afară câteva clipe. I-am deprins cu necărtirea, și ei se tem să cârtească.

Toți cei legați cu duhul aici, luptați la timp și la netimp pentru ținerea sfințeniei acestui așternut dumnezeiesc! Sfințenia acestui așezământ ceresc va lucra mântuire de la Dumnezeu pentru mulți, măi copii. Fiți sfinți cu trupul și cu duhul. Fiți curați, fiți cu mâinile curate.

Domnul Iisus Hristos și tot cerul sfânt scrie zi de sfințire și de slujbă cerească peste izvoarele Sfintei Sfintelor și așează această serbare alături de serbarea acestei zile. Binecuvântată și făcătoare de minuni cerești și sfințitoare și dătătoare de înviere să fie apa acestor izvoare cerești. Cetele îngerilor înconjoară crucea cea din vârful acestei pietre și cântă tropar de slavă semnului crucii care străjuiește peste Sfânta Sfintelor Domnului, căci astăzi este întreită serbare. Se împlineste un an de la înălțarea crucii pe altarul Sfintei Sfintelor Ierusalimului nou.

Păstori ai poporului meu, vă rog din nou, mai aveți grijă de surioara mea, ca să înțeleagă și ea ce fel de popor este poporul acesta. Nici cei din casa ei și nici creștinii n-o lasă să fie așa cum voiește cerul să fie. Nu are cine s-o ajute. Se duc creștini care fură, măi mămică, pentru că așa cred ei că e bine. Fură și storc de la Domnul, și se duc și stau în nelegiuiri și în lume și își bat joc de surioara mea. Nimeni nu-i mai dă ajutor de suflet, nimeni nu are milă de duhul ei. Am pe străjerul pus pentru ea, care n-o lasă, dar cei ce fură se duc la ea și fură de la Domnul, și ea nu mai știe cum să stea față de Domnul. Am creștini care ispitesc pe Dumnezeu, care ispitesc înspre această iesle. Fiți drepti și lucrați pe unde este de lucrat. Lucrați cu atenție și cu adevăr și cu inimă cerească peste cei de multe feluri, căci în multe feluri lucrează creștinii acestui popor. Dar voi lucrați după felul lucrului cel din cer și păziți de duhul lumii lucrarea cea din cer, care nu este din lume. Feriți-vă, și iarăși zic, feriți-vă de lume. Iarăși zic vouă: copiii voștri sunt lume, măi mămică, dar voi iubiți sfințenia, că vremea este aproape. Amin.

Sfinții arhangheli sunt cu cete de îngeri așezați peste acest așezământ și peste serbarea de azi. Binecuvântată să fie hrana cea pentru ființă, căci cerul stă cu voi la masă. Fiecare creștet să fie atins și mângâiat de cei serbați astăzi în cer și la voi.

Pace vouă! Pace și serbare scrisă în cer și pe pământ, căci oamenii vor să scoată serbările cerești și să nu mai aibă nume pe pământ, dar Domnul va răspândi sărbătorile Sfintei Sfintelor peste cetatea cea nouă a Noului Ierusalim și va fi veșnic sărbătoare de slavă cerească. Amin, amin, amin.

8/21 noiembrie 1992

Praznicul Intrării Maicii Domnului în biserică

Glăsuț Domnului: despre lucrarea ascultării. Botezul și preoția au rămas datini omenești.

Bucuria cerească se coboară și se așează prin cuvânt rostit de cer peste Sfânta Sfintelor Ierusalimului cel ceresc, cel nou, cel făgăduit de Dumnezeu prin prooroci ca să fie pe pământ, și iată, vremea plinirii proorocilor a început să se arate în calea celor ce au pricepera și stau așezați în nădejdea celor făgăduite de cuvântul lui Dumnezeu, care a lucrat și lucrează prin prooroci, din veac și până în nesfârșitul veacurilor Domnului.

Slavă de la cer și până la pământ, căci cerul sfânt se închină și se pleacă și cântă celei care s-a dat pe sine locaș neprihănit și neumblat, ca să fie locaș aducător de făgăduință, locaș de sălășluire și de arătare a Celui Unul născut din Tatăl, Care Se numește Emanuel, pentru ca să se împlinescă această lucrare în mijlocul oamenilor. Și așa a fost prin cea pururea Fecioară, căci prin ea a fost Dumnezeu cu noi pe pământ. Cum: cu noi pe pământ? Adică Sfânta Treime, Cea Una și nedespărțită, S-a arătat cu oamenii pe pământ prin Fiul ei, Iisus Hristos, Care este din Tatăl și în Tatăl și prin Care Tatăl a fost și este și va fi între oameni și în oameni, adică în făptura cea creată de Sfânta Treime prin cuvânt.

Slavă Maicii Mielului lui Dumnezeu, care este serbată de cer și de voi, cei așezați de Domnul în așternutul Său din zilele acestea! Slavă ție, Maică cerească! Slavă și mărire ție din cer și până pe pământ, căci astăzi se serbează intrarea ta dincolo de catapetasma care desparte, și ai stricat despărțirea și ai primit apoi această bunăvestire și ai adus în mijlocul oamenilor pe Împăciuitorul, Cel ce a venit de la Tatăl, și El a stat cu oamenii și a rămas cu oamenii în veac, căci pentru aceasta a trebuit să vină și să Se arate între oameni, pentru ca să fie în veac cu oamenii lui Dumnezeu și prin oamenii lui Dumnezeu să fie.

Dar iată ce este pe pământ: este ceea ce a mai fost, după cum este scris că iarăși și iarăși este ceea ce a fost, căci oamenii cei fără Dumnezeu în duhul lor nu-L cunosc pe Domnul în oamenii lui Dumnezeu, și iată, spune Domnul Iisus Hristos, Cel născut din Tatăl mai înainte de vecii cerurilor, spune că a venit vremea ca să lucreze Dumnezeu, pentru că oamenii au stricat legile Domnului pe pământ din veac, până ce a venit vremea să Mă arăt desăvârșit, Om și Dumnezeu, ca să fiu apoi cunoscut în om și ca să Mă cunoască oamenii în ei și între ei. Și după ce am lucrat vremea cea de treizeci și trei de ani câtă vreme am lucrat ca Om și Dumnezeu, a fost apoi să las spre urmare lucrarea în om, pentru că de aceea a fost omul făcut și am venit la om, ca să-l îndumnezeiesc și să lucrez această îndumnezeire din neam în neam și să fiu cu oamenii până la sfârșitul veacurilor, iar după aceea să fie veacul cel ceresc și sfânt, precum Dumnezeu este ceresc și sfânt.

O, iubiții Mei copii, am coborât la voi prin cuvânt, și sunt prin cuvânt întru Treimea Care este Una, măi tată, măi copii ai ascultării. Fericiți vor fi fiii ascultării, căci nu este

mântuire afară de cea care vine de la lucrarea ascultării. Copilul lui Dumnezeu care are ieșiri din lucrarea ascultării, acela se numește fiul rătăcit, care este întors cu forța și rușinat din pricina lipsei de ascultare.

Am trimis-o pe Verginica la voi cu o carte mare în brațe. Să știe toți cei de aici și cei legați de aici că am trimis-o ca să se arate cu cartea legii ascultării. Și dacă a venit, a deschis cartea și a citit cuvânt din ea și a spus: *«Copile, să nu stai altfel cu statul tău, și să știi că în cartea aceasta scrie așa: să fii în ascultare și să stai sub ascultare, căci nu este mântuire afară de cea care vine prin lucrarea ascultării»*.

Este pe pământ o carte în care este scris cuvântul unui om înțelept care spune așa acel cuvânt: *„Omul trebuie să fie și să făptuiască tot, în gând și în faptă, în așa fel încât în orice clipă cineva mai mare decât el îl vede întru tot și peste tot, fără să se poată prilej de ascundere sau de tănuire de gând sau de faptă, și în felul acesta omul lucrează în fața celui mare lucrul cel cu ascultare”*. Omul cel înțelept nu se mai întreabă cum vine aceasta, iar voi nici atât nu se poate să spuneți că nu se înțelege de voi această lucrare care se numește viață în ascultare și sub ascultare.

Omul care nu-și are viața în ascultare, acela nu este. Este, dar nu este, și iată sabie cu două vârfuluri ascuțite, care la un capăt taie cu bine, și la celălalt capăt taie cu rău, căci omul cel care nu are Duhul lui Dumnezeu și care nu este măcar nici sub ascultarea altui om din apropiere, un astfel de om s-a așezat sub liberul voinței sale însăși și nu are pe nimeni mai mare decât el, mai cu putere decât el, în care să se bizuie; și un astfel de om nu este, pentru că nu are prin ce, nu are prin cine să fie cel singur. Eu nu aveam cum să fiu dacă nu era să fiu prin Tatăl, iar făptura lui Dumnezeu nu are cum să fie dacă nu este prin Cel ce a creat-o. Dar aicea, iubiții Mei, fiți trei și umblați la această comoară de înțelepciune, căci iată, în ziua aceasta de sărbătoare am venit cu o lecție care poartă în ea greutate de înțelepciune, un cuvânt cu greutate întru el însuși. Treziți-vă înțelepciunea, voi, și cei ce vor auzi acum și după aceea lecția aceasta de cuvânt ceresc și greutatea cerească a acestui cuvânt. Treziți-vă atenția duhului și așa să stați în vremea acestei lecții, căci această lecție își ia așternut peste locul în care Domnul cerurilor a așezat Sfânta Sfintelor coborâtă din cele cerești. V-am spus vouă în cel din urmă cuvânt rostit că locul acesta este pus deoparte pentru Dumnezeu, și dacă așa este această poruncă cerească, Eu voi vorbi cu voi și cu cei ce vor auzi această lecție, și să fie lecție vouă și păstorilor cu care am spus că voi sta în sfat ceresc, în sfat aparte. Și iată, treziți-vă înțelepciunea și înțelesul, păstori ai poporului cel chemat spre această lucrare. Luați această carte și mâncați-o, măi tată, că dacă veți vrea și Mă veți asculta, nu va mai fi nevoie să rostesc peste voi cuvânt de trezire și de atenție pentru cele cerești ale voastre; pentru cele cerești, și iarăși zic: pentru cele cerești. Și dacă am zis așa, Eu, Cel Care din suferință am zis, iată, zic vouă: nu mai fiți pământ, păstori ai poporului cel scris pe nume în sulul acestei lucrări, căci nu vorbesc despre această lecție pentru locul acesta; nu, pentru că locul acesta și ce este pe el este pus de Dumnezeu deoparte și lucrez deosebit, și lucrez peste el. Și de ce lucrez peste el? Lucrez pentru că am loc prielnic la lucru, pentru că ceea ce este pus aici la lucru este în ascultare și stă sub ascultare, și aceasta este taina tainelor locului acesta. Cei răsădiți în această grădină sunt nădejdea lui Dumnezeu, rămasă în ei de partea Domnului, Cel Care i-a așezat pe aceștia în această grădină, și de aceea am rostit poruncă de lege nouă și am spus: *«Să nu pă-*

trundă cele întunecate, peste lucrarea cea dinlăuntrul acestei grădini așezate de cer». Și cum adică „cele întunecate”? O, voi știți cuvântul care se întreabă pe sine și spune: *«Cine se va sălășlui în muntele cel sfânt al Tău? Va locui neprihănirea și dreptatea și adevărul cel din inimă, și acestea nu se vor clătina în veac»*. Așa spune cuvântul, iubiții Mei, și cele ce se clatină am zis să nu locuiesc în această grădină. Am zis pentru că Eu voiesc să locuiesc aici, măi tată. Voi vreți să locuiesc Eu aici? Și dacă spuneți că vreți, Eu nu Mă pot mulțumi cu cuvântul gurii. Voiesc mulțumire întreagă să am în această grădină în care Eu voiesc să am așternut și să lucrez din acest așternut. Iată, Eu sunt Dumnezeu și vă întreb să-Mi spuneți: oare, fi-va să vină o zi când voi putea să fiu cu voi aici ca și în cer? Vă întreb pe voi, pentru că Eu nu știu, și iarăși zic: nu știu ceea ce trebuie să știu de la voi, adică dinspre voi spre Mine. Eu am îndrăznit să rostesc și să spun: *«Nu mai fiți pământ!»*. Am îndrăznit, pentru că Eu nu pot fi cu voi aici cu tot cu pământul vostru. Nu pot în cerul acesta așa cum sunteți voi învățați pe pământ. Am pus deoparte acest loc ca să fie cer, să nu fie tot pământ, și nici un suflet al acestui popor care este dincolo de porți, nici unul dacă l-aș lua și i-aș spune: *„Hai și intră în acest cer al Meu!”*, n-ar fi nici unul care să spună cu toată iubirea, cu toată frica și credința lui să spună: *„Doamne, nu sunt vrednic să intru fără de haină cerească, și zi numai cuvântul Tău și sunt ca și intrat, și sunt mulțumit că ai Tu loc curat”*, și n-ar fi nici unul care să spună cuvânt bucuros față de curățenia acestui loc adus de Mine din cer, cu așezare din cer.

Cel din vremea trupului Meu care a crezut în Mine și în sfințenia Mea, așa a spus: *«Doamne, nu sunt vrednic să vii Tu sub acoperământul casei mele, și îmi e de ajuns cuvântul Tău, și voi afla mântuire și împlinire rugii mele»*. Acela a spus așa pentru că prețuia sfințenia Mea și nu voia să se apropie din pricina nevredniciei sale. Dar acela Mă primise în el și a lucrat minune prin aplecarea lui și L-a slăvit pe Domnul prin minunea credinței lui și i-a fost de ajuns ca să facă cer și Ierusalim ceresc în inima lui. Eu am intrat în casa lui prin ușa inimii lui, nu prin ușa casei lui, și iată, vă spun că poporul acestei lucrări nu are în el ce a avut acela și nu este nici unul care să nu intre aici în așternutul pregătit de Mine și pentru Mine și în care după voia Mea am așezat slugi și servi și vase de trebuință lui Dumnezeu după a Sa voie și nu după altă voie.

O, iubiții Mei, nu v-am spus niciodată ceea ce vă spun acum, că Mi-a ajuns durerea până la cele mai dinăuntru ale duhului, și iată ce spun Eu astăzi, după aproape patruzeci de ani de lucru în mijlocul acestui popor lipsit de dragoste, lipsit de milă, că n-a fost creștin să aibă milă de Mine, Domnul. Vă spun, și pentru tot poporul spun că nici un popor al vremilor lui Israel, nici o generație a lui Israel, nimeni din cei ce i-am iubit și i-am sprijinit prin vreme, n-a ispitit pe Dumnezeu așa cum a ispitit acest popor pe Domnul prin această lucrare, prin vasele acestei lucrări. Atâtea taine, atâtea așezări, atâtea ordine trebuia să aduc peste vremea aceasta, și în tot timpul acestei lucrări am voit să aduc ordinea care oricum va veni peste pământ și peste biserica de pe pământ, adică peste oamenii care cred că Domnul este în ceruri. Dar n-a fost așezare venită cu Mine prin această lucrare, n-a fost iubire prin cuvânt, n-a fost îndreptare venită din cer care să nu fie apoi vândută și dată la moarte, și n-am avut loc pe pământ ca să îndrept măcar peste acest popor pe cele stricate și să curăț pe cele murdare și să mențin legile Mele între oameni. Și a trebuit să lucrez peste amestecătură, și amestecătura n-a voit să se curețe și să se

despartă ca să dea Domnul deoparte binele care s-ar fi ales dacă ar fi voit să se aleagă. Dar nu s-a ales ca să fie grâul în dreapta și neghina lui în stânga și să pot lucra peste grâu, și grâul să lucreze peste neghină și să lucreze altoire în neghină. Se întorcea cuvântul Meu înapoi cu Mine în cer, că nu puteam să spun de biserică și de preoții ei, care au fost ai cezarului și care au mânăjit biserică dând-o cezarului și dându-se pe sine cezarului cu tot cu turmă. N-am putut să-l fac pe om să fie cu Mine în taină și să nu se schimbe după aluatul cezarului. N-am putut, că Mă vindea poporul Meu și n-am putut. Și de ce Mă vindea? Mă vindea pentru că omul nu l-a mai avut pe Domnul prin preoție, pentru că nu se poate să fii preot al Domnului dacă nu ești despărțit de păgâni, dacă nu stai cu Dumnezeu.

Iubiții Mei, oamenii nebotezați nu sunt creștini, măi tată, dar n-am putut să fiu cu acest cuvânt până acum. Și cum adică așa ceva în vremea aceasta peste biserică? Iată, Domnul lasă peste voi cuvintele cu care mereu Se întorcea în cer, căci a fost pustiire peste biserică și a fost lungă vremea aceasta de pustiire după ce preoții și arhierii au făcut zapis cu antichrist și s-au lăsat ca să fie dezbrăcați de Duhul Sfânt, iar cei de după aceea, care au lucrat zapisul, n-au mai văzut lucrarea cea goală și trupul cel gol al bisericii. Și dacă s-a rupt legătura cu Dumnezeu și cu legea cea din strămoși, această legătură ruptă căreia nu i s-a văzut ruptura și întreruperea ei, această legătură ruptă n-a mai avut lucrare de înaintare ca să aibă Domnul biserică cu preoți îmbrăcați cu Duhul Sfânt, care să lase urmași îmbrăcați cu Duhul Sfânt. Dacă preoția lui Hristos a fost din una în alta, adică din uns în uns, și dacă unsul unei vremi a vândut lui antichrist această haină, și dacă antichrist prin vicieșug i-a șters ungera, n-a mai fost apoi lucrarea cea care să țină legătura lanțului cea din uns în uns, și așa a rămas ungera pentru preoție numai ca o orânduială făcută de oameni, orânduială goală de darul ungerii în preoție. Dar nu numai atâta a fost stricăciunea aceasta și pustiirea aceasta, căci după aceea s-a ridicat lucrarea de stârpire a celor ce n-au ascultat să lepede legile strămoșești, adică să asculte de lepădarea de credință, adică să-și vândă botezul prin zapisul făcut cu antichrist, care a reușit să strămute legea lui Dumnezeu de la locul ei. Și s-a făcut prigoană peste cei ce n-au lepădat ungera Duhului Sfânt, și au fost închiși și omorâți de puterea întunericului, și puțini a avut Domnul, în ascunzișul inimii lor, care au slujit și au putut lăsa slujirea cea din uns în uns. Și de aceea spun Eu că nu poți să fii preot dacă ești nebotezat și neîncreștinat, căci preoții cei care au fost apoi așezați de cei care dăduseră de la ei legea străbună, aceia nu au mai avut lucrarea Duhului Sfânt peste ei, și ungera de preot n-a mai fost pusă la Domnul, și de aceea nici botezul cel după orânduiala datinei n-a mai fost pus botez, și iată că preoții cei puși după întreruperea cea de atunci, n-au mai avut ungeră, și botezul n-a mai fost cu putere, pentru că nu este scrisă la Domnul preoția celor fără de ungeră din uns în uns, și vreme după vreme s-a stins de tot puterea botezului, pentru că prea puțini au mai avut parte de preoți unși de Duhul Sfânt.

Am voit să lupt și să rup ceața aceasta și să Mă ajut cu poporul cel hrănit cu cuvântul Meu. Am așteptat să găsesc loc să pot vorbi cu acest popor, să-i pot încredința taina despre stricăciunea cea din biserică, dar el nu m-a ascultat în lucrarea legilor sfinte, dară să Mă mai fi ascultat ca să îndrept cu el stricăciunea care a stricat biserică! O, este un sul în cer care este scris pe pământ din poruncă cerească. Și ce este în acest sul? Este scris legătură împotriva celor ce au rupt ungera cea adevărată a preoției, căci dacă cei ce au scris zapis

cu antichrist ca să schimbe legile Domnului, dacă aceia au schimbat, am dat poruncă să se întocmească sul scris, care să lege din lucru pe cei ce au schimbat lucrul lăsat de urmașii Mei cei unși până la ei. Și scris este: *«Ce este legat pe pământ, este legat și în cer»*, iar această legătură s-a legat pe pământ din porunca cerului, măi tată. Și dacă e greu de crezut aceasta, uitați-vă la fața bisericii și spuneți voi lui Dumnezeu ce a rămas din ea și ce este în spatele acestei fețe. Și iată lume nebotezată și neîncreștinată de nimeni atâta vreme. Și dacă ești neîncreștinat, cum se poate să fii preot după legea lui Iisus Hristos?

O, așa am dus Eu această durere lungă și n-am putut s-o spun poporului acestei lucrări, și nici acum nu crede acest popor, și nici chiar voi, iubiții Mei păstori, nu credeți durerea Mea și plânsul Meu și lucrarea pe care abia am putut s-o așez pe pământ așa cum este ea acum, așa cum aș fi voit de mult să fie și să trăiască peste acest popor. Că n-am avut nici vouă cum să vă spun cum poate omul să fie preot așa cum este scris în cartea Mea.

Nu mai este preot pe pământ, căci preotul trebuie să fie bărbat al unei singure femei în viața lui de om, dar cine să mai citească și să înțeleagă acest cuvânt? De ce, oare, credeți voi că am zis să fie preoți dintre cei curați în poporul Meu? Și de ce am zis Eu să Mă lăsați pe Mine să fiu mare peste acest popor? Pentru că Eu știu când așez pe cineva la lucrul preoției și știu dacă acela are mâinile curate și după lege, și știu toate mâinile, și pe cele curate, și pe cele cu sânge pe ele. Și n-ar fi asta tot, dar alta e durerea, că dacă omul s-ar lăsa născut încă o dată, adică s-ar lăsa născut de sus, și născut să fie apoi, atunci acela ar fi o făptură nouă și n-ar mai da să moară, de vreme ce se lasă născut de sus.

Iubiții Mei păstori, v-am spus Eu vouă, demult, un dor pe care voiam să-l plinesc peste poporul Meu, și așa am spus: *«Măi păstorilor, aș voi ca voi să duceți viață de monah»*. Și de ce am spus Eu așa? Am spus ca să duceți viață de felul acesta și să prăsiți din ea în poporul Meu. Și dacă am spus atunci, Eu am spus acest cuvânt peste tot poporul Meu care voiește să se lase născut de sus. Și ce înseamnă să ducă viață de monah creștinul Meu? Înseamnă să iasă din trup și din lume și din pământul său și să-Mi urmeze Mie. Iată tâlcul vorbirii de atunci.

Măi tată, ce făceau oamenii care voiau să aibă viață de monah? Căci a plecat un om din familia lui, din casa lui, din pământul lui și din trupul lui și s-a dus din lume ca să ducă viață de monah. Și au început cei din rudenii să-l caute, și s-au dus și l-au găsit și l-au strigat să iasă ca să-i dea hrană adusă de ei, dar n-a ieșit monahul la ei, și a rostit cuvânt din pământul său cel nou și s-a auzit cuvântul său de către cei din rudenii cea după trup, și a spus lor: *„În tot drumul bătut de voi până la mine n-ați mai găsit și pe altul flămând? Voi ați adus hrană pentru că aveți de mine dragoste trupească și firească, și eu nu primesc din pricina aceasta”*.

Iată, iubiții Mei, câtă naștere de sus! Că nu se scrie la Dumnezeu monah cu rude trupești, și se scrie monah cu rudenie cerească, și n-am putut să fac această lucrare nici peste cei mari, nici peste cei mici ai poporului Meu. Am voit să fac din această turmă, turmă cerească, dar Avraam n-ar fi putut fi părinte al celor din făgăduință și nu al celor după trup dacă n-ar fi ascultat ca să iasă din pământul său și să meargă în pământul dat lui de Mine. Iată de ce nu poate nimeni înțelege de ce nu trebuie să vină aici creștinii, pentru că aici Și-a împlinit Domnul dorul Său cel mistuitor, ca să vadă în vre-

mea aceasta pe pământ viață și trăire de monah după rânduiala lui Melchisedec, care a fost fără neam și fără spiță. Cel ce are înțelepciune, să înțeleagă cum vine aceasta peste lucrarea și peste viața unui creștin monah. Lucrarea aceasta este prea mare, iubii Mei, este prea cerească, și de aceea n-o puteți trăi până ce nu vă lăsați născuți de sus, după rânduiala lui Melchisedec. Și voiesc să tâlcuiesc în faptă această lucrătură, și de aceea am luat un om și l-am atins de sus și l-am adus în casa aceasta a Mea și l-am uns preot și arhieru și lupt din greu să-Mi desăvârșesc prin el înnoirea bisericii și tragerea ei în matcă. L-am uns pentru că nu avea cine să-l mai ungă de vreme ce atâta timp a fost rupt firul unșilor. Eu l-am uns, nu l-au uns cei ce se zic pe sine că sunt cei ce ung. Eu l-am uns, iar aceia vrând-nevrând, l-au primit ca pe un uns al Meu. El lucrează lucrarea ascultării. El este în ascultarea Mea și stă sub ascultarea Mea; stă, pentru că Eu trag din greu să-i dau putere să stea. Și iată ce vă spun: ferice de bisericile cele ridicate după căderea stâlpului bisericii, ferice acelor biserici în care a intrat și a slujit acest fiu uns, că acelea au primit sfințirea cea din cer.

Vai oamenilor care se zic pe sine că sunt cu legea bisericii și care au scris cărți peste cărți despre numele Meu și al legilor Mele, căci nu sunt cărțile acelea! Acelea sunt pământ, și în pământ se întorc, căci duhul cărților acelea nu este duh cu viață, din pricina celor fără de viață care le-au făcut pe ele, și nu sunt cărțile acelea, și stau împotriva lor aceste făptuiri. Acest fiu uns, care este numit în cer îngerul bisericii, stă prin alegerea Mea, căci Eu și nu aceia l-au ales pe el, dar vai celor ce știrbesc puterea lui cea de la Mine! Vai celor ce vor să umble peste lumina lucrării acestui fiu! Acest fiu este ca o sabie, și vai celor ce se încearcă în tăișul ei, pentru că Eu sunt cuvântul acestui fiu uns cu mare ungere în această vreme de strâmtoare și de necredință. El este apostolul neamurilor pământului și numai Eu știu cum să lucrez peste el. Dar aici are Domnul Iisus Hristos de vorbit cu voi, păstori ai poporului acestei lucrări, căci se fac lucruri fără de rânduiala cea venită de sus, și aceste ascunzișuri se numesc lucrări fără de ascultare, se numesc lucrări care nu sunt venite din cer spre lucrare și se numesc lucrări lucrate din pământ, și îmi faceți Mie bube lucrate în ascuns și făurite în afară de duhul ascultării. Se luptă duhul vostru cu duhul Meu și țineți morțiș să biruiți după voia duhului vostru, și nu duce la bine această luptă lucrată din lături. Iubiți și îmbrățișați cu bucurie această clipă de sfătuire cu Dumnezeu și lăsați-vă sub ascultare de Mine, fiindcă este mai bine să ascultați voi de Mine decât să ascult Eu de voi. Să vină, tată, și vremea Mea, mai întoarceți și celălalt capăt, că nu e bine să ascult numai Eu de voi. Vă prind necazuri dureroase din lucrarea aceasta pe care o lucrați voi de jos în sus și Mă țineți supus pe Mine sub voințele inimii voastre. Oare, nu vă este cu crezare ceea ce vă spun Eu? Eu sunt fericit cu duhul că a venit clipa să stau cu voi în sfat, păstori ai poporului Meu.

Stau cu Măicuța Mea și cu voi la masă, stăm împreună și Ne bucurăm de cele din cer și de cele pentru cer aduse în ziua aceasta. Eu primesc pentru Măicuța Mea cele ale iubirii voastre, iar voi primiți pentru slava Mea cele ale iubirii Mele. Iubire pentru iubire, și mergem înainte cu sfatul nostru împreună, iubii Domnului Iisus Hristos. Și iată, sunt fericit cu duhul că am prilej plăcut să stau cu voi în sfat, păstori ai poporului Meu. Căci am venit cu această lucrare și am învățat pe cel ce a stat să asculte, iar cel care a putut să învețe auzind, acela lucrează peste viața lui poruncile Mele fără să mai ispi-

tească și să obosească Duhul Domnului de jos în sus prin firul acestei lucrări. Este vorba de fiecare creștin în parte, dar dacă tu, creștine care ai fost primit cu această lucrare, dacă tu vii la poarta Domnului și pui plocon în față urmarea greșalelor tale, venite de la neîmplinire și de la călcare peste sfințenie și de la călcarea celor scrise în cartea Mea, atunci tu Îl bagi pe Domnul în noroiul faptelor tale, ca pe o slugă pe care o pui să-ți facă curățenie și să frece murdăria ta. Așa este cel ce vine cu murdării și cu necazuri făcute de neascultarea legii și cere cuvânt peste necazul adus plocon la poarta Domnului. De patruzeci de ani sunt străpuns de această durere și Mă las târât în noroiul faptelor și al necazurilor care vin de la neîmplinirile cele sfinte. Dar în acest loc pus Mie deoparte dacă aș fi lăsat poarta deschisă la îndemâna celui ce nu s-ar fi sfiit să vină nespălat, dacă legea sfințeniei nu era pusă la hotarele cele de aici, ar fi slăbit și aici puterea Mea și dreptul Meu și așternutul Meu, adică așternutul Meu cel din creștin, că nu intră creștinul cu frică, și intră cu mândrie că el poate intra.

Am copii bolnavi trupește și sufletește dintre cei care au intrat aici și apoi s-au atins cu cele ce nu pot intra aici, și le-am făcut hotar de oprire, adică s-au îmbolnăvit în trup de la atingerea cu cele ce nu pot intra aici, că nu rămâne creștinul cel intrat aici, nu rămâne în cele de aici, și pune mâna pe fărădelege și pune mâna pe sânge, măi tată, și pune mâna pe preț de sânge, dar nu numai mâna, ci și inima o pune, și vai, aceasta este moartea cea de a doua, după prima sa înviere odată cu atingerea de locul Meu de aici. Eu sunt aici înviere și viață în sfințenie, și cine moare după această înviere, ce să mai fac cu acela care se atinge cu moartea cea dinainte? Și iată ce vă spun: creștinul acestei lucrări trage de Domnul să-i profețească pace și împăcare când nu este pace între el și Dumnezeu. Și dacă el trage de la Domnul cuvânt de pace acela este cuvânt tras, și nu este după lucrarea păcii dacă nu are creștinul împăcare cu Dumnezeu prin păzirea poruncilor și a sfințeniei de duh și de faptă, căci taina împlinirii iubirii cerești este să iubești pe cel ce te dușmănește și te lovește, dar nu se poate întregi lucrarea aceasta dacă cel ce te lovește nu ajunge să te iubească și el pe tine. Iată, tată, că dușmanul tău trebuie să te iubească, și atunci se poate numi cuvânt de pace, și nu atunci când nu e pace. Dacă ar pricepe creștinul această înviere, abia atunci ar fi în drept să bată la poarta Domnului și să ceară. Altfel nu se pune că i s-a dat, și se pune că și-a luat singur, că a îndrăznit să ia în numele Domnului și de la Domnul.

Este o poruncă între poruncile Mele care spune: «Să nu te închini la alți dumnezei, în afară de Mine»; este, dar nu este înțeleasă această împlinire, pentru că aici altul este tâlcul prin această lucrare, adică să nu faci din nimic și din nimeni prilej de a te ascunde sub această lucrare cu altă lucrare care vine din afara ei, cu fapte care vin din afara ei, cu lucruri străine de duhul acestei lucrări, ca să nu fiți învinuiți la Domnul de slujire la alți dumnezei, că asta încearcă duhul rău, adică să vă învinuiască după lege, și mare greutate poartă în el cuvântul venit astăzi cu Mine.

Am pus aici, la temelia de aici, lege din cer, pentru că Eu nu pot să stau altfel între oameni, dar cei care au intrat în această grădină nu se pot deprinde ca să nu mai slujească la alți dumnezei. O, dacă tu, creștine, ai făcut copil, și dacă l-ai făcut și peste lege, dacă nu Mă are pe Mine copilul tău și neamul tău și casa ta, și dacă tu ai venit și te-ai atins de baia aceasta de înviere și iarăși mergi și te atingi de sânge, adică de neîmplinire, asta înseamnă că ieși de la Mine și te închini

la altceva, și te atingi până și cu inima de cei morți și de moartea în care stau cei morți, și dorești apoi să vii să te atingi cu Dumnezeu și cu locul lui Dumnezeu.

O, iubitul Meu păstor, ce cauți tu, măi tată, în lume? O, cum să mai am Eu oi cu păstor? Și ce să mai facă oile dacă păstorul caută prin lume? Mă uit la tine că vrei cu două turme, că ești și cu turma lui Hristos, dar stai și în lucrarea lui Caiafa, și Eu așa am spus: *«Ieși din lume, poporul Meu!»*. Măcar acum ieși, că acum poți, iubitul Meu popor, iubitul Meu păstor. Ieși, tată, că nu voiesc să te găsec în lume și în lucrarea ei. Ieși din lume și nu mai mânca și tu cu Anna și Caiafa, că aceia sunt răstignitorii Mei, de atunci și până acum. Eu te-am deosebit prin această lucrare din cer. Ieși, tată, măcar acum ieși, și fii cuminte cu Dumnezeu și cu legile sfințeniei. O, am intrat și Eu în templu, dar n-am stat lipit cu Caiafa. Am intrat ca să împlinesc cele scrise, dar Eu nu M-am băgat în sinedriul acelora. Ce cauți tu printre cei din lume? Și de ce amesteci moarte peste viața pe care o iei de la Mine și după rânduială curată? Niciodată nu-și va schimba Caiafa haina, căci Caiafa iată ce face: se duce și dă în pretoriu pe creștin, și uități-vă că Pilat și cu Irod se au iarăși bine ca și atunci. Fii înțelept și vezi ce dai în dreapta și ce dai în stânga, căci în dreapta trebuie să ai această lucrare și pe unșii ei, și trebuie să înțelegi această deosebire. Iată, copiii tăi nu sunt cu Mine. Crezi tu că este așa? Cei ce sunt băgați în monahie nu pot fi monahi în felul acesta, și nu vrei, tată, să Mă ascuți ca să nu mai lucrezi cu ei din lături și să faci cu ei planuri fără de Mine. Nu ei sunt Dumnezeul tău. Eu sunt Dumnezeul tău, și pe Mine se cade să Mă iubești din tot cugetul și inima și virtutea și fapta ta. Fiți credincioși, că nu așa înseamnă să fii monah. Sfântul Serafim al Sarovului era de neam înstărit și distins în vremea aceea, și dacă a plecat din dragostea lui la monahism, acela a lepădat mărime și neam și cetate și rudenie, că nu se numește că ești monah dacă stai tot în lume, dacă stai tot în rudeni. Ce vă spuneam Eu înainte? Vă spuneam că nu mai am nădejde decât în monahie pentru că ea este curată și nu este lume. Așa este, iubiții Mei, și de aceea am zis: *«Aș voi să duceți viața de monah, ca să am acest fel de viață în fața Mea și să aibă Domnul nădejde și lucrare»*. Dacă monahismul cel dinainte era așa de sfânt, așa de rupt de lume și de rudenie, de la voi se cerea și mai mult, și iată, n-am nădejde rămasă. Am pus aici această ordine, iar cei de aici au lăsat trupul și lumea și rudeniile și voia și-au lăsat-o, ca să am nădejde rămasă. O, e mare lucru să mai aibă Domnul așa ceva în vremea aceasta atât de întunecată, și uități-vă în toate laturile și înțelegeți, ca să vedeți cerul și pământul în amurg și în amorfie. Dar uități-vă din întuneric și vedeți această fereastră de lumină care stă în mijlocul întunericului și care nu este iubită de stăpânii pământului, căci lucrul acestei grădini este această fereastră, și Eu așa am zis să lucrez din mijlocul acestui popor: o spărtură în zidul întunericului și să pătrundă lumina prin această fereastră. Și iată lumina acestei lucrări care curge din cer ca să hrănească pământul cu lumină! Dar oamenii nu mai sunt obișnuiți cu lumina, și lumina le iese în cale și ei nu pot s-o primească, fiindcă lungă a fost vremea întunericului, căci nu mai este viață de monah în acest pustiu străin de lumină. Am deschis din cer această fereastră și se vede lumină prin ea și oamenii se supără. Se supără oamenii care sunt stăpâni peste întuneric, se supără pe această lumină, că nu mai sunt obișnuiți să vadă și să întindă mâinile spre lumină. Se supără, și au deschis război împotriva luminii și a arătării ei în mijlocul oamenilor, dar lumina aceasta le iese în cale, și

fereastră ei se lărgește peste întuneric, căci nu poate întunericul să biruiască lumina atunci când ea se arată din culmile ei cerești; și dacă dă să citească cineva în ea, nu voiește nimeni să se plece și să înțeleagă, fiindcă așa este scris: *«Auzind nu vor auzi și văzând nu vor vedea»*. Dar vor vedea, fiindcă vremea este să vadă orbii și să vorbească cei muți și să meargă cei ologi, căci vai oilor fără păstor!

Iubiții Mei, dacă credința nu este lucrătoare, zadarnică este o astfel de credință și nu este credință. Și iată ce voi face: voi coborî o lege forțată, o lege sfântă, din care va ieși ea însăși. Am spus nu demult că iau de jur împrejur popoarele din jurul României și voi slobozi foc și durere peste ele spre înțeleptire. Am spus că Măicuța Mea stă veghetoare peste România, căci România este grădina strălucirilor care vin peste ea. Am spus că voi lucra și peste România apoi, și deosebit voi lucra. Voi coborî o lege sfântă din care va ieși ea însăși. Și ce voi coborî? Voi coborî plăgi și urgie peste trupul făpturii Mele din România și o voi curăți până la os, și iată, iubiții Mei, suferința în trup va fi legea cea sfântă care va sfinți cortul Meu cel ales în creștin. Dați de veste peste poporul Meu, și cine este sfânt, să se sfințească și mai mult, iar cine stă prihănit, acela va primi legea suferinței, care va arăta în trup semnele Domnului Iisus Hristos și nimeni nu se va mai semeți în dreptul acestei lucrări.

Iubiți postul, cu trupul și cu inima. Ieșiți din lume și scoateți lumea din voi. Intrați și trageți ușa după voi și lucrați privegheri și slăviți pe Cel ce Se slăvește prin semnele care vin cu El. Dați drumul celor robiți de voi, și iarăși zic: folosiți-vă de prilejul de a ieși din robie. Cinstiți serbările cerului în voi și între voi și nu mai răspundeți la apelul cezarului în zilele Domnului. Sfințiți-vă din creștet până în tălpi, și iarăși zic, fiți sfinți, căci vremea este să începem judecata de la casa Domnului.

Nu mai fiți pământ, copii ai slavei care vine cu Mine. Fiți cer, și cer să rămâneți, dar și cerul să fie nou, iubiții Mei. Cercetați-vă simțirile și simțurile și nu ieșiți din camera Mea și din viața Mea, că nici Eu nu voi ieși din viața voastră dacă vă veți asemăna Mie. Lăsați-Mă să lucrez Eu peste voi, după a Mea voie, că nu mai aveți vreme să lucrați după voia voastră spre Mine.

Cine este sfânt, să se sfințească încă, fiindcă nu este armă care să poată lucra împotriva acestei legi. Iar cine este prihănit și împărțit și amestecat, acela să primească legea sfințeniei care vine de la suferința cea lămuritoare și lucrătoare de curățenie. Eu sunt cu cei credincioși, și lucrătoare este credința din ei. Eu sunt, și planul Meu este cu Mine. Amin. Și voi da fiecăruia agoniseala sa.

Mi-e greu să vă spun mereu să fiți cu Mine, păstori ai poporului Meu. Fiți cu Mine, ca să fie și poporul cu Mine și nu fără Mine. Cum adică fără Mine? Adică fără păstor. O, poporul acesta este ca oile fără păstor, că face creștinul ce vrea, de parcă n-ar ști ce are de împlinit. Dacă i se întâmplă ceva prin dreapta socoteală a Domnului, trece peste păstor, trece și vine și pune plata păcatului plocon în fața lui Dumnezeu, de parcă n-ar ști Domnul ce trimite peste cel fără de ascultare. Aceasta este ispitire, păstori ai poporului Meu. E ca și cum ai merge la Domnul după ce te-ai băgat prin spini, și te duci și Îi spui: *„Doamne, mi s-a rupt haina, mi s-a agățat în spini și s-a rupt”*. O, pune mâna, creștine, și ți-o coase tu. Nu-L pune pe Domnul, că nu El ți-a rupt-o. Chiar și dacă ți-ar rupe-o El, coase-o tu, tată, coase-o tu și nu El, că Eu sunt mai sus decât tine, și trebuie ca Eu să rămân deasupra și nu sub tine să Mă

așezi. Un așa fel de ispitire aduce o răsplată grea și aduce o rușine grea peste tine, creștine. Să-și coasă creștinul haina cea ruptă, că Domnul nu i-a dat-o ruptă, și i-a dat-o nouă, și când se rupe să și-o coasă creștinul, să și-o coasă cu căință, cu post, cu rugăciune, cu smerenie și cu pace, dar nu cu zbucium și nu cu răsunset, ci să nu știe mâna stângă ce face cea dreaptă, și așa se cheamă că ești ostaș care lupti, așa se numește că lupti și că iei răsplată luptând. Tu, măi tată, faci o greșală, și Domnul spune să n-o mai faci încă o dată. Și ca să te faci să nu mai faci, așează cuvânt peste tine ca să fie cuvântul împotriva greșalei care se zbate să lucreze iar dinlăuntrul tău, și tu te superi și începi să te plângi și să Mă dai în vileag pe Mine, Domnul, și să dai în vileag rânduiala Mea. Și ce crezi că faci cu asta? O, e greu acest păcat, măi tată, și iată cum stați voi față de Mine. Oare, așa vă fac Eu vouă? Oare, Mă mai țineți voi de Dumnezeu?

O, cel care zici că e copilul tău a plecat dintr-un loc într-altul după a sa voie, a plecat să dea de bine și să-și facă un rost mai bun și mai liber și mai de stăpân (*preotul Natanail, n.r.*). O, Eu n-am luat parte la această faptă și nu-l va duce la bine această alergare de colo-colo, și de aceea spun Eu că nu mai este pe pământul Meu viață de monah. Dacă ți-aș spune apucăturile rele ale acestui fiu al tău, te-ai supăra pe Mine, măi tată. Dacă el ar fi monah cu adevărat și dacă tu ai fi voit să fii monah după adevăr, atunci el n-ar mai fi fost fiul tău, și tu n-ai mai fi fost tatăl lui, și s-ar fi numit că sunteți frați ai Domnului Iisus Hristos. Așa să se fi înțeles această viață, și atunci se putea vorbi că este monah acest fiu al tău. Și dacă ar fi fost monah, s-ar fi arătat prin viață, prin lepădare de trup și de rudenie, și nu s-ar fi arătat prin haină, că haina de monah, purtată pe dinafară, aceea stă împotriva celui ce nu stă monah înăuntrul său. El s-a dus acolo ca să facă necazuri lucrării lui Dumnezeu, și să știi că face. Dacă ar fi voit să stea acolo unde a fost mai înainte, acolo ar fi putut lucra câte ceva pentru lucrarea Mea și nu pentru lucrarea sa, căci unde este el acum, lucrează pentru lucrarea sa și face rău cu ea lucrării Mele. Sunt taine, tată, cele ce vă dau Eu vouă spre știre; sunt taine pecetluite între Mine și voi, păstori ai poporului Meu, și ce bine faci tu dacă le iei și le spui copiilor tăi cei monahi? Ei sunt monahi pentru tine, dar nu și pentru Mine, căci ca să fii monah pentru Domnul, v-am spus cum vine această sfințenie lucrată de monahul Domnului. Monahul trebuie să fie fără neam și fără spiță, și de aceea v-am spus Eu că nu mai este viață de monah.

Dacă voiești să Mă ascuți, iubește această viață, tată, și nu mai căuta să pleci pe drumuri, că duhul de pe drum e duh lumesc și te atinge în inimă și te încântă dacă-l vezi, căci dacă ieși pe drum, îl vezi. De ce țineți voi morțiș să lucrați pe furiș de Mine? Nu, tată, nu mai slujiți Mie în felul acesta, că Eu nu scriu slujire Mie un lucru care este de la voi. Voi știți ce aveți de lucrat, căci vai oilor fără păstor! Păstoriți oile Mele cu cele ce aveți de la Mine și nu dați altfel de mâncare oilor Mele. Și dacă nu sunt împlinite cu viața, acelea sunt oi mici și firave, și nu le dați acelora mâncare tare, că se ridică din greșală, din greșala păstorilor, se ridică și dau să-și sfășie păstori. Vedeți voi ce înseamnă ordinea la lucru și chibzuința cea din cer? Oile care nu sunt împlinite sau care nu pot împlini din pricina strâmtorării, acelea sunt oi neîmplinite, și nu dați tainele Mele pe jos, că ele le iau și le pasc, și tainele acestea tari omoară oile cele firave, că așa a pierit poporul acesta și nu mai are Domnul turmă vestită prin puterea ei și prin mulțimea ei.

Nu arătați la nimeni tainele cele încuiate între Mine și voi, și între cei ce sunt între Mine și voi, că facem rău lui Dumnezeu și facem rău celui ce se luptă cu fariseii și cu cărturarii bisericii acestei vremi. Lăsați-Mă pe Mine să lucrez peste el, că nu mai voiesc să se strice legătura Mea cu el și credința lui în cele ce am Eu în această grădină. Voi l-ați mai despărțit o dată de Mine și de cei pe care-i am Eu în fața Mea. Nu mai lucra prin fiii tăi, măi păstorule, că nu fiii tăi sunt legătura ta cu cel uns de Mine, ci fiii Mei sunt legătura Mea cu el. Legătura care vine din alte fire, aceea nu este legătură. Dați de la voi acest obicei, că iată ce aud: aud că nu e de la Domnul această lucrare de cuvânt ceresc. Așa spune fiul tău care a venit să-și facă oi din oile Mele. S-a supărat fiul tău, dar Eu nu puteam să dau la tăiere oaia Mea. Fiul tău nu împlinește poruncile Mele și nu împlinește smerenia și n-a voit să stea acolo unde a fost ca să-i fi dat câte ceva de lucru și să fi lucrat ce i-aș fi dat. El este în lume și este cu lumea, dar voiesc să crezi ce-ți spun. O, și Eu sunt în lume, dar lumea nu are putere asupra Mea, pentru că Eu nu iubesc lumea, pentru că Eu nu sunt din lume dacă sunt în lume. Sunt în ea, dar nu sunt din ea, ci sunt de la Tatăl, și la El Mă uit, și cu El petrec în pustiul lumii; și hăinuța Mea e săracă și smerită, și Eu n-am ciucuri la haină și n-am haine cu fir și cu pietre scumpe și n-am cruce scumpă, căci crucea Mea e grea și plină de sânge și o duc în spate din greu și plâng prin lume. O, plângeți cu Mine, că nimeni nu mai plânge lângă Mine și cu Mine. Toți creștinii plâng cu copiii și după copiii, plâng cu rudeniile de pe pământ, plâng și se tem de necazuri și vin și plâng să le iau necazurile și să le duc Eu, și nimeni nu mai are milă de Mine. Sunt plin de sarcină grea și cad sub ea și nu voiți să știți cum vine asta în lucrarea Mea.

O, de ce nu vreți voi s-o ajutați și pe sora lui Verginica, măi păstorilor? Iată, iar vă spun: ajutați-o și pe ea să fie cu Mine. Vă spun mereu, și nu voiesc să stea împotriva voastră acest cuvânt mereu spus. Păstoriți oile, măi tată. Învățați-le să nu mai întindă mâna. Învățați-le să lucreze și cum să lucreze. Voi vreți să pierdem toate oile? S-a umplut masa cea din cer cu cuvinte de ispitire de la creștini. În loc să slăvească pe Dumnezeu creștinul de câte ori are de suferit, el vine la vasul Meu și bate și îi zice ce a pățit, dar Eu sunt mai înainte de pățania lui. Creștinii vor să meargă cu ispitirea. Opreți păcatul ispitirii de Dumnezeu, care se urcă de la acest popor! Moise a pus căpetenii peste o mie, peste o sută, peste cincizeci, peste zece, și așa a lucrat Dumnezeu în poporul Său. Dar cum se mai numește ce se întâmplă în vremea aceasta? Cel ce a stat lângă Verginica, stă, și voiește să stea și lângă surioara ei. Dar ce a făcut acest popor? Știți voi ce a făcut? Că dă deoparte pe acest străjer ca să poată lua, ca să poată fura de la Domnul. Dar să aibă oile păstor, măi tată, și puneți și voi peste o sută și peste cincizeci și peste zece, că dacă nu este orânduială, atunci se numește babilon această îmbulzeală fără de orânduială, fără de așezare. Puneți străjeri pe ziduri, și să se țină seamă de așezările cele puse, că iată ce încurcătură de limbi ajunge la ușa lui Dumnezeu! Vorbesc cu voi din cer, și vă rog să nu vă mai îndoiiți de lucrarea Mea, că dacă nu v-ați îndoii întru ea, Eu M-aș vedea din lucrul vostru, din duhul vostru, din iubirea voastră, din moartea și din viața voastră. Puneți-Mă la încercare, ca să vedeți că Eu sunt, dar nu vă mai îndoiiți întru cele ce sunt cu Mine în această grădină. Și dacă nu Mă veți pune la încercare, atunci ce să fac? Să vă pun Eu, ca să vă fac credincioși? Eu vă mai spun o dată cuvântul Meu: Eu sunt, și sunt adevărat în această grădină. Sunt în luptă grea cu

întunericul și cu necredința din vremea voastră. Abia mai pot în cei prin care lupt să-Mi ridic slava Mea pe culmi și pe înălțimi. Și dacă mai sunt atacat și de îndoiala de la voi, voi vreți să cad sub cruce? Eu voiesc să biruiesc împotriva Golgotei și să nu mai fie Golgotă în fața lucrării și desăvârșirii lucrării Mele, că nu sunt eroi cei ce biruiesc pentru neam fără de Mine, ci sunt eroi și ostași biruitori cei ce biruiesc pentru Mine și pentru poporul cerului sfânt, și care slujește cerului sfânt. Eu voiesc să biruiesc, dar să voiți și voi, și să Mă ajutați sub crucea vremii de azi.

Eu din iubire am stat cu voi în sfatul zilei de azi, și ferice vouă dacă Mă primiți. Ferice celui ce iubește lucrul acestei grădini și își spală veșmintele lui, și prin porți să intre cu Mine.

Tatăl și Fiul și Sfântul Duh simte odihnă după acest sfat. Să fie odihnă peste Duhul lui Dumnezeu Care lucrează din această grădină. Duhul este duh, iar trupul este trup. Să biruiască duhul împotriva trupului întru mădularele voastre, păstori ai poporului Meu. Eu las pacea și Duhul Meu peste voi, iar voi fiți locaș prielnic și primitor de Dumnezeu. Fiți ascultători Mie, precum Eu am fost Tatălui Meu. Eu sunt mai înainte de voi. Fiți ascultători Celui mai mare decât voi. Rugați-vă Tatălui cerurilor, așa cum Mă rugam Eu, dar ziceți ca și Mine: «Nu voia mea, ci a Ta să se facă, Tată al cerurilor, al fiilor cerurilor». Amin.

Pace vouă de la Domnul! Pace Domnului, de la voi! O, pace am lucrat între Mine și voi prin izvorul acestui sfat cersesc. Amin, amin, amin.

21 noiembrie/4 decembrie 1992

Sărbătoarea de un an de la târnosirea Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim

Glasul Domnului și al trâmbiței Sale: măsura lucrării lui Dumnezeu este o zi și o noapte. Pregătirea hainei de nuntă. Pedepsa celor necredincioși și ocrotirea arhierului Irineu.

Să fie praznic ceresc în ziua aceasta, să fie întreit serbat praznicul de hram al bisericii Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim. Slavă din cer și până pe pământul Sfintei Sfintelor Domnului, căci în ziua aceasta de praznic, sfinții și îngerii cântă Sfintei și nedespărțitei Treimi, cântă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, cântă pe Măicuța Fiului Treimii cerești și, alături de ea cântă pentru Verginica sfinții și îngerii, cântă din trâmbițe pentru serbarea ei.

Pace din cer, pace de la Domnul Iisus Hristos, Cel lucrător în Tatăl și în Duhul Sfânt, că se apropie vremea să plinesc lucrarea Mea și să dau Tatălui în primire tot ceea ce Mi-a poruncit să lucrez, pentru că Eu am lucrat prin Tatăl, și pentru aceasta Lui Îi voi da împlinirea lucrării ce am avut-o de lucrat între oameni.

Te du, Verginico! Du-te și îți începe lucrarea cuvântului ceresc peste sărbătoarea ta, căci ești serbată în cer. Aceasta este ziua serbării tale de către cei din cer, și iată cântare de slavă și de acatist de la cei din cer, întru cei vii ai grădinii celei sfinte, pregătită pentru ca să fie lăcaș celor din cer, căci astăzi cântăm cântarea cea pentru tine, cântăm astăzi cântarea cea pentru Sfânta Sfintelor care a fost pecetluită cu cuvântul puterii după ce a fost coborâtă și așezată pe pământ. Și cântăm pentru întâmpinarea serbării apostolului Andrei, întâiul chemat de Domnul Iisus Hristos și care a fost apoi trimis să lase lumina Mea peste România. Eu eram întru acela,

pentru că acela era întru Mine, și am pus temelie de lumină și de mântuire peste România și am ridicat pe ea neamul ei, și acum iarăși o voi albi și o voi lumina și o voi ridica pe piatra ei, pe temelia ei cea dintâi, căci pe ruinele ei voi ridica-o iarăși pe ea, și ea va sta înaintea Mea și Mă va primi. Eu vin curând, și ea Mă va primi. Eu Mă voi arăta, și ea Mă va vedea. Eu voi cuvânta, și ea se va pleca, și apoi se va ridica și va sta înaintea Mea în haină de sărbătoare. Eu voi fi Mire, și ea va fi mireasa Mea, și de la legământul Meu cu ea, se va arăta seminția lui Avraam, după cum a fost făgăduința Mea.

Nu mai este cunoștință peste făptura Mea, dar voi sufla duh de viață și voi lucra din această grădină, căci mântuirea cea mare își va arăta lucrarea ei în zilele ce vin. Așa va fi, pentru că așa este scris, pentru că așa este făgăduința cea din moși-strămoși, cea de la Avraam, și întru Treimea Cea Una și lucrătoare, de atunci și până la plinirea cea mare. Și iată că lumina Mea va vădi tot ce a fost, ce este și ce va fi, și ea va lucra împotriva celor ce se împotrivesc luminii, căci lumina a venit, dar lumea nu iubește lumina, pentru că lumina vădește faptele rele ale lumii și nu poate lumina să-și oprească lucrarea ei, pentru că lumina lucrează lucrând și se vede luminând; pentru că Domnul zice iarăși să fie lumină, și iată, este și va fi, precum zice cuvântul, căci Domnul așa a spus: «Să fie lumină!», și a fost lumină. Dumnezeu iarăși zice să fie lumină, și este, și va fi. Amin.

Te du, Verginico, și lasă carte peste ieslea lui Dumnezeu, căci Domnul este întru toți și întru toate câte sunt așezate peste ieslea cerească. Amin.

— **M**ama Gigi vă spune vouă, celor purtători de Dumnezeu, pace vouă! Precum vă spune Domnul Iisus Hristos, așa și eu lucrez, căci lucrul lucrătorilor trebuie să fie ca lucrul Stăpânului lor.

Iată, am început lucrul meu în ziua aceasta. De la hotarul dintre zi și noapte am venit, și am dat mai întâi de la voi durerile și neputințele și greutatea care vine peste voi din lucrarea pe care o purtați în numele lucrărilor cerești care se lucrează pe pământ. Am venit din timp și am făcut ușurare și am luat de pe voi tot ce vă slăbește ființa și trupul, ca să fie ușurare vouă în ziua aceasta și să pot veni prin voi și să pot întocmi cartea acestei sărbători. Mi-e milă de voi. Eu văd că sunteți frânți, că sunteți mici, că vă doboară cele grele și cele multe. Mi-e milă, că sunteți puțini sub crucea acestei lucrări, dar puterea stă în puterea lui Dumnezeu, și nimeni nu va putea birui această lucrare, iubirii mei. Acesta să vă fie gândul cel mângâietor, și mângâiați-vă cu aceste cuvinte și cu această nădejde. Iată, când vine dimineața și ziua se așează în făgașul ei, ea nu mai pleacă până ce nu vine seara, și noaptea o biruiește pe ea. Dar este și altfel, că și noaptea se depărtează odată cu lupta dintre noapte și zi, căci zorile dimineții se apropie și se întind, și se împrăștie puterea nopții și se face ziuă, și lumină se face peste noapte, căci noaptea este biruită de zi. Așa a fost cu vremile Domnului, cu vremea făpturii Domnului, de la începutul făpturii și până la învierea cea de după moarte, căci după ce omul a fost creat, a început lucrul lui Dumnezeu peste om, și de atunci, din zorii aceia, din dimineața aceea și până s-a făcut seară și noapte, a stat dimineața cea vie peste făptura cea creată de Dumnezeu și a venit apoi noaptea peste zi, căci a fost o dimineață și o seară, și aceasta a fost vremea lucrării lui Dumnezeu. Iar plinirea și desăvârșirea lucrării Sfintei Treimi se întrecește în zilele ce vin, căci noaptea va fi biruită de zorii dimineții, și zorii ei se vor întinde și se va arăta ziua, iubirii mei, și noapte nu va mai

fi apoi, căci lucrarea lui Dumnezeu așa este, o zi și o noapte este, după care intră zorii și se întind, și rămân în veci întru lucrare împlinită, întru taina lucrării dumnezeiești.

Mângâiați-vă cu aceste cuvinte, mângâiați-vă unii pe alții cu aceste cuvinte, că noapte nu va mai fi apoi. Un pic, și Domnul va acoperi cu slavă lucrarea Sa, și moarte nu va mai fi, și va fi învierea care vine cu Domnul, și noapte nu va mai fi, și va fi lumina cea neînserată, care vine cu Domnul și cu zecile de mii de sfinți ai Săi, întru slava pregătită cu trudă și cu nădejde. Fiți fii ai nădejzii celei făgăduite, căci făgăduințele, Domnul nu le ia înapoi, și vi le dă vouă, celor ce credeți în ele. Amin.

Astăzi este serbare cerească. Mama Gigi serbează în cerul cel de sus și în cel de jos ziua înălțării ei între cei vii și veșnic vii. Și lângă această zi care este așezată ca zi de hram peste grădina Domnului, serbăm și sărbătoarea întru cinstirea zilei de pecetluire a hotarelor cele din afară și a cortului cel dinăuntru care s-a săvârșit cu un an în urmă după ce voi ați împlinit această piatră de mărturie a lucrării Domnului care a fost de la El prin noi, căci noi am fost și suntem în Domnul, și Domnul în noi a fost și este întru lucrarea Sa.

Această masă de nuntă să-și aibă legile ei, de la așezarea ei și până la desfășurarea ei, că nu se poate masă de nuntă, masă cerească de nuntă, fără de nuntași îmbrăcați după legea mesei nunții cerești. Nu cumva să se încumete vreun mesean să intre prin lături sau peste porți la această masă; nu cumva să intre fără de haină, că știți ce este cu unul ca acela. O, nu veniți la masa acestei grădini, nu veniți cu haină ruptă sau nespălată; nu veniți cu pete pe haină. Spălați-vă bine, iubii mei cei scriși în Cartea Vieții Mielului, căci turma aceasta mică este scrisă în cer, și din ea se va ridica o turmă mare, care va intra pe porți la Dumnezeu. Fiți sfinți cerești și atenți pentru această grădină și pentru împrejuririle ei, dar nu mai puneți mâna pe cei morți, că aduceți suferință și aduceți atingere străină de sfințenia acestei grădini. Păstrați-vă locaș dăruit lui Dumnezeu, căci inima este locașul lui Dumnezeu în voi. Să nu mai fie nici cea mai mică urmă de idol în inima purtătorilor de Dumnezeu și peste lumina care vine cu Dumnezeu. Eu voi lucra fără timp, căci Domnul a spus că este vremea mea și este vremea să lucrez. Voi lucra fără timp și voi face lucrare tare, și prin ea îi voi face pe toți necredincioșii care s-au depărtat de la mine și m-au hulit, care au păcătuit asupra duhului meu, îi voi face pe aceia să-și rostească cu gura lor învinuirea nebuniei lor; îi voi face să profețească cele ce au fost și cele ce sunt, și se va îngrozi inima din ei și vor crede că Domnul a lucrat lucrarea acestei grădini. Îi voi înțepa până la os, și ei vor sări de durerea duhului și de durerea trupului, căci eu mă voi ridica și voi fi dacă voi lucra. Voi îngenunchea pe cei necredincioși, pe cei ce-L fac eretic pe Domnul în această lucrare. Voi amuți cuvântul necredinței lor și mă voi grăbi,

căci crucea celui uns peste biserica de azi, dă să-mi slăbească puterea acestui fiu. Mă voi grăbi spre el și mă voi împărți în toate laturile și voi fi lângă el și în el și în tot jurul lui, și voi fi lui armătură din partea Domnului. Voi sta eu în laturile toate, și pe el îl voi ține înăuntrul meu, și voi lucra eu, și voi lupta eu, că mi l-au slăbit fariseii și cărturarii și arhieriei care s-au pus pe sine peste turmă în numele Domnului Iisus Hristos. Această înșelăciune va fi vădită, că eu voi lucra și voi vădi putreziciunea lor, căci Domnul așa a zis:

— **T**e du, Verginico, și ia puterea luptei și biruiește pentru îngerul bisericii și pentru fiii cei vii ai Noștri! Amin.

— **S**i voi merge la unsul României și voi vorbi în el și voi curăți aria din jurul lui, căci pauiul uscat este uscat și nu este verde, și el va vedea că este uscat și îl va da de la el. Și nu te teme, turmă mică, eu sunt cu tine, din partea Domnului Iisus Hristos sunt cu tine.

Nu vă temeți, voi, vestitorii bunevestiri, căci vine vremea cea de după ea, iubii mei copii. Duhul rău voiește să vă biruiască, și iată ce vă spun, că el va fi prins în însăși cursa pusă de el.

Încă o dată vă spun că am întors armele asupra celor ce le-au făurit, și aceia vor mânca rodul agoniseliilor lor, fiindcă biserica este pregătită să intre în matca ei cea dintâi. Domnul nu dă înapoi întru voi. Nu vă lăsați spre deznădejde, nu se poate așa la Dumnezeu, și Domnul merge înainte, întru voi, și veți birui prin Cel ce este în voi. Lăsați-i pe cei potrivnici să-și scoată armele pe masă și să fie văzute, căci după aceea voi lucra la timp, să știți că voi lucra, și îi voi face să mărturisească ei înșiși lucrarea lor murdară. Lucrați cu arme cerești, că mare este biruința lor și a celor ce le poartă pe ele, căci ele nu lucrează moarte, și lucrează înviere.

Am întocmit carte și cuvânt, ca să se îplinească cuvântul. Vă voi înconjura pe voi din toate laturile și voi pleca numaidecât să stau lângă cel uns din biserică, și mă voi împărți în zeci de mii de laturi și îl voi înconjura cu armătură de biruință și mă voi arăta în jurul lui lucrătoare. Sunt cu voi și cu el. Până și cu cei potrivnici sunt; sunt, ca să le stărpesc împotrivirea.

Hai să mergem înainte în numele Sfintei Treimi! Să mergem înainte, iubita mea cetate, cereasca mea cetate, că întărite îți sunt ție temeliiile și nici un neam nu te va birui, și ți se vor pleca ție neamurile pământului. Amin.

Pacea mea o las vouă! Precum a biruit întru mine Domnul, și eu voi birui întru voi, și Domnul va hrăni încă o dată mulțimile cu apă vie, cu hrană vie, și mulțimile vor străbate pustiul și vor ajunge la Domnul, și Domnul va cuvânta și va lua și va împărți și va hrăni încă o dată mulțimile. Amin, amin, amin.

29 noiembrie/12 decembrie 1992